

K. M. KONTZ

75349

2

Mag. St. Dr.

P

Histor. pol.

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

DYARYUSZ

KROTKO ZEBRANT

SEYMU GŁÓWNEGO

ORDYNARYINEGO

WARSZAWSKIEGO

POD ZWIĄZKIEM KONFEDERACYI

OBOYGA NARODOW

ROKU 1788. ZACZĘTEGO.

Część II.

Wydrukowano w drukarni...
W WARSZAWIE.

W P. DUFOUR Konf. Nad: Drukarza J. K. Mei
i Rzepltey, Dyrektora Druk: Korp: Kad:

75349.I.

[Faint, illegible handwritten text in brown ink]

D
w P

P
Jm
Pan
Kon
wz
bny
stok
dliv
na
cigg
czy
ren

KONTYNUACYA
DYARYUSZU SEYMOWEGO
W ROKU NOWO ZACZĘTYM 1789.

SESSYA XLV.

Dnia 7. January we Szrode.

PO przyściu Najiaśnieyszego Pana do Senatu
Jmć Pan Marzałek W. Koronny dał głos Jmć
Panu Marzałkowi Seymowemu, i Konfederacy
Koronney, który zagaił wten sens: Ieżeli w
wszelkich trudach spoczynek miłym jest i potrze-
bnym, to szczerzalniew w publicznych, które czę-
stokroć zbytnim przyspieszeniem bywają szko-
dliwe, gdy nie są rozważnie czynione. Opatrz-
na W. K. Mci przezorność po trzech miesięczney
ciągło pracy, pozwoliła dwutygodniowego spo-
czynku; nie pryepędzał tego Narod czasu nada-
remnie tak albowiem na prowincjonalnych

Sessjach, które w Dómu moim odprawowane były względem przygotowania się do Podatków, iako też i ia z JWW: Ministrami i Deputowanemi, do instrukcyi układania przystąpiłem, o których zasiadający w Deputacyi dadzą explikacyą: równie i Kommissya Woytkowa przy rozpoczęty swey Magistraturze, Etatu ustanowieniem zatrudniała się, oraz mając doniesienie lubo poboczne, nie przez raporta, o czynnościach nadgranicznych uczynione, natychmiast podług woli zgromadzonych Stanów mnie załeczoney, wydała ordynansę. A przystępując do dalszych czynności pozwolą Pżeświetne Stany ucha do wysłuchania relacyi od Deputowanych.

Jmć Xiądz Garnyż Podkanclerzy Koronny w zabranyim gósie, naypierw zaczął od podziękowania J. K. Mci za konferowane sobie Podkanclerstwo i do pocałowania ręki Krolewskiej przystąpił, potym oświadczył, iż ułożona jest instrukcyja dla Xięcia Jmci Czartoryskiego Stolnika W. X. Lit: Pośła do Dworu Berlińskiego, którą oddał żeby Jmć Pan Sekretarz Seymowy przeczytał.

Dany był potym głos Jmć Panu Kwileckiemu Posłowi Poznańskiemu, który wniósł ażeby przez wzgląd na tak ciężkie mrozy dokuczające zdrowiu J. K. Mci i Stanom Skonfederowanym i żeby dla lepszey wygody można przemieścić do inney sali obrady Seymowe, że teraz przez outaz znacznie umniejszona liczba Posłów, i wygodniey będzie, ile że czytanie Instrukcyi iako też i wysłuchanie relacyi Posłów od Dworu Wiedeńskiego i Londyńskiego powroconych, semotis arbitris podług prawa być powinno.

Natakowy wniosek iedni pozwalali a Jchmć

Panowie Lubelscy, Podolscy, i Infant: Poślowie
niechcieli pozwolić.

Jmć Pan Marzałek W. Koronny przystępując
do czytania instrukcyi dla Pośła do Dworu Ber-
lińskiego, upraszał Jchmć Panow Arbitrow aby
wyszli na ustęp.

Po skończonym ustępie zabrał głos Jmć Pan
Kublicki Pośel Infant: który mówił obszernie
nayıpierw względem potrzeby wykonania przy-
sięgi od Kommendantow fortec i Kommendantow
Woyskowych. Powtore iż zażkarżony jest i ob-
winiony Komendant Kamieniecki októrego od-
mianę w instrukcyach mają dolożone. Potrzebie
żeby całe Woysko Rzeplitey wykonało przysię-
gę. Wspomniał o wydanym liście in publico do J.
W. Marzałka Konfederacyi Koronney wmy-
ślach zbawiennych pisanym: mówił względem
dwóch Etatow ieden od JW. Hetmana Ogińskiego,
drugi od Xięcia Podskarbiego W. X. Liti że
pierwszy jest dokładniejszy, szczegulnie zdało-
by mu się Chorągwie Janczarske, aby były uchyl-
lone, lecz i te gdy mają za sobą Traktat zezwo-
lił na nie &c. Opisanie ostrzeysze na urloppi-
kow sądził iż jest potrzebne, iako i zmnieyszenie
płacy Kommendantom. Nakoniec podał swoią
myśl na piśmie względem Korpusu Kadetow
Edukacyi, że] expens na uczenie tańcow nie
potrzebna, gdyż Kadet zamiast oobowięz-
kach woyskowych to zaprzątione ma my-
śli iak się ma z tańca Damię podobać: ażeby
naymowanie Kozsiar było na pożytek Woyska
zamknięcie Kaszzy było pod trzema kluczami:
Aby ci co lekeyą daią byli Religii Katolickiey
panującey, ażeby liczba Kadetow była Komple-
towana; gdyż teraz tylko jest 60. a na 80. jest

fundusz: ażeby upadłych familii rodowitey szlacy tylko mieścili się w Korpusie Kadetow, nie zaś samych majątnych. Ażeby Kommissya Woyškowa a nie Edukacyina miała dozor nad tymże Korpusem &c. Które to uwagi oddał do laiki. Jmc Pan Krasński Stta Opinogorski Pośel Podolski upraszał o przeczytanie projektu względem rekrutowania, który natychmiast Jmc Pan Sekretarz czytał: Pod tytułem Zaczęcie Rekrutowania. Po przeczytaniu onegoż Jmc Pan Kasztelan Bułki wniósł ażeby zaświadczenia poddani mający nie byli brani do Woyška. Jmc Pan Chelmski, że dający fałszywe zaświadczenia mają być karani tysiącem grzywien. Jmc Pan Mośczyński Pośel Poznański, aby za wiadomością Kommissyi Woyškowej, Kommissya Skarbowa Summę po 10,000. Zł: na każdy Regiment Polny wypłaciła z referencyą do Kommissyi Woyškowej. Jmc Pan Suchorzewski, że myśl jego jest podać projekt, ażeby przez kantony było rekrutowanie zapobiegając gwałtom i zaboystwom ztąd wynikającemu.

Jmc Pan Marzalek Konfederacyi Koronney, Rysząc tak liczne przydatki dla umieszczenia onychże, upraszał o pozwolenie spisania tychże przydatkow, a Jmc Pan Sekretarz Seymowy czytał potym następujące projekta „rmo Subsidium z Dobr Ziemiskich Krolewskich i Duchownych,, w którym podatek nowy jest ułożony podług gruntow, intrat, ze zboża, i trunkow, które mają być wiernie bez przysięgi do aktu podane, a dziesiąta część do tychże od Skarbu zapłacona będzie procz dawniejszych podatkow. Od Żyow zaś podwoyne pogłowne ma być składane; także ustanowienia akcyzow od Wiktualow. Po-

tym czytany był projekt: „ustanowienia Kom-
missyi Woyskowej.. Po przeczytaniu tychże
projektow Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Ko-
ronney oświadczył że iako te wizyfskie projekta
są pierwszy raz czytane, tak ad deliberandum
będą podane i drukowane rozdane.

Poczym Jmć Pan Sekretarz przeczytał z po-
prawkami projekt względem rekrutowania w sa-
mych Dobrach, Miastach i Miasteczkach Kro-
lewskich i Duchownych nie biorąc z żadnych
Dobr Ziemijskich oraz na pograniezu będących
także gospodarzow, Rzemieśników i Kuźących
zaświadczenia od swych Panow mających. Do
tego projektu lubo Jmć Pan Hetman W. Koron-
radził, ażeby wyznaczona summa była i na Bry-
gardy Kawaleryi Narodowej rozdana lub razem
na Dywizye, lecz nato zezwolić niechciano przed
ustanowieniem Etatu. Przeto Jmć Pan Hetman
odstąpił od swego wniosku, a Jmć Pan Marsza-
łek Konfederacyi Koronney na przeczytany po-
prawny projekt z przydatkami zapytał się po 3-
razy czyli jest zgoda? naco unanimiter zezwolili.

Poczym Król Jmć zaprosił Ministerium i Jmć
Xiądz Podkanclerzy Koronny z woli Najjaśniej-
szego Pana solwował Sessyą na dzień następują-
cy na godzinę 10. rano.

S E S S Y A XLVI.

Dnia 8. Januاری we Czwartek.

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Konfederacyi Koronney zabrał głos Jmć Pan Wybranowski Posel: Lubelski względem przemocy czynioney od Szefflow rozlicznych, tudzież o Iokacyi, Woyska a Jmć Pan Kościalkowski Posel Wilkomirski podał proiekt względem ustanowienia Straży Narodowey.

Jmć Pan Potocki Posel Lubelski radził ponieważ ustanowienie wieczyſtych (podatkow może bydź nie wczesne a tu gwałtowna potrzeba wyciąga, aby na następującą wiosnę mogliſmy na nogach mieć postawione Woysko, przeto z tego powodu na ten tylko raz aby podwoyne podymne było zapłacone w następującym Mieſiącu Marcu a to nie obciążając poddanych, lecz aby sami, Panowie wypłacali. Wtey materyi podał proiekt.

Jmć Pan Suchorzewski potwierdził toż samo zdanie i o przeczytanie proiektu upraszał.

Potym Jmć Pan Sekretarz czytał następujące proiektu, pierwszy pod tytułem: Straż Narodowa, która mieć mocy niebędzie tłumaczenia prawa, ani też wtey okoliczności rezolucyi dawania, Affygnacyi zadnych do Skarbu wydawac niebędzie mogła, procz na pensyi 300000. Zł: dla Rady. Naznaczona Elekcyja Osob teyże Straży po Elekcyi Kommissyi Woyskowej &c.

winnych punktach stosownie do Konstytucyi 1775. i 76. opisaney dla Rady nieustaiącey. Drugi projekt czytał pod tytułem: nagle Rzeplitey potrzeby to jest względem podwoynego podymnego wyplacenia na ten ieden raz.

Potym zabrał głos Jmć Pan Chelmski który idąc insensum JW. Potockiego Posła Lubelskiego o iak nayprędsze złożenie tegoż podatku dopraszał się, wktorey materyi podał także swoy projekt, do Laski

Jmć Pan Woiewoda Sieradzki w głosie swoim patryotycznie radził, iż gdy nagle uskutecznić niebędziemy mogli aby sto tysięcy Woyfska natychmiast na nogi postawić, więc przy najmniej 60 tysięcy iak nayprędzey do skutku pryprrowadzić, a reszte milicya Woiewodzka zastąpić może, który zaciąg dawnieyszych czasow wielu Konstytucyami utwierdzony i duchem republikantikim wynaleziony dowodził, doczego stosowny projekt oddać oświadczył się.

Jmć Pan Walicki Woiewoda Rawski, wobszerney mowie swoiey życzył, ażeby naypierw wczterech okolicznościach iak nayprędzey Stany zgromadzone postępować raczyły, imo ułożenie Etatu Woyfska, zdo ustanowienie podatku zto ułatwienie i sposob przystawienia rekrutow zto dokończenie projektu Kommissyi Woyfskowej, potym aby przystąpić dowysłuchania examinatorow Dykasteriyow, wspomniat o potrzebie ustanowienia Straży czyli rady Kraiowey, bez ktorey Narod obeysć się niemoże, rzekł że Konstytucya R. 1775. która naywiększą jest ochyłą Narodowi, aby zupełnie była zniesiona i że wtey czarney Księdze nie jest umieszczony wzadnych gratyfikacyach ani Sancitach ani za-

dnym wtenczas nie szukał zysków swoich &c. mowił o powadze Senatu przeciwko której Stan Rycerki walczyć się zdaje, o nie bezpiecznym wniosku pożytecznia zagranicą pieniędzy, iż lepiej ażeby patrimonium Rzeplitey właściwie wrocić do szczęściu milionow czyniące, to jest Starostwa, które aby na Skarb oboyma Narodów dla Woyska „amore Patriæ,, od trzymający ch były oddane. Wszak i w odpadłych Kraiach to się stało, zacoż tu dla ratunku Ojczyzny tegoż nie uczynić? &c.

Jmć Pan Brzoostowski Posel Trocki dopraszał się o przeczytanie projektu swego względem ewakuacyi Woyska Rosyńskiego.

Jmć P. Podskarbi Nadworny Koronny oddał kilka projektów do Łaski względem podatków postanowienia.

Jmć Pan Zalewski Posel Trocki życzył 'ażeby przystąpić do wysłuchania examinu Dykasteriow, do ustanowienia Ołob w Kommissyi Skarbowey. Podobnie Jmć Pan Kasztelan Woynicki przyspieszenie kontynuacyi projektu Kommissyi Woyskowej oraz podatku ustanowienia nie od włochnie radził &c.

Jmć Pan Sekretarz czytał projekt imo Podtytułem „Fundusz dla Woyska,, wktórym zawakowane Biskupstwo Krakowskie aby dobra onegoż zrewidowane były i w arendę bone possessionatis, pużczone i te pieniądze na Woysko, obrocone szczegulnie były zaś 100,000 Złt. dla mającego bydż Krakowskim Biskupem aby na dwie raty ze Skanbu było wypłcone, Drugi projekt: Pomnożenie dochodów z papieru staplowanego, w którym od każdego urzędu biorący papier aby płacił Złt. 18. Duchowni od prezentów

zentow na Probstwa i intraty, od sta po 21. 3. na Suffraganie po 50. na Kanonie Katedralne po 15. na Kanonie niższe po 10. Order Orla białego biorący Cz: Zł: 60. a S Stanisław Cz: Zł. 40. Bankierowie Kupcy procent od tu now na sęplowany papier płacić mają &c. 3to projekt zabezpieczenie fabryk Kraiowych 4to powiększenie Czopowego.

Po skończonych projektach dany był głos Jmć Panu Staroście Opinogorskiemu Poślowi Podolskiemu, ten najpierw żądał ażeby wyznaczyć Poślow do Dworow Drezdeńskiego i Szwedzkiego gdyż i te Dwory mieć należy w Konfideracyi, bo nie wiemy kto nam może dopomóc: także względem Ewakuacyi Woytka Rossyjskiego albowiem toż Woytka i teraz tryumfem zodebrania Oczakowa zaszczycza się, i ma dosyć obferne mieysca, tak wzabranych Multanach iako i w Oczakowie do składania Magazynow, od których Polskę aby uwolnić, gdyż wdaliśmy czasie Turczyn poszukiwać nieprzyaciela może i nasz Kray ztąd w niebezpieczeństwie zostawać. Prosił tedy o przeczytanie teyże noty względem Ewakuacyi.

Xiążę Jmć Sapieha Marszałek Konfederacyi Litewskiej wyraził, że dochodzą znowu wiadomości o powiększających się buntach Chłopskich, na Ukrainie. Także o wyznaczenie Poślow do Dworow Szwedzkiego i Drezdeńskiego J. K. Mci dopraszał się aby nie odwołać następnio.

Jmć Pan Sekretarz przeczytał projekt do noty Jmć P. Sztachelburgowi o Ewakuacyą dać mianey, w którym jest wyrażone że gdy nie tylko też Magazyny dotąd pozostaiały w Polsce, lecz i jeszcze na inne i na Woytka Kwatery

piśnią przeto o uwolnienie, od tych Najiasniejszey
Imperatorowey Rossyjskiej Zgromadzone Sta-
ny doprasza się

Po przeczytaniu tego proiektu, Król Jmć za-
prosił Ministerium do siebie i w krotkich słowach
powiedział: że nikt nademnie zaiste bardziey
nie pragnie i życzyć nie powinien, aby to wca-
łości było co nie podległość utrzymować mo-
że &c. Ze urządzenie Woyska jest pilnieyszą
materyą, że iednak i ta nota zdaie mi się pierw-
szy raz być slytzną, więc nie należy się tak
zuchwale nalegać, ani rozroznień rozbiwać
lecz do czasu i rozważenia mego oneż zatrzy-
muie, a teraz solwuię Sessyą na iutro na godzinę
dziesiątą rano

SESSYA XLVII.

Dnia 9. Januaria i w Piątek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Mar-
szatka Seymowego i Konfederacyi Koronney i
przeczytaniu noty o ewakuacyą Woyska Rossy-
jskiego przez Jmć Pana Sekretarza Seymowe-
go, Jmć Pan Butrymowicz Posel Piński przy-
mówił się do teyże materyi że od czasu do-
stawiania turażow po uczynioney likwidacyi i
ledwie przez połowę naznaczoney Summie
4,000. Cz. Żł należy się Powiatowi Pińskie-
mu, które Jmć Pan General Romanius obiecał
oddać, a dotąd nie są oddane, upraszam zatym

na fundamencie Instrukcyi o umieszczeniu tychże pretenzyi w teraźniejszej nocie.

Jmć Pan Marzatek Konfederacyi odpowiedział, że zyczył za partykularnym interessie iednego Powiatu udać się do expedyeyi teraźniejszej Deputacyi do Zagranicznych Dworow, a tam skutek swoy w doniesieniu weźmie.

Jmć Pan Chelmski przymawiając się do tegoż pokrzywdzenia, że o suraże przez Woysko Rosyjskie, iż i Ziemia Chelmska podobnież ma pretenzye, ieżeli zamilczeć chce iuż nie o surażach wybranych ale i o rabunkach czynionych czego sam na sobie doznał, lecz milczeć nie może aby tego exekwowania dłużey ieszcze nie było, dlaczego o podanie tey noty oewakuacyą dopraszał się

Jmć Pan Małachowski Starosta Opoczyński Poset Sandomirski, i inni Posłowie upraszali ażeby taż nota Ministrom Dworow Cudzoziemskich tu była komunikowana

Wtym Król Jmć zaprosił Ministerium do siebie i w następujących słowach miał mowę.

M O W A

IEGO KROLEWSKIEY MOSCI

GDy iuż slyszaly Przekazne Stany zult godnego Marzalka Seymowego chętnie przyzwolenie Moie na Notę, dopiero przeczytaną, nie będą się nad tym szerzył, co wątpliwym bydz dla nikogo niepowinno, to iest: że chybabym sam sobie nie sprzyiał, gdybym nie pragnął, gdybym się

o to nie starał przez wszystkie sposoby, aby się Mój Narod stał poważanym u obcych, równie iako szczęśliwym, i rządym w Domu, i od wszelkiego niebezpieczeństwa dalekim, ile tylko przez przezorność, i ostrożność być może,

W tym ci to a nie w innym zamiarze wzywam Was Przez one Stany do Seymowania terazniowego, i do ziednoczenia się węzłem Konfederacyi; wżak w pierwszych zaraz dniach Seymowania Naszego, wyraziły ten cel propozycye moie od Tronu wydane, od których, gdyby się nie oddalono, jużby podobno dotychczas skutki onych pomysły dla obrony, i powagi Kraiu byłyby poczęści przynajmniej w rękę Naszych.

Jużbyśmy mogli mieć nietylko zamysłone, ale i ustanowione dawno podatki; a z tym już upewnione Woyska pomnożenie

Nie jest myślą można przyganiać tey wielości różnego gatunku projektów, które tworzy gorliwość, i chęć ulepszenia; ale nie mogą nie mówić, że sama ta wielość, i różność materyi jest przyczyną spóźniania końców pryncypalnych Seymowania Naszego: leżeli tak jest, że chcemy szczerze Woyska, i prędko, powinniśmy takie uczynić Obrad Naszych urządzenie, któreby Nas właśnie wiązało do prędkiego usunięcia wszelkich zawad, które Nas dotychczas od tego żadanego oddalały końca; i wątpić nie mogę, że przezorność, umiejętność, i prawdziwy Patriotyzm Imię Pana Marszałka Seymowego wraz z godnym Kolegą tego wynaydować będą naykuteczniejsze do tego środki.

A że powszechnie Polityków zdania we wszystkich Kraiach, i wiekach, na to się zgadzają, iż ten tylko

Narod może się nazwać prawdziwie rządny, gdzie każdy Obywatel, według proporcji majątku swego, równą część powizecznych ciężarów dla dobra pospolitego ponosi, niewątpię, że w sprawiedliwej wszystkich Seymujących uwadze, ta maxyma, zawsze będzie zachowaną, ile która najfilniejszym oraz jest zadatkiem miłości, i ufności wszystkich Obywatelów między sobą, i dla wspólnej Ojczyzny.

Tu sądzę przyzwolenością przełożyć przeznaczonym Seymującym Stanom, mianowicie te obowiązki, które przy innych włożył na mnie Narod, gdy mi nad sobą królować kazał, względem Stanu Duchownego, którego Prawa, Przywileje, i posessye utrzymywać i bronić zaprzysiężłem wraz z Przywilejami wszystkim innym Obywatelom Rzeplitej służącym: te Prawa, które Duchowieństwu są nadane wraz z załadą oryginalną świętej Wiary naszej; te Posessye, które mu lub Nad-dziadów Naszych ręka nadała, lub własnym groszem Duchowieństwo nabyło; te Posessye, których też Duchowieństwo uczyniło już nieraz użytek szczodry dla powszechnego Dobra, a nadewszystko, z których Posessyi też Duchowieństwo do Skarbu Publicznego regularną składa daninę, nietylko równą z drugimi Obywatelami, ale i powiększoną in Subsidio Charitativo.

Wiem, że chcemy ulepszać we wszystkim Stan Ojczyzny Naszej. Chwałę powód, ale obawiam się skutku, gdybyśmy raptowną we wszystkich częściach rządowych odmianą, razem wzruszać chcieli tę starożytną, i tylu wiekami upoważnioną strukturę Ojczyzny Naszej: niech Stan Stanowi nie zazdrości udziału od Nad-dziadów

zadziedziczonego w urzędowaniu, i legislacyi: Nie wzniecajmy niebezpiecznych kwestyi o dawności lub pierwszości Przywilejów, to Senatu, to Stanu Rycerskiego: niech też i sama dawność tych filarów wspierających Oyczytę naszą Świętyni całość, będą dla Nas. poważania szanownego obiektem.

Wątpić nawet niemogę, ażeby każdy z Seymujących nie uznawał potrzeby nieodbitey utrzymania rządu Kraiowego między Seymami; więc w tę się teraz niezagłębiając materyi, to tylko wspomnę, co zdaie mi się, że powinno być uważane od Narodu z wdzięcznością, że tę władzę wykonywającą, którą Królowie Poprzednicy moi między Seymami w swojej tylko poniekąd zachowywali Ołobie, ja pierwszy więcej nad nich dzielić zacząłem z przydanemi mi na to od Seymującey Rzeplitey.

Ta gdy zmocnić, i urządzić się w Domu zamysła, pokazała oraz chęć upewnienia sobie iak najlepszego porozumienia się z obcemi Mocarstwami, w rownym zachowując się dla wszystkich sąsiadujących uprzejmości stopniu, rościagnęła nawet widoki swoje i do odleglejszych. przezornie, i tam chcąc skarbić sobie przychylności, i przyśluzności nasona. W tym duchu, i wziętności zachowywaniu, nieodbiegam ja od nominowania Posłów Naszych do Dworów Szwedzkiego, Duńskiego, i Sańskiego; lecz gdy pomnę na wydatki już tak bliskie Skarbu Publicznego na Poselsstwa już wyznaczone, na rekrutowania już nakazane, i inne, zapowiedziane, iestem w zdaniu, że nagleć tę nowę expensę niemiż potrzeby; przez co bynajmniej, niemyślę ubliżać

poważaniu, i dobrych chęci dla tych Narodow,
i w nich panujących Osob.

Wracam się do dzieł Naszych wewnętrznych:
przyłożmy się całkiem do rozkładu takich po-
datków, na któreby żadna Prowincya, żaden
Stan, żaden Obywatel uskarżać się niemógł o
partykularne jego uciążenie.

Od Kommissyi Woyskowej wyglądamy co
rychley dokładnie wymiarkowanego projektu
Etatu Woyska, i te przed drugimi rozważamy
projektu, w których najłatwieysze, i najszybsze
upatrzyć będziemy mogli rekrutowanie, a naj-
mniej podlegające stracie ludności z Kraiu.

Tu właściwie przychodzi mi uwielbiać z wdzię-
cznością nie tylko chęci, ale i uczynek przeszle-
go lata zacnych Obywatelów Podolskich, i Bra-
cławskich w dobrowolnym effective rekrutow od-
daniu, i wcieleniu do Brygad, i Regimentow Rze-
czypospolitey, tam konfyskujących. Ten krok
prawdziwie Patriotyczny, bo istotnie użyteczny,
jako był najmiley odemnie zważany, i chwalo-
ny, tak może stanie się i dla wielu innych go-
dnym do naśladowania wzorem; tak, iako
zadne przykłady osobistej hojności JJPanow te-
raz posługujących Potockiego Poznańskiego, i Su-
chorzewskiego Kaliskiego w Aktach Rady Nie-
ustającej z zasłużoną prawdziwie pochwałą za-
pisane, stały się poprzednikami, i pobudką do ty-
lu innych pośledniey wykonanych dobrowol-
nych Patriotycznych Ofar.

Obywatelska troskliwość czuyne ma oko na
bunt Chłopskie w Ukrainie bywałe, a zatym
zważane, iako odnowić się mogące. Mówiłem
dawniey sam, że gdyby, strzeż Boże, daliśmy
okazywać do wzniecenia w Kraiu Naszym woyny,

moglibyśmy, i tey klęski odnowienia obawiać się; Ale nie rozumiem, ani rozumiem, aby ta obawa mogła być bliską przy zachowaniu (iako Nam wszystkim życzyć należy) Kraiu Naszego w spokoyności. I ofessorowie nayrozlegleyszych wtamtých Stronach włości naypiersze, i naypewniejszy museliby mieć o tym wieści. Doświadczenie kilku wiekow Nas uczy, że nigdy w ziemie Czerń się nieporuszała. Pilny, i doświadczony tamednych Dywizyi Komendant niezadlugo wtamte strony wybierający się, zapewne nas wcześniej ostrzeże, gdyby, zawaruy Boże, było o czym ostrzegać: przed czafem zaś nużyć Woytko wtę frogą Zimę, ledwie co po przeszłoletniej pracy spoczywać zaczynające, zdaie mi się, że byłoby tylko daremną Rzeczypospolitey szkodą.

Powtarzam, iż niewątpię, że rostopność, i przykład Przeznaczonych Marszałkow Konfederacyi Obojga Narodów zechce, i potrafi wdrażać te zamiary, które usuwając przeszkody wynikające z pobocznych, lubo z dobrych intencyi pochodzących projektów, nayprościej Obrady Nasze prowadzić będą do pomnożenia iak nayprędzszego sił Rzeczypospolitey: wiem, że odradzać, i oddalać będą, cokolwiek ukazywałoby choć cień osobistych niechęci.

Tych ja niechciałbym nigdzie widzieć. ani uznawać, choiby były, i do mnie wymierzane: pamiętajcie Kochani wspólney Ojczyzny Obywatele, że czas, oy czas naydroższy, i nayspokubniejszy upływa codziennie: Jeżeli zdaie się komu, że rozróżnieni Bracia potrzebują Pośrednika, wszak go macie zawżę gotowego w Osobie tego,

kto

ry rodząc się wam Bratem, z Wafzey woli stał się Wam Oycem

Te dni, te momenta będę liczył za iedynie szczęśliwe, gdzieś iednocząc umysły, będę Was razem mógł prowadzić do powszechnego Oczyszczony dobra: Ufam, że do tak dobrego dzieła znajdę pizecie pomocników, którzy kładąc na stronę to wszystko, co miłość własna, uprzedzenie, konnexe krwi, lub iakiekolwiek przyczyny mogą skutkować nad duszami pospolitemi, tego tylko za przyjaciela, za Brata uznawać zechcą, którego doznają szczerze do zgody, i powszechney użyteczności dążącego.

Przyimiyście Przezacne, i ukochane Stany Rzepl tey to, co Serce ustom Moim podało: Wszak Was proszę, nie o co innego, iak o własne Watze Dobro; Ażem na ulność we Mnie Watzą zaśluzyl, chcieycie pamiętać, ilekroć ia to sam z siebie uczynilem ofiarę, abym tylko przyspieszał, i ułatwiał powszechną Oczyszczony użyteczność.

Poikończoney mowie J. K Mei Xiążę Jmć Sargulzko Potel Wołyński w zabranym głosie wyrażił, że sam est pewnym świadkiem wszczynających się Chłopskich buntow, gdy dopiero z tychże mieysc powrócił, i w Dobrach Oyca tego złapano dwóch Czerncow którzy Chłopsko buntowali, a przeto dopraszał się ażeby przynajmniej że trzy Regimenta tamże wysłane były.

Jmć Pan Weyssenhoff Posel Jasiński w mowie swoeey oświadczył, naypierw aby przyspieszyć ustanowienie podatkow gdy wleczyste tak prędko skutku swego wziąć niemoga, tym czasem podług projektu Jmć Pana Lubelskiego podymne podwoyne ustanowione szczegulnie na ie-

den raz było. Powtore że Woysko tak liczne bez wyższej nad nim zwierzchności bydz nie- może a przeto straż Woyskową nie odwłocznie, ustanowić potrzeba &c.

Jmé Pan Zieliński Poseł Nurcki mowił, że stan- nowić tylko podatki na uboższych Szlachty, jest to chcieć doszczętu wolnego Obywatela pogne- bić, lecz trzeba ażeby majątnieysi o sobie nie zapominali a o obliwie Królewzczyzny posiad- ający, wżak te dobra są to właściwe Oyczyzny dochody, do której okoliczności myśl i uwagi, stosowne przez Jmé Xęza Ossowskiego wy- dane oddał do Łaski i tak są sprawiedliwe &c. Przypieśzając z. s. przysię wyświecenne Woyska na projekt Jmé Pana Lubelskiego o podwoyne podmyne za ieden raz zgadzał się.

Xiężé Jmé Podskarbi W. Koronny dla oświe- cenia Stanow o dochodach Skarbu Koronnego przygotowane tabele oświadczył się złożyć i natych miaść ieden exemplarz J. K. Mci sam od- dał a inne drukowane zgromadzonym rozdano Stanom.

Xiężé Jmé Sanguszek i Jmé Pan Chelmski, po- wtornie dopraszał się o rezolucyę wzg'ędem wy- stania Regimentow na Ukrainę.

Jmé Pan Marszałek Konfederacyi Koronnej oświadczył się, że iako dawniecy wyślane są już ordynanse do poblizszych Kommand ażeby miały baczność na wszczynające się bunt. tak i teraz do Kommissyi Woyskowej uczynili rekwizycyę o powtorenie takowych ordynansow.

Jmé Pan Mierzejewski Poseł Podolski żądał ażeby podług projektu Jmé Pana Chelmskiego Woysko i Kommandanci wykonali przysięgę, tak- że ażeby wyznaczyć Lufratorow do Woyska,

która to Lufracya już przesz'o Lat 12. iak nie-
była, lubo Departament Woyskowy miał moc
wyznaczenia oneyże &c.

Jmé Pan Potocki General Artylleryi Koron-
ney Posel Braclawski wzabranym głose rzekł:
że Polak jestem, Szlach ie i Obywatel tych Wo-
iowodztw z ktorych pochodzą te p'onne wieści
o buncie Chłops'twa które ne zbyt dawno tyleż
szkody Rzeplitey przyniosły i krwi niewinney
wylania przyczyną były: pamiętno mi to do-
brze i nie byłbym tak nie czułego serca ażebym
miał zimrużonym patrzyc okiem, iuż iako zna-
cznych wtymże Kraiu części jestem posse-
slyonat i zawize mam z tamtąd wiadomości, tak
zadnego ietceze nie miałem o tym nieczęściu
doniesienia a gdy by iaka była do tego pobud-
ka, chętnie sam życie moje bieg'by'm także
ofiarować dla obronienia Współ-Obywatelów
tychże i Woiewodztw zwłaszcza mając tamże
pod moą Kommandą dywizye i oświad zam się że
dnia iurzeytzego wyrzadzam na Ukrainę przy-
rzekaając miac bacznosc i nie ocpuścić za-
dnych zamieszkw, co zaś do podatku, po-
dwoynego, na teni z obowiązku i z mego przekon-
nania pozwolić nie mogę, naten mowię podatek
który przez prawo 1775. gwałtownie na
Woiewodztwo Braclawskie był wcisniony i nie
małym stał się tego Woiewodztwa ucieżeniem
gdyż nie iest równoważnymi z innemi Woie-
wodztwami. Dlaczego i wiństrukcyach to doło-
żone mamy, iż na podatek z dochodów dziesią-
ty grosz aby pozwolić, a do innych nie przytę-
pować. Igdyby'm wtey okoliczności sam się u-
trzymać niemógł uczynę protestacyą nay'olen-
nieyszą że Rzeplita będąc matką wzytych-

nie zechce uciążać jednych a drugim pobłażać.
 Jmć Pan Potocki Pośel Lubelski z powodu że
 od niego podany tenże projekt explikował się,
 iż nie tą myślą podał sposób podwoynego po-
 dymnego aby miało być wi czyłym prawem,
 lecz izczegulnie przyspieszając ażeby prędzey
 Woysko uchwalone i a nogach postawić można:
 i to te pieniądze iakoby pożyczonym sposobym
 mają być dane, a potym zpodatkow wie zy-
 ftych uchwalonych odebrane. Mówił daley o-
 podobney m sli przez Jmć Pana Nurckiego
 względem krolewiczyn, iż ta jest sprawiedli-
 wa, rownie możnaw. się że gdy świecki Stan
 na podobieństwo powiększenie, iż i Duchowni
 od niego nie zechcą uchyłać się, lecz sami do te-
 go wynajdą sposób przyłączenia się. Toż są-
 dził o ustanowieniu nowey zwierzchności Stra-
 ży Narodowey, któraby nie wpadała w podob-
 ny bż o iuz iakoby wszystkim Rady Nie-
 uściągacy lecz osobnym opisem określona była.
 Powtórzył żądanie swoje o przeczytanie proje-
 ktu o podymne i zapytanie się czyli jest zgoda
 na niego.

Mieli głosy Jmć Pan Starosta Opinogorski Po-
 doliki, Niemcewicz Insiarski Polkowice wteyże
 materyi, ażeby wspomniany projekt Jmć Pana
 Lubelskiego mógł być utrzymany.

Jmć Pan Sieradzki pozwolił także na tenże
 projekt, lecz wniósł to, ażeby gdzie jest wyra-
 żone iż zpodatkow dziesiatego grosza intraty,
 ma być powtórzona ta Summa na podobny wy-
 dana, tedy to osmienie a napiąć zpodatkow u-
 stanowiąc się mających.

Jmć Pan Sekretarz przeczytał tenże projekt
 pod tytułem „Nagłe Rzeczypospolitey potrze-

by., poktorego przeczytaniu Jmć Pan Matusze-
wicz Poseł Brzeński Litewski rzekł że chętnie na ten
podatek na ten raz zezwoli, lecz trzeba wprzód
zabezpieczyć rząd przez ustanowienie Zwierz-
chności i rad Kommissyą Woyskową to jest Stra-
ży Narodowej.

Jmć Pan Potocki Generał Artylleryi Koron-
ney Poseł Bracławski powtornie zabrał głos nie
pozwalaając żadną miarą na podatek podymnego
podwoy: ego iako nie będącey rowney wagi i
zinnemi Woiewodztwami i oświadczył się uczy-
nić Manifest, ote pokrzywdzenie.

Jmć Xiądz Biskup Inflantki radził ażeby le-
piej „titulo donativo,, uczynić ten podatek że-
by potym nie był na dłuższy czas prawem.

Jmć Pan Chelmski rzekł, że lubo i Woie-
woudztwo Podolskie jest obciążone podatkiem po-
dynnego gdy na Seymie 1775. nie miało swo-
ich reprezentanow, atoli mamy w Instrukcyi żeby
jeszcze dopomnieć się o podatek od Młynow &c.
Aby tylko to wszystko na Woysko było użyte.

Jmć Pan Kaliski oświadczył się i inni Jchmć
Panowie Poznańscy że chcą naten raz „modo
donativo,, dać podymne.

Jmć Pan Starosta Opinogorski rzekł, że Wo-
iewodztwa Wielkopolskie inko nie obciążone
tymże podatkiem podymnego mogą łatwo u-
czynić tę ofiarę, lecz Woiewodztwo Podolskie,
Wołyńskie, Bracławskie: ktore procz uciążli-
wego tego podatku nieustannym murażowa-
niem d'a Woyska Rosyjskiego było przez tyle
lat obarczone, więc nie może się nato ażardo-
wać lubo i tak chętnie na Seymikach znaydu-
ją się Szlachta i Obywatele przeszło tysiąca
Osob, wszyscy zgodnie oświadczyli na dziękoty

grofz z intraty podatku aby tylko na zawsze zabezpieczyli ſwoie majątki w ſpokojności.

Król Jmóć zaprosił Miniſterium do ſiebie i Jmóć Pan Kanclerz W. Koronny dałc czas do naradzenia ſię wteyże materyi z wóh J. K. Mei ſolwował. Sefiſyą na Poniedziałek na godzinę dzieſiątą rano.

SESSYA XLVIII.

Dnia 12. Januarii w Poniedziałek.

Jmóć Pan Marſzałek Seymowy i Konfederacyi Koronney przy końcu zagaienia wyraził, iż po onowym naradzeniu ſię w nie dokończoney materyi ieſt myślą tego i obowiązkiem i rawa przyſtąpić do uſkutecznienia onychże, to ieſt względem wykonania przyſięgi od Woyſka i Kommerdantow: „Powtore,, uſtawienia tym czaſem podatku podymnego i z tego powodu zał cił czytanie Jmóć Panu Sekretarzowi projektu wspomnianego, które iednak czytanie po przedzidy zaprane głofy Jmóć Pana Ankwicza Kaſztelana Sandeckiego Jchmóć PP. Romiſzewſkiego Krokowſkiego, Chełmińskiego Kiekiego, Poſſow, którzy mowili względem projektu Jmóć Pana Lubelińskiego to ieſt względem projektu Jmóć Pana Chełmińskiego o czytanie projektu przyſięgi dla Woyſka i Kommerdantow dopraszał ſię.

Jmóć Pan Kaliki ſtemaczył ſię na onegdzyſze wnieſienie Jmóć Pana Podolskiego, że ieżeli

Woiewodztwa Ruckie składają się teraz zastępowaniem wielkich turażów i konstytucyą Woyska obcego, podobnież wczasy Woyny Siedmioletniej Woiewodztwa Wielkopolskie ponosić musiały, a że wspomniane Woiewodztwa hukie od Roku 1721. nie placili żadnych podatkow, lecz do Woiewodztw Wielkopolskich przyślały podatki dla Woyska, więc równie podobno cały Kray tych niezaczęśliwych od obcych Potencyi doznawał. przesadowaniu, nareście upraszał o czytanie projektu przyśięgi Woyskowej.

Jmć Pan Kasztelan Miniki żądał żeby podatki na Krolewiczyczny, na dobra miayskie były ustanowione.

Jmć Pan Kościakowski Starosta i Posel Wilkomirski za swoim projektem Straży Narodowej aby był ugodzony unanimitur lub ad turnum dopraszał się.

Jmć Pan Potocki Posel Lubelski: że łączyl by się ze zdaniem Jmć Pana Wilkomirskiego na projekt Straży Narodowej lecz wteyże materii, Jmć Pan Matulzewicz Posel Brzeski Litt: podał dokładniej, do ktorego i on nie ktore swoje przydatki pragnął umieścić, gdyż wspomniony projekt Jmć Pana Wilkomirskiego procz usunięcia tłumaczenia Prawa cobyła rzeczą dla kraju nayszkodliwszą i nie wydawania żadnych asygnacyi do Skarbu rzecz jest we wszystkim stosująca się do dawney rady, rzę i zaś terazniejszy wyciąga nie wezymkolwiek poprawy Rady, ale wcale ustanowienia innego sposobu, to jest Straży złożoney, z Senatu i ministeryum ktora to Straż wglądać będzie tylko aby Rząd w magistraturach był podług Prawa pilnie dopełniany, ale nie będzie miała mocy dawania żadnych

rezolucyi ani onychże stanowienia: gdyż wprze-
szłą Radę influencya obca miała moc wpływa-
na i zteyże przemocy zawsze obrani doteyże
Rady bywali i oneyże wolą wewszystkim dopet-
nieli, słowem w rok ied. n. taż Rada wszystko pod
siebie zagarnęła. Rząd nad Woyskim, Skarb i
tłumaczenie prawa. Aprzeto iako ca'ly Narod
iuz i slyszec nie chce oteyże Radzie tak daw-
niey prawem ustanowioną i od poprzednikow
W. K. Mei używaną Radę Senatu na powrot chę-
tnie przyimie który projekt sam przeczytał, pod
tytułem „Ustawa Straży Narodowej,, to iest iż
wprzytomności Króla Jmci lub Xięcia Prymasa
ma bydz osob wwszytkich 29. to iest 3 Biskupow
9. Senatorow i wżyscy Ministrowie, Komplet
zaś z Osob 12. składać się będzie raporta wszel-
kie od Kommissyi do niey oddawane będą, któ-
ry to projekt przeczytawszy oddał do Łaski.

Potym Xiążę Jmć Czartoryysk Posel Lubelski
rzekł wten sens: nie maiz nikogo w zasiadających
obradach, któryby nie był zagrzany do życzenia
dobrze Oyczyźnie, lecz gubiąc czas wpodehle-
nych materyach tracimy iposob czynienia do-
brze w naypotrzebniejszych okolicznościach Rze-
plitey, i do ulepiżenia Stanu oneyże, dolzi'smy
do tego stopnia konieczności przez uchwalone
stotyścieczne Woysko ażebyśmy myśleli o usta-
nowieniu dla niego pewnych wieczytych podat-
kow. Nie my okolicznościami władamy, ale czas
który nam pozwala ich i którego tracić nada-
remnie nie powinniśmy, lecz iak nayprędzey
przyspieszać do celu przyzwoitego ulczy-
sliwienia Oyczyzny. Rozumiem iż wżyscy
tym tehniemy umysłem, to iest aby dobrze było
Narodowi, ztego powodu chcemy obmyśleć

Straz

Straż Narodową między Sejmem a Sejmem, lecz ta aby była tylko ogłoszona od używania tych praw Rady nieustającej, dośyć na tym będzie, nie należy zaś zupełnie od niej usuwać Stan Rycerski i od tej wspólnej radzenia prerogatywy tenże Stan oddalać, ale gdy nie jest tu miejsce o tym teraz obłężnie mówienia przyspieszamy teraz do ustanowienia czasowego podatku to jest według projektu Jmć Pana Lubelskiego o którego czytanie i na niego zapytanie dopraszam się

Jmć Pan Matyszewicz Posel Brzeski Litewski rzekł, że bez chłuby znajdując ubośpiczenie i dokładniejże opisanie względem Straży Narodowej w projekcie Jmć Pana Lubelskiego, chętnie tedy od swego odstępuje, a na ten się zgadzam.

Jmć Pan Rosciszewski przeciwnie żądał aby projekt Jmć Wilkomirskiego iako już ex deliberatione wychodzący był rezolwowany unanimitas ter lub ad turnum propozycja aby ulormowana była.

Xiążę Jmć Sapieha Marzałek Konfederacyi Litewskiej Rysząc utyskiwania na wycięzenie daremnie czasu niechciał swym głosem zatrudniać, lecz z obowiązku prawa obstarąc przy porządku Sejmowania mówić teraz jest przymuszony. Projekt Jmć Pana Wilkomirskiego lubo już jest ex deliberatione wychodzący lecz że wopisie swoim nie jest dokładny a nie spodziewając się aby tak prędko miał przysć pod decyzją gdy inne pierwey są wzięte, iakoto wykonanie przysięgi od Woyska, gdyż tu projekt Jmć Pana Chełmskiego już od dawności podany do którego natychmiast należy przystąpić, a do

piero po skończonych tychże projektach dopiero wzięcie do rozważenia rzędu materyą. rozumiem iż powaga J. W. Marzalka Seymowego wdanyim już głosie Jmć Panu Sekretarzowi do czytania nie będzie pozwolona i Posłowi żądającemu swemu projektowi czytanie odmówione.

Wteyże myśli Jmć Pan Marzałek Seymowy i Konfederacyi Koronney powiedział że iako w zagaieniu swoim oświadczył przystąpić do rozpoczęty materyi to jest czytania projektu przysięgi dla Woyska, tak od tegoż nie odstępuiąc zażądał Jmć Panu Sekretarzowi onegoż czytanie.

Natychmiast Jmć Pan Sekretarz przeczytał projekt pod tytułem „Poprzyśiężenie Woyska Obojga Narodow., wraz z przydatkiem względem wyznaczenia Lufracyi do Woyska, drugi Jmć Pana Lubelskiego czytał pod tytułem „Ustawa Straży Narodowey., że uchylając Konstytucye 1775. i 1776 o Radzie nieustaiącey Straż przy boku J. K. Mci z Senatu i Ministeryum między Sejmem a Sejmem ustanawiamy, która w przypadkach wkroczenia obcego Woyska, iakowych Królowych rosterkow, zachodzących aliansow zobcemi potencyami; gdyby Tron był ofierowany &c. że taż Straż obowiązana w takowych okolicznościach nieodwłocznie Seym zwołać.

Po przeczytaniu tychże projektow, Król Jmć zaprosił Ministeryum do siebie i w krotkości słow rzekłże przychylając się do głosu Jmć Pana Marzalka Seymowego, który w zagaieniu swoim dołożył ażeby dawniejsze materye były skuteczne, przeto sadząc nayspierwszą potrzebę ustanowienia Rządu życzyłbym, ażeby przystąpić do projektu Jmć Pana Wilkomir-

skiego i tenże iako w deliberacyi już będący
ażeby nappierw decydować apotym inne ula-
twiać materye.

Jmć Pan Lubelski żądał ażeby wprzod wzglę-
dem przyśięgi Woyska ułatwiony był proiekt
Jmć Pan Ierzmanowski i inni nie pozwalali
nato

Jmć Pan Krasński Starosta Opinogorski Posel
Podolski mając sobie dany głos od Jmć Pana
Marzalka Seymowego rzekł: iż nappierwszym
krokiem czynności jest, aby Woysko dotąd nie za-
przyśiężone straszliwym dla Oyczyzny nie stało
się i nie spodziewam się aby kto temu był prze-
ciwny, lecz nad moje mnienie widzę iż odra-
dzaiąca się Rada w proieckie Straży Narodowej
przez Jmć Pana Wilkomirskiego podanym, nie
bespieczeństwem grozi Narodowi, gdy przyśię-
dze Woyska sprzeciwiać się chce: iako nie wię-
cey już Rada przedtym wyrugować nie mogła,
iako gdy wszystko pod siebie podbić chciała, i
Seym nie mógł iey byż szkodliwym nigdy, bo
wchodząc w zapasy co Seymami chciała Sey-
miki w Seymy a Seym w Radę zamienić. Mia-
ła też Rada moc wykonywać i rozrządzać
&c. Wracamy się teraz wehęci ustanowienia
Straży Narodowej lecz winnym sposobie pod-
ług Jmć Pana Lubelskiego to jest Rady dawney
z Senatu i z Ministrów złożoney: ta to Straż
Narodowa nie będzie miała mocy ani praw
nemaczenia, a ni żadnych rezolucyi wydawania
nie będąc szczególnie we dwóch, Stanach nie tak
iako przedtym moc zagraniczna podług swego za-
dania w trzech Stanach w Radzie Nieustalącej
znaydowała na wszystko zezwolenie i zgubę
Oyczyzny, nie utraci tu nic przeto Stan Ry-

cerkni iż w nią wchodzić niebędzie, bo powaga
tego i prerogatywa w stanowieniu praw iako jest
nawywieksza, tak do tey zawsze to jest do Sey-
mow we wszelkich okolicznościach Rządu Naro-
du wdawać się będzie powinna, z tego powodu
na żaden inny projekt wprzód niepozwolę, i do
ustanowienia teyże Straży nie przystąpię, poką
projekt względem Woyska przysięgi nie będzie
ustatwiony.

Jmć Pan Chelmski wtężył materji przyma-
wiał się idąc in sensum Jmć P. Starosty Opawo-
skiego że dać się muż winić szk odwie zamy-
sły Rady Nieustająca którąby nas chęcia do
tego przyprowadzić, abyśmy i teraz to czynili
co tey się będzie podobno, tać To ię mysl wy-
stawiła nie pierw Departament Woyskowy cza-
sikę swęj mo y, który kilkanaście przedel cza-
su zabral Seymowanie, a potym Departament,
Cudzoziemski przeciw Deputacyi teraz udano-
wionej i zawize obrady ninieyże mieścić zda-
je się do wszystkich wp'ywając czynności, gozie
kolwiek swoją exystencyą mieć by mogła. Wy-
suwa się z pod zasłony taż Rada nieustająca i
dnia dzisiejszego żeby mieć mogła dawną in-
fluencyą i zwycięzkiemi laurami traktaty zawie-
rała, lecz omylić się może, bo zna dobrze Narod,
że to ostat na dla nas zguba była taż Rada
Nieustająca, mniemam iż niewiele się znajdzie
przy niej oświeżonych, bo oto i dawniey Stan Ry-
cerski na niego się omylił, gdy mniemał iż ten re-
prezentacyą Narodową utrzyma, lecz przeciwnie
okazało się, gdy ten z szczyt minął i pod prze-
mocyą gurniącą ulegnąć musiał: i ledwie na któ-
rym Seymie to zyskał iż kilka rezolucyi Ka-
dy mógł uchylić. Wiadomo dobrze wszystkim

kto do Polski wprowadził obce Woysko? Rada Nieustająca: kto był przyczyną exekwowania furazów? Rada Nieustająca? Kto Ordynanśe grze-
czne i opozycye szkodliwe wydawała, Rada Nieustająca. Mogę być za tą Magistraturą kto-
raby zapewne już by zagubiła Polskę, gdyby nie ten czas zdarzony pozwolił oney się prze-
ciwić; nakoniec odwołał się dopoczątkowego, przy akcie Konfederacyi oświadczenia, iż ostrze-
gał przysięgę Woyska, która zawsze każdej Konfederacyi wykonywana bywała a w Ro 1776. we trzech minutach Rada Nieustająca oneż pra-
wo dla siebie zyskała.

Jmć Pan Marzalek Seymowy i Konfederacyi Koronney zalecił czytanie tegoż projektu Jmć Panu Sekretarzowi, po którego przeczytaniu lubo Jchmć PP. Zarnowicki, Buicki Kąstelanowie prze-
cwni byli, lecz Jchmć Panowie Kublicki Infant-
ski, Słucki Krakowski, Grabowski Wo'kowsky Po-
słowie i Jmć Pan Wojewoda Sieradzki oraz Jmć Pan Starosta Opinogorski projektu względem przysięgi Woyska usilnie żądali, a w tym gdy Jmć Pan Marzalek zapytał się o zgodę, Jmć Pan Kaliski przymówił się aby expens na lustratorów ze Skarbu była uchylona, lecz Jchmć Panowie Generałowie Inspektorowie niemający nic do czynienia, też lustracyą wypełniali.

Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski oświadczył się bez pensyi podjąć teyże lustracyi. A Jmć Pan Chelmski explikował że zaden Poseł na funk-
cyi będący niemoże ani powinien swego odstę-
pować i obowiązku z wielu przyczyn.

Jmć Pan Sieradzki radził aby dolożyć w R. zyskiedze, iż nie inney Konfederacyi lecz teraz-
niejszey z wymienieniem Marzałkow niniey-

szych ma być wykonana od Kommissyi Woyskowej i Woyska przysięga.

Jmć Pan Sekretarz przeczytał potym z przydatkami tenże projekt i Rotę przysięgi dla Woyska. Po którym przeczytaniu i potroynym Jmć Pan Marzałka zapytaniu się jednomyślna na niego nastąpiła zgoda.

Jmć Pan Świętosławski uczynił ostrzeżenie względem Jmć Pana Witta Kommiendanta Fortecy Kamienieckiey, iż o niego iako ma w Instrukcyi ażeby był oddalony od komendy Kamienieckiey dopraszać się będzie.

Toż potym Jmć Pan Kasztelan Brzeziński o projekt Jmć Pana Wilkomirskiego dopraszał się a Jmć Pan Nuriski Zieliński a żeby projekt Jmć Pana Lubelskiego względem podwoynego podymnego, był czytany z ostrzeżeniem, a żeby na Szlachtę nie mającą chłopow tenże podatek nie był narzucony, lecz na samych Panow, Krolewszczyzny Krolewskie oraz i Duchowne podobnież Jmć Pan Chelmski zatymże projektem przymował się, na co inni nie zezwolili.

Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney widząc rozrożnienie zdań, tak dla ułatwienia onychże, tako i z przyczyny swey słabości zdrowia upraszał J. K. Mei o solwowanie Seffyi do czego Król Jmć przychylaąc się, Jmć Pan Kanclerz Koronny z woli J. K. Mei in ordine Kontynuacyi materyi solwował Seffyą na zajutrz nago dzinę dziesiątą rano.

SESSYA XLIX.

Dnia 13. Januarii we Wtorek.

Po zwykłym zagaieniu przez Jmć [Pana Marszałka Sejmowego i Konied: Koronney] zabrat głos Jmć Xiądz Biskup Kujawski który miał następującą mowę.

MOWA

J.W. XIĘDZA RYBINSKEGO.

Biskupa Kujawskiego.

Nie było myślą moją mówić o Radzie Nieustającej, słysząc bowiem tyle głosów nayiaśniej, naydoskonalej i naydokładniej wyłuszczaających, i już nie użyteczności ale naygorzże skutki utrzymania wspomnioney Rady dla Kraiu wpływające, widząc powszechną troskliwość w Narodzie aby też miniatura nowego składu Rzeplitey nie w Księgach praw naszych, ale z pamięci była wygluzowana, niespodziewałem się aby tylo odebrawszy głosow chciała Rada z gruzow obalin swoich powstać.

Aliści nad moje mniemanie na dniu onegdajszym, usłyszałem czytany tu projekt, w którym Rada winną przybrana suknią, w naypokorniey-

tey postaci reprezentowała się Prześwietney Rzeplitey Skonfederowanym Stanom.

Mówię że wpokorney postaci, bo wyzuwać się zdaie, że wszelkich popisów do utrzymania powagi twoiey dawniey służących. Lecz ta sama pokora nie powinna być podeyrzana? nie powinna by wzbudzić nayszczęśliwszą ośroźność w Stanach Rzeplitey Seymujących? wszak nie iest tajno nietylko składającym dzisieysze obrady, ale nawet całemu Kraiowi, kto Radę Nieustającą utworzył, kto i iakiemi sposobami do utworzenia i zmacnania teyże pomagał. Dziś zapewne też sama sprężyna, a iasniey mówiąc też sama zagraniczna Influencya, chce ją utrzymać, że zaś dla przeciwnych okoliczności niemoże tey magistratury tak szkodliwej dla Kraiu, anader dla swoich zamysłów pomocney, wystawia ją Narodowi, dziś na siebie hacznemu w figurze bezsilney i na pozor nieznaczacey: wystawiają mówię w tey figurze bezsilney wia-kiey ją Narod chciał widzieć w pierwiastkowej ustawie Roku 1775. to iest, ciężką Kraiowi publicz-nemu, ale bezczynną, lecz iako pod-ten czas ukryta polityka pokazała się w późniejszy czasie przyczyniając powagi i mocy radney tak pewnie i teraz tymże samym stylem bylibyśmy oszukani.

Już to czas Prześwietne Rzeplitey Skonfederowane Stany zastanowić się nad przeszłą i dzisieyszą sytuacją naszą, od lat kilkunastu zagranicznym otoczeni Woyskiem ani myśleć, ani radzić niemogliśmy tylko tak iak przymus Sądzijskiej potencji po nas wyciągał i nie tylko my Polacy czuliśmy naszą niedolę, ale i cała Europa patrząc, na nas okiem litosci zazdrościła

tey]

Wn fluencyi, która ogarnawszy Kray wolny ob-
szerny, obfity, znajdowała łatwy i zręczny spo-
sob czynienia przewagi w interesech polity-
cznych. Dotey naszej tak okropney sytuacji,
coż było przyczyną, jeżeli nie rząd niedoskona-
le w początkach ułożony, a w dalszym ciągu
czasu, lub z obrębów swoich wyszły, lub na gor-
sze poprawiony, jeżeli nie te nieszczęśliwe po-
wtarzane maxymy, że moc jednemu Polowi da-
na tamowania obrady publiczne, jest zrzenią
w ołności, wtakich nieszczęśliwych przesądach
przepędziwszy czas niemały zostaliśmy na ko-
niec ofiarą zagranicznej przemocy, która do-
tych czas despotycznie nami władając sama bę-
dąc obarczona, od sąsiedzkich Potencyi dała nam
porę odetchnąć, rzucić okiem na przeszłość i po-
myśleć o przyszłości

Dziś tedy będąc wolni w obradach naszych,
gdy zaniedbamy podzwignąć sily, gdy uchybie-
my poprawy Rządu który trwale Rzeplitą re-
prezentując, mógł iż zawsze gotową i czułą na
swoie potrzeby uczynić zażujemy pewnie
na sprawiedliwą krytykę całej Europy dziś na
nas ciekawym patrzący okiem. Cożby ta po-
owiedziała, i gdybyśmy teraz dzwigneli Radę pod
iakołkolwiek postacią? oto że Polacy nie są na
swoy los czuli, nie są przezorni, bo nie chcą wie-
dzieć, że Rada dziś pokorna, robi się dumną iak
tylko iey stwórzyciel odżył pokoy i będzie
mogł iż dzielnie wesprzeć podgarnie na nowo
pod siebie Magistratury, o poparcie Wojska i Skarb
Seymy zrobi (iak tu iuż było powiedziano)
seymikami, a sama Seymem zostanie nieustającym,
rządzącym despotycznie; w widoku tak smu-
tney a oczwistej konsekwencyi, czyż nieze-

chcemy zatrzymać się nad sobą sami i dozwolę
 ludzię się próżnemi pozorami iakoweyże dla Sta-
 ru Rycerkiego prerogatywy a możeż ta bydy
 poważnię utrzymań iako w proiekcie nowego
 Kzaju podanego od JW. Potockiego Pośia Lubel-
 skiego: ten g dry mąż w swoich izanowny fen-
 tymentach nader iasnie nader doskonale na dniu
 w. zorayizm tłumaczył swemyśli, podaie ie pod
 sąd rzeswntney Rzeplitey Skoniederowanych
 Sta ow, w tym zapewne zaufaniu, że nad iego
 proiel tem i dawniery o Radzie podanym zatrzy-
 ma się Narod, zatrzyma się nad ostatnią rezolu-
 cyą w tey materyi ktora ma na zawżse los Kra-
 iu: zapewnić.

N yiasniejszy Królu P. Miłościwy. Gdy idzie
 ob. spieczestwo całego Narodu z tym nieroz-
 dzielnie łączę się bezp. eczeństwo i powaga Tronu
 W. K. Mc czuie zapewne tkl we Serce twoie Mi-
 sosawy Pa ie iaką przemocą Rada Nieustająca
 była narzucona, iak przy iey ustawie naycel-
 nieysze twoie zniszczone prerogatywy, a zatym
 Rząd od dawnego doskonałszy i doskoienstwo Tro-
 nu twego i całość Kraiu na zawżse zabezpieczył
 zachęcił pewnie Narod W. K. Mc Pan moy
 Miłosawy do Rulzrey i doskonałzey rozwagi róż-
 ny. horządzie proiektow, aby uważywały pier-
 wey, co mu bydy może uytęczy ieyszego, co na dal-
 co os. iego i niepodległość zabezpieczać potrafi,
 przystąpił nakoniec do ostatney rezolucyi z tą
 ostro noscą, z tą powolnością do ktorey nieraz
 w różnych zapędach raczyłeś W. K. Mc łaskawie
 zachęcać &c

Poktorym skończonym g'osie Jmć Pan Jezierski
 Kasztelan Łukowski miał następującą mowę.

M O W A

J. W. JEZIERSKIEGO.

Kasztelana Łukowskiego

Nieustająca Rada, gdyby w Kraiu zdrada, na wolność zaciągnięta wzrusza krew we wszystkich żyłach całego Narodu, iey nawet Imienia wspomnienie niby iako larum już musi przenikac Serce W. K. Mci, coż to za Rada, kiedy choć przysięgła, a sekreta W. K. Mci do nieprzyjaciela wynosiła domu. Coż to za Rada, kiedy po rozum do obcego biegła Ministra, więc takie mająca własności, niebyła to Rada, ale mara, która Narod straszyła, i iezcze się w umysłach nieprzyjaciół Ojczyzny wałęsała.

Niech już tego straszdyła i głos nawet w tey Izbie ginie, niech tak iak świeca, wielko Czwartkowa gaśnie, aby Narod powstał iey ciężarem przywalony. Od początku Seymowania nie przeciw Radzie nie mówiłem, bom wiedział że tyle miała nieprzyjaciół że w normalney batalii, na tym tu wolności placu nagłowę tak przegrała, że nie myślałem, aby cokolwiek iey szczytów do swego twórcy powróciło. Mówię tylko teraz z Urzędu mego ostrzegając W. K. Mci to jest głos niemoj, ale całej ogólności.

Gdy idzie teraz o podatek trudno komu ulegać, bo podchlebstwo nie jest patriotyczne rzemioło, jest niepewną nadzieją Imienia, a nie ufnością wieniem życia ofiarowanej Ojczyzny. Daruję mi Najjaśniejsze Stany, to że natura czy wymuszona nauka nienauczyła mnie tak subtelnie

mówić, aby iedni mało drudzy nie nierozumieli.

Niebędę tu siebie chwalił, bo cożem wart, kiedy mi nikt nie nieadał. Niedawano mi pensyi, bom niepewny do sekretu, wżadnym sub-selium niesiedziałem, ani do examinowania onych nie byłem delegowany, bo z ogrodką relacyi czy-nić nieumiałbym. Niechwałę się z tego, com dla użytku całego Kraiu uczynił, bo ze skutku niech sądzi Publiczność tak iakom sobie zasłużył.

Nieobrocę tego iako inni na moją pochwałę, żem był niezczęśliwym Posłem pod czas roz-bioru kraiu, ani to jest moim zakąłem, żem się na manifest nieporwał do piora przeciw trzem Po-tencyom, bo „vana sine viribus ira,„ przynay-mniej tyle o sobie powiedzieć mogę, że za pa-nowania W.K. Mei na wizytskich Seymach ża-dnego nieinawszy, zawsze ziednego Woie-wodztwa Posel, a teraz na końcu rejestru Sena-tor. Czyniłem całym życiem moiey Oyczyźnie wyśługę, a gdyby z tey rachunek dawać przy-szło, niemogłbym więcey powiedzieć, iak ieden stary wyśłużony żołnierz proszący o nadgrode pytany czymby się wślawił od powiedział. „Sub Augusto militari.

Wracam się do podatku, ustanowiliśmy Woy-sko a dla Rekruta onego na podatek zgodzić się nam trudno, gdy dosyć łatwy proiekt podał J. W. Potocki, Lubelski, Posel miłością Oyczyzny zawsze gorący, aby iedne protunkowe wypła-cić podymne, aliści do tego proiektu wcisnęło się miłosierdzie bez miłości Oyczyzny, aby Szla-chta poddanych niemaięca podymnego nieadał, alboż maiętna ich wolność twoim groszem bro-nić winna, niedosyć że w Posłach Senatorach niep'atnych na Seymie, za ich Szlachectwo po-

winność czyni, a gdy posiedzi do przyszłego Seymu ich majątek będzie torturą Warszawy, i zubogą Szlachtą równać się będzie, i nie trzebaż i tu miłosierdzia, aby podymnego niedali. A ubodzyż Zakonnicy, co cella to komin, nie warci też względu, a tak względy bez względu Woysku nieurządzą. Dla tego radziłbym Najjaśniejszym Stanom aby protunkowy podatek według projektu JW. Potockiego Pośła Lubelskiego nikogo niewyłączać zapłacić.

Coż się między nami dzieć będzie gdzie przydzie uchwalać, na Woysko wystarczający wieczny podatek? zapewne niezgoda z sukursem, nieprzebranych racyi, iako nie zwyciężona armia uchwalone Woysko zwyciężać będzie.

Daż Woiewodztwa Wielkopolskie dzieśiąty snop z pola nierachując wysiewu, oracza zniwaka, nawozu, Dozorcy, co uczyni pietnaście od sta, da ielczce Rzeplitey dzieśięć od sta podatku, więc zapłacą od sta dwadzieścia i pięć, a Ruś Litwa, niedaiać dzieśięciny, zapłaci tylko dzieśięć, więc iezeli mamy dać dzieśiąty grosz podatku wżyscy rowno, niechże nam Duchowieństwo powroci dzieśięcine.

Przeszli Królowie, czy Panowie nasi oddali Duchowieństwu, własny swoy podatek z dzieśiątego snopa, coż w tym winni poddani iezeli Pan ich swoy dochód utracił, a teraznieysza Pani Najjaśnieysza Rzeplita winna iest uczynić sprawiedliwość, aby iey poddani dwa razy jednego podatku niepiacili.

Chociaż damy dzieśiąty grosz intraty przecieź to na Woysko, Arsenaly budowe Fortece niewystarczy, trzeba aby Rzeplita do swoiey własności Krolewiczyn wróciła się, salvis moder-

nis Possessoribus a zatym się rozrządziła iak się
potrzeba wyciągać będzie.

Tec to Starostwa przeciw Krolom nieprzyja-
ciol mociły, te Seymy zrywały, te Woyśka i
podatku niechciały, to Rządowi nienawisne wię-
cey szkody w Polścze niż Moskale uczyniła a
jeszcze ten urząd gdy trwać będzie może wo-
jujących stratę resztą Kraiu zapłacić i pokaże
co jest niezgoda.

Idzie teraz o pewność i powagę Tronu W.
K. Mei, idzie o wolność i całość majątkow na-
szych, trudno tu komu pobłażać, trudno choć
z zalem niedotknąć Duchowieństwa, bo bez nie-
go, bez Krolowščyzny na zapłatę Woyśka są
Nasze Ziemiańskie słabe siły, lepiej o Woytku
i podatkach niezamyslać, bo Szlacheckim tyl-
ko datkiem siły Kraiowe niezeprzemy.

Mowiles W. K. Mę z tronu za Duchowień-
stwem, tak iak mu pobożność radziła, i ia prze-
ciw niemu niejestem, ale mówię że między nie-
mi porządek, sprawiedliwość i umiarkowanie po-
trzebne.

Biskupi, Plebani, Missyonarze, Kaznodzieie,
Katechisci, i Zakony, to duchowieństwo sądzę za
użyteczne i potrzebne, te według Chrystusa Pa-
na: „Hæc est Petra, et super petram ædificabo
Ecclesiam meam, Zaś Kapituły, Opactwa, iezę-
li dla parady i chęci rozdawnictwa Biskupow,
to prozna parada, na Dobro Królestwa obrocić
ie radzę, których liczba aż do zadziwienia a
Kościołowi nieużyteczna. Tak doskonałe Go-
spodarstwo radzi zbyteczne rzeczy przedawać,
a ku nieodbitey potrzebie nabywać.

Niedotykam się Biskupich i całego Duchowień-
stwa Intrat, ale niech namienione nieużyteczne

idą na wsparcie ubogich Parafialnych Kościołów, a Dzieścina jako dawna własność Królów, aby na swoje miejsce powróciła, powiem na przykład Nayaśniejłym Stanom. Mam w Sandomirskim szesnaście wsi, a w nich dwa Parafialne Kościoły, żadney intraty nie mające, a ich Plebani Mendicantes, bo Kapituła Krakowska i Sandomierska biorą dzieściny. Sądzić Nayaśniejłze Stany, iaka w Duchowieństwie niesprawiedliwość, które i Chrystus Pan nagał mówiąc... „Alii laboraverunt & Vos in labores eorum introivistis.”

Pytany jeden starzec Rzymski życzliwy Oyczyźnie obywatel w umartwieniu żyjący, jakimby sposobem tak wielkiej dożył starości? „Iniurias inquit accipiendo & gratias agendo, „ na toż i ja z nim narzekam przed W. K. Mśc, że jedni czynią co chcą, drudzy cierpią co muszą i ztąd pochodzi moje zadziwienie.

Przeżywszy lat sześćdziesiąt zdać mi się żem przyszedł do rozumu. Znam co jest Król i co mu z powinności mojej czynić należy, a co z serca to u mnie miary nie ma.

Siedząc na tym urzędzie w jednym krześle, bez odmiany lat kilkanaście, czas ten w interesach publicznych i Oyczyzny mówić nie dozwalał, i milczenie miało swoje zalecenie i pochwałę, a prawda w wymowie nagane, zaś teraz gdy pora usta niewolnicze rozwiązała o swoią rzecz dopomnieć się pozwala, niech się ten kto chce na czas nie na wymowę gniewa; inaczej uczyni iak ten, co uyrzawszy w zwierciadle swe wady natychmiast potłukł zwierciadło, a coż zwierciadło winno było?

Do tych Nayaśniejłzych Stanow doszedłszy

szkoly znam, że Senator starszy niż Minister
płatny; znam że Marszałek Wielki Koronny,
strażnik powagi, i bezpieczeństwa Tronu równych
sobie przestrzegać nie strofować umie. Kanclerz
ma pieczęć i wysokie sądy. Hetmani życiem
Króla bronią i Narod, a iakżeśmy ich walor oce-
nili „non omnes peccavimus in Adam.„ Pod-
skarbiowie patrzą na Skarb, aże od niego kluczy
nie mają i nie są jego Panami W. K. Mci winni-
śmy tę łaskę.

Znam prawo, że kiedy nie grzeszę przeciw
niemu, nikt mnie, i nikogo strofować, głosu prze-
rywać nie powinien, znam się i na sobie żem w ro-
wności urodzony, a W. K. Mśc nad równość, a
ktoby z równości wychodzić usiłował W. K. Mci
krzywdęby czynił. Bo „Amor & Imperia non
patiuntur socium.„ Mamy zacney Krwi Xiążęta
ale nieudzielne; mamy i przezacne imiona, któ-
re wolność Naszą meśtwem i powagą od iey wzro-
stu aż dotąd utrzymują. My tych kochamy i
szanujemy tak, iak sobie w rowney społeczności
zaślugują.

Bóg dawśzy rozum, i wolą człowiekowi tego
nie odbiera, ale nawraca sumieniem zdrożności.
Podobnież i W. K. Mśc czynisz, choć jesteś Panem
naszym niezgadzaigce się myśli seymujących,
bierzesz za przekonanie, nie za urazę. A gdy
chcesz, łatwo ie Oycowskiim sposobem zniewalać
potrafiasz, bo umiesz, wolnością nie pogardzasz;
bo cię Koroną ozdobiła.

Przez lat 24. sam Nas od Paniąt odzwyczaiłeś,
a jeżeli wzad wrociemy do nich niewolniczą
skłonność, od Ciebie łaskawy Panie musim odwro-
cić przyśwoione serce, gdy dwom Panom nikt ślu-
żyć, chyba się lękać może.

Bóg

Bóg to sobie nie ludziom zostawił, „dominare conscientiis & scire futura „, a W. K. Mśc nieśko w podobieństwie do swego przypuścić udziału, że umiesz panować nad wolnemi zdania, a że nad myślami trudno, te gdy odkryte kierunek a niby łaskawe słońce twarde rozwalniał upory.

Nie jestże to grzech; przeciw Bogu, i przeciw zwyczajowi W. K. Mei pretensya, żądać a nie myśl równego sobie zgadywał? bo jeżeli by chciał, abym za Pifarzem Woyskowym mówił, iść na to prośba i czapka u Polaka, bo groźba pogardzony, która do rozpacz prowadzi.

Niechay nadmągańszy nad wielkością Imienia swego rozmyśla, z kąd wzięło początek, a nie pogardza tym którego los wyżej niewyniosł, i do łask Tronu nie zbliżył.

Będziem W. K. Mśc wielbić z naszą potomnością, gdy czapka za czapkę w Polsce panować w równości będzie, nie zuchwał obce i domowe mitry, a tak u my tronowi twemu nie będzie, a nareszcie powiedziawszy co równość niemożna cierpi, a co gwałt teraz wolnemu Obywatelowi z serca wyciska. Niech dzban poty wodę noś, poki się ucho nieurwie.

Po skończonym głosie Jmć Pana Kasztelana mieli mowy, Jmć Pan Kwilecki Poseł Poznański, Jmć Pan Drewnowski Łomżyński Posłowie, Jmć Pan Ożarowski Woynicki, Szydłowski, Zarnowski, Kasztelanowie, którzy za Radą Nieustającą czyli za Protektem Straży, przez Jmć Pana Wilkomirskiego, obstawali. A Jmć Pan Weyssenhoff Infantyński, Mierzejewski Podoliki, Suchodoliki Chelmski Posłowie, Potocki Marszałek Natworny Lit: przeciwnie utrzymując projekt, Jmć Pana Lubelskiego

względem protunkowego podatku podymnego, ażeby był czytany dopraszali się.

Imć Pan Marszałek Konted: Koron: oświadczył się Imć Panu Wilkomirskiemu, iż tego projekt będzie czytany, więc z swego obowiązku zalecił Imć Panu Sekretarzowi czytanie względem straży Narodowej Projektu.

Tu się rumor Izby zrobił, iedni pozwalali na czytanie onegoż, druzzy zaś niepozwolali, lecz Projekt tak względem podymnego iako i innych mareryi woyskowych.

Poczym Imć Xiądz Turski Biskup Łucki miał następującą mowę.

PRZYMOWIENIE SIE.

W. Imć Xdza TURSKIEGO

Biskupa Łuckiego.

NAyiaśnieyszy Królu Przeświet: Rzepitey skonfederowane Stany. Gdy z powinności Stanu rozmyślnie według swego wewnętrznego przekonania w tey świętnicy Prawa, oświadcza kto zdanie swoje, przyzwrotnością jest bydź iednomyslnym, i iść za przewodnictwem charakteru swojego. Ta maxymą ia rządząc się, dozwolisz W. K. Mśc wzmiankować do wspomnienia nie miły Seym Roku 1775. na którym gdy tworzyła się ta (o którą rzecz idzie) Rada nieustająca, i przeciwiiałem się tak na Seffyach Delegacyinyh iako i tu w obecności W. K. Mci iey ustanowieniu, i przekład-

tem na ten czas Stanom seymnjącym niepomyślnie dla Kraiu całego konsekwencye, i gdy już zbliżało się do Tronu W. K. Mei to dzieło dla czytania, dopraszałem się abyś W. K. Mśc nie przyjmował go za Prawo swoje, ale odrzucił je jako przez Posłów Zagranicznych, i ich ultimata narzucone; wnośliem nie raz, aby te ultimata były w Aktach publicznych, dla wiadomości potomności oblatowane, lecz bzyli są oblatowane, ciekawemu dochodzenie zostawuję. Byli w ten czas takowi, i teraz którzy utrzymowali tę Radę Nieust.: lecz upornych odsyłałem do dalizego doświadczenia. Jakież ciągiem całego czasu okazywało się doświadczenie? Oto Narod niekontent. Co Seym dochodziły Tronu W. K. Mei zażalenia i zażkarżenia! uchylone bywały iey rezolucye? Jakaż to tey Rady ustawa była? oto odięta iey była moc prawodawstwa, a wzięła moc tłumaczenia Prawa, co jest więcej jak stanowić Prawo. Odięta iey była moc Sądowa, a przecież wzyśkie Dykasterya i Magistratury winne były słuchać iey rezolucyi, co jest więcej rozkazywać jak sądzić aniżeli samemu sądzić. Była ustanowiona jako straż dla exekucyi Prawa, ale razem miała moc magistraturom przetzkadzać, i niedopuszczac Prawa co exekucyi, bo miała moc suspendowania ie. Jaśnie się to okaże gdy powiem że suspendować Trybunały, to jest iedno, co tamować sprawiedliwość, i przeszkadzać exekucyi Praw dla niey pisanych: zalsuspendować Kommissyę Skarbowe to jest iedno, co niechcieć całosci Skarbu, tamować dochody Jego i exekucyi Prawa dla Kommissyi ustanowionego. Zalsuspendować Kommissyę Woytkową, to jest iedno, co niechcieć mieć Woytkę w kamiesci porządku,

i łamać Prawa dla tej Magistratury właściwe, to samo o wszystkich można mówić Sądach. Cny Narodzie! zastanów się, ktoż pisał takowe Prawo? Jeśli to może albo nie? Iama Gwarancya okazuje, że nie może, bo gdyby Narod sobie go stanowił, stanowiąłby go z taką krzywdą Stanow Seymuicych: czyż się to zgodzić może z rozumem, gdy Stany seymuicye pisały sobie i dla Narodu Prawo, i zaraz wybierały osoby, którego mają tłumaczyć iakoby napisali to co nierozumieją.

Prześwietne Sany! i takież to macie uchwalać dla Narodu porządek? który sam z opisu swego jest nie porządek? Kray stracić, lub złą formę Biedu ułożyć, równego gatunku szkoda.

Gdy cierpieliśmy tak długo nam narzucone to Prawo: nieustanowimyż mieć teraz wolność do zmiany nie podobnego, a przynajmniej kto Rady Nieustanowicy żąda, i chce ją przeobrazić, i wprowadzić, niech dowiedzie wprzód iakaż konieczność wypadać z niej może. Niech iż wnieśli na końcu Seymu, wszakże daie iey tytuł Sprząż między Seymem a Seymem, lubo zawsze nie według iey potrzeby, tym bardziey podczas Seymu nie może być upodobaną niech będzie na końcu Seymu, mamy teraz potrzebnieysze Projekty dla ustanowienia Etatu i podatku dla Woyska, mamy i Projekt od godnego Marszałka Skonsolidowanych Stanow, który aby był czytany z mieysca naszego oto dopracować się.

Polym zabral głos Jmo Pan Hetman Wielki Karolny Branicki który względem Etatu w krótko podać się mającego uwiadomił, i że na nadlegającą tylko Wiosnę, gdybyśmy wyznaczyli tyko podatek i płace na Woysko, można będzie wzięcie 25. tysięcy Jazdy Kawaleryi procz Infanteryi. Ostrzegął że z interesów teraz wynikają:

nych spodziewać się należy, że na następującą Wiośnię bez omyłnie mieć będziemy w Polsce teatrum Woyny, a przeto należy się iak nayszybciej w materji podatowania zaradzać abyśmy liczbę Woyska ustanowioną nie na papierze, ale na nogach widzieli, a to na obronę Ojczyzny.

Tu znowu wszczęły się różne zdania w poprzedzającej materji, jedni zabierając interlocutorie głoły żądali koniecznie Projektu względem Straży, przez Jmć Pana Wilkomirskiego podanego, lecz drudzy niedozwalając, o Projekta dawniejsze Ichmć Panow Lubelskiego i Matuszewicza dopraszali się.

Jmć Pan Marzalek Konfed: Koron: oświadczył swą powolność dogodzenia żądaniu Ichmć kolegow, i że Projekt Ichmć Panow Lubelskiego Wilkomirskiego i Xcia Jmć Podskarbiego względem pozyczenia Summ natychmiast, jeden po drugim czytane będą. Jmć Pan Sekretarz Seymowy przeczytał pod tytułem: „Ofiara na ten raz uczyniona Narodowa, lecz po przeczytaniu tytułu tego, odgłos Ichmć Jmć Pana Lubelskiego Podolskiego, i Wołyńskiego; nie pozwalając na czytanie onego, lubo Jmć Pan Marzalek Konfed: Koron: upraszał o powolność i zezwolenie na przeczytanie onegoż mówiąc, że zaręczenie Jego w tym pokrzywdzone będzie. Tu zabrał głos I.P. Chelmski i obszernie wyłożył, iakim wtłacza się sposobem ta Rada Nieustająca, i że tu tylko całe obrady mieśza, niedozwalając dla ustanowionego Woyska chmyślone funduże na płace &c. Wniośł projekt Jmć Pana Lubelskiego dawniejszy, iak Jmć Pana Wilkomirskiego, i że już tyle razy był czytany i tylko rezolucyi na nie-

go potrzeba. A zatym w tey materyi o Turum upraszał.

Tu się znowu Rumor Izby zrobił, po niejakim czasie zabrał głos Imć Pan Nur-si Zieliński, ten wyexplikował, że i Akt Kontederacyi do tego wiąże, aby najpierw podatek i Woysko ustano-wić, a dopiero o Rządzie pomyśleć, i że od pro-jektu Imć Pana Lubelskiego nieodstąpi i nażaden inny nie pozwoli.

Potym Imć Pan Jerzmanowski Łeczycki, Su-chodołski, Smoleński, Kościakowski, Wilkomir-ski Posłowie w mowach swoich popierali pro-jekt Straży Narodowej od Imć Pana Wilkomir-skiego.

Drugo potym w tey iedney materyi trwał spor w głosach pro & contra mianych za Strażą Na-rodową obstać, iako to Imć Pan Ankiewicz Ka-łtzelan Sandecki wniósł. gdy tak długo jest spor, aby Imć Pan Marzatek Wielki Koronny utormo-wał Propozycyą takową. Czyli Piojekt ad Tur-num ma być względem podatkow wzięty, czy-li względem Straży Narodowej. Na takowe wniesienie rumor Izby powstał, i w tym Imć Pan Grabowski Posel Wolkowyski odezwiał się, że ma-my tu Marzałka Seymowego, do ktorego tormo-wać propozycyą należy i dopiero zrościć z Imć Panem Marzałkiem W. Kor. Toż potwierdził Imć Pan Marzatek Seymowy względem swej prerogatywy. Imć Pan Kałtzelan Sandecki przy-wrócił activitatem mówiąc, że co innego oświad-czył usły, a w sercu zawsze poważa Imć Pana Marzałka Seymowego.

A gdy znowu zalecił Imć Pan Marzatek czy-tanie projektu Straży Imć Panu Sekretarzowi, wż wspomnieni Posłowie dozwoleć niechcieli, lubo Imć

Pan Woiewoda Sieradzki interlocutorie radził, aby już ustanowić propozycją ad Turnum, który Projekt ma być wzięty.

I tu rumor izby wżeczął się; zabierali znowu głosy. Imć Pan Wawrzecki Poseł Kowieński, Imć Pan Suchorzewski interlocutorie żądając projektu Imć Pana Lubelskiego podatku protunkowego.

Imć Pan Nurcki widząc te spory wniosł, ponieważ prawo już mamy do ustanowienia, aby Kommissya Woyskowa przysięgę wykonała Konfederacyi, więc upraszał o przystąpienie oneyże do Juramentu.

W tym przystąpili J. WW. Hetman Wielki Koronny i Lit: oraz Kommissarze Woyskowi i przed Najjaśniejszym Panem wykonali przysięgę. Po ktorey skończoney mieli głosy, Imć Pan Morski Poseł Podolski, Imć Pan Niemcewicz Inflantki usilnie żądając o Projekt podatku protunkowego mówiąc, że Rada nam nie potrzebna, gdyż sami tu teraz radziemy bez Woyska i podatku na niego, dosyć będzie czasu pomyśleć o ustanowieniu Rządu na końcu seymowania naszego, a teraz przystąpić do tego, do czego sam porządek seymowania wyciąga.

Imć Pan Marzalek Seymowy widząc strawiony czas całodniowy na samych sporach, w myśli zastanowienia onychże, upraszał J. K. Mei o solwowanie Sessyi, którą J. Wiel: Imć Pan Kanclerz z woli Jego Krolewskiej Mości solwował Sessyą do dnia Czwartkowego na godzinę 10. rano,

S E S S Y A L.

Dnia 15. Januarii we Czwartek.

PO przyściu Nayiasniejszyego Pana do Senatu dał głos Jmć Panu Marszałkowi Konfederacyi Koronney który zagaił wten sens: leżeli dopełnianie Prawa wykonywającemu słodczy sprawuie, do której miłość własna i szlachetna ambicya pobudza, szanuiemy tę okazyą wysługi zastępując Braci pozostałych żądania, którym miło będzie, gdy z pożytkiem prac naszych do nich powrociemy. Lubo wyznaię że nie co wolniejszy w czynach naszych postępujemy krotkiem, lecz i to przyznać muszę że załtanowić się nad niemi pilno potrzeba. Dwie materye na dniu o negdayszym były rozroźnienia zdania przyczyną, które dziś do decydowania przychodzą i dla ożywienia pamięci naszej pozwolisz W. K. Mć i Prześwietne Stany iż oneż Jmć Pan Sekretarz przeczyta. A Jmć P. Marszałek W. K. zaprosił Komissarzow Woyzkowych tak z Senatu, iako i z Stanu Rycerskiego, którzy wczoray nieprzyśięgali, aby teraz wykonali przyśięgę którą natychmiast dopełnili.

Nim przystąpił Jmć Pan Świętoślawnski Poseł Wołyński zabrał głos mówiąc: iż zadney materyi, niedopusci, procz podatku, bo tak potrzeby Kraiowe wyciągaia, do których iedna chęć wszyłkich prawie Woiewodztw dążyć zdaie się, i ie-

dną miłość Ojczyzny, powszechnym jest hasłem. Jeżeli utracimy ten czas, utracimy już nadzieję wybicia się z przemocy, wspomniemy, ile to millionow ludzi los swój powierzyło naszemu Rządowi powierzwszy, pomniemy że oświadczyli, część majątkow swoich oddać, aby byli w własnościach swych bezpieczni i spokojni i aby powiększyć fity na obronę swoją. Dalecy jesteśmy od tego przesądu, że Polska stać może bez Żołnierza, już teraz mamy porę w ktorej z tey toni ostatniej wybrnąć możemy: zgodne są nato wszystkie Woiewodztw Instrukcye, i prawie zgodne caley Polski zdanie. A jeżeli przeciwie się temu zdaniu będziemy, iakże nas pozostali Bracia przywitają, i iakiej wdzięczności od nich spodziewać się mamy, o to może rozpacz ich przyprowadzi do ostatniego sposobu ratowania się. Podane tu są projekta względem Straży czyli ustanowienia Rządu, lecz jeszcze nato dosyć czasu mamy, t raz nam należy, iak nayspieszniej dążyć, do ustanowienia podatku na Woysko, od ktorej propozycyi nieodstąpię, i na żadną inną materiją niepozwolę.

Jmć Pan Kaźtelan Woynicki podobnież wmo-
wie swoiey żądał, ażeby przystąpić nieodwło-
cznie do materyi podatkovania.

A Jmć Pan Woiewoda Łęczycki obstawiał przy
projekcie Jmć Pana Wilkomirskiego to jest wzglę-
dem ustanowienia Straży Narodowej.

Jmć Pan Kościelkowski Posel Wilkomirski w
zabranym głosie oświadczył, iż szczególnie mi-
łością Ojczyzny, nie z żadnych innych powo-
dow od podanego przez siebie projektu Straży
Narodowej odstępuje dla tego ażeby nieodwło-

cznie do ustanowienia podatkow przyśląpić, a dla zabezpieczenia tego podał projekt, w którym wyraził, że do żadnych materyi niewolno będzie przyśląpić tylko do podatkowych i Woyskow ch po których Straż Narodowa ma być ustanowiona.

Jmć Pan Katiński żądał ażeby nie na same Szlacheckie Dobra, ale na Krolewiczczyny był ustanowiony podatek do czego podał projekt iż wspomniane Krolewiczczyny, iako jest Patrimonium Oyczyny, aby do Skarbu, były powroczone, i plus offerenti potym puszczone na lat 19 z czego Woysko ma bydź placzone.

Jmć Pan Matuszewicz Posel Brzeski Litewski rzekł: zgadzałem się zawsze, zgodzę się i teraz na podatek, ale nie protunkowy, przekonany, że to Woysko obroczone bydź może przeciwko Oyczynie, gdy nie będzie wiecznych. Zyle nieprzyjaciółka Obrad naszych córka Gwarancyi, a Matka Rządow naszych Rada Nieustająca, przewidując to że pozwala Nam tych sił abyśmy sami przeciwko sobie wystawili. Złożmy tylko podatki, znajdzie Rada sposob, iż pod swoją potęgę zagarnie. Wreszcie wyludzeniem naszym boyday czyli nas ztąd niewystralzy, w tedy wyraźną ukaże potrzebę, boyday czy do Seymu 76. sposobu niewtoci się, zechce Rząd dawny przed zniszczeniem Rady zabezpieczyć. My zaś rządziemy wszystkim, chcemy Seymu bez vice-Seymu. A przeto stoę przy prawie; i jeżeli wyrok prawa nieznaydzie dla siebie względy, poniosę w akta publiczne zażalenie, czekając przekonania przewidzenia mego.

Jmć Pan Dziekoński Podskarbi Nadworny Litewski w mowie twoiey oświadczył, że na pro-

tekt Jmć Pana Lubelskiego Protunkowy nie-
pozwoli, i że dochody na Woysko, wieczyście usta-
nowić potrzeba.

Jp. Woiwoda Sieradzki upraszał o przyśta-
pienie do rozpoczętej matery. podatku Protun-
kowego, a jeżeli nie, o turnum dopraszał się.

Jmć Pan Kochanowski Poseł Sandomirski po-
dobnież oprzyśpieszenie podatkow nalegał.

Lubo Jmć Pan Marzatek Konfederacyi Ko-
ronney, zabrawszy głos chciał przyśtaąpić aby
Jmć Pan Sekretarz przeczytał projekta podat-
kow, lecz znowu zabrał głos Jmć Pan Kaszte-
lan Łukowski żądając podatkow z Krolewiczyn
ustanowienia i protunkowego. A Jmć Pan Brzo-
stowski Poseł Trocki, oświadczył się, że cała pra-
wie Prowincya Litewska nie pozwala na poda-
tek Protunkowy, obawiając się aby nie był na
wie zysły zamieniony.

Tu Jmć Pan Sekretarz chciał czytać projekt
ofiar, lecz rumor Izby zrobił się i nie pozwala-
li na czytanie.

Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski rzekł: że
prawa nie ma, aby zabraniać czytanie proje-
ktu, lecz po przeczytaniu wolno będzie niepozwo-
lić gdy się nie podoba

Jmć Pan Brzostowski odezwał się że projekt
Straży jest teraz na stole przeto od niego nam
zaczynać należy.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski odpowie-
dział, że iego projekt dawniejszy Protunkowy,
a przeto nieodstąpi od tego, ażeby miał być
odrzucony i o Turnum na niego upraszał.

Jmć Pan Zieliński Poseł Nurcki rzekł: że fami-
lobie szkodzić chcemy, gdy na podatek protun-
kowy niezezwolemy, jest to właśnie iak byśmy

wcale mieć Woyska niechcieli, bo stanowiąc
wierzysły podatek, trzeba nad nim zelanować
się, i prawda owa miśczętnego do tego trzeba
czemu, tu zaś wiosna bliż o nadchodzi, tym sposo-
bem wynika że bezsilneimi na zgubę naszą zo-
stanimy. Przeto co niczego nie przystąpię poki
podatek protunkowy nie będzie wzięty.

Jmé Pan Mariza ek Konfederacyi Koronney za-
lecił znovu czytanie Jmé Panu Sekretarzowi,
lecz znowineyi Litwiskiey Półowie niedo-
zwaleli. W tym użył słow zakieć się że tak
jest niebezpieczny, iż nie może przyjąć to co
prawo nakazuje, z pokrzywieniem prerogaty-
wy swoiey, gdy głos dany Jmé Panu Sekre-
tarzowi do czytania skutku wzięcie nie może
przez wzbraniecie orzec, lecz i przelazaty
raczyliście wzięć, jeżeli nie na Owo to na
to owo. Niwo na które od nich obraty; wżak
projekt na niego nie jest tylko od derywcyi
a pojećcie, że woli o łączę gę się na niego
niezgoda odrzucić, czytać zaś zabraniać nie
nakazy. Zlecił znovu czytanie projektow Jmé
Pana Sekretarzowi.

Jmé Pan Sekretarz czytał najpierw do La-
ski podany projekt. Chciał na ten raz uczynio-
na, drugi projekt Jmé Pana Litwiskiego „Na-
głe Kzeczy-pospoltey i t. zaby. Trzeci projekt
Jmé Pana Zuhłńskiego wzgledem tego podat-
ku „Czwarty projekt. Pozwolenie zaciągania
Summowa Woyska Koronnego. To jest cztercieć
milionow Złotych. By pozwolenie Summ zaciąg-
nięcia dla W. X. Litwiskiego 5. milionow.

Jmé Pan Mozyński Sekretarz Wiekiego Xę-
stwa Litwiskiego, przed projekt zaciągacy Pro-
tunkowy, to jest z kamanentow Skarbu z per-

cepty terażniejszey Summy z Kordonu wypłaconey z papieru ściepłowanego, z powiększenia Zydlowskiego pogłównego z Krolewsczyczyn; a Jmć Pan Leduchowski Poseł Wizki, podał projekt ażeby Duchowni kwartę z dobr swych dawali.

Po którym przeczytaniu Jmć Pan Butrymowicz Poseł Piński wniósł ażeby raczey pozwolić na zaciągnięcie Summ na początek zrekrutowania Wojska, niżby mieli podatek stanowie protunkowy, uciążliwy, gdyż przedzey Wojsko wystawione będzie, i Obywatele widząc skutek sił Kraiowych, przyśpią nieodwłocznie do ukuteczniennia podatkow, i ofiar ielzcze na niego składania.

Toż samo zdanie potwierdził w swym zabranym głosie Jmć Pan Kasztelan Zarnowski.

Po czym Najjaśnie: Pan zaprosił Ministerium do siebie, i Jmć P. Kanclerz Wielki Kor: solwował Seffyę nazajutrz na godzinę dziesiątą rano.

S E S S Y A L I.

Dnia 16. Januarii w Piątek.

Jmć Pan Marzałek Wielki Koronny dawszy głos Jmć Panu Marzałkowi Konfederacyi Koronney, który w zagalerii swoimi z okolicznosci utrzejtzego dnia rocznicy urodzenia J. K. Mo: złożył imieniem Stanu Ryeckiego powinżowanie. Podobneż Jmć Pan Marzałek W. Koronny Jmie

niem Senatu Najjaśniejszemu Panu oświadczył życzenie, poczym do pocałowania ręki Króla Jmć przyśięgiono.

Zabrał tedy głos Jmć Pan Kasztelan Miński radząc a żeby, do podatkov nie czasowych, ale już wieczyſtych przyſtąpić, a dla początkowego rekrutowania zapożyczyć pieniędzy za granicą lub w Kraiu.

Jmć Pan Suchodolſki Poſeł Chełmiński oświadczył ſię, że już on kilku dni względem podatkov protunkowych na projekt Jmć Pana Lubelſkiego żąda Turnum, a prz to aby nie wyciećzać więcey darenie czasu uprzedzam Jmć Pana Marzanka a żeby chciał podać ad Turnum takową propozycyą. Czyli m. terya podatku protunkowego ma być przed wziętą, czyli też podatku trwałego?

Jmć Pan Rzewuſki Poſeł Podolſki, że iako na dniu wczoraiſzym, radził Propozycyą ad Turnum, tak i dziś ją powtarza to ieſt czyli Summa ma być pożyczona ad interim na Woyſko? czyli podatek protunkowy uſtanowiony?

Jmć Xiędz Garnyſz Biſkup Chełm: w obſzerney mowie ſwoiey bronił praw Duchownych, że nie należy ſię onych podatkami obciążyć, więcey jak innych, lecz rowny powinien być podatek uſtanowiony. Przydał, że nie unika Duchowieńſtwa a parte podatku uczynie iakową ofiarę na Woyſko.

Jmć Pan Potocki Poſeł Lubelſki rzekł: ſuſznie mnie ſtraży Najjaśnieyſzy Panie obawa aby ten odgłos ſtolyſzey Woyſka w odgłos ſmutku i rozpacz nie zamienił ſię; widzę różne wprowadzone materye, lecz te nie bez zwłoki czasu ſkutku żadnego niebiorą. Przytoczę tu głos

mią do Dyogenesa, gdy się ciekawi badacze pytali, co Filip, myśli o nich, odpowiedział im, zaniechajcie o tym co Filip myśli o was, ale myślcie raczej o tym co wy czynić powinni. Podobnież nie myślmymy o tym co sąsiedzi o nas myślą, ale starajmy się to dopełnić co nam potrzeba. Widzę podatkową materiją w dwóch wystawioną względach, lecz sądzę gdy pierwszej protunkowej nie złożemy, wieczystey pewno nie doczekamy się. Łaskawe na nas Opatrzności weyzranie, przedłuża nam czasu, że jeszcze cokolwiek zaradzić możemy, lecz gdy przybliży się wiosna, do której czas tylko dwu miesięczny, zapewne nasz zażalenie bezfilnych, jeżeli Woysko z samego wieczystego podatku dopiero mieć chcemy, bo ułożenie onychże, blisko 3. miesięcy zabierze czasu, a z podatku tego zbior pieniędzy, drugie trzy miesiące wyiść musi, bo żaden podatek bez Exekucyi obeysć się niemoże. Pytam się ktoż nam szkodę nadgrodzi opieczętowania naszej, gdy przez to bezfilni będąc, w oczywistą niewolę obcych wpadniemy. Niedajmy się uwodzić tym ludzeniom na zgubę naszą dążącym, ktorey przyczyna kto jest? o to dostało się wręce moje, piśmo Króla nieboszczyka Pruskiego, który tak mówi: że Polska jest rządzona od Pośta Moskiewskiego, kto chce wiedzieć co się z Polską stanie, niech się nie pyta ani Króla dobrego, ani w Poliszczu, lecz w Petersburgu dowiedzieć się może.

Bezskuteczne nasze Prawa terazniaysze będą i wszystko stanie się niczym, jeżeli wczesnego ratunku, z obmyślenia lub podatku protunkowego, lub pożyczania pieniędzy na Woysko nie przedsięwzmiemy. Najjaśnieyszy Panie. Dzień

ślużniejszy Wafzey Królewskiej Mości urodzenia, niech będzie poświęcony dla Narodu, przez uczynienie mu tej sławy, że W. K. Mość swą stępując do tego wołą, zachęci do jednomyślności Zgromadzone Stany w uchwaleniu jednego z wspomnianych odemnie na Wojsko przedkich funduszów, a staniesz się W. K. Mość Oycem kochającym Naród swój, a my posłusznymi Tobie będziemy Synami.

Imię Pan Rzewuski odezwał się, że do tak dokładnego głosu Imię Pana Lubelskiego nie mam co przydać, lecz upraszam Imię Pana Marzałka o uformowanie propozycji ad Turnum

Król Imię zaprosiłszy Ministerium do siebie miał mowę w następującym wyrazie.

G Ł O S.

JEGOKRÓLEWSKIEYMOŚCI

GDy zaśłyszałem dopiero oświadczenie Imię Pana Marzałka Seymowego i Konfederacyi imieniem Stanu Rycerskiego mnie złożone, tchnięte było serce moje tą wdzięcznością oznaki życzliwych serc Obywatelskich, za które należycie na dniu dzisiejszym lepiej wywiązać się nie mogę jak gdy w teraz toczącej się materji oświadczyć to, co dla Narodu mego dobrze myślę i życzę. Jestem w tym przedsięwzięciu, że pod tki wieczyście na Wojsko, są te które mogą być szczęścia naszego załadę. Poznać potrzebę wynakręcenia funduszu, ktoroby przed doysciem podatkowych dochodów, był zaśileniem na przyspieszenie wystawienia Wojska. Gdy Przaswiętne Stany ze-
chcą

chcą przyzwolić naprzód na zaciągnięcie Summy, w kraju, do czego uczynią zlecenie Kommissyi Skarbowey, a potym nieobawiając się przystąpić do ułożenia podatków trwałych, nie biorąc innych żadnych przed się materyi. Takie jest moje szczere oświadczenie, iako pragnę widzieć iak nayszybciej filny Narod, to mi Boże świadcz i Was do tego zachęcam.

Imć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney zalecił czytanie tychże Projektów Imć Panu Sekretarzowi, czytał tedy wszystkie cztery Projekta, to jest trzy do Podatku Protunkowego, a jeden pożyczki pieniędzy. Lecz gdy po przeczytaniu wielu Posłów o Turnus prosili, Imć Pan Marszałek udał się do Izby konfederacyonalney dla ułożenia z Deputowanymi Projektu. w czasie którym Imć Pan Wolmeł Posel Grodzieński, wniosł, aby na miejsce chorującego Xięcia Imci Marszałka Konfederacyi Litewskiej primus ex ordine był obrany.

Imć Pan Zalewski Posel Trocki odpowiedział, że nie ma żaden Posel mocy proponowania imieniem Prowincyi o inną selekcyę, druga że Xiążę Imć, jeżeli Bóg pozwoli, że w krotce z tej Słabości powstanie, a do tego mam Marszałka Seymowego, który miejsce jego zastępuje.

Król Imć oświadczył, że w krotce Imć Pan Marszałek powroci z konfederacyi, i okaże ten moment nie próżno przepędzony.

Za powrotem Imć Marszałka Konfederacyi Imć Pan Sekretarz przeczytał Projekt pod tytułem: względem zaciągnięcia Summy, po którego przeczytaniu Król Imć zaprosił Imć Pana Marszałka Seymowego do tronu, do którego rzekł: Mei Państwo Marszałku, proszę W. Pana i teraz to po-

starzam, ażeby przy tym Projekcie ten przyda-
tek był odemnie umieszczony, to jest, że natych-
miast do żadney inney materyi nie przystąpimy,
szczerzynie do trwałych podatkow.

Tu się rumor iżby zrobił. Potym Imć Pan Sfa
Szczzerzecki rzekł: że iako przy złaczeniu się pod
Akt Konfederacyi przypisaliśmy naypierw ustawę
Woyska, potym Et: tu, dopiero rządu, a nareszcie
o podatkach, tak tym samym perządkiem postę-
pować powinniśmy.

Imć Pan Potocki Poseł Lubelski dokładnie wy-
łomaczył też samą myśl w krotkich słowach, że
przystąpimy do podatkow, gdy dołożemy w tym
Projekcie, że prawo 1775. względem Rady Nieu-
stażrey ze wżyskim kasuiemy.

Król Imć zaprosiłszy Ministerium do siebie,
sam ust swemi oświadczył; że chcieć zniszcze-
nia Rady rostopna tego nie pozwala uwaga, gd: ż
byłoby to złamanie Traktatow z 3ma Potencya-
mi zawartych, a niemając sił, na utrzymanie się
przeciw ich krokom, pytam się czy możemy być
od ich nienawisli bezpieczni. Nienależy się
wzruszać onychże, lecz wprzod iak naprzedzić
myślic o umocowaniu siebie w siły Woyskowe,
i ustanowienie na nie trwałego podatku.

Z tego powodu i Imć Pan Wilkomirski odstąpił
na czas od swego Projektu, aby podatkow przy-
spielzyć, nie zaś zabierać czas Elekcyi i opisa-
niem rządu krajowego, a potym bez sił zostać
na czas potrzebny. Ten to jest sposoh iedyny
kto chce szczerze Woyska, i niewiem ktoby się
znalazł wystawiać cały Narod na oczywiste nie-
bezpieczeństwo. Z tey przyczyny dla zastanowie-
nia się nad tą materią ważną dać czas solwując
Sesję na Poniedziałek na godzinę 10łą z rana.

SESSYA LII.

Dnia 19. Januari: w Poniedziałek.

Po zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Mar-
szalka Konfederacyi Koronney in continuatione
rozpoczętey materyi dał głos Jmć Panu Sekreta-
rzowi Seymowemu do czytania Projektow, który
przeczytał Projekt pod tytułem: „nagle Rzeczy-
pospolitey potrzeby, i w teyże materyi inne dwa
przeczytał. Po przeczytaniu onychże, Jmć Pan
Zielński Posel Nurcki prosił o uformowanie propo-
zycyi i przytąpienie ad Turnum. Jmć Pan Wil-
komiński żądał takowey Propozycyi. Czyli pro-
tunkowe podatki, czyli też trwałe mają być
wprzód stanowione.

Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koron: tako-
wą podał Propozycyą: czyli Projekt przez Jmć
Pana Nurckiego podany ma być przyjęty, lub
nie?

Jmć Pan Wolmer Posel Grodzieński żądał in-
nezy znowu propozycyi, to jest czyli pożyczanie
Summy ma być z przydatkiem przytąpienia
do Podatkow trwałych lub formy rządu?

Jmć Pan Woiewoda Sieradzki przymówił się,
że gdy tu jest wzmianka znowu o Radzie Nieu-
stałacey, więc dla zaspokoienia tey materyi, któ-
ra nam Obrady mieśza już czwarty Miesiąc, iak
zawsze tłoczy się z swoim umieszczeniem, a prze-
to zastanowiwszy się nad tą materią, nie widzi ani
w Traktatach tak umocowaney Rady, ażeby się

miała być wzruszona. Więc do decyzji o niej najpierw radził przystąpić, ażeby już dłużey na zawadzie nie była.

Jmć Xiążdz Biskup Płocki w zabranym głosie obizernie i dokładnie wyłomaczył Gwarancyą, że ta jest uczyniona nie na pomżenie Narodu wolnego, ale owszem na zabezpieczenie w Państwie czynienia rządu przyzwoitego i onegoż odmiany lub poprawy &c.

Jmć Pan Zalewski Poseł Trocki w mowie swojej, także obizernie mianey źródło niełzczęśliwości Kraju naszego wyprowadził z kąd wypłynęło. Ze w t zech Stanach ustanowiona Rada, ustanowiona niemalym była na wolność Narodu zamachem. Ze strzudz się i teraz nam należy w opłatanu Straży Narodowej takowego układu, jaki był w Radzie Nieustalącej, gdyż byłoby to na powrot kląć na siebie dobrowolnie te kaydany, które Nam Rada ukula. Na ostatek zakończył wniesieniem razem tego Projektu z propozycją: Czyli Rada Nieustalająca ma być ziaz z tey opłami w Roku 1775. i 76. będącemi znieflona? lub nie?

Xiążę Jmć Marszałek Konfederacyi Lit: miał mowę następującą.

G Ł O S

J O. Xcia Jmci KAZIMIERZA SAPIEHY

Marszałka Konfederacyi W. X. Lit.

K Tokolwiek szczerze kocha swoją Ojczyznę, ten tyle tylko szacuje własne życie, ile z niego

tey czynić może offiarę; dla tego ja M. Panie nigdy bardziey nie był do dni moich przywiązany iak teraz gdy ie mogę publiczney poświęcać posłudze. Los nieszczęśliwy przez słabość zdrowia wykonywaniu obowiązkow moich uczynił przerwę, lecz wieść po całym iuż rozrzuconym Kraiu, o niebezpieczeństwie w którym Rząd wolny zostaie, śli mi nowych dodała. Wracam do tey prawodawczey Świątyni, a w niey pierwsze uś otworzenie poświęcam winnemu Tronu W. K. Mci użanowaniu.

Znaiąc zaś że wierności holdu dla dobrych Królów nie można istotniey wypłacać, iak ściślym dopełnieniem swoich powinności; przystępuję do wynurzenia mego w toczącey się materyi Zdania.

Z żalem i zadziwieniem przyszło mi N. Panie widzieć iż w czasie mego oddalenia się, ani iednego ieszcze nie napisano Prawa, choć z ukontentowaniem zawsze ieden duch gorliwości, i prawdziwego patryotyzmu w Seymujących znajduję Stanach.

Badalem pilno na nowo przyczyn, które mogą tak zbawienne wstrzymywać Obrady, i na nowo rozmyślna uwaga nie znalazła inney przeko-
dy do skutecznego w nich postępowania. iak tę która iuż Niedziel 15. nadaremnie struła: to iest gwałtem Panu swojemu opierającą się Radę Nieu-
stającą.

Ta Rada rowienniczka podziału Kraiu, skład sprężyn wolą Cudzoziemską kierowanych, ta kuźnia w której ręka przemocy groty na wolność hartowała, wzięwszy się swoją od nieślawą sławnych Seymow, nayciotliwzemu ze wszystkich ieszcze do czynności staie się tamą.

Przebóg! i czegoż iuż się iey tknąć lekamy

Czyż ona jest jak owe starożytne złe-czynne Bę-
żyzcza które krzywdzą ludzką okryte, ieszcz
czcić potrzeba było? Lub czyliż My sami ieste-
śmy podobni do owego człowieka długo skrępowane-
go, który i po odcięciu mu nawet więzów zdrę-
twiałych użyć nie może członków?

Jużesmy pęta stracili, blizny Nam tylko zosta-
ły, ale moc dawną odwaga przywróci. Użyjmy
tylko władzy, ktorey wolniejszy teraz oddy-
chającym powietrzem lekkawe nam użyczała
Nieba.

Lecz bym się nie zdawał, że sam mną tylko
rządzi zapęd, lubo ta materya tylokrotnie, tak do-
kładnie i na tyła części była rozbierana, w krot-
kości usprawiedliwiając ten sposób myślenia, tę
jedną nacyzyszą będą się starał rozwiązać kwe-
stya: co jest sakodliwzego, co użyteczniejszego
dla Kraiu? czyli uchylenie czyli utrzymanie opi-
sów Rady Nieustaiącej? Mówię opisow, bo sama
Rada jest Artykułem piątym Konfyt: Seymu tera-
źniejszego o Kommissya Woy: zupełnie zniesiona.

W iakowym czasie wzniosła się na rozwalia-
nach dawney formy Rządu Rada Nieustaiąca jest
wszystkim aż nadto wiadomo. Było to wtedy
kiedy Cudzoziennka inducencya aż do naydro-
bniejszych części rządu Polskiego kopiąc sobie
kanały, i przykrzywizy gwałty, któremi latiedy-
nasce się utrzymywała, wykławiła sobie taką
Magistraturę przez którą wszędzie swoią moc roz-
krzewiaćby mogła.

Jednak ten szcep w 1775. Ru nie zaraz się
przyjął, Ziemia ieszcz resztą niepodległości tra-
ciła. Uprawiono ją zatym kwią i łzami Naszemi
w Ru 1776. i dopiero się wzniosło to drzewo któ-
re cierpki tylko wydawało owoc dla dobrych Po-

lakow, a przyjemny dla Cudzoziemcow: pod którego cieniem spokojnie przemysłne spoczywało bezprawie, ale przy którym niewinność i sprawiedliwość nieznajdowały schronienia.

Kto tylko z dobrych Polakow pilnie czytał opisy Rady Nieustającej, łatwo pozna, że nie tylko obce serce, ale i obce pisało proo. Ciemności, kontradycyi, co niemara: tu zakazują Prawodawstwa, a pierwsze nie jestże równe drugiemu? Tu zakazują władzy sądowniczej, tu każą sądzić o Exekucyi Dekretow i dodawania pomocy Woytkomey, tu uznawać forum Sądow Seymowych i wątpliwość w formach Sądowniczych, która częstokroć obalala Dekreta, a to wszystko nie zawieraż w sobie władzy Sądowej?

Dozwalaia susperdować ab Officio, więc jeszcze lepiej; bo bez Sądu karać. Każą odpowiadać na Obywatelskie Memoryały, a pod tytułem o Departamencie sprawiedliwości, są te słowa: wyjąwszy tyczących się Dobr Krolewskich, Duchownych, i Ziemskich, i iakiż może być interes żeby się ich nie tykał?

Słowem: śmiało mogę powiedzieć, że pilnie doglądając obowiazkow Konfiliarńskich, nie dobrze go zrobić niepodobna, chcąc zaś na wszystko się odważyć, wszystko dopuścić się można: bo iek na końcu zawarowaną bezkarność grzechu; i owtzem z mocy Prawa pierwey trzeba podchlebane Radzie dawać zaświadczenie, niżeli do decydowania o jej przystępywać czynnościach.

Mowiono tutaj było dla załpokoienia troskliwości, iż chcą odjąć Moc tłumaczenia Prawa R. N. Lecz nie zostałaż jeszcze tyle strasznych jej powierzonych władzy? Moc zawierania Traktatow Handlowych która i same Seymy wykony-

wacjami woli swoiey uczynić i Kray zniszczyć, i czalein w Woynę wprowadzić może; Moc naznaczania Sądow Seymowych teraznieyszym iuż nawet przeciwną Ustawom, Moc napominania i suspendowania, na koniec Zwierzchność nad wszystkimi Juryzdykcyami a przeto i nad Kommissyą Woyskową. Jeżeliby zaś to wszystko iey odjąć i na coż się zda to ciało? ktore iuż będzie tylko *grave inutile pondus*.

Departament Sprawiedliwości nie będzie miał nic do czynienia, iak tylko moc tłumaczenia Praw usuniętą. — Departamentu Woyskowego zastąpiła miejsce Kommissya. — Departamentu interesow Culzoziemskich Deputacya na iasnieyszych zasadzona fundamentach. — Departament Skarbowy nigdy nie miał inney powinności, iak odbierać Raporta od Kommissyow Oboya Narodow. Niezostaje więc. tylko jeden Departament Policyi, któren zawsze tak chwałebnie swoich dokonywał obowiazkow że zapewne na teraznieyszym Seymie w osobne zamienić go nieomieszkamy Dykasteryum. Nacoż więc zda się ta Rada? chyba na to by był próżny koszt na nią, i by trzykroć sto tysięcy miała iak dotąd corocznie, do niesprawiedliwego marnotrawstwa.

Zysk zatym iest ten oczewisty z iey uchylenia, że oszczędzi się Skarbu Publicznego i uwolni Narod choćby od samey boiaźni tey Magistratury, która wyższą, nad Prawo, wyższą się nad Seymy stawiała:

Z utrzymania zaś Jey nie może być tylko strata. Bo Rada choć nayślabza z Rzeczpospolitą walczyć potrafi. Wiele takich wydarzyć się może przypadkow w których ona i Seymującich Stanow kępuje wolę. *Nieszukając daley, teraz*

teraz mi jeden z pomniejszych na pamięć przy-
chodzi. Dawniej godności Senatorów i Ministe-
rów za rekomendacyami Woiewodztw oddawane
były, dziś ich szalunek ślepych łosów, wielość i
kretek oznaczonych, stał się dziełem. Na tym
Sejmie w dziemy wiele wakujących krzeseł, ie-
stśmy w prawodawczej pełnomocności, mamy
Króla na czele Naszym, a przecież na oddanie wa-
kanów, obrania Rady czekać potrzeba.

Napisano jest wyraźnie w Ustawie Rady Nieu-
stającej: iż za iey zdaniem W. K. M. extra or-
dynaryjne Seymy masz zwoływać, i ona w czasie
takowych Seymów ma trwać ciągle. Widoczne
tedy mamy, iż dwa ciała, z trzech Stanów zło-
żone, w iedney porze w iednych murach w'ada-
jące Kraiem.

Jeżeli co Rada przeciwnego wyrokom Seymo-
wym napisze — komuż tu być pożytecznym? bo
Prawo iey Rezolucyi i Listów napominających sta-
nać każe. Wszak Rada i Seymom ordynaryj-
nym Prawidła przepisywać ważyła się, kiedy wy-
dała 1778. Roku w Trakcie już Seymu Rezolucye,
że otrzymane na Senatorach Kondemnaty acti-
vitatem im tamować nie powinny.

A nuż ielzce odważy się na podobny krok jak
w 1776. Ru gdzie ową straszliwą Konfederacyą
zawiąawszy, nadała Seymowi Marzalkow i
pierwey dla niego zaczęła pisać Prawa, niż on
je mógł stanowić dla Narodu. Tego to się za-
wsze lękać potrzeba, skoro Straż iakakolwiek
między Seymowa z trzech Stanów złożoną bę-
dzie.

Prześwietny Stanie Rycerski! niemiey to za
prerogatywę, ale za zkrzywdzenie prerogatyw
Twoich, lepiej jest rzadzić, niżeli radzić. Da-

wniey w Izbie Twoiey była iedyna Prawodawczą
Świątynią. W czasie gdy Polska wszystko straci-
ła, i Tyś swoją najsławniejszą postradał wła-
sność. Niechże ci się przynajmniej ten ostatni
zostanie zaszczyt, że skoro Ty do dwóch przy-
stępujesz Stanów, tam już nie Rada, nie Straż,
ale iedynowładztwo najwyższe i legalne znay-
dować się powinno. Lękay się by idąc za błę-
szącym się światłkiem, nie wpadłeś w tę
przepaść którą niedopiero już na Twoją gotuią
wielność.

Wy zaś których umyśli, zatruwić mogła
boiaźń nadwężenia Świętości Traktatów, pod
którą podżywa się Rada, znikąd dla siebie nie
mogąca już znaleźć obrony, zastanowcie się nad
różnicą Traktatu od Gwarancyi, nad gatunkiem
tey Gwarancyi o ktorej mowa. Zastanowcie się
nad poczynieniami już krokami, i nad tym co
was czeka.

Gdy przymierze między sobą zawierają Po-
tencye, iedna dla drugiej nawzajem coś uczynić
muszą. Gwarantująca zaś iakowy Traktat staie
się tylko pośredniczką onego i strzeże by mu
żadna strona w niczym nieuchybiła.

Takowego gatunku są nieszczęśliwe Traktaty
tyczące się podziału Kraiu, na ktore spokojnie-
szymby patrzył okiem, gdyby ie Polacy byli
choć po przegranej ale na trupach zawarli. Te
Traktaty smutnego Naszego Kraiu rozbioru są
przez dwie Potencye zawsze trzeciej gwaranto-
wane. Jest w nich zaście pod Artykułem 7. zawa-
rowano iż wszystkie trzy Potencye mają gwa-
rantować formę Rządu na tym haniebnym usta-
nowioną Seymie. Lecz dwie Potencye usunęły
się od tego ostatniego niewoli Naszey piętna, trze-

cia tylko już na ostatni wolności Naszey targnę-
ła się pozor, i tak w Paragrafie 4. drugiego z
Artykułow Aktu osobnego Radę Nieustającą za-
twierdziła, iako i całą tę Konfityucyę Artyku-
łem trzecim zawarowała.

Wieleż to odmiana wtey Konfityucyi już się
porobiło przez te lat 13. nigdy iednak nikt Tra-
ktatow nieodważył się zatacz sobie przywła-
szczać. Dziś dopiero gdy idzie o tę nayukochań-
sze dziecko, ktore, obca Influeucya utworzyła,
ochrzciła, hodowała, spowiedała i rozgrzeźzała,
dziś dopiero nam zadała, zgwałcała prawa
Narodow.

Nayprzod pytam się: czy można mieć za nie-
złomne przymierze te ktore zawarli pełnomo-
cnicy nad moc, nad przepis sobie dany? Oto są
wyrazy Plenipotencyi do latanego 1775. Roku
z obcemi traktowania. „Tym mianowanym i
umocowanym przez nas Delegatom ninieyszą
Plenipotencyą naszą dajemy, zupełną moc i wła-
dę z wyż wspomnionemi WW. Baronem Re-
wytzkim, Baronem Stackelbergem, Benoit, Dwo-
row Wiedeńskiego, Petersburgkiego i Berlńskiego
go pełnomocnemi Ministrami, lub z temi kto-
rzyby byli na to od tychże Wiedeńskiego, Peter-
sburgkiego i Berlńskiego Dworow, mianowani i
umocowani wchodzić w wszelkie rozmowy, i
umowy, przekłady i wykłady, czynności i nego-
cyacye z każdym z osobna, lecz pod Gwaran-
cyą drugich dwóch względem pretensyi do Kra-
jow Naszych zagarnionych respective pod każ-
dym z nich Panowanie itych ustąpienia pra-
wem wieczystym przyznania, tudzież, wzglę-
dem soumy Rządow, ku iak naytrwalszeniu, i
„ naylepszeniu, powłiecznemu dobru za ich przy-

iaielskim przytożeniem się i pod Gwarancyą
wizy: kich trzech konkludować i podpisać.

Teraz niech Przeswietne Skonfederowane Sta-
ry zobaczą czy może mieć artykuł osobny wzglę-
dem Rady iusticyjney ważność legalnego Tra-
ktatu? iak tylko nie ma dopełnionych tych kon-
cyjyi, pod ktorými moc traktowania Pełnomo-
cnikom nadana była.

Ale wreszcie pozwolmy na moment niechby
też i wszystkie nayszkodliwysze formalności ten
Akt osobny w sobie zawierał. Jeżeli tę Gwaran-
cyę mamy za krok przyjaźni przyjmować, nie
może być inaczej wyobrażaną tylko tak że
ma służyć wtedy, gdyby kto obcy chciał wzru-
szać gwałtem formę Rządu Naszego i wtedy po-
tencya co iść zaćwiczyć ielką bronić iey powinna.
Lecz niemożna zabezpieczać nikogo przeciw nie-
mu samemu, bo iak prętko Rzeczpospolita Sa-
mowładna, chce swoy sposób Rządu odmienić,
nikt iey tego wzbronć nie może, chyba, żeby
przez zosiawanie pod Gwarancy, chciało ro-
zumić swowolę, a przez oswiadczone przyjaźni
kroki, chęć władania despotycznie Naszym
Narodem.

Atoż ja daleki jestem i od mniemania tego że-
by Dwór Petersburgski miało tak dalece zatra-
dzać to: czyli w tej lub innej formie będzie
nasza Sprawa między Sejmowa, o ktorey zapew-
ne niema teraz czasu i dowiadywać się. Ra-
czy wole to partykularnym intryg przypisy-
wać rządzeniom.

Bym zaś mowienia moiego bojaźliwej Rady
nie iść mił pozerem, głośno to wyznam: że gdy-
bym wiesział iak waleś waleć bądź Potencyą bo-
jącą za cel miłości własney, iżby w Poliszczę rzą-

„Żyła, powiedziałbym: „Współ-Obywatele moi!
 „Już nas do ostatniej zguby roztropność przy-
 „wiodła, oddaliśmy część znaczną krajów, aby
 „ocalić resztę, a My ani swobod domowych,
 „ani Wolności nieocalili. Cierpieliśmy i arzno
 „cudze przez lat kilkanaście, a ciężar iego co-
 „dzień się wzmacniał. leżmyż bronić reszty Oy-
 „czyzny! nie zważajmy iaka siła, ale iaka po-
 „winnosc Obywatelska! lepiej zginąć od razu,
 „niż czuć w cierpieniu każdy krok zbliżający
 „się śmierci. Tych co nas gnębić będą, przy-
 „musimy do nieodmowienia Nam szacunku; a
 „jeżeli nie potrafiemy nayukochańszey ocalić
 „Ojczyzny, to przynajmniej mogły Nasze przy-
 „wrocy Poliszczę tę sławę, która zwyciężkie
 „Przodków Naszych okrywa popioły.,,

N. Panie! W. K. Mość radząc Nam postępować uważnie, czynisz iak ten dobry Ojciec, który ostrożność dzieciom swoim choć zaleca, cięży się jednak wdużyć gdy w nich wieczy od-
 wagę i śmiałość. Wiem że choć roztropności i polityki przepisy inaczej mówić Ciebie Nayiaśniejszy Panie przymuszają, mło Ci iest widzieć gorliwość w tej parującej Izbie. Racz wierzyć że ta nigdy nie wygaśnie. Znajdziesz w Nas Synów przywiązanych do Ojczyzny, a wier-
 nych swojemu Królowi, którzy z pierśi swoich zrobiją wal dla Tronu W. K. Mei, i albo trupem wśzysecy polegna, albo W. K. Mść, zobaczą swobodnie, niepodległemu żadney Potencyi, Panują-
 cego Narodowi

Lecz Królu Nayiaśniejszy! zostaw już temu Narodowi wolność czynności, nieoglądaj się na nic, gdzie idzie o zbawienie Ojczyzny. Samiśmy już sobie przepisali sposob szlachetny, którym postępować wolnemu przystoi Narodowi

Wspomniemy sobie wyrazy, któreśmy się chlubi-
li z Naszey niepodległej samowładności, w
odpowiednich notach Królowi Junci Pruskiemu, i
jaką Gwarancyą uznawaliśmy być przyzwo-
itą, znającey swoją powagę Rzeczypospolitey.
Komunikowaliśmy z pośpiechem te noty przy-
tomnym tutaj Ministrom, pyszni z tego że po
dwudziestu cztero letnim uleganiu, choć raz iak
Narod przemowiećmy mogli. Zmiana krokow
Naszych prawideł, upodlenie naysmiejfze, nie-
byłoby dopeinieniem ostatniey hańby? i dawna
imienia Polskiego sława wślydem Naszym od lat
wielu przyémiona, która ledwie eo na tym Sey-
mie, babym błyskać zaczęła promieniem, na
wieczne czasy bez zwrotu przytlumionaby
została.

N. Panie! Choć Narod iaki w więzach przez
bezsilność ięczy, Serca Obywatelskie dopoki pa-
łają duchem niepodległości, jest ieszcze wolnym
i ślodycz nadziei dla niego nieznikała. Ale sko-
ro raz już tak spodleni Ziomkowie że z ukon-
tentowaniem dzwigają kaydany, i partykularne-
mi nadgradzają ie sobie zyski, już niema wol-
ności, już niema i podobieństwa zwrotu doniey.

Nieprzyfzliśmy dzięki Niebom do tak hanie-
bney pory i życie Rzeczpospolita: lecz pokażmy
się takowemi iakiemi iesteśmy w gruncie. Po-
każmy się takimi iakim jest Narod po Prowin-
cyach nie w Warszawie. Bo wtedy gdy Bracia
Nasi w potokach łez się topili, błagając Niebios
by im pozwoliły ostatnich dni życia swojego ku
obronie i zemście krzywd swoich użyć, Warsza-
wa nadto znająca politykę, ślodka na siebie bio-
rac postać, wszystkie pociski przyimowała mi-
le, i ztąd ta Narodu Naszego ośława której ka,

Żdy co krok uczynił za Granicę pewnie się na-
fluchał.

Doniesiono mi było iak w swoim mieyscu zwy-
kłą wymową Jw. Lubelski przytoczył zdanie ie-
dnego z naymędrszych Królów o sposobie któ-
rym idą rzeczy w Polsce.

Może rozumiecie Prześwietne Stany! że to
tylko w przeszłości mowionym było, i że usta-
nowiwszy stotyściey Woyska na papierze, iu-
żeśmi o tobie zmienili mniemanie. Nie zaiste;
oto są słowa Walcznego Króla co umiał zrzu-
cić iarzmo podległości: słowa listu iego pod dniem
6go Xbra Roku zeszłego do Obywateli Finland-
skich wypisane. „Zważaycie przypadki Kraiów,
„ Stan Polski, Kurlandyi i Krymu, które obie-
„ tnica uroioney niepodległości przyprowadziła
„ do niewoli musu i nędzy, niech wam te okro-
„ pne przykłady będą przestrogą potrzebną.”

Stawiają Nas dotąd za przykład igrzyska, śla-
bości i nierządu. Staraymy się, byśmy mogli być
wkrótce przykładem odwagi i miłości Oyczyzny,
która może w iednym postać Naszą odmienić
razie; staraymy się zaś oto iak nayprędzey! Bo
może szczęśliwa pora i tak dość iuż od Nas opu-
szczona niezwrotnym ucieknie lotem. Nadey-
dzie Wiosna a My ieszcze będziemy radzić, wte-
dy, gdy iuż siebie bronić i czynić by potrzeba.
Potwierdzim te mniemanie, co dotąd było: że dla
niezgody w Polsce nic dobrego być nie może.
Odśpią Nas Ci którzyby pomagać Nam chcieli,
iako na nic nie użytecznych, naygrawać się bę-
dą drudzy, i każdy sądząc o Nas z pozoru Naszych
czynności: rzeknie ze wzgardą iak Tyberysusz do
Senatu Rzymskiego przednim płaszczącą się:
„o Gens ad servitutum nata,” Powiedzą mi tu

niektórzy: a wszakżeż chcemy przystępować do podatkow; a Ja odpowiem: kto chce nieuchylenia Rady, ten nie chce ani Woyska, ani Podatkow. Bo któżby dziś mógł dać przeciw sobie i na to, żeby nowe za swoy grosz kupował kaydany, lub zbierał Woysko dla zguby Kraiu i wolności?

Kiedy Rada dotąd mogła Seym terazniejszy w śród Jego naywiększych zapalow beczynnym zrobić, łatwiej potrafi, skoro uchwalony będzie Etat z Podatkami i Konfederacyą rozwiązać. Sama weźmie Jey miejsce, podgarnie pod siebie Woysko; bo mając moc nakazywać wszystkim Jurzydykyom, więc i nad Kommissyą sobie władzę przywłaszczy. Nikt na nią nie zwoła Seymu. Użyte dawnego i nowo-zaciężnego Zolnierza ku temu celowi, któren ledwie z Aktu Konfederacyi został usunięty, i którego znając iklad terazniejszy Izby i proponować nawet nieśmiano. Rodacy Nasi będą dla obcey i bardzo Nam obcey przyściugi krew swoią lali. Zapracowany grosz Rolnika będzie na cudzą posługę utrzymywał Zolnierza, a Rada N. potrafi tym czasem w gnieździe swoim robić na Obywatelow samolowki i czynić przygotowanie, do zupełnego zniszczenia, wolnego a Jey zawsze niemilego rządu.

To co ja tu mówię M. Panie! nie z własnego imgo pochodzi domysłu. Jest to głos Powszeczności, który z tyśiącznych stron o moje obil się użył. Trzeba zacząć od uchylenia Rady Nieustaiącey; bo nawet zwłoka jest niebezpieczną; gdyż każdy widząc nad sobą wisiący ten kamień, który w mgnieniu oka zgnieść może Rząd Republikantcki, będzie się lękał złożenia podatku, aby ten nie był obrocony ku zgubie Oyczyzny.

Może

Może tu wybieg znajdzie pozor, wstrzymania ostatniego losu Rady, w t. m. że Examinatorowie Jej czynności, niezdali Nam sprawy. Lecz nigdy się z czynności, niezdali Nam sprawy. Lecz nigdy się z czynności Urzędujących o naturze urzędu nie sądzi, ale z jego opisu.

Nie badamy w ten moment co czynili Konfiliarze, lecz co czynić mogą. Mówmy teraz o ustawie Rady, potem mówić będziem o czynnościach tych co Radę dotąd składali. Jedno z drugim nie ma związku, tak i w 1776. Roku na początku Sejmu uchylono Kommissy Woyskową, a na końcu dopiero drabowano Jej działania.

By tutaj jeszcze nie trwożyć gorliwych Obywateli, tym że wpadłszy w obłędne morze opisania nowey Straży (choć te niepowinno być tyleż nadołższe) straciemy tyle czasu, i esmy to stracili przy opisie Kommissy Woyskowej; można, byle wszystkich chęć istotna dobra powszechnego prowadziła, można mówić naprzód uchylić Radę i uwolnić się od wszelkiej trwogi, potem ustawić Woysko i Podatki, a na koniec Straż między Seymową. Boć poki jesteśmy w pełnomocney prawodawczej władzy z trzech Stawów złożoney, sami sobie strzeż, sami sobie raczyć potrafiemy. A każdy przecie jest pewien iż ustanowiwszy się Narodową, nie splamim N. czego Dzieła zostawieniem Narodu w bezładney Anarchii. To będzie pieczęć praw Naszych; naypiekniejszą zaś ich cechą to: żeśmy przełamali Magistrature, którą ewant postanowił, ewant utrzymywał i która gwałtu zawsze stawiała się naszę rzędziem.

Gdyby jednak nieszczęśliwym dla O. czyżby losiem (czego i spodziewać się nie można) mia-

Ja większością się głosów Rada Nieustająca utrzymać, powiedziałbym: że już szczęście nie jest zrobione dla Polki i nie zostawałoby Nam samym nie w tedy do roboty, tylko jak najprędzey powracać do stórkanych a w domach od nas ratunku czekających Braci, donieść im o ich niedoli i czy ich odebrać w nagrodę prac naszych. Rzeklibysmy im: „Współ Ziomkowie! nie mogliśmy „ustrzedz Was od niewoli, lecz niechcieliśmy „przynajmniey wzmacniać Jey sprężyn waszym „małgiem, robcie teraz co możecie, gdy my „mo najlepšíe chęci, i najmocniejszye usiłowania „nie dobrego zrobiliśmy nie zdołali.”

N. Panie! niech kto chce W. K. Mei miłszą choć mniey szczerą stara się przypodobać Radę; niech podchlebne a urojone stawia widoki, ja nie umiem tylko prawdę niosąc do Tronu, wypłacać się z winney Małestowi wierności. Mówię tak jak czuję, mówię tak jak znam sposób myślenia i uczucia moich Wpółziomków.

Królu N. Rozpacz już jest w Narodzie, a cierpliwość zupełnie wyniszczone. Widziałeś już W. K. Mość tylokrotnie kwią zbrozoną i nie-szczęściami okrytą tę Ziemię której panujesz; Ratujże ją w tej tori już od ostatney zguby!

Prześwietne Skontederowane Rzeczypospolitey Stany! odrzućmy na bok wszystkie ustronne uwagi! a nieśłuchajmy tylko głosu młodości Ojczyzny! Weźmy się do iey ratunku połączonemi jednością siły! Zniszmy Radę Nieustającą! zguchotajmy t n filar nierządu, tę zawadę tamującą bieg czynnych prac Naszych a złożymy iey ołtarzyk na ołtarzu, czynimy z nich przywołajmy dobru Publicznemu ofiarę.

Jeżeliżby zaś boiaźń dalszych konsekwencyj

(lubo ia żadnych mniey pomysłnych nieupatruję)
wstrzymywać mogła kogo; niech pamiętać na
to, że jest Polakiem, weźmie sobie za Hasło tę
sławna Rzymskiego Mowcy maxymę „Nullum
tantum periculum est, quod amans pro salute
Partiæ vitandum arbitretur.

Jmć Pan Potocki Pofel Lubelski w teyże ma-
teryi dowiodł mocno, że ani Król Imć Pruiki, ani
Cesarz Imć nie podpisali tego Artykułu względem
Rady Nieuftaigcey, w Artykułach oddzielnych,
szczegulnie iedna Potencya do tego przyftąpiła.
A przeto nie będzie to złamaniem Traktatów, z
trzema Potencyami gdy się dwie na to nie piśaly.
O czym iasnie i teraz Król Jmć Pruiki dał myśli
swoiey iasny dowód w Deklaracyi Nam swoiey
podaney, że pozwala ustawy Woyska, pozwala
poprawy Rządu Kraiowego, i zabezpiecza wol-
ność Narodu niepodległego. Podobnie są wyrazy
i w Notach odpowiednich od Rzeplitey teraz da-
nych, że będąc Narodem wolnym, i niepodle-
głym, podług swey potrzeby Rząd w Kraiu popra-
wić przedsiębierze &c. W dalszym głosie użył
wyrazow mocnych do Nayiasnieyłego Kana, upra-
szając ażeby okazał się swego Narodu Oycem i
prawdziwym Obrońcą, i tego się po nim Narod
spodziewa, że w zapalach Jego broniennia wolno-
ści stygnąć nie pozwoli, gdy znajdzie Narod w
rozpaczy brońący się, a rozpacz częstokroć i sił
dodawac zwykła. Nareczcie mowil względem
uchylenia Rady Nieuftaigcey nieodbitey potrzeby,
tey to Magistratury, która uczyniła ufluencyą do
przemocy nad Narodem, która w ostatnią go hań-
bę wprowadziła, i z wolnego i niepodległego
nigdy od nikogo pod swoią przemoc ledwie niż ze
wizytkim niepodbiła. Lecz żyją ieszcze Polacy

kłóży drogą krewią Przodków swoich nabytey wolności bronić potafia, i iżeli też Rada Nieustająca pierem zmuszaną nie iędzie, tedy ią zezłazem zgłuszyć przymuszani będą. Zakonczył upraszając o Turum w teyże materii, którą wnosił Jmć Pan Trocki.

Potem krócnym zofie rumor wielki Izby się zrobił, gdy ieden żądał, ażeby Jmć Pan Marzatek ogłosił wspomnianą, Jmć Pana Trockiego propozycyą druczny zaś Jmć Pana Grodzieńskiego.

Jmć Pan Marzatek Konfederacyi Koronney zakraś głos, i dopotrącając obowiązku swego oraz prawa 1768. na żądanie liczne Posłów wspomnioną propozycyą ogłosił ad Turum „Czyli Rada Nieustająca z ię episy mi w Roku 1775. i 1776. z nazywającemi się na Łyż zbieżona? nio affirmative. Lub nie, negative.

Tu znówu rumor się Izby zrobił. Jchmć Pano wie Nakwański, i Ierzmanowski, Łęczycey, Wolmer Grodzieński, Suchodoński, Smoleński, Połkowic, żądali, ażeby dotęy propozycyi przydać, iż Rade Nieustającej wraz z całą Konsyliucyą 1775. i 1776. znosiemy.

Lecz Jchmć Panowie Lubuscy, Wolińscy, nato niezgadzała się. Gdy znówu w obliżernych wyrazach mieli mowy Jmć Pan Krasński Starosta Opnogerki, Posel Koronki, Jmć Pan Suchodoński Pos. Cheński, reganując Radę Nieustającą, i popierając propozycyą ad Turum; iżeliż X.żę Jmć Sapieha Marzatek Konfederacyi Litewskiej, odpowiedział na żądanie p. z Jchmć Panów Łęczyckich umiędzeżenia przydadku zniesienia całej Konsyliucyi: iż tamże są umieszczone Traktaty z trzema Poten-

eyani, i tyśacyjne materye aprzeto trzebaby
chyba kilka lat na Turnowaniustrawić, kaźdey
zosobna materyi. Więc ten przydatek za nie-
przyzwolity uźnał i niezgadzał się z prawem.

Agdy znouu „pro et contra„ były spory
wielkie interlocutorie iednych żądających ko-
niecznie Turnam drugich niepozwalających, Król
Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie w krot-
kich słowach mowił: że iako zawżze oświad-
czał się iż naymiley mu iest trzymać z Naro-
dem tak i teraz toż samo porawia. Lecz zwa-
żając tak gwałtowne popieranie materyi, która
Gwarancyą iest poparta, przestirzał Narod, aże-
by potym tego nieżałował gdy nieszczęścia nad
sobą już wliżące do Kraiu sprowadzi. Lepiey
tedy życzył sobie wziąć to na uwagę, gdyż ktoż
wie jeżeli to nieostatnia będzie Epoka naszego
zarządzenia. Aprzeto ponowił dawniey czymo-
ne żądania swoje, iżby wprzede opatrzyć się w
sily, przytąpić do ustanowienia podatkow, a do-
piero do formy Rządu ułożenia &c.

Po skończeniu tym głosił J. K. Mci, Jmć Pan Wól-
mer Posel Grodzieński prosił o g'ł's który zabra-
wizy żądał ażeby przytąpić do materyi podat-
kow trwałych, i do pożyczzenia Summ, a nie-
dozwalał traktowania w materyi Kady Nie-
uśiągcey.

Tu znouu Jmć Pan Marzalek W. Koronny
dał g'ł's Jmć Xiędzu Reterendarowi Koronnemu
do czytania propozycyi ad Turnum, i znouu
niechcie i naypryncypalnicy zezwolić, Jmć Pa-
nowie Łęczycy, agdy takowe dawanie g'ł'su,
przez Jmć Pana Marzalka W. Koronnego po-
razy kilka było dawane i zawżze od Jmć Pa-
now Łęczyckich opponowane, nareżcie in ru-

more Jmć Xiądz Referendarz Koronny przeczytał też propozycyę to jest: „Czyli Rada Nieustająca i z iey opisaniu w Roku 1775. i 1776 ma bydź zniesiona. affirmative, lub nie? negative?”

Po czym zaczął się Turnus, w którym gdy Xiążę Jmć Prymas dał zdanie swoje takowe. że w tak ważney materyi w której naradza się Gwarancya iż wotować niemoże, więc za iego zdaniem i inni Partyzanci poszli. A Jmć Pan Hetman W Koronny Branicki w zdaniu swoim wyraził: że w Roku 1775. w czasie stanowiącia Rady Nieustającej nie znajdował się na Seymie, lecz z woli J. K. Mei, był wyłany w Poselskim do Imperatorowej Jmści Kossuiskiej u której wyiedział te względy że na piśmie posłała dypropozycyę do Jmć Pana Sztackelberga do Warszawy, ażeby niepopierał koniecznie ustanowienia Rady Przeto jako zawize był teyże Radzie przeciwny tak i teraz na zniesienie Rady dał Votum affirmative; toż i Xiążę Jmć Adam Cartoryki Posel Lubelski. Po skończonym Turnus pluralitas była ogłoszona takowa to jest: z

Senatu i Ministerium affirmative	- - -	21.
A negative 7. nie dali votum żadnego	- - -	31.
z Stanu Rycerzkiego affirmative	- - -	99.
Negative	- - - - -	4.
Niedali żadnego Votum	- - - - -	21.
Nieprzytomnych	- - - - -	43.
In Summa affirmative	- - - - -	120.
Negative	- - - - -	11.

Którą to Propozycyę i pluralitatem natychmiast Jchmć Panowie Marszałkowie Konfederacyi Obojga Narodow, i Jchmć Deputowani do Konstitucyi podpisali A Jmć Xiądz Podkanclerzy Koronny solwował Sessyę na frzede na godzinę dziesiątą rano.

SESSY A LIII.

Dnia 21. Januarii we Szrodę.

J Mć Pan Marzalek Konfederacyi Koronney, w zagaieniu swoim wyraził że na dniu wczorajszym odebrał od Jmć Xiędza Nuncyusza notę oraz Breve p zylaczone od Oyca S. do Stanu Rycerskiego, które d a uwiadomienia oświadczył się iż Jmć Pan Sekretarz przeczyta.

Jmć Pan Marzalek W. Koronny podobnież doniośł że także na dniu wczorajszym odebrał takowąż notę od Jmć Xiędza Nuncyusza, oraz Breve od Oyca S. do J. K. Mei i Senatu przyłączone które Jmć Xiędz Referendarz Koronny natychmiast przeczytał. A po nim drugie Brewe do Stanu Rycerskiego Jmć Pan Sekretarz Seymowy przeczytał w których było żądanie Oyca S. ażeby Stany Seymuiące mieli w pamięci Religiją Świętą i Duchowieństwo, ażeby w niczym niebyły pokrzywdzone.

Jmć Pan Marzalek Seymowy i Konfederacyi wniośł, że idąc za zwyczajem używanym, odpis Oyca Świętemu za pozwoleniem Stanow sądzi iż będzie pozwolony i dany, na co chętnie zgoda nastąpiła

Jmć Pan Leduchowski Poseł Wizki rzekł, iako na dniu 15. presentis oddał ieden projekt, tak i teraz drugi stosowny do Łaski, aby był przyięty upraszał.

Jmć Pan Brzoźtowski Poseł Trocki zabraw-

szły głos wyraził, że już Rady niema, już czas ten słodki radzić, gdzie wolność naszą posłuszna W. K. Maj powinna dać dowody życzenia dobra, i wzmacnienia jak nayszybciej sił Krajowych. Skutkowałyby ławy, ny trzeba dobyć przytulionej mocy, na okazanie dawnego zaciętytu Przodków swoich. w której okoliczności przystępując do skutku, należy się zacząć od protunkowego podatku, którego Prowincya Litewska lubo przyjąć niechce, w wyrażonym projekcie lecz winny zamienia sposób poboru, do czego stosowny podaje projekt. Toż pt. rego dopełnieniu, do trwających projektów aby niedługo przystąpić jest zdaniem moim.

Jmć Pan Koźłowski Poseł Cieszanowski wniosł: że już tu publicznie J. P. Jerzmanowski Poseł Łęczycki złożył ofiarę dla Woyska zużytkowanej Krolewiczczyny w Posłtysti swej miłnej. Toż przezwienie JW. Arkwa z kaptela, Sąddecki czyni oświadczenie, że odwzięty w Roku 1775. Krolewiczczyny odstępne na Woysko, dając z siebie ten przykład ażeby inni podobnie dla Dobra publicznego uczynili ofiarę

J. P. Krasinski Starosta Opieczętowski Poseł Podolski rzekł: że nie w innym zamiarze głos swój podnosi, szczegulnie mówiąc na fundamencie praw i okoliczności, ażeby na Woysko sumusz jak nayszybciej przyspieszyć, to jest już to są dwa z deliberacyi wychodzące projekta jeden pożyczania pieniędzy, drugi podatku protunkowego, przeto upraszał Jmć Pana Marszałka ażeby do pierwszego nayspierw raczył przystąpić i o zgodę zapytać się.

Jmć Pan Marszałek dopełniając i obowiązku urzędowania, i wniosku Jmć Pana Podlaskiego

zalecił czytanie tegoż projektu Jmć Panu Sekretarzowi, który czytał pod tytułem: „Pozwolenie zaciągnięcia Summ dla Skarbu Koronnego, Po przeczytaniu Jmć Pan Kwilecki Poseł Poznański dał przydatek iż natychmiast do ustanowienia podatków trwałych przystąpimy.

Jmć Pan Szymanowski Poseł Czerński w zabranym głosie wniósł, ażeby Ministrowie i Oficyalistowie cokolwiek od swej pensyi odstąpili, Starostowie Grodowi aby dwie kwarty dawali, Biskupi, Opaci, Prałaci, Kapituły, pułtory kwarty składali, z beneficjów, subsideów Charitativow, nie do Kapitułow ani Biskupow, lecz do Skarbu prosto oddawali. Biskupstwa Krakowskiego intrata przez wyznaczoney stolicy dla Biskupa pensyi, na Wojsko obroczona była; Bankierowie także od kapitałow do skarłow opłacali się.]

Jmć Pan Kasztelan Woynicki podał sposoby dwójaki, zabezpieczający traktowanie dalszey materyi podatkow, to jest żeby albo ułożyć osobny warunek, który nie wchodził iednak w Konstytucye, oustanowienie nieodwołczne podatkow, albo aby J. Wielmożny Marzalek zaręczył publicznie z zezwoleniem Stanow, że do innych materyi nieprzystępując podatek protunkowy a potym zaraz trwały ustanowiony będzie.

Jmć Pan Woiewoda Sieradzki pochwaliwszy zdanie J. P. Kasztelana Woynickiego przydał jeszcze i to, że należy przytym warunku dolażyć, że rownie stanowić podatki, do zaciągu Woyska Narodowego przyspiesszemy i postąpimy.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski obydwa zdania wzwyż rzeczzone potwierdziwszy radził, w tymże warunku przydać, że gdy się zdarzy

Okoliczność interessów Cudzoziemskich ekspedycyi Not &c. że w tymże trakcie postępowania ułatwiać oneż będziemy obowiązani.

Xiażę Jmć Sapieha Marzałek Konfederacyi Litewskiej z tych trzech wnioskow ułożywszy projekt pod tytułem: „Warunek,, tenże natychmiast przeczytał.

Po którego przeczytaniu nayıpierw ze zlecenia Jmć Pana Marzałka Seymowego i Konfederacyi Koronney, Jmć Pan Sekretarz powtorzył czytanie projektu względem pożyczania Summ dziesiąciu Millionow Złotych dla Korony, na który iednomyślnie za zapytaniem się Jmć Pana Marzałka Seymowego i Konfederacyi Koronney się zgodzili.

Potym przeczytany był „Warunek w zwyż rzeczonych trzech punktach i na ten podobnież zgodzili się, unanimiter.

Toż na projekt pożyczania trzech Milionow Złotych dla Litwy zgoda iednomyślna nastąpiła.

Po czym Jmć Pan Kancelrz Wielki Koronny, doniośł: o wygotowaney Instrukcyi dla Posła do Dworu Londynskiego, na której przeczytanie podług prawa arbitrowie uśtąpili.

Potym skończonym Ministerium natychmiast poszło do Tronu, przez Jego Krolewską Mość wokowane, i Seffya z woli Króla Jmci przez Jmć Pana Kancelrza Wielkiego Koronnego do dnia poniedziałkowego na godzinę dziesiątą rano solwowana.

SESSYA LIV.

Dnia 26. Januarii w Poniedziałek.

JMc Pan Marszałek Konfederacyi Koronney po zagaieniu swoim oświadczył: że im chętliwie upragnienia, tym trudniwszy się do ułatwienia okoliczności: i lubo roztrąsaliśmy Projekta do ustanowienia Podatku na Prowincjonalnych Sessyach, iednak tychże liczny narzut niepozwoili nam gruntownego na ieden zgodzenia się. Przeto ażaliż w przytomności W. K. Mei, tu wespółnie Zgromadzeni po przeczytaniu onychże, znaydziemy szrodek, który nas do pożądanego doprowadzi celu.

Jmc Pan Woiewoda Sieradzki przymowił się: że gdy dla ukutecznienia niezawodnego wystawienia Woyika, uchwaliliśmy ten warunek, iż do niczego nieprzyśląpiemy tylko do podatkow, te atoli gdy w decydowaniu dotąd nie biorą skutku, a bliskość wojny obawiać się nam każe, ażebyśmy w iakowe niepodali się niebezpieczeństwo, przyspieszając z rekrutowaniem osobliwie Kawaleryi, podam tu sposoby który łatwo być ukuteczniony może, to iest ażeby wyznaczyć Osoby po Woiewodztwach, któreby były majątne i zaufanie u Obywatelow mieli. Ci do Kawaleryi Narodowey zaciąg czynić mają, i na ich expens ze Skarbu pieniąże dodawane będą, zrekrutowanych zaś do Brygad oddylać, a Brygadyerowie i Komendenci Raport do Kommissyi z rachunkiem

podadzą &c. W której okoliczności podał do Łaski Projekt.

Jmé Pan Kiciński Posel Liwski zabrał głos w następujące słowa.

G Ł O S.

J.WIELMOZNEGO KICINSKIEGO.

Posła Ziemi Liwskiej.

Ufnosć Szlachetney Narodu części umieszcila mię w tym izanowrym gronie Reprezentantow całego Rzepltey ciała. Tey ufnosci kochanych współ Braci nie zawiodę, ani próżną wymowę, ani szkodliwym milczeniem, czego Dobro Kraiu, czego wola Ziemi, z której mam honor pościć po mnie wyciąga, to jedynie stanowić będzie zamiar głosu moiego i dzisiejszego i dalszych, gdy ich w mieysku i czasie przyzwoitym potrzebę uznam.

Mając względem Celi od towarow zagranicznych, Skarby nasze z Kraiu bez powrotu wyprowadzających, obszerniejszy w Instiukcyi przepis, niż Projekt już podany do Łaski, tę rzecz obeymnie, mam przedsięwzięcie pomówić nieco o tym: co z materyą wprowadzenia do Kraiu towarow obcych potrzebą i użyciem ich, (a może nie nazbyt śmiało przydam) z obyczajami i rozwolnieniem onychże, naturalnym łączą się związkiem; co rozwiąże i ułatwi wątpliwosć, czyli i takim sposobem powetować możemy, naszym innym tey utraty, do której do-

browolney w znacznych podatkach ofiary, miłość Ojczyzny, i nieuchronna powinność nas aktualnie prowadzi &c.

Łatwość wprowadzenia w Kray Towarow Zagranicznych, (wyjąwszy służące, do pierwszej potrzeby, lub istotney wygody; jeżeli zwalczają takich Kray wafny dotrzącać nie może) jest zniszczeniem matkow Obywatelskich, podniecią zbytkow, i przeciwny walecznemu Polaka umysłowi miękkości zaśileniem. Poznać to może każdy kto z uwagą porównywa zwyczaje Przodkow naszych z teraźniejszymi, zwyczaje Stolicy z Prowincyalnemi, zwyczaje Domow Pańskich z uboższymi. Ktoż nie wie? że Szlachetny Polaka umysł nikomu się w dopełnieniu Praw gościnności przepisać nie da? kto nie zna, że równość urodzenia i zaszczytów Obywatelstwa ściga aż do chęci rownania się w sposobie życia? Jak kto w domu Sąsiadzkim przyjęty, tak wzajemnie gościa u siebie przyjąć uśmie. Szarpie się każdy częstokroć nad siły własne aby drugiemu wyrownał. Uczta jedna kosztuje czasem więcej, niż wyżywienie roczney ubogiej aez liczney familii. Powoz jeden przenosi dochod małżeństwa: ubranie Domku, wartość Jego: ozdoba iedney sukni całej garderoby szacunek: a odmiana ledwie nie co nieśiąc w tym wszystkim mody i tonu, przywłażczyła sobie nazwisko życia przyśtoynego. Wieleż te takowe wydatki zrównoważyły u nas Domow? wiele Dobr Ziemiakich do nabycia niepewnem poczyniły? wielu w łezcegułności zawiodły Wierzytelow? wielu w powieźności i kredyt Narodowy i wiarę publiczną uśzodziły? wielu z młodzieży bez sposobu do życia nayprzod zostawiły, a potem do utraty sta-

wy, zdrowia, a nawet cnoty przywiodły? Duch, miłości Ojczyzny, Duch przekonania o izkodzi-
wosci zbytkow, przez obcych do nas wprowadzo-
nych, unniścił w Instrukcyi moiey żądania iżeżeli
nie zupełnego zabronienia, to przynajmniej za-
trudnienia, wzięcia do Kraiu maley potrzebnych,
a wiele kosztownych towarow Zagranicznych.
Widzieliśmy przykład, w mądrych rozrządzeniach
niebożczyka Króla Pruskiego, zbytki w Państwach
swoich, na ow czas naywięcey pokramiającego,
gdy podatkami lud swoy obarczać musiał. Sar-
knął w prawdzie Narod w razie, na odietą uży-
wania wielu rzeczy wolność, ale z czasem doznał
iż kilkonastoletnia oszczędność powszechnie w
ca y Kray wprowadzona, i podatki sprawiła mu-
żnośnietzemi i wkrótce znacznie go zubożać.
Co w Monarchicznym Państwie, acz poniewolnie
skutek tak pomyślny sprawiło, czemużby u nas
dobrowolnie z powodu nayszlachetnieysz go mi-
łości Ojczyzny nie miało być przyjętym? Uiam,
że nas seymnających ieden w tey mierze zagrze-
wa zapal. Zabrońmy sobie sami iżeżeli nie na za-
wzię, to przynajmniej poty poki Rzeplta w go-
dną siebie postać zupełnie się nieoblecze, tego wszy-
fikiego, bez czego wybornie obeysć się możemy.
Umartwienie to, niech nareście będzie znakiem
powszechney żaloby. po tylu okropnych i w dlu-
gie czasy pamiętnych Ojczyzny nalezey stratach
i ruinach. Niech Kommissya Skarbowa z Taryfy
Celney odłączy wszystko, co ku potrzebie, lub
wygodzie iustney nie służy, a zbytkowi szczegol-
nie pochlebia. Niech tych gatunkow wprowadze-
nia do Nas, albo wcale zabroni, albo Ciem war-
tość przewyższającym zatrudni. Ale moim za-
niemi naykuteczniey byłoby, ż.by przytym mi-

Jeść Ojczyzny, powszechną jakoby umową, i daniem przykładu od Osob z Urzędu i wziętości pierwszych, na wszelki przepych tak z wielu mar Narodowi szkodliwy, ohydny włożyła ceche: żeby był w pogardzie u wszystkich, kto powierchowną okrasą, majątek szczególny i powszechny niszczącą chciałby drugich celować, a na to miejsce, żeby oszczędna przyżytość wszędzie przyzwoity znajdowała szacunek: W tym zapewne celu, obeyścia się bez wielu Towarów Zagranicznych, przydała Ziemia moja w Instrukcyi jeszcze dwa zlecenia, to jest: dopraszając się o powszechną w Kraiu odmianą Stroiu Zagranicznego na Narodowy, i o zabronienie wyjazdu za granicę bez pozwolenia Zwierzchności, pod karą znaczney za to do Skarbu publicznego opłaty. Niewinne i obojętne cale na pierwszy rzut oka zdają się te zwyczaje, lecz z ściślego roztrząsania rzeczy łatwo poznać można, iak wiele nawet w charakter Narodu wpływają &c.

Słyszałem zarzut: „Jakiż związek, kroy sukni, z skłonnością serca? „ Mogłbym odpowiedzieć, że tak mocny iak Edukacya z obyczaynością. Polak urodzony do użycia konia i broni ku ratunkowi w potrzebie Ojczyzny własney, ledwie kiedy dla stroiu swego innego w pokojach, a innego konno, w tych najistotniejszych zabawach ćwiczyć się może, tak dalece, iż prawie podeyżenie się wzmaga, jeżeli nie interes obcych, zaszczerpił w nas gust do stroiu zagranicznego, dla wytepienia z sposobem życia i waleczności Przodków Naszych. Poranki, tę najpiękniejszą dnia każdego chwilę, i do nabycia wielu wiadomości stanowi przyzwoitych, i do użycia nabytych najsposobniejszą na ukła-

daniu w rozmaite kształty włosów trawimy. Ktoby chciał uczuciwszy się ze snu, zaraz obowiązki lub pożytki społeczeństwa dzielić, musi wprzód więcej niż przez godzinę w domu własnym wykwinutego stroju zostawać niewolnikiem. Młodzież od Dzieciństwa do miękkości i piekrczenia się wzwyczaiona, częstokroć zepsutą ma imaginacyą iakoby pierwizła powinność była podobać się, a piękność nawięktzą szczęśliwością. częstokroć ma zepsute o rzeczach zdanie, iakoby tylko to było doskonałym, co modnym, co z zagranicy wywiezionym: Czyli w istnym iestczegatu: ku, obyczaje młodzieży z okazji stroju zagranicznego, nie bywają nadwężone? rostopra uwaga łatwo to pozna. Okiem zaś politycznym na stragę majątku Kraiowego patrząc, którzyżby Obywatel niepowinien pragnąć, wyrwać Kray z opieki mody Paryfkiey i Londyńskiey, która nam, ledwie nie co szcść Niedziel, inne dyktuje prawa. Od tego czasu, iak stroj zagraniczny stał się u nas powszechnym, a do niewieskiego zbliżonym, nie tylko że nie domowego na sobie nie nosimy, ale nad to wziął górę gust do cacek i bagatel nieużytecznych z pogardą rzeczy, szacownych i istotnych. Napelniony Kray irakami, haitami, guzikami, laseczkami, dewizkami, pierścionkami, lusterkami, i innymi błyskotkami; a zabrakło dzielnych wierzchowych koni, zabrakło broni, którą przedtym wszyscy Dmry Szlacheckie bywały ozdobione, zdaje się iakoby przytłumiony był duch Narodowy; Zamiana ta nie iest weale z naszym pożytkiem. Ludzie służący nawet drożey Kray kołtuną, i bardziej są zepsuci. Człowiek trzymany od fryzury podług urodzenia swego stem Złotych na kok mogący się

wzy-

wyżywić, a na roli, u rzemiosła lub w Woysku pożyteczniey służyć, wyciąga teraz tyleż prawie na miesiąc. aby po godzinnym zatrudnieniu, cały dzień był próżniakiem. Jak wiele tego gatunku nieużytecznych dla Kraiu znajduje się Osob, codzienne uczy doświadczenie. Odmiana zatym stroiu, i dla liberyi, stałaby się dla Kraiu arcy użyteczną. Jeden człowiek mogłby być razem użyty do służby pokojowej i konney: a będąc w broń opatrzonym, mogłby w potrzebie i Pana i siebie od nieszczęścia ratować &c.

Nie dosyć byłoby jednak zabronić Kupcom wprowadzania do Kraiu potrzebnych towarow, gdyby Nam samym została nieograniczona prawem wolność iezdżenia za granicę. Samibyśmy może ubiegali się, szukać tey zarazy, która tak obuzernie, tak powszechnie, tak szkodliwie wszędzie się szerzy. Zarazą nazywano gust przemagaający do rzeczy obcych. Bo nie wspominał ia tu o zaraźliwych chorobach, do Kraiu przez wojażujących wprowadzanych, ani o złym przykładzie, z osłabienia Religii, i zepsucia w obcych Państwach obyczajow, wynikającym, ani o nieznaomości zupełney, lub zapomnieniu własnego Kraiu, a ztąd gorszącey pogardzie rzeczy Oyczytych, ani o innych tyśięcznych szkodliwych dla Rz. plitey skutkach wadach i przywarach. z przyczyny takowych peregrynacyi, częstokroć doświadczanych które Teatra i pisma bez imienne wyżydzają i gromią. W jednym tylko względzie te podroże uważam: iako bliską okazją zbytkow, i sprężynę gustu do tychże zbytkow wiodącego. Kawaler powracający z zagranicy, opowiada witającym siebie co widział, pokazuje co przywiozł. Wziyśko to nayprzed podziwienie i

pochwałę, a potem chęć mienia w słuchających
 wzbudza. Dowiadujemy się po wzystkich Ma-
 gazynach, jeżeli w nich czego podobnego znaleźć
 by nie można, a nie znalazłszy umyślnie choćby też
 naydrożey zapisujemy. Jeden drugiego w tym
 naśladowie. Miliony z Kraiu bez potrzeby wycho-
 dzą. Zabiegłoby się temu wprawdzie nieco, przez
 powszechną stroiu odmianę; bo powracający z
 za granicy, z należyty m Oczystego stroiu szacun-
 kiem, który go dystyngwuje, porzuciłby z chęcią
 zaraz na wstępie do Kraiu swego suknią obcą, że-
 by się prędzey uprzeymiey i po Bratersku z nay-
 pierwszym uciśnął Rodakiem. Lecz zapewne
 ieszcze skuteczniey zabieży się przez ustawę Pra-
 wa, aby nikt za granicę wyjeżdżać nie ważył się
 bez pozwolenia Zwierzchności; która potrzebę i
 koniecznieć takowego wyjazdu rozezna. Potrze-
 ba zaś podobno inna nie byłaby ważną iak tylko
 w okolicznościach tyczących się Poselstw publi-
 cznych, i przy nich będących Osob, tudzież w in-
 teressach handlownych, i wynikłych z wspólney w
 dwóch Państwach poselszy; także w przypadku
 choroby, niepodeyranym świadectwem Dokto-
 row zaręczoney, i w potrzebie wyższey Eduka-
 cyi, mło zieży, w takich naukach i sztukach któ-
 rych doskonałość nie łatwo w Oyczźnie nabyć
 się może. Powracający iednak do Kraiu, znowu
 Zwierzchności, o skutku podróży swoiey rapport
 doskonały czynić byliby obowiązani. A ktoby
 dla samey ciekawości, lub dogodzenia szczegol-
 nie fantazyi, chciał pieniądze z Kraiu wywozić
 i one martwować, takowy na Dobro Oyczyzny
 nieczuły oddaniem do Skarbu Rzepltey czwar-
 tey części własnego dochodu, przez czas bytno-

ści za granicą strawionego, jako zbytniego i na
 próżną stratę ażarowanego, byłby ukaranym.

Stosownie do tych myśli, przepisem Instrukcyi
 moiej wytkniętych, i własnemu przekonaniu do-
 godnych, a ośiarę Obywatelom znacznych poda-
 tkow lżeyszą, i powetować się mogącą, ukaz-
 jących, ułożony Projekt mam honor podać do
 Łaski.

Jmć Pan Radziszewski Poseł Starodubowski
 wniosł: względem Królewsczyzn, Dobr. Poi. zui-
 ckich, Subsidii Charitativ, i Opaćtw, ażeby poda-
 tek naypierw był ustanowiony.

Jmć Pan Mikorški Poseł Kaliski explikował, że
 Woiewodztwa Wielko Polskie lubo nie są tak ma-
 iętne iak Woiewodztwa Ruskie, atoli przyczyni-
 laią się do podatku Protunkowego, że także po-
 datek Czopowego gdy podwyższony będzie i ten
 do kilku Milionow uczyni, toż podwyższo a na
 Starostwa Kwarta, na Stan Duhoway i Opaćtw,
 te znacznie przyczynią do Skarbu Do czego
 podał Projekt.

Książę Jmć Czartoryski Poseł Lubelski inter-
 locutorie oświadczył zdanie swoje, że nie nale-
 ży nam zaniedbywać iak nayprzedzszego uchwa-
 lenia podatkow, ażebyśmy iako winizowali my
 z radością, ustanowienia stotyściy Wytyka, tak
 przez ipoznienie nie przyszło nam wstydzić się
 samym przed sobą, i przed obcymi, że przez tak
 długi przeciąg czasu, nie my dobrego nie zro-
 bili, a przeto niech równość naypierw we wize-
 stkich podatkach zachowana będzie, bo nienale-
 ży i Starostw pokrzywdzać (które bona fide raz
 są im oddane) aby miały powracać do Rzępłey.
 Toż względem Duchowieństwa, gdyż i ci mają
 swoje dawne Przywileie, nie byliby przyzwolicie
 Ma

własności ich odbierać. Także większość i rozległość gruntów nie ma być przyczyną większości płacenia podatków, bo w podobieństwie Talar bity, większością swoją lubo przewyższa Czerwony Złoty, ale izacunek ma mniejszy, tak i grunta lubo w innych Woiewodztwach mniejsze, ale z handlow i sytuacyi miejsca mogą być pożyteczniejsze. A przeto radziłby aby skracając te zwiki przystąpić z łaski części każdej Prowincyi; do decydowania podatków choćby i per Turnum.

Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koron: oświadczył, iż porządkiem będą czytane Projekta, i dopiero zapytać się zechce o zgodę.

Imć Pan Sekretarz czytał nayıpierw: Ubezpieczenie fabryk Krajowych: zgi Względem podwoynego pogiównego żydówkiego. 3ci Ofiara na ten raz uczyniona. Jż podymne podwoyne na ten raz na dwie Raty ma być wypłacone pierwsze w Marcu, drugie w Czerwen.

Imć Pan Niemcewicz Posel Instantki wnioś, ażeby ci którzy poddanych będą chcieli tym Protunkowym podatkiem obciążać, byli zapozwani od tychże do Ziemstwa, lub Grodu i ukarani, który to waiotek wszystkim się nie podobał i Imć Pan Instantki odstąpił.

Xigze Imć Biskup Wileński uwiadomił o ułożonym projekcie na Prowincjonalney Litewskiej S. ftyi, który Imć Pan Sekretarz przeczytał pod tytułem: „Obmyślenie funduszu na Woytko W. X. Lit: imo Kwarty ze Starośw, z Czepowego, z podymnego podwoynego, ażeby składka była z powrocciem ze Skarbu.

Imć Pan Rzewuski upraszał aby Projekt Imć Pana Woiwody Sieradzi: był przeczytany, któ-

ry Jmć Pan Sekretarz przeczytał pod tytułem: „Zaciąg Kawaleryi Narodowej, i Pułkow piesz-
dniej Straży: który poszedł ad deliberandum. Po
tym powtórzył czytanie projektu Protunkowego
podwoynego podymnego: lubo Jmć Pan Sewe-
ryn Potocki Posel Braclawski niedozwalał, że jest
z pokrzywdzeniem Wolewodztw Bukich, i iakoż
I. P. Moszyński Braclawski i I. P. Moriski Podolski, te-
mu byli przeciwni. Lecz po przeczytaniu z nie-
któremi przydawkami tegoż Projektu; Jmć Pan
Małachowski Marszałek Seymowy i Kontederacyi
Koronney, zapytał się czyli jest zgoda na ten
Projekt Protunkowy tyczący się samey tylko
Korony.

Na co za każdym razem iedzomyślnie ze-
zwolili.

Po czym Król Jmć Ministerium zaprosił do
Tronu, i J. Pan Kancelarz Wielki Koronny in or-
dine kontynuacyi rozpoczęty materyi Projektu
Protunkowego dla Prowincyi Litewskiej, solwo-
wał Seffiyę na dzień następujący na godzinę
dziesiątą rano.

SESSYA LV.

Dnia 27. Januarii we Wtorek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Mar-
szałka Seymowego i Kontederacyi Koronney,
Xmżę Jmć Marszałek Kontederacyi Litewskiej,
oświadczył w zabranym głosie ze lubo na dniu

wczorajszym, Prowincye Koronne zdały się uprzężyć gorliwością swoją w uczynionej ofierze podatku protunkowego, jednak Prowincya W. X. Litt: nie oddała się od okazania teyże ofiary dla Ojczyzny, gdy ją na dniu dzisiejszym chce ogłosić, w przeczytanym projekcie w którym ułożony protunkowy podatek z podymnego, subsidij charitativi i ze Starostw wynosi do dwóch blisko millionow, a tak okazuje się niemińszy dowód teyże Prowincyi kiedy więcej iak trzecią część składa teyże ofiary na Woyska, a to nawet zważając na dochody Skarbu izeczuple, bez powrotu czynią, który to projekt natychmiast Jmć Pan Sekretarz przeczytał, pod tytułem „Ofiara na powiększenie Woyska, W. X. Litewskiego, po ktorego przeczytaniu gdy Jmć Pan Marzałek Seymowy zapytywał się o zgodę Jmć Pan Jezierski Kasztelan Łukowski niepozwał, dając przyczynę, że na Starostwa inkludowane do ofiary, są inne projekta, lecz po perswazyi wielu Jchmć z Prowincyi Litewskiej odstąpił od tego, a zatym na zapytanie się potrojne Jmć Pana Marzałka Seymowego i Konfederacyi Koronnej iednomysłna na tenże projekt nastąpiła zgoda.

Po czym miał mowę Jmć Pan Kublicki Posel Instantski następująca.

M O W A

Jaśnie Wielmożnego Jmci Pana.

KUBLICKIEGO.

Posła Inflantskiego.

O Bywatel co swoją Ojczyznę kocha, i poświęcił iey siebie, nie waha się między Ojczyzną i innemi iey względami, przenosi iey usługę nad uleganie, a czysty zamiar chęci swoich wystawia na poriski: na wszystko się ten śmiało naraża, kto sumienie mając wolne, nie lęka się zar-utu od parcjalności i przemocy ni tey ni owej niewolnik, radzi o dobru Ojczyzny swojej, i powszechności wyplacając się z tey ulności, którą sobie pozyskał. To Nayias: Stany iest mi powodem, że szukałem rzrodła izczęśliwości Ojczyzny moiej, szukałem iey bogactw w szrod cierniow i przepasci i wolę sam między ciernie zemsty ugrążnąć, bylebym Ojczyzny moiej windy kował własności. Pośrrod tych zamętow, są dochody Rzepltey; Narod się dzwiga z niemocy; trzeba żeby prywata ustąpiła publiczności; sta-nęła uchwała Woyika, trzeba na nie podatku, trzeba takiego, ażeby żadna Klasa Obywateli z twoiej nad innych więcej nie cierpiała możności. Przystępuję zatem do pokazania tych rzrodeł, z których bogactwa iako swoje czerpać Ojczyzna powinna.

Ma Rzeplta całkowitego dochodu 19.674,932. z tego odtrąciwszy Pomyne oboygą Narodow 7.090,725. zostanie 12,584,207. przydawłszy zaś

połtory Kwartę z Koronnych Starostw, a jedną Kwartę z Litewskich, zdublowawszy Subsidium Charitativum od Duchownych, gdyż niepozwołał sobie uprzedzać innym, toż zdublowawszy pogłówne żydowskie w Litwie i w Koronie zrobił się całej maśsy 15,739,328 zostało nam jeszcze w potrzebie więcej jak drugie tyle, na to zaś taki podaie się sposób.

Nayprzod Podatek z wyśiewu lub inny, wedle pozycyi i zwyczajow Kraiu; w tey okoliczności są Projekta Xcia Jmci Podskarbiego Lit: a ten ma zastąpić podatek podymnego, w tym mieć wzgląd taki należy, ażeby ciężar podatku wszystkich równie dotykał. Kto od Oyczyzny wziął więcej, lub od niej ma wszystko, zostawmy iego własney animozyi. ale idźmy do uzurpowanych Podatkow, które Oyczyźnie wrocić się powinny Tym podatkiem znam przychod Marzatkow Koronnych, do którego już podałem Projekt: Summy z Ratyfikacyi wypadły i inne funduszom Xieży zakordonowanych aplikowane, o których coraz się więcej dowiaduję, in ordine czego Projekt czytam i do Łaski oddaę. Są pozostałe Dobra i grunta tychże Xieży: te musi Reipublica wrocić się powinne. Takie Dobra są w Wojewodztwie Połockim, Klasztorowi XX. Bazyliarow Połockich aplikowane, które sprzedane do 80000. roczney importancyi poświęcić Skarb Lit: mogą. Są Summy z intraty Biskupstwa Krakowskiego: nawet krzywdziłbyin wdzięczność J. O. Xiecia Jmć Prymasa gdybyin o iego wątpił generozyi; owszem rozumem, że dla tego wziął one w administracyę, ażeby te całkiem Oyczyźnie zwrocił Biskupstwo Krakowskie nayślusznicy w podatek woyikowy obrocić się

się powinno dla znajdujących się wewnętrznych
ziemi kruszczow, ołowiu i żelaza; zysk z Spe-
ktaklow; gdyż jeżelico, to umysł i uciechy po-
winne być wolne od monopolium, Papier śle-
powany w Litwie; dochód z żydów do którego
stołowny Projekt oddaie. Dochody z Miast Sey-
mowych i Jurydykcyami publicznemi zaszczy-
conych. Cio większe na inwekte zbytowi sa-
memu dogadzaie, wedle rady sławnego owe-
go Stanisława Lubomirskiego Marzałka Wiel-
Koronnego, wedle zdania którego ten jest nay-
sprawiedliwszy podatek, który zbytowi opłaca, a
rolnika nieobciąża. Oj Orłow ab hinc to jest:
za papier lub pargamin ślepowany, od Orderu
S. Stanisława 20 dukatow, od Orderu Orła białe-
go 30. dukatow ustanowić. Dochód z Dobr Po-
leżnickich, z którego wyznaczywszy na utrzy-
manie dwóch Akademii, Krakowskiej i Wileń-
skiej, i zostawivszy reszte prawdziwie zasłu-
żonym, resztę obrócić na Wojsko, Klasztorom
zaś wświskich Xięży Szkoły wydziałowe uczyć
nakazawszy, ma do tego już ułożony Projekt
Jmć Pan Nowogrodzki Posel, do którego i ja się
stosować będę. Akademia Krakowska ma da-
way swoy fundusz 160000. Dziwno mi jest, że
ten dotąd do obrachunkow nie wchodził. Fundu-
sze Kawalerow Maltańskich poznać; byłem te-
go zawsze mniemania, i nappierwey o skasowa-
nie tego na Seßyi Prowincjonalney mówiłem.
Ten fundusz jest przeciwko równości, jest z krzy-
wdą Rzeczpley, bo jest alienacyą dóbr ziemskich,
gdyż Kwarta z tego Mułtrzon płaci się, trzeba
zatem, aby był skasowanym. Użyie słow auto-
ra, że tyle Kawalerowie Maltańscy mają do swych
wotow przywiązania, ile Seym 75 Roku miłości

Oczyzny, za którego naywięcey tych urości funduszow, ile, że te Komanderye i fundusze przez J. O Xcia Jinc Antoniego Stan sława Czetwertyńskiego Pośta Woiew: Braclaw: Męża wiekopomney sławy godnego, są zamanifestowanemi. Fundusz na Garnizon Częstohowski (który blisko 80 tysięcy uczynić może) od pensyi Cywilnych, począcwszy od 10. tysięcy z procentu iaki się Rzeplitey podobać będzie, ustanowić. Propinacya za piwa pomnoży Skarb Rzeplitey. Co zaś gorzałkę życzyłbym skaffować, iako trunku zdrowiu szkodliwy, wolne iey jednak kurzeni dla hand'u zagranicznego zostawiwszy. Z składek mieyskich i od Rzeznikow wyznaczyć proporcjonalną placę, a to wżylko Skarb Rzeplitey znacznie zafilić zdoła.

Tu Nayaśniefszy Panie! obracam do Ciebie prośby Narodu, ażebyś dzielnością wymowy swojej, a mocniejszy nad wszystko przykładem, wszystkie zachęcił Stany do dzwignienia Oczyny swojej: ży-zliw Ci Polak, życzy mieć twoje panowane i tym rodzajem cwałły wstawione: przykładem bowiem zachęcisz Biskupow i Kapituły, że Ci „in to cum Republica Consilio & unita,, z J. O Xciem Jincia Prymasem i innemi Biskupami w rade, wsparcie Rzeplitey ofiarować nie będą zbronnemi.

Do tey pory mówiłem o podatkach stałych, teraz przyist piąć do jedno czatowych, których pro hac sola vice żądać możemy; Podatek od wziętych iuz Orderow i wszystkich Dyplomatow i Przywileiow, wszak to nie iest Podatek nowy ani wistydżący. Placba iuz podobny Rzeplita w Roku 1673 pod tytułem „Subsidium Reipublicæ. Nie zapomnę i tych ktorzy sekretne Dyplomata

pobrali, bo iak się do ratunku Oyczyzny przy-
łożyć niezerzeg, wywiem się powoli, a potem
po imieniu i palcem wskazywać ich będę; już
do tego podalem i Projekt od niego nigdy nie-
odstąpię.

Są po Kościołach srebra i złota, są dzwony, ie-
dnych użyć możemy biąc z nich pieniądze, dru-
gich na armaty; ale nie gwałtem tylko z reie-
rencyą do Rzymu i z iak nayłagodniejszy z
starzemi Kościoła zniesieniem się, srebra i inne
argenterye Kościelne iako i Przywileja Ducho-
wnych są u mnie chlebem pokładnym, którego
tknąć nie godziło się; lecz w gwałtowney Oy-
czyzny potrzebie, i ten użytym bydyć może. Jle
mamy przyk ad Roku 1662. kiedy Białozor Bi-
skup Wileński na zaupokoienie związku woyno-
wego i żołdu, srebra Kościelne przedał. Znac
że Rzeplta chciała mieć ie utui suo, kiedy za Zy-
gmunta Augusta 1557. Roku postanowiła, ażeby
wszystkie Kościelne srebra, za wiadomością iey
były.

Zbierałem ze wszystkich uwag, które rąk mo-
ich doszły, nie zastanowiłem się na tym, czy ko-
mu? tylko czy Oyczyźnie moiey podobanym
będę.

Uwadze i pilnemu Nayiasn: Stanow baczeniu,
myśli moie powierzam i z nich dla wyciągnięcia
Podatku układ do Łaski oddam.

Wiem iż się nie godzi być szperaczem we-
dle prześtrogi: Ne sis curiosus in aliena domo, ale
do zasilenia Rzepltey, daruycie żem wizyfskie
przetrząśł tajniki, i naykrytszych szukałem
zrzodeł, bym powszechnemu użył ciężarowi.
Pomniycie do kogo to należeć będzie, że ieżeli
dla względu ołobliwego, co odrzuconym zosta-

nie, że z tego Bogu, sławie, Oyczyźnie i powszechności sprawować się będzie.

Po skończoney mowie Xżę Jmć Czartoryski Poseł Lubelski interlocutorie rzekł: iż oglądając się na czas drogi, ażeby iak najprędzey podatek trwały starowić, radził, i w tey propozycyi, to jest czyli z ogólnych intrat mają być dawane podatki? uprzątał aby było Turnum.

Jmć Pan Zieliński Poseł Płocki mówiąc obszerne przeciwko Królewstwu podał Projekt, ażeby najpierw z tychże był ustanowiony podatek.

Jmć Pan Szymanowski Regent Koronny Poseł Sochaczewski podał także Projekt podwyższenia podymnego i Hibernowego.

Imć Pan Bniński Poseł Poznański miał mowę najpierw krytykując Projekt Imć Xiędza Ossowskiego, iż złe jest z intrat Starostw wykalkulowany, explikował jasniey tychże starostw dochody i radził ażeby cztery kwarty były składane roczne, a przez tego za dziedzictwo procent dziesięć od sta był wyliczony, co uczyni 6. millionow do Skarbu z wypłacenia Kwarty, a 15. millionow za Dziedzictwa i w tey materyi podał do Skarbu Projekt.

Imć Pan Marzałek Konfed. Koron: oświadczył, że Jmć Pan Sekretarz przeczyta porządkiem projektu już od dawności do Łaski oddane, aby się innym ufuwały. Czytał tedy Imć P. Sekretarz. Imo. Projekt „Pomnożenie dochodow z papieru śpelowanego. „

Po którego przeczytaniu Imć Pan Potocki Poseł Lubelski przy mowił się za uczynionym wnioskiem przez Xcia Czartoryskiego Posła Lubelskiego, iż bardzo słusznie i iedynie z gorliwości dla Oyczy-

zny wspomniony Xżę Jmć Poseł Lubelski żądał, ażeby od intrat ogulnych był dzieśiąty grosz płacony, do czego przychylaąc się utormował projekt stosowny i tenże do Łaski oddał.

Jmć Pan Suchedolski Poseł Chełmski przymowił się z obowiązku Instrukcyi swoiey, że należy ażeby wprzod inne rzrodła na podatki ułatwić, iako to: Starostwa, ofiary Duchownych, papier sępiowany, Czopowe i inne podane projekta, a dopiero residuas która się okaże potrzeby na Woysko pieniędzy aby ta na Szlachtę i Dobra ziemskie włożona była.

Jmć Pan Leduchowski Poseł Wizki wniósł interlocutorie aby Czopowe z Miasta Warizawy i innych pryncypalnych Miast odebrać na Skarb łam, który do kilku millionow mieć będzie powiększenie dochodu, i w tey materyi podał projekt.

Poczym Jmć Pan Sekretarz kontynuował czytanie projektow iako to: Pomnożenie dochodu Skarbu publicznego. 2. Pomnożenie dochodow z Dobr Królewskich 3 także na Królewsczyzny ułożony przez Jmć Pana Radziżewskiego. 4ty względem Starostw podany przez Jmć Pana Roznowskiego Pośa Gnieźnieńskiego, po których przeczytaniu Jmć Pan Marzalek Konted: Koron: oswiadczył, że na dniu wczorajszym od Jmć Pana Sztackelberga odebrał Notę, którą natychmiast Jmć Pan Sekretarz przeczytał.

NOTA.

Jmć Pana Połta Rossyjskiego.

Niżey podpisany Posel Wielki Extraordynaryiny i Pełnomocny Nayiasnieyszey Imperatorowey całej Rossyi, mławizy honor odebrać Notę Prześwietnych Stanow Skonfederowanych, iżdzi bydz swoią powinnością odpowiedzieć na nią oświadczając zadziwienie swoje ztąd, iż Kommandanci Narodowi mogli raporta czynić ugiuntowane na mniemaniu ustanowienia nowych kwater dla Woysk Imperatorowe leymci. Niżey podpisany nieomietzkał prześłać Dworowi swemu równie powtorney iako i pierwszey Noty, i może wczesnie zapewnić, że dwa powody, które ie dyktowały, równie są stosowne do prawideł Nayiasnieyszey iego Pani, iako i do serymentow Jego Cesariskiey Mosci. Niepodległość i wolność Nayiasnieyszey Rzeplitey są prawdami nadto oczywistemi, aby potrzebowaly przypomnienia lub podpadać mogły naymnieyszey wątpliwości; Święte dla Polski niemniey interesują nieodmienne Rossyi Systema i stałą przyiaźń Imperatorowey Jeymości dla J. K. Mei i Rzepłtey.

Jak tylko niżey podpisany Posel Wielki Extraordynaryiny i Pełnomocny Nayiasnieyszey Imperatorowey odbierze odpowiedź, ktorey co momet oczekuje, uczuie prawdziwe ukontentowanie oddając ją Prześwietnym Stanom.

Po przeczytaniu Noty z woli J. K. Mei przez J. P. Kancelerza Wiel: Koron: solwowana Seffya na Czwartek na godzine 10. rano.

SESSYA LVI.

Dnia 29. Januarii we Czwartek.

JMé Pan Marszałek Seymowy, i Konfederacyi Koronney w zagaieniu swoim wyraził, że na d. 10. wezorayszym będąc uwolnionym od Sessyi, z Ichmć Deputowanemi do Konstytucyi, i po trzech z kaźdey Prowincyi uproszonymi roztrząsaliśmy licznie oddane w iedney materyi względem Starostw Projekta, z tych iedne były utrzymania, w niepodciąganiu do podatku większego aż do lat 50. drugich w dopełnieniu płacy czterech kwart, inni wymawiając Possessorow od powiększenia Kwarty, mając sobie zapewnienie od Rzeplitey zareczone, nie iaką tylko ofiarę uczynić oświadczyli się, inni aby połowa intrat, podług nowej lustracyi, była na Skarb oddana, inni aby na Dziedzictwa przedane, i procent od nich był płacony. Więcej ieszcze Projektow niezdoływam wyszczególniać, mnogość tych nie dozwolił czas krotki rozebrać; a przeto upraszał o dozwolenie przetrzymania teyże materyi do kilku dni, a Ichmć Panow Starostow upraszał o przychylenie się do ułatwienia tychże Projektow. A teraz Jmć Pan Sekretarz przystąpi do czytania Projektu śiępłowanego Papieru.

Jmć Pan Marszałek Wielki Koronny zabrał głos, w którym wyraził, że powołany na Dniu onegdayszym, głosem, względem żądanej z Dochodow Marszałkowskich proweniencyi, chętnie

do tego się przychyłam i upraszam W. K. Mci i Przeświet: Stanow o wyznaczenie Delegacyi do wysłuchania Kommissyi Brukowej. Mówił daley względem Osoby Marszałkowskiej dotyczącej się, to jest Biletow żydowskich łokciowego czyli brukowego, i opłaty różney; z tych dochodow wyliczył różne expensę, na utrzymanie karow, reparacyę brukow, robienie nowych kanałow i studniow &c.

Dany był potym głos Xięciu Imci Woiewodzie Wolyńskiemu, ten namienił względem Starostw, iż te raz oddane nie powinny być odbierane, radził więc przystąpić do podatkow ogulem wszystkich dotyczących.

W teyże materyi Starostw miał mowę obfzerną Imć Pan Książę Starosta Opinogorski, dowodząc gruntownemi przyczynami, że Starostwa i Dobra Duchowne zabezpieczone dobrą wiarą Rzeplitey i na zawsze oddane, nie powinny być naruszone, bo było to iedno, iż i Dziedziczne Dobra wielorakie od Xiążąt i Królów nadane temuż łolowi podoadać by musiały, a tak żadna rzecz prawem obwarowana nie mogła by być trwała, i bezpieczna &c. Nakoniec upraszał Imć Pana Marszałka i Seymowego ażeby przystąpił do czytania Projektu pi pieru itęplowanego, na który ieżeli nie będzie iednomyślności Tur-num sob e zamawia.

Imć Pan Wawrzecki Poseł Braclawski miał głos także względem Starostw, i za Duchowieństwem, obfzernie mówił o nich własności, iż powinna być nienaruszona. Nareszcie wspomniał, że wczasie gdy był Delegowanym od Prowincyi Litewskiej do Prowincyi Wielko Polskiej, oświadczył chęć Prowincyi, że nie więcej jak 60.

60 tysięcy. Woyska ustanowić pragnie, lecz
żądanie konieczne było aby przynajmniej ugo-
da stanęła na sto tysięcy co i nastąpiło. Teraz
zaś wszyscy oświadczamy ażarż życia, a pie-
niędzy na Woysko nikt dawać nie chce. Przeto
do licznych już podanych Projektów nieśmiały
już swego dawać, lecz myśli swoją względem po-
datków wyraził. Naypierw aby Starostwa polo-
wę intraty oddawali, Emfiteufes, ażeby były skaf-
sowane, iako przeciwko wszelkiemu prawu użyte,
Leńnikow ażeby do podwoyney opłaty pociągnać,
Propinacye aby na Skarb odebrać. Z Dobr Po-
Jezuickich ażeby cały dochód był obrocony na
Woysko, a Jchmć Xięża Biskupi, expens na Kom-
missyą Edukacyina, ażeby zastępowali. Procent
z Dobr Po-Jezuickich ażeby podwyższyć po siedm
od sta. Nakoniec ażeby z gotowych intrat dzie-
siąty grosz był na podatek naznaczony &c. Pro-
jekt Jmć Pana Woiewoły Sieradzkiego, wzglę-
dem zaciągu Kawaleryi przez Cywilne Osoby,
sądził nieprzyzwoity i w brew Kommissyi Woy-
skowey.

Jmć Pan Jeziericki Kasztelan Łukowski miał
głos obstrząć po części za Starostami i Duchow-
nemi, lecz ażeby między sobą sami ułożyli ia-
kową chęć uczynić dla Oyczyzny ofiarę.

J.P. Woiewoda Sieradzki, na wniosek Jmć
Pana Brackawskiego odpowiedział że niesprawie-
dliwą czynił suppozycyą, iakoby projekt od nie-
go podany względem zaciągu Kawaleryi Naro-
dowey miał być szkodliwy, gdy do tego cywil-
ne Osoby użyte będą; iż może się złą zrobić
zamieszanie: zapewniał przeciwnie że ten spo-
sob wystawi prędzey żadaną Kawaleryą Naro-
dową na następujący May, lecz trzeba mieć za-

ufanie wspólne a niebezpieczeństwo ztąd żadne ani zamieszanie nie nastąpi.

Który to głos Jmć Pana Woiewody Sieradzkiego, Jmć Pan Mierzejewski Posel Podolski zdaniem swoim potwierdził.

Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney zalecił czytanie projektow Jmć Panu Sekretarzowi który natychmiast przeczytał projekt pod tytułem: „Pomnożenie Dochodow z papieru śteplowanego. Po którego przeczytaniu Jmć Pan Krasiański Posel Podolski, przymowił się podając na piśmie przydatek w którym od każdego Biskupa Ministra i Senatorsa oraz Urzędnikow wyraził specificie, ile kto powinien opłacać śtepel papieru, biorąc na którą godność przywilej, to jest począwszy od Xięcia Prymasa który ma płacić 1000. Czer: Biskupi po czer: 600. Woiewodowie po czer: 200. Kasztelanowie po czer: 150. niżli Kasztelanowie po czer: 100. Urzędnicy czyli Dygnitarze każdy od Regenta zacząwszy czer: 25. dalej coraz wyższe Urzędy każdy po czer: 5 więcey, toz i Urzędnicy Ziemscey od Skarbnika zacząwszy, który ma dać od śtepla czer: iedenen, dalej po czerwonym złocie każdy więcey aż do Podkomorzego który czer: 10. od śtepla wyp'aci. Procz tych, Urzędy mające intratę, każdy powinien od czteroletniey intraty po czer: 5. od sta płacić, które to objaśnienie opłaty oddał do Łaski.

Jmć Pan Marzałek gdy chciał zapytać się czy zgoda nato, Jmć Pan Smoleński niepozwalał dając przyczynę że Prowincya Litewska nie mająca u siebie papieru śteplowanego niepowinna temu prawu podpadać.

Xiążę Jmć Sapieha Marzałek Konfederacyi

Litewskicy oświadczył w głosie swoim, że winnych projektach gdy były roztrząsane na Prowincjonalnych Seßlyach mogli zaręczać imieniem Prowincyi o zdaniu oręczy, teraz zaś gdy słyższy rozróżnione zdania, rzecz niezawodna, że iako zawsze taż Prowincya dla siebie sama wybierała, i stanowiła podatki tak i teraz toż sobie ostrzeżenie czyni.

Tu się rumor Izby zrobił, Jmć Pan Mikorski, Poseł Kaliski wniósł: że to jest nie żaden ogólny podatek lecz tylko od samey ambicji opłata, która żądających godność tykać się szczerze będzie.

Jmć Pan Suchodolski Poseł Chelmski radził, ażeby Prowincya Litewska iako polzła śladem Korony do dobrowolney ofiary podymnego na Woysko osobnym projektem, tak i teraz spodziewa się iż dla pomnożenia dochodów Skarbu przychylić się zechce.

Xiążę Jmć Sapieha przyrzekł że na dniu iutrzeylzym w osobnym projekcie ułożą, a to z przyczyny dysfunkcyi Urzędów licznych, krótych w koronie niemasz

Jmć Pan Dziekoński Podskarbi Nadworny Litewski explikował odmianę podatkow przyiętych w Litwie, i że śiępiowany papier nie jest wteyże Prowincyi używany.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubeski zatwierdził zdanie Xięcia Marzalka Kontederacyi Litewskiej, że na dzień iutrzeylży wygotuie, a teraz radził aby dzień nie był daremnie stracony, ażeby Jmć Pan Marzatek Kontederacyi zapytał się o zgodę, do czego gdy wspomniony Jmć Pan Marzatek Seymowy chciał przystąpić, Jmć X. Biskup Inflancki ostrzegł iż Urzędy In-

stantkie do dworh pieczęci należą, a zatem gdzie mają opłacać? Jmć Pan Marzalek odpowiedział, że na którą Prowincyą alternata przypadnie. Xiążę Jmć Woiewoda Wołyński wnosił żeby spłata od pieczęci już nie była dawana Ministrom.

Jmć Xiądz Biskup Kujawski przymowił się że są inne Lukupstwa, które szczerzy mając dochód, tak wielką opłatą ściepłu, byłyby uciążliwe. Przeto sądził iżby z godnościami Senatorem oneż porównać wopłacie, od ściepłu.

Jmć Pan Nakwański popierał Xięcia Woiewody Wołyńskiego wniosek.

Jmć Pan Marzalek Konfederacyi Koronnej odpowiedział, że nisto trzeba osobnego projektu.

Jmć P. Gnieźnieński żądał ażeby ten przydatek gdy jest tak wielki był ad deliberandum wzięty.

Jmć Pan Suchodolski Poseł Chełmski, że nie należy czynić tego zgorzienia ażeby przydatki na Deliberacyą iść miały, gdyż tym sposobem wieleby czasu trzeba, ażeby do każdego projektu bez czego się nie obejdzie, przydatki szły ad deliberandum.

Podobnież swym zdaniem przeciw temu Xiążę Jmć Sapieha obstawiał, że tu nie idzie o inny gatunek podatku, ale tylko o liczbę powiększenia.

Jmć Xiądz Biskup Inflancki rzekł: że idąc stopniami od Skarbnika, czy kto przyjdzie do Urzędu Kasztelana Krakowskiego to tam jeden wypłaci od ściepłu do 12. tysięcy czer. Zł.

Jmć Pan Krasński odpowiedział, że ielzcze nawet w kronikach ta praktyka nieznajduje się, a zatem i ten na jednego wydatek nieprzyjdzie.

Jmć Pan Marzalek chciał się już zapytać o zgodę, X. gdz Biskup Inslartski oświadczenie Xiędza Biskupa Kuławskiego wniosł za kontrakcyę.

Jmć P. Sita Opinogorski, rzekł że gdy się sprawie dliwie zdaie to ostrzeżenie, więc iak J. X. Biskup Smoleński z porządku ostatni, i z dochodu, da Czer: zł: 200 a daley idąc po czer: zł: 100. wyżej gradatym doydzie do stopnia p:zrzeczoney Summy.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski radził: że Biskup, nie mający 30. tysięcy intraty nie obowiązani będą płacić procentu, który przydatek dołożono, i z tą poprawą przeczytał Jmć Pan Sekretarz, a Jmć Pan Marzalek Konfederacyi zapytał się po trzy razy czyli jest zgoda na ten punkt, pierwży. Na co iednomyslna nastąpiła zgoda. Potym z woli J. K. Mei Jmć Pan Kanclerz Wiel: Koronny tolowował Seffyą na jutro na godzinę 10tą rano.

SESSYA LVII.

Dnia 30. Januarii w Piątek.

PO przyściu Nayiaśnieyszego Pana do Senatu, Jmć Pan Marzalek Wiel: Koron: dał głos Jmć Panu Marzałkowi Seymowemu i Konfed: Koron: który w zagaieniu swoim wyraził, że na dniu wczoraytzym Jchmć PP. Starostowie w kilku zebrani, w domu iego złożyli swe chęci zgodne dla przyssugi Oyczyzny z uczynioney ofiary na Woyłko z dochodow Starostw podług wspólnego mię-

dzy sobą ułożenia, które spodziewa się, iż łaskawie od W. K. Mci i Stanów skonfederowanych będzie przyjęte, na co osobny napisany oddany mam projekt, i tenże w czasie przeczytany będzie, to jest po skończoney rozpoczętey materji papieru śledzowanego i do kontynuacyi czytania tegoż projektu, Jmć Pan Sekretarz przystąpi.

Jmć Pan Suchorzewski Poseł Kaliski mając sobie głos dany obierznie w nim wyexplikował względem pomnożenia podatku, a to tyczących się ogólnie wszystkich, którego rozmiar z przedstawienia i rozwagi mocney uczyniony J. K. Mci i Skonfederowanym Stanom przelożył, to jest, gdy Stan Szlachecki z swych własności w proporcji dwóch, da grosz jeden, ażeby Ichmć Starostowie i Stan Duchowny dali trzy, co nie będzie żadnego Staru uciążeniem, przykład sam z siebie dając, gdy w dziewięć Osob Jmienia swego mający dochody 150. tysięcy z majątku trzy miliony wartującego, ofiarują na podatek 12. tysięcy, a więc kiedy ja z swoją familią wraz zaś z żonami i dziećmi do kilkudziesięciu osob wynoszącą oddając na Skarb 12. tysięcy od 150. mogę życie swoje przyzwoicie utrzymać, dla czegoż Stan Duchowny w jedney osobie będący gdy da tyle troje od 150. w resztującym 114. tysięcy dochodu nie miałby mieć dotyc na swoje przyzwoite życie. A więc że to co mowi chce dowodami poprzeć, umyślnie dla tego złoży w Kancellaryi tranzakcye swych dochodów i waloru substancyi ogólney familii dziewięciu osob, z którego powodu upraszał Stanów skonfederowanych, ażeby się nad tym swą uwagę zaştanowili, w czym sama sprawiedliwość spodziewa się, iż każdego

przeświadczyć powinna, do czego stosowny do Łaski oddał projekt.

Po skończonym tym głosie Xiążę Jmć Czartoryski Posel Lubelski upraszał, ażeby nieodwrotnie przystąpić do zaczętego projektu.

Jmć Pan Kasztelan Woynicki w zabranym głosie obstawiał za Starostwami, oraz względem protunkowego podatku z powrotem uczynionego, że uczeni wielką na dalszy czas trudność do utrzymywania w regularności płacy Woyska gły tych pięciu Milionow powrot będzie zawsze decesssem w Skarbie.

Po tym Jmć Pan Sekretarz Seymowy czytał Kontynuacyą projektu, to jest: względem opłaty od Orderow, a najpierw od Orderu Orła białego Czerw: zł: 100. od Orderu Świętego Stanisława, 50. na papier ściepłowany. Po przeczytaniu gdy Jmć Pan Marizałek zapytał się czy zgoda na to? lubo większa część zezwoliła, Jmć Pan Drewnowski Posel Łomżyński prosił o głos w którym zabranym dowodził, że Ordery nie powinny być opłacane, gdyż nie mają swego źródła od Rzeczyplitey, ale od Królów są nadane, iako to Order Orła białego był ustanowiony dla zasłużonych, przez Władysława Łokietka, a potem zaniedbany, przez Augusta II. wznowiony, Order zaś Sw. Stanisława od Nayaśn: Pana, także zachęcając do zasług jest erygowany. A przeto byłoby to przeciwko prerogatywom Królów, byłoby to dawać opłatę od zasług i cnoty za którą ordery dawane bywają. Z tych przyczyn na tę opłatę nie pozwalał.

Jmć Pan Krasński Posel Podolski odpowiedział na ten głos, że usłyszawszy iakoby uyma była prerogatyw J. K. Mci przez opłatę orderow, aby

kto nie sądził by być winnym tego w czym i my-
śla grzeszyć nie chciałby, tę musi dać z siebie ex-
plikacyę. Nie będzie to pokrzywdzeniem W. K.
Mci, gdy przy odebraniu Jego łaski, któkolwiek
pożyłszy ten udział czyli z zachęceniem przez
zaślugę czyli do zaślug odda częśćkę opłaty do Skar-
bu na Woytko, które całe życie swoje dla Króla
i Rzeczypospolitej poświęca. A do tego nie myślą mo-
iż to jest wznowione, lecz z obowiązku Instru-
kcyi mnie danej, do której licznie rozmnożone
te błyszczące ozdoby służyć się na uszkodzenie do-
bra publicznego, były pobudką. A przeto od tego
zamiaru odstąpić nie mogę.

Po skończonym tym głosie Jmć Pan Łomżyń-
ski już był zgodził się na to, jednak Jmć P. Kwi-
lecki Posel Poznań: upraszał o przydatek, ażeby
do obowiązku opłaty na szpital, gdy wielu nie do-
pełniających Orderowych, byli przyćśnieni, lub kara-
jącą lub amilszą onegoż. Chętnie się na to
wielu zgodziło, a Jmć Pan Mikorński Posel Kaliski,
przydał, żeby kto nosił Order zagraniczny ma od
niego do Skarbu cztery zł: 500. zapłacić; inni zaś
radzili, ażeby wcale zakazane były Ordery za-
graniczne. A gdy bardzo długo ten trwał spor
pro & contra; a Jmć Pan Marszałek Konfедера-
cyi Koron: oświadczył, że tak wiele przydatkow
ma bardziej za appendices, radził więc osobnym
to potym projektem obwarować. Także Xią-
żę Jmć Sapięha Marszałek Konfederacyi Litew:
zabrawszy głos utykał nad stratą czasu na sa-
mych sporach, i że nie mamy sami względu na
blisko zbliżającą się Wiosnę, która gdy przyjdzie
już w ten czas nie radzić, lecz pierściami swemi za-
stawiać się będzie trzeba. A my ustanowivszy
Stotyścię Woytkę, zamyślił stanowienia iak nay-
pręd-

prędzych podatkow, sami traciemy czas na pro-
żnych dodatkach, które mogą być potym zgubą
Narodu nie dopełniając tego co jest pilniejszego.
Bo ta ozdoba Orderow nie jest naywiększym oła
Obywatela zaszczytem, lecz nam brać przykład
trzeba z Amerykanow, którzy tych ozdob w
kray swoy nie pragną, wolą aby każdy cnotą i
zasługą dystryngował się, nie zaś powierzchowną
błyszczącą się ozdobą. Rzekł daley, że gdy przy
każdym punkcie będziemy tak się zatrudniać, to
znowu cały czas na niczym nam zeydzie i na ko-
niec hańba cechą naszej gorliwości będzie.

Xiążę Jmć Czartoryski Posel Lubeliki interlo-
cutorie rzekł: że ieżeli tak iak dziś całodzienny
czas na sprzeczkach samych o dochod Szpitalu
przepędzać będziemy, to potym i sami do Szpi-
tala trafiemy.

Po czym przecież Jmć Pan Marszałek oświad-
czywszy o odstąpionych przydatkach do innego
na potym projektu, zapytał się o zgodę i natych-
miast jednomyślnie na opłatę wspomnioną od
Orderow zezwolono.

Czytał potym Jmć Pan Sekretarz dalszy ten-
że projekt papieru śteplowanego względem opła-
ty od innych dostoięstw Duchownych od kto-
rey po długich także interlocutorie umowach ugo-
dzona następująca opłata to jest od Sufraganii
czerwonych Złotych 25. od Opactwa czerw-
onych Złotych 50. od Prelatur Katedralnych czerw-
onych Złotych 20. od Prelatur Kollegiackich
czerwonych Złotych 10 od Kanonii Katedral-
nych czerwonych Złotych 12. od Kollegiackich
czerwonych Złotych 6. oraz od intraty prze-
chodzącej dwa tysiące procent od 4. letniego do-
chodu po trzy od sta ma być dany, teyże o

placie Episcopi Ritus Græci Uniti obowiązani podlegać, na który to punkt po trzykrotnym przez Jmć Pana Marszałka Konfederacyi Koronney zapytaniu iednomyslna nastąpiła zgoda.

Po czym z woli J. K. Mei Jmć Pan Kanclerz solwował Sessyą na iutro na godzinę 10. rano.

S E S S Y A L V I I.

Dnia 3. Ianuarii w Sobote.

PO zwykłym zagaeniu przez Jmć Pana Marszałka Szymowego i Konfederacyi Koronney Jmć Pan Sekretarz przytąpił do czytania kontynuac. i projektu papieru sęplowanego to iest punktu o'mego względem opłaty sępla od urzędow ziemikich od Podkomorstwa czerwonych Złotych 10. od Starostwa czerwonych Złotych 20. a zacząwłszy od Chorążego aż do Skarbnika po czerwonych Złotych 2. na co iednomyslna nastąpiła zgoda. Czytał daley względem Indygenatow opłaty od sępla po czerwonych Złotych 1000. i nato także iednomyslna nastąpiła zgoda. Czytał znowu punkt dziesiąty względem Nobilitacyi opłaty od sępla bez scartabellatu czerwonych Złotych 1000. cum scartabellatu czerwonych Złotych 500. Woyskowi zaś wczasie woyny zasługi mający bez żadney opłaty kleynot izlachectwa podług dawnych praw mieć mogą. I nato iednomyslnie zgodzili sę.

Agdy przystąpił do czytania dalszego względem przywileiów, od Konsyliarzów, od Agentów od Teologa, Geometry.

Xiążę Jmć Czartoryski Posel Lubelski interlocutorie odezwał się że takowe wyliczeglownie i mieścić się niepowinni, aprzeto na nie nie pozwalal, doczego wielu Posłów zdanie swoje przylaczyło i tenże artykuł był wymazany. Agdy Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania drugiey klasy od stępla, wktorey wyrażone było ażeby Officyalsci Skarbowi od swych pensy placili procent po dwa grosze srebne od sta Jmć Pan Kossowski Podskarbi Nadworny Koronny explikował że nominacya Officyalistów Skarbowych nie idzie za żadnemi patentami, na ktorvch możnaby stępować, lecz szczegulnie przcz decyzya władzie w protokuł zapisuie się przeto sądził, iż dla tych opłata mieścić się niemoże, na co więkza część Posłów zdala się pozwalac, lecz gdy Jmć Pan Sekretarz przeczytał opłate dla Officyalistów Grodowych to jest Sędzów i Pisarzów Grodzkich, Burgrabiów Komorników i Susceptantów, podobnież wielu Posłów żadało, ażeby tak tak Officyalsci Skarbowi niepodp dali opłacie stępla, dając prz czynę że są Officyalistami czasowemi to jest tylko do śmierci Starosty, i że żadnych także niebiorą przywileiów; wtey okoliczności wielu dla ugody zgodzić się niemogli. Jmć Pan Marzutek Konfederacyi Koronrey wokowany do Tronu, oznaymił potom, że kiedy ta materya po długich sporach niemoże przyic do zgody. więc na następującą Sessyą oc ożyć nam przychodzi z przyczyny także Nabości J. K Mci.

Po czym Jmć Xiążę Podkanclerzy Koronny solwował Sessyą na Wtorek i. n godzinę 10, rano.

KONTYNUACYA DYARYUSZU

Seymu Ord: Warszaw: in Februario.

SESSYA LIX.

Dnia 3. Februarii we Wtorek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Konfederacyi Koronney, doniosł J. K. Mei i Zgromadzonym Stanom o wygotowaney Instrukcyi wraz z Deputacyą dla Posła do Dworu Wiedeńskiego. Po czym Jmć Pan Marszałek Wiel: Koron: podług prawa do czytania teyże Instrukcyi upraszał Arbitrow ra usłep. Po przeczytaniu Jmć Pan Łukowski Poseł Sieradzki w zabranym głosie dopraszał się ażeby Projekt oddany do Łaski J. W. Wów Sieradzkiego względem zaciągu Kawaleryi Narodowej był czytany.

Toż samo żądanie powtórzył Xiążę Jmć Jabłonowski Poseł Wołyński.

Jmć Pan Potecki Starosta Szczerzecki Poseł Po-dlaski mając sobie dany głos dokładnie wyexplikował, że prawie jednomyślnie wszyscy zgają, ażeby podatki ustasrowione były, lecz umyli się nie zgadzaia na wypłacenie onychże: Czas zaś wycieńczony na niczym schodzi, a Wiosna przy-bliża się; przeto życzył nie puszczać w odwłokę przynajmniej względem rekrutowania po Mias-tach i Wsiach Królew: i Duchow: jako też ażeby można dla pokromienia i wstrzymania Buntow Chłopskich użyć Kozaków Nadwornych, i tych na

żołd Rzepltey i pod Kommandę Kommissyi Woyskowej oddać: Nareszcie mowił względem oddanego Projektu do Łaski przez Jasnę Wiel: Woiewodę Sieradzkiego, to jest zaciągu Kawaleryi Narodowey, w ktorey materyi przyłączył na piśmie przydatek do tegoż Projektu, i tenże do Łaski oddał.

Po skończonym tym głosie miał mowę, Jmć Pan Kurdwanowski Poseł Czerniechowski, który potwierdził doniesienie dawniejsze przez Xięcia Jmci Jabłonowskiego Posła Wołyńskiego uczynione względem buntów Chłopsstwa od Czercow wzniesionych z przyłączeniem się do nich Kozaków Smielańskich, i że we wsi Mankowce na Ukrainie zebrane było liczne Chłopsstwo dla namowy na bunt, i te od kommandy Jmć Pana Generała Artyleryi Koron: zabrane, za daną ekstruzą, że to na zaręczyny pewne zebrali się wszystkich uwolniono. Lecz to jest rzecz nieomylna, gdy nie tylko w Dubnie będąc od wielu Osob z Ukrainy przybyłych to było potwierdzone. A do tego jest nie małym dowodem list z Humania pod dnem 10. Januarii od Jmć X. Sierakowskiego Proboszcza Humanńskiego, do Ja nie Wiel: Hetmana Wiel: Koron. pisany, donosząc o mocno wzniciągających się w bliskości tamże buntach chłopkich. Na koniec wniosł, ażeby dla prędszego zabezpieczenia temu niebezpieczeństwu, przyjąć Kozaków Nadwornych różnych sametyzycznych Obywatelow, na żołd Rzepltey, i onychże pod Kommandę Kommissyi Woyskowej oddać, w ktorey materyi oddał Projekt do Łaski.

Jmć Pan Woiewoda Sieradzki przymowił się żądając przeczytania nieodwłocznego nie tylko swego, ale i dopiero oddanego do Łaski Projektu.

Jmć Pana Podlańskiego względem zaciągu Kawalerji Narodowej.

Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koronnej oświadczył się, że iak tylko dopełniając z obowiązku prawa rozpoczęta materya ścplowanego papieru dokończona będzie, tak zaraz do czytania ohydwy Projektow tak Jaśnie Wielmożnego Podlańskiego, iako i Jmć Pana Czerniechowskiego przystąpi.

Jmć Pan Moszczeński Pofel Poznański rzekł, że dla udecydowania Komputu Kawalerji, trzeba wprzod podać Etat, d'a utwierdzenia w wiadomościach wspomnianych buntow, ażeby Raporta Kommissyi Woyskowej przyflane byty podług obowiązku stanom doniesione.

Xiażę Jmć Sępieha Marszałek Konfed: Lit: powołany głosem Jmć Pana Poznańskiego odpowiedział, że Raporta od Kommissyi Woyskowej są oddane, lecz że w tychże nie widzieli okoliczności znacznych zapewniających, temi niechcieli zatrudnić Stany Zgromadzone i przerywać przyspieszenie obrad. Jmć Pan Generał Artylerji Koronnej, Kommendant Partyi Ukraińskiej, pisał z Ostroga żądając zwiększenia tamże Komendy z przyczyny, iż w tamże czasie iuki z Expedycjami zginęły między Ostrogiem i Cudnowem. Był także Raport od Jmć Pana Warxama na dorolający iakoby na 15. Lutego Woysko większe Rośsyjskie miało tam przybyć, a Jmć Pan Generał Artylerji przeciwie pisał. Daley mowil za Projektem J Wielmo: Woiewody Sieradzkiego, który iako żołnierz iuż z praktyki doświadczony oobrze radzi przyspieszenie zaciągu Kawalerji Narodowej, gdy ta wiele czasu potrzebuie do wydoskonalenia się. Toż explikował, że

nie koniecznie poprzedniczo potrzebne jest podanie Etatu, który roztrząsaniem i układaniem wielę czasu zabrać może, lecz radził, aby niewymieniać z wielu osób składać się maia Regimenta, że łatwo potym będzie z rekrutowanych ludzi podzielić &c. Nakoniec Projekt Imię Pana Kurdwanowskiego Półka Czerniechowskiego sądził za sprawiedliwy, i onegoż iako zasłużonego J. K. Mci, i Stanom Skonfederowanym rekomendował, &c. Po czym tenże Imię Pan Czerniechowski o przystąpienie do kontynuacyi Projektu Papieru ściepłowanego domawiał się, aby infze materye mogły bydz natychmiast wzięte.

Czytał tedy Imię Pan Sekretarz punkt względem Oficjalistów Grodzkich, na który jednomyślnie nastąpiła zgoda. Lecz były ostrzeżenia tak przez Imię Pana Chelmickiego iako i innych, ażeby za osobnym Projektem rownie na Oficjalistów Skarbowych wyznaczona była opłata

Czytał daley Imię Pan Sekretarz względem Generała Poczty, na którego czer: zł: 100 od śiępla naznaczono i Jego Oficjalistów. I ten punkt mimo kontradykcyi Imię Pana Czerckiego Kasztelana, po tym odstąpioney jest jednomyślnie ugodzony. Nareszcie czytane były ostrzeżenia zabezpieczające powyższą ustawę opłaty, które także były jednomyślnie ugodzone. Po tych skończonych Xiążę Imię Sapieha Marszałek Konfederacyi Litewskiej doniośł o ułożonym także Projekcie dla Prowincyi Litewskiej, względem tegoż śiępla, który to Projekt, Imię Sekretarz Litewski przeczytał pod tytułem: „Ustanowienie opłaty od Urzędow Litewskich.„ W tym Projekcie mało co odmiany było, lecz wszystko po większy części podług Projektu Koronnego opi-

Sane. Po przeczytaniu onegoż Imć Pan Mar-
szalek Seymowy i Konfederacyi Koronney zapy-
tał się czy zgoda? Na co jednomyślnie zezwoli-
li. Po czym tenże Imć Pan Marszałek donosił,
że Projekt Imć Pana Woiewody i Imć Pana Po-
dlańskiego, gdy nie co potrzebuie poprawy, więc
do dnia iutrzeyszego go odkłada do ugodzenia,
szczegolnie zalecił onegoż Imć Panu Sekretarzo-
wi przeczytanie: Który natychmiał przeczytał
pod tytułem: „Zaciąg Kawaleryi Narodowey i
Pułkow przedney Straży. „ Drugi Projekt Imć
Pana Czerniechowskiego pod tytułem: „Wziecie
na żold Rzeczypospolitey Kozaków Nadwor-
nych: „ Trzeci: „ Pomnożenie dochodow na
Woysko z Krolewsczyzn.

Po tych przeczytaniu Król Imć upraszał Mi-
nisterium do siebie i Imć Xiadz Podka cley
Koronney z woli J. K. Mei dopełniając tegoż Naj-
jaśniejszego Pana rozkazow solwował do dnia
iutrzeyszego na godzinę dziesiątą rano.

SESSYA LX.

Dnia 4. Lutego we Srodę.

Po zagałeniu przez Imć Pana Marszałka Sey-
mowego i Konfederacyi Koronney, miał głos
Imć Pan Krasński Starosta Opinogorki Posel
Podolski w którym wyraził ażeby na Kancela-
ryę i Subalternow. przy Deputacyi Interesow
Cudzo-

Czudzoziemskich żoŃających iuż drugi mieŃŃac bez nadgrody pracuigcych była pensya wyznaczona, do czego stosowny podał projekt i tenże natychmiaŃŃ Imć Pan Sekretarz Seymowy przeczytał. Po ktorego przeczytaniu iedni rzekli zgoda, drudzy nie pozwalali żądając ad deliberandum. Naypierw tego zdania był Imć Pan Woynicki. Po nim Xiążę Imć Sapieha Marzałek Konfederacyi Litewski, przymowił się że lubo projekt dopiero czytany, lecz ta rzecz nie jest nowością gdy w Roku 1776. Konstytucya naznaczyła fundusz dla gabinetowey Kancelaryi, a przeto i Deputacyi Subalterni niepowinni być bez pensyi.

Xiążę Imć Czartoryski Poseł Lubelski interlocutorie odpowiedział, skoro Rzeczpospolita Jchmć Panom Marzałkom Konfederacyi pozwoili wydawać assygnacye, zdaie mi się iż to tylko delikatność Imć Pana Marzałka czyni te kroki, że za wiadomością nawet Stanow chce na to zezwolenia. A do tego ieżeli my tu będziemy brać ad deliberandum i Jchmć niepłatni Subalterni wezmą ad deliberandum, czy mają darmo pracować, więc Deputacya zostanie bez Pomocników w intereffach swoich bezczynna.

W teyże okoliczności Imć X. Garnysz Podkanclerzy Koronny, Imć Pan Potocki Marzałek Nadworny Litewski mowil za Subalternami. A Imć Pan Kasztelan CzerŃski przeciwnie. Przeto Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney widząc rozróznione zdania, aby ta materya nie zabierała czasu oŃwiadczył, że na żądanie wlelu tenże projekt idzie ad deliberandum.

Poczym Imć Pan Woiewoda Sieradzki upraszał o czytanie swego projektu. A Imć Pan Me-

Izzeński Pośel Braclawski w zabranym głosie explikował względem zaciagu Kawaleryi Narodowej, że tu jest potrzeba, lecz ażeby nie Cywilno Woyskowi, ale Woyskowi, to jest Rotmistrze i Szeffowie mieli zlecenie do czynienia tegoż zaciagu, w ktorey materyi podałszy projekt do Laski.

Imię Pan Suchodolski Pośel Chelmski mając dany głos wyraził: że w wątpliwym losie Obywatelów zostawiać, słysząc o niebezpieczeństwach onychże, a nie zabiegać temu, jest to stać się nie czułym, i niegodnym swego Obowiązku. Wielokrotnie powtarzane glosy, na jedno zgadzające się już Nas przekonać detąd powinny, o nieomyślnej wyczyniających się buntów prawdzie, którą i ja mam listownie od mego Porucznika Imię Pana Zarzyckiego przy Raporcie doniesioną (który to list czyta.) że z tego powodu już majątniejsi Szlachta na Wołyn się wyprowadzają: Rzekł daley, że dla zapobieżenia temu złemu, gdy wybrane będą Kommandy na Ukrainę, można będzie podług projektu Imię Pana Kurdwanowskiego Posła Czerniechowskiego użyć Nadwornych Kozaków na Zold Rzeplitey pod Kommandę Kommissyi Woyskowej onych oddawszy, i ci mieysca Kommand zastąpić mogą: Co nie jest żadną nowością gdy użycie tego sposobu w Konstytucyach 1611. i 1613. jest wyrażone. Nakoniec żąda uwiadomienia z jakiey przyczyny ielzcze od Departamentu Woyskowego Szwadron Kawaleryi Narodowej z Ukrainy do Łabunia sągnięty, gdy tam po nad granicą do Straży był potrzebny. Upraszał więc tak za projektem Imię Pana Czerniechowskiego, iako i Imię Pana Wojewody Sieradzkiego względem iak

głosie
Naro-
ie Cy-
t Rot-
zynie-
iwoy

nayprędzszego zaciągu Kawaleryi Narodowey.
Imć Pan Szyrma Poseł Piński w zabranym
głosie był, przeciwnego zdania, ażeby nieuży-
wać Kozaków na żold Rzeczplitey, gdyż przez
to prędkży bunt Bydź może.

Imć Pan Potocki Poseł Lubelski przymówił
się w dwóch wprowadzonych materyach co do
pierwszey, że przezorność nigdy naganiona
bydź nie może, gdy zaradzi my zowczasu nie-
szczęściu przez buntv wszczynającemu się; co
do drugiey, że naywiększą widzi potrzebę iak
nayprędzey dzwignienia sił Narodu przez zaciąg
Kawaleryi Narodowey, która iako z wolney ro-
dowitey Szlachty składająca się, tak naylepiey po-
trafi bronić wolności swoiey. Zgadzał się na ten
projekt Imć Pana Woiewody Sieradzkiego i że
względem użycia wyboru Osob Cywilaych, któ-
rzyby mieli usność u Obywatelów i kredyt, mo-
żnaby i z Seymujących Osob do każdego Wo-
iewodztwa uprosić i wyznaczyć, którzyby li-
stownie to dopełnić mogli nieoddalając się od Obo-
wiązkow swoich. Mówił daley, że tak leni-
wym w tey okoliczności zrekrutowania Woy-
ska postępujemy krokiem, iakobyśmy pragnęli
wrocic się zostawać pod obcą przemocą, i cięż-
kami brząkać káydanami niewoli. Zakończył
ażeby nieodwłocznie przystąpić do udecydowa-
nia materyi względem tegoż zaciągu.

Xiążę Imć Czartoryski Poseł Lubelski przy-
mówił się, że w naszym Narodzie dwoiako dyn-
styngwue pomnożenie Woyśka, gdyż Kawale-
rya Narodowa ta zaciąga się, a piechota rekru-
tuje; te Imie zaciąg bierze swoy skutek, przez
związki honoru, przyiaźni, na hasło Oyczyzny.
z tego powodu sądził, że naylepszy byłby kro-

iekt ten który Imć Pan Woiewoda Sieradzki podał rozumiejąc, że każdy Obywatel bardzo by prędko dokompletował się, bo ani godzi się myśleć, aby Obywatel był przeciwny Narodowi własnemu. Względem Kozaków, ieżliby formować Pułki Kozackie było rzeczą potrzebną i naylepszą, zaś na żołąd brać Rzeczypospolitey zdaie się rzeczą niepodobną i niepewną. Explikował daley Kozaków, że ci się składają z Czynnowników którzy na czas odbywają powinności Pańskich słuchając rozkazow. Względem zaś Ukraińskich dawnych Kozaków Zaporowskich &c. z tych, że stali się buntownikami, była poczęści przyczyna, i z Nas samych, gdyśmy się im okazali wiarołomnemi. Nakoniec o przyśiążenie do projektu Imć Pana Woiewody Sieradzkiego doprażał się

Xiążę Jmć Sapieha Marszałek Konfederacyi Litewskiej rzekł: że iest to losem powszechnym, iż nie można wszystkich ludzi chęciom dogodzić. Toż i projekt dosyć chwalebny JW. Woiewody Sieradzkiego gdy niedogodnym drugim się zdaie, iest to bardziej przyczyną niechęci przyspieszenia aukcyi Woyska, bo zaciąg czynić przez samych Rotmistrzow byłoby trudno, gdy ci niektórzy są tu i za granicą rozsypani, drudzy nie mający tyle sposobności. Lecz JK. Mość aby wybrać raczył Osoby z pomiędzy tychże Rotmistrzow, i im zalecenie zaciągu z rygorem wydał. Rzekł daley względem Rappor-tow Jmć Pana Generała Artyleryi Koronney, iż ten donosi, że wiele bardzo pokazuje się Czercow, którzy wypędzeni z Wołoszczyzny, po Wsiach po żebraniu chodzą, i ci buntują Chłp-stwo; że tenże żąda powiększenia Korpusu dla

opatrzenia granic, i zabezpieczenia tymże rozruchom. A przeto Projekt Imć Pana Czerniechowskiego sądził być użyteczny, gdy Kozacy Nadworni na żółd Rzeplitey wzięci, będą na miejscy wysłanych Kommend do innych Woiewodztw posłani, gdy tam między obcym ludem nie będą mieli mocy do wzmagania i pomagania buntom swoich społeczników, i przystąpienie do tych Projektów radził.

Król Imć prosiwszy Ministerium do siebie, miał mowę w następującej ośnowie.

G Ł O S.

J. Królewskiej Mci.

MAm czego winiszować Oyczyźnie, mam czego winiszować i sobie, gdy widzę, że jednostajnie umyśli w zarządzeniu względem zaciągu Woyska zgadzają się, i w tym tylko różnią się, które są lepsze Projekta. Wszakże i tym winieniem dać pochwałę, którzy do tego pierwsze otworzyli myśli, aby przyspieszyć zaciąg Kawaleryi, i Pułkow lekkiej Straży, iako Imć Panu Woiewodzie Sieradzkiemu, który znalazł te w nas uczucie i zezwolenie, i sam to mówię, że tego życzę i pragnę. Idzie tu tylko o sposoby, którym te partykularne powierzyć starania powinniśmy, którzy są Woyskowi tym jest nayprzyzwoiciej dać komis dywizyami komenderuiącym, ci mogą się prędzey przyłożyć do tego zamiaru, to jest, że zaciąg ten tym prędz y i pewniejszy będzie, gdy już zaraz u Chorągwi umieszczony zostanie, po-

ślug Proiektu Jmć Pana Poznańskiego i dla tych bez pieniędzy wyznaczenia obeysć się nie może. Naznaczyła już Rzeczpospolita, na początek rekrutu, lubo Etabu nie miała, należy i teraz wyznaczyć Summę iakąkolwiek, lecz poki ta Summa w rękę dywizyi znaydować się nie będzie, ten żołnierz, stałby się ciężarem oczywistym.

Ruszenie Woytka na Ukrainie z przyczyny przez Xięcia Marszałka Konied: Lit: wyrażoney, mówię że część iakowa Woytka mogła by być użyta czyniąc zabezpieczenie Obywatelow, ale ażeby miało być ruszone całe Woytko w tamte okolice, i zimowa pora, i niewygotowanie do podróży, byłoby przyspieszać zguby tey garstce Woytka, którą nam ochraniać należy.

Względem Kozaków Nadwornych użycia na żołd Rzeczypospolitey, i ich w inne Woiewodztwa przeniesienia, nie mogę zataić myśli moiey. Jest powszechną troskliwością naszą, aby zapobiec buntom wszczynającym się, zaiste ta troskliwość jest sprawiedliwa, ale strzeżmy się abyśmy chcąc uniknąć złego, sami do tego nie byli okazyą przyspieszenia. Znaiomi są dobrze Kozaki Horodowi zwani, iaka jest ich Religia, wiemy że ich uługa jest w bliskości swych krewnych, którą dla Panow swych odbywają, i do której w tym mieyscu od dawna są przyzwyczajeni, ale gdyby chcieli ich przenosić w inne Woiewodztwa, to samo mogłoby wznieść bunt, gdy będąc innego obrządku Kościelnego i innych obyczajow, toby zaraz ich wzruszyło, że może na iaką zgubę byliby wyprowadzeni. Cożby się działo gdybyśmy z innych Woiewodztw Woytka wyciągnawszy, ten Kozak niewidząc przeciwko

sobie tamże mocy zbroyney, mogłoby użyć siły swoiey na uszkodzenie Obywatelow.

A do tego Kawalerya Narodowa jest to kwiat żołnierstwa Polskiego, która iak jest dzielna, tak z drugiej strony niekarność dyscypliny żołnierskiej nieutrzymująca. Jeżeli teraz na Ukrainie na kilka Kommend są sarkania, cożby to było, gdyby nierównie więcej tam sprowadziliśmy, toż samo mogłoby wzniecić w tamtejszych stronach bunt.

Jako spodziewać się nam należy, iż za kilka dni Jmć Pan General Artyleryi, albo nas zaopkoji w troikliwości ustaiących buntow, albo ile sukursu potrzeba będzie, uwiadomi.

Wracam się do materyi Zaciągu Kawaleryi Narodowey, ażebyśmy się iak nayprzedzey do tey brali. A teraz w uszczegulnieniu sposobu zdaię się na rostropną znajomość i gorliwość seymniących Stanow.

Po skończoney mowie Krola Jmci, Jmć Pan Sekretarz czytał wszystkie trzy Proiekta, względem zaciągu Kawaleryi Narodowey i Pułkow przedniey Straży. 1wszy to jest Jmć Pana Sieradzkiego. 2gi Jmć Pana Starosty Szczerzeckiego. 3ci Jmć Pana Moszczeńskiego, we wszystkich iedna liczba po 150 osob do Chorągwi, a 135 w Pułkach i to na dzień 15. Kwietnia aby były kompletowane pod utratą sarzy.

Tu były rozdwoione zdania, gdy iedni żądali czasu dłuższego, drudzy umniejszenia osob dajac przyczynę, że ieszcze nie masz Etatu.

W tym Jmć Pan Hetman Wielki Koron: przemówił się: że widzę tu wszystkich w iednym celu mowiących aby powiększona była Kawalerya Narodowa. Lecz ci którzy chcą aby było po-

rządkiem podług Etatu, który w tych dniach będzie oddany, tych myśli jest, nie mieć prędko wystawione Wojsko. Tych zaś, którzy przychylią się do Projektu J. W. Woiewody Sieradzkiego zdanie się przyspieszać życzenie swoje oglądać iak nayprędzey Wojsko, który zaciąg Kawaleryi nayprzyzwolciey i nayzręczniey przez zastane osoby w Woiewodztwach może być dopełniony &c.

W tym mieyscu Król Imć z Tronu rzekł te słowa. Jeżeli idzie o wybor do tego osob, sądząc, że Imć Pan Generał Artylleryi Koron: może to nayzręczniey wykonać.

Imć Pan Hetman W Koron: na to odpowiedział, że pozwalam iż na Ukrainie może to wykonać, lecz do innych Woiewodztw inne osoby wyznaczyć należy.

Imć Pan Rzewuski Posel Podolski interlocutorie rzekł, że zamiar wynalezienia osob po Woiewodztwach do zaciągu czynienia iako jest potrzebny, tak Imć Pan Generał Artylleryi tego dopełnićby nie mógł, będąc obowiązany z Urzędu Pośła wyjechać do Petersburga, lecz zdanie mi się aby podług Projektu Imć Pana Woiewody Sieradzkiego, Imć Pan Marzalek zapytał się, czyli jest zgoda lub też podał propozycyę ad Turnum.

Po czym przymowił się w teyże materii Imć Pan Weysenhoff Posel Infant: ażeby znajdujący się Poślowie i Senatorowie Woiewodztw tym się zatrudnili. Potwierdził toż zdanie Xiążę Imć Sanguszko Woiewoda Wołyński, a ponim Imć P. Mierzeiewski w zabranym głosie o toż dopraszał się lub o Turnum.

Xiążę Imć Poniński Podskarbi W. Koron: donosił, że Kommissya Skarbowa lubo starała się w
Kraiu

Kraiu o pożyczenie pieniędzy, lecz kredytu tego nie znalazła; szczególnie Imć Pan Tepper Bankier Warszawski oświadczył się dać sto tysięcy: zł: ale z kondycją ażeby mógł pozyskać dla swoiey familii dzieci i Imć Pana Schultza Xięcia swego pozwolenie i potwierdzenie mienia dobr i possessyi dziedzicznej.

Imć Pan Potocki Posel Lubelski podziękował naypierw Królowi Imć za Imć Pana Generała Artyleryi Jniennika i krewnego swego iż go w wyborze zaufanych obywatelów umieścił. Potym odpowiedział na doniesienie Xięcia Podskarbiego Wielkiego Koronnego, że zgłoszenie się do Obywatelów małych Narodowych o pożyczenie pieniędzy nie było przyzwoite, gdy tylko w Dubnie po domach na różnych ulicach były kartki przylepiane z tą rekwizycją, która gdyby innym sposobem przyzwoicie była czyniona, sądził iżby znaleźć można i w Kraiu kredytorów, nareszcie Imć Pan Teppera i Schulza iako dla ozdoby Miasta wiele czyniących rekomendował

Imć Pan Wawrzecki Posel Bractawski miał głos, że Prowincya Litewika niebędzie wstanie na pierwizego Maia wystawienia zaciągu Kawaleryi Narodowej, bo niema nato pieniędzy.

Imć Pan Butrymowicz Posel Piński wnioś, ażeby Skarb Koronny dla przyspieszenia tegoż zaciągu pozyczył po 10 tysięcy na każdy Regiment i dotego przyłączył swoy na piśmie przydatek.

Xiążę Imć Poniatowski Podskarbi W. X Litt: donioś, że ieszcze Kommissya Skarbowa Litewska nie wygotowała pożyczenie pieniędzy, nieznamy dając się teraz extra cadentiam w komplecie, do-

piero ma to nastąpić, i oskutkn tego potym uwiadomi.

Jmć Pan Sekretarz przeczytał poprawiony projekt zaciągu, że tylko sto Osob ma bydź kompletowanych a termin aż do ostatniego Maia.

Tu znowu wszczął się rumor Izby pro et contra odzywających się Posłów, wtym Krol Jmć zaprosił Ministeryum dotębie i z woli J. K. Mei Jmć X. Podkanclerzy solwował Sessyą na jutro na godzinę 10. rano.

SESSYA LXI.

Dnia 5. Lutego we Czwartek.

JMć Pan Marszałek Seymowy i Konfederacyi Koronney po zagaieniu zalecił Jmć Pana Sekretarzowi czytanie projektu „Zaciąg Woyska, a Jmć Pan Woiewoda Sieradzki upraszał o głos wktórym danym wyraził, że projekt zaciągu Kawaleryi Narodowey odemnie podany daleki był od wszelkiej suspicyi, gdyż iedynie myślał przyspieszenia prędzey wystawienia Woyska; rzekł daley za projektem względem asygnacyi pensyi na Subaiternow w Deputacyi, iż i ci powinni zyskać sprawiedliwe względy, nakońcu oświadczył że lękać się nam potrzeba aby przeciwna zagtaniczna Intryga chęciom naszym utrzymywać się wniepodległości nie przeszkodziła, niewygrała to wszystko co zechce, a my po-
 dlemy staniemy się tey niewolnikami, żalą się już

poProwincyach na opieszłość naszą i zdaie się, żeśmy sami na przeciwko siebie sprzyślegali się z naszymi nieprzyjaciłami &c. Nareszcie dopraszał się o przeczytanie swego projektu.

Jmć Pan Kasztelan Woynicki przymowił się z obowiązku iako Rotmistrz Kawaleryi Narodowej, iż swoją przyługę czynienia zaciągu ofiaruje, oraz na wyznaczoną liczbę chorągwie swojej broń dać przyrzeka.

Jmć Pan Madaliński Poseł Gnieźnieński radził, ażeby tylko uniwersałami obwieścić, przez co łatwo zaciąg Kawaleryi nastąpi.

Jmć Pan Mośczeński Poseł Poznański dogadując przedszemu załatwieniu od swego Projektu podanego odstąpił.

Jmć Pan Kublicki, Poseł Inflancki miał Głos w którym wyraził, że iako była z początku chęć jednomyślna na uchwałę sto tysięcy Woyska, tak teraz Ci sami znowu go mieć niechęć i przyspieszenia wystawienia onegoż zabraniają. Rzekł daley, że jeżeli z tego powodu zdarzyło mu się przyganiać niektóre wady, tedy na ten zarzut użycie zdania S. Hieronima " Ze mówiąc o „ wadach i naganiając oneż, niechce nikogo w „ tym urażać, lecz ktoby się gniewał oto na „ mnie, tym się samym wyda że musi być „ takim &c. „ Nakoniec żądał ażeby Projekt J. P. Woiewody Sieradzkiego był czytany i o zgodę lub o Turnum dopraszał się.

Jmć Pan Sekretarz przeczytał tenże Projekt " Zaciąg Kawaleryi Narodowej &c. „ w którym były przydane poprawki i odmiany to jest, że nie 150 osób ale tylko 100. &c. Po przeczytaniu Jmć Pan Hetman Branicki przymowił się że uformowanie Kawaleryi Narodowej ażeby by-

ło po 150. Osob podług projektu JP. Woiewody Sieradzkiego jest sprawiedliwe, gdyż i wtey liczbie poda opisanie Etatu; zyczenie zaś umniejszenia Osob jest to myśl, ażeby to Woysko było zmniejszone które się z samey Szlachty składa, i które iako za swoją własnością i wolnością zawsze naygorliwiey broniąc Oyczyzny obstawiała i obstawia. Kto wie, co jest przed nami, i iaka nastąpić może burza, a przeto czekać tego ażeby kantonami rekrutować Woysko, jest to jedno co niechcieć mieć prędko Woyska. Słyszałem tu że radzą aby każdy Towarzystw z dwoma Szeregowemi zaciągał się, dla czegoż to jest żądanie? oto żeby niebyło wiele Towarzystwa i Szlachty się niemiesciło, a któreż Woysko więcej dało dowodu za Jana III. Sobieskiego, jeżeli nie Towarzystwo, którzy rzekli, że gdyby obłoki padać na nas miały, to ie na kopiach na powietrzu wstrzymać gotowi &c. Pracam się do tego, że od projektu przez Jmć Wana Woiewodę Sieradzkiego podanego nieodstąpię i jeżeli zgody na niego niebędzie upraszać będę o Turnum.

Jmć Pan Sekretarz powtórzył czytanie tegoż projektu.

Jmć Pan Seweryn Potocki Poseł Łbracławski przymówił się dając swoy przydatek, ażeby był rygor opisany na tenże zaciąg, gdyby iakie uciążenie po dobrach miał czynić, iżby wolno było nim ustanowione będą sądy woyskowo Cywilne do Grodu naybliższego pozwać.

Jmć Pan Jerzmanowski Łęczycki, Roznowski Gnieźnieński, Połowie, niepozwalali na liczbę 150. Osob w Chorągwi, gdyż ieszcze niema Etatu ustanowionego, ato byłoby właśnie już przepisem dla Etatu.

Xiążę Jmć Sapieha Marszałek [Konfederacyi Litewskiej oświadczył Imieniem Prowincyi Litewskiej, że po ustanowieniu zaciągu Kawalerii Narodowej, ażeby do czego innego nieprzystępować szczególnie do trwałych podatków to jest zaczynać od pierwszego źródła od Starostw, dobr Duchownych apotym do Ziemskich. Rzekł dalej, że uchwalwszy sto tysięcy Woyska teraz tylko do sześćdziesiąt ściągamy, dając przyczynę, że trzeba stosować do okoliczności. Naeoż produktowa składka, pożyczone pieniądze, jeżeli nie dla tego okazuje się, że Rzeczpospolita chce więcej zaciągu Woyska. Niema tu co więcej przydać do wywołu uczynionego w głosie JW. Hetmana W. Koronnego tak względem Szeregowych jako też i liczby 150. Osob w każdej Chorągwi, szczególnie ażeby do Pułków lekkich i Tatarzy mogli być zaciągani, wszak mają Prawo niedawne po sobie 86. Roku, które oddalające Cudzoziemców, onych przy Pułkach mająć względ na zasługi utrzymało. Upraszam więc ażeby jeżeli zgody niebędzie jednomyślnie na tamtenże, projekt był do decyzji czytany..

JP. Hetman W. Koronny przymówił się odpowiadając na wniosek Jmć Pana Gnieźnieńskiego, że Etat wygotowany wkrótce poda, i że względem transformowania Regimentów Dragonii na Pułki lekkie, już otym wprzód zapytywał się Jmć Pana Szydłowskiego Generała który na to zezwolił, spodziewam się, że i Stany Zgromadzone do tego się przychylią. Tu się rumor Izby zrobił; jedni żądali turnum drugiż o autorowanie propozycji między dwiema projektami.

Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron: zabrawszy głos rzekł: że dwa czytane Projekta te odmiany

w sobie znaydują, iż w iednym iest umieszczone transformowanie Dragonii na Pułki lekkie, oraz po 150. ośob w Chorągwi umieszczenie z terminem wystawienia zaciągu na pierwszy dzień Maja. W drugim, że tylko sto ośob tym czasem chce mieć zaciągu do kaźdey Chorągwi, termin dalszy aż do ostatniego Maja wyznacza, oraz Seymujących Rotmistrzow od obowiązku zaciągu uwalnia. Rzekł daley, że na dziewiętnaście tysięcy Kawaleryi protunkowy podatek dwa milliony czyniący iedney raty nie wystarczy, a pożyczone pieniądze nie mogą być przedzey od Jmć Pana Teppera przydeklarowane, iak Mense Junio. Przeto nie wie do ktorego z tych dwóch Proiektow ma się przychylić.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski explikował, że nie widzi tu dwa Proiekta, szczegulnie ieden to iest, J. P. Woiewody Sieradzkiego i przydatek J. P. Starosty Sz. zerzeckiego Posła Podlaskiego, i że nie tak się tu oglądać trzeba na możność, ale na potrzebę ktora nas przyciska, gdyż lękać się nam trzeba burzy na nas się formuiącey, abyśmy potym po niewczasietey opieszalosci nieżałowali. Radził więc aby Proiekt J. P. Woiewody Sieradzkiego był decydowany.

Jmć Pan Woiewoda Sieradzki oświadczył się, że na żadną poprawę Proiektu swego nie pozwalał procz przydatku Jmć Pana Podlaskiego, i że w tey okolicznosci tak w domu J. P. Marszałka uprzązał, iako i tutaj będąc na wczorayszey Sessyi, że odmian tych nieprzyjmuie.

Jmć Pan Potocki Starosta Szczerzecki Poseł Podlaski potwierdził, że procz danego od siebie przydatku innych odmian nie czynił, i że do Proiektu J. P. Woiewody przylącza się.

Jmć Pan Suchodolski Poseł Cheiński w zabranym głosie rzekł: że gdy okrzyknęliśmy ślot yfięcy Woyska, zapewne Rzepita nie żądała zmniejszenia onegoż. Lękam się tego widząc co dokazuje intryga obca; gdy wchodził Departament, na odparcie onegoż zdrowie nasze i pierśi nie raz zrywaliśmy, gdy wchodziła Rada Nieustająca, tę ledwie przekonać mogliśmy, lękać się tu należy ażeby też obca Potencya nie wzięła na siebie odzieży Etatu i w nim naszych zamyśłow nie popsuła. Przychodzi Projekt Kawaleryi Narodowej, ażebyśmy nie zatrudniał tu zdaniem moim, wiem iż każdy przekonany być powinien, że bez Kawaleryi Woysko być nie może i ta podług ułożenia powszechnego nawet i w zagranicznych Woyskach trzecia część znaydować się powinna względem Infanteryi. Więc Projekt stosownie do tego podany J. W. Woiewody Sieradzkiego sprawiedliwie po 150. Osob wyznacza, iia w tey okoliczności podaje do Łaski propozycyą ad Turnum czyli sto pięćdziesiąt ma być w każdej Chorągwi, czy sto tym czasem.

Tu się Rumor Izby zrobił, J. P. Woiewoda Sieradzki nie pozwalał na tę propozycyą.

Xiążę Czartoryski Poseł Lubelski interlocutorie niepozwalał na takową propozycyą, lecz radził aby bez żadnego dokładu nie wchodząc w ustanowienie Etatu, wyznaczyć 150. Osob do każdej Chorągwi Kawaleryi Narodowej, ile że to Woysko nayzdatniejszy jest w Kraiu naszym i nayprędzey zaciągnięte być może.

Tu lubo powszechna zdała się słyszeć zgoda na 150. Osob; atoli względem transformowania Dragonii niektórzy nie pozwalali.

Jmć Pan Grabowski Poseł Wołkowyski rzekł:

że przeformowaniem Woyska w ubior Polski inż tymi samym skaffowana Dragonia, a przeto na Pułki lekkie zamieniona być powinna.

Xiążę Jmć Poniatowski Podskarbi Litewski w zabranym głosie obfzernie explikował, że nie należy nam decydować takową liczbę Osob która w Etacie nie będzie utrzymaną, ile że Kawalerya Narodowa jest Żołnierz kosztowny, do subordynacyi ciężki, sustentacyi wiele potrzebujący, raczey starać się Nam trzeba opatrzyć się dobrze w Infanteryą, która jest murem stawiającym przeciw nieprzyjacielowi, Kawalerya zaś ani do fortec dobywania, ani w wytrzymaniu ataku piechoty nie wydoła, która mając Armaty choć liczne Woysko konne przełamie. Rzekł daley aby podwoch Szeregowych zaciąganych było, gdyż łatwiej tego przymusić do posłuszeństwa; iż młodzież zaciągająca się niechce być tak posłuszną subordynacyi, i wiadomo dobrze ile od tey bezkarney zgrai po Konfystencyach dzieie się przykrości (tu na te słowa Zgrai, rumor się Jzby zrobił, i nieukontentowanie w wielu Połach i publiczności) Po skończonym głosie Xięcia Podskarbiego zabrał głos Jmć Pan Suchodolski Poseł Chelmski, który czule na wyraz Xięcia Podskarbiego Lit: słowa użytego Zgrai odpowiedział upominając się za honorem Szlacheictwa wrowności każdemu będącego. Mówił względem Subordynacyi, że sam o nią upraszać będzie, aby iak nayscisley była opisana. Zwrocił mowę swoją do Jmć Pana Marszałka Konfederacyi upraszając o Turnum w podaney inney propozycyi to jest, ponieważ inż na 150. osob zda się być pozwłeczna zgoda, więc względem reformowania

Dragonii, czyli ma być reformowana na Pułki lekkie? lub nie.

Tu się znowu rumor Jzby zrobił, a po długich bardzo pro & contra sporach Jmć Pan Marzalek Konfed: Koron: przeczytał takową ad Turnum propozycyą: „Czyli 3. Regimenta Dragonii mają być na Pułki przedniey Straży przeistoczone? „ affirmative, lub nie? negative. Po skończonym Turnus wota ogłoszone z Senatu i Ministerium affirmative 39. negative 2. Z Stanu Rycerskiego affirmative 113, negative 1. Ogółem affirmative na przeistoczenie Dragonii na Pułki przedniey Straży było Wotow 152. a negative 3. Po czym solwowana Sessya, na jutro na godzinę 10. rano.

SESSYA LXII.

Dnia 6. Februarii w Piątek.

PO przyścisii Nayiaśn: Pana do Senatu, Jmć Pan Marzalek Konfed: Koron: in continuatione rozpoczętego projektu zalecił czytanie Jmć Panu Sekretarzowi, który natychmiast dopełnił czytając Projekt pod tytułem, „Zaciąg Kawaleryi Narodowej &c., Jmć Pan Woiewoda Sieradzki interlocutorie wniósł żądanie, ażeby Projekt od niego pódany bez żadney poprawki był czytany, do czego ma Prawo po sobie 68. R. o ktorego także przeczytanie upraszał.

Jmć Pan Marzalek Konfed: Koron: oświadczył, iż wżyskie trzy Projekta do Łaski oddane, będą

ieden po drugim czytane. A Imć Pan Woiewoda Sieradzki nieuznawał Proiektu czytanego z poprawami za swoy; narefczie pokilkokrotnych pro & contra sporach, Imć Pan Woiewoda odstąpił swego wniosku i Imć Pan Sekretarz wstyłkie trzy ieden po drugim przeczytał. Po przeczytaniu onychże, Imć Pan Krasiniki Poseł Podolski w zabranym głosie wyraził o obowiazkach Rotmistrzow, ktorych urząd przez intrygi poniżony został. Zdaie mu się aby Kommissya uczynila wybor Rotmistrzow ktorzyby połączeniem krwi, kredytu i uiności mogli prędzey dopełnić włożonego obowiazku. Ja chociaż Poseł od zaciągu nie wymawiam się, i pragnę aby pierwiastkową chwałę Narodu i Rangom sława przywrocona była.

Xiążę Imć Sapieha Marszałek Konfed. Lit: w mianym głosie naypierw wspomniął względem wczorayfzych sporow. w ktorych gdy Imć Pan Woiewoda Sieradzki odstąpił, zdawało mu się aby w drugiey Kategorii przystąpić do decyzyi to iest, czyli w Chorągwi Kawaleryi Narodowey ma bydź sto głów lub sto piędziesiąt, i ieżeli zgody nie będzie, do Turnum udać się należy.

Imć P. Popiel Kasztelan Sandomirski przymowił się względem obietnicy przez J. P. Hetmana o uczynioney oddania na dniu dzisieyszym Etatu, ktory ma bydź w dwoch gatunkach podany.

Imć Pan Potocki Starosta Szezerzecki Poseł Podlaski rzekł: że łączylbym się z zdaniem Imć Pana Kasztelana Sandomirskiego, lecz gdy Prawo nam zabrania, ażeby zaczęty Proiekt był inżną materyą przegrodzony, nie mogę na to pozwolić i o Kontynuacyą onegoż Imć Pana Marszałka upraszam.

A gdy przeczytał Imć Pan Sekretarz wspo-

mniony Projekt, Imć Pan Jerzmanowski Poseł Łęczycki żądał ufilnie ażeby przydeklarowany na dzień dzisiejszy Etat był komunikowany podług którego łatwiey będzie liczbę głów Kawalerii w Chorągwi udecydować.

Imć Pan Woiewoda Nowogrodzki iako w Kommissyi Woyskowej zasiadający doniósł o gotowości już Etatu, którego ieden Exemplarz oddał tym czasem pisany Królowi Imci, drugi do Łaski.

Imć Pan Hetman Wielki Koronny zabrawszy głos rzekł: Z woli prawa mając zlecony Etat do układania, wraz z zasiadającemi to dopełniałem. Aże rozróżniliśmy w niektórych zdaniach te w kilku tylko są zdarzone to iest. Pierwsze, że na fundamencie dawniejszych praw aż do 1764. które Rotmistrzów mieli płatnemi, sądziłem ażeby każdy pracujący nie był bez nadgrody, i przytomny zawsze w Chorągwi znajdował się, nie wielką naznaczyłem płacę bo tylko 4000. złotych. Druga dyfferencya, że forma Brygardy Kawalerii Narodowej nie zrobiła Kasę Narodową, na którą ja ułożyłem, aby z tyśiąca dwóch set złotych sto na abcuży. Trzecia już iest rozwiązana przez wczorayszą większość głosów. Czwarta że zostawiłem do każdego Szwadronu 12. koni remanentowych, które zawsze mogą byćż zdane gdy czyli to w manewrach czyli to w potyczkach zginą, że nie mający nagle na to Towarzysz będzie miał w remoncie. Napisałem ieden na sto drugi na sześćdziesiąt tyśięcy lubo nie widzę potrzeby tey odmiany. Ale widzę że ta iest przerwa wczorayszey materii tajemnicz, ażeby Kawalerii Narodowej nie była liczba więcey nad sto głów podwyższona, ia zaś w tey okoliczności gdy nie będzie zgody. upraszam o Turnum.

J. Pan Marszałek Konted: Koron: oświadczył się że podług J.P. Chelms propozycyi czy ma być Turnu.

Jmć Pan Grabowski Poseł Wolkowski rzekł, że na dniu wczorajszym Jmć Pan Chelmski odstąpił od tego słowa tymczasem sto Osob, więc bez tego przydanego słowa ma być podana propozycja.

Tu się wszczęły spory; jedni żądali z tym przydatkiem, drudzy niepozwalali, nareszcie po długich kontradykcyach Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney ogłosił takową propozycyą ad Turnum: czyli Chorągwie Kawalerji i Narodowej mają być złożone z głów 150. ato affirmative, czyli z głów sto, ato negative.

Zaczął się Turnus poktorem skończonym wota ogłoszone z Senatu i Ministeryum affirmative 24. negative 21 z Stanu Rycerskiego affirmative 96. negative 30. ogółem affirmative 120. negative 51. Potym Jmć Pan Sekretarz przystąpił do dalszego czytania projektu i ten na kategorye każ. ą z osobna zapytując się o zgodę aż do końca przeczytany i jednomyślnie ugodzony został

Król Jmć zaprosiłszy Ministeryum do siebie Jmć X. Podkanclerzy Koronny z woli J. K. Mci solwował Sessyą na Poniedziałek na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXIII.

Dnia 16. Februarii w Poniedziałek.

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney Jmć Pan Se-

ekretarz Seymowy przytąpił do czytania konwencyi daney przez Jmć Pana Teppera, Kommissyi Skarbowey Koronney w ktorey oświadcza dostawienie Summy dzieścię millionow z Zagranicy in mense Julio, lecz wprzód iezeli zyka zapewnienie, donieść o tym Kommissyi Skarbowey, żądał zaś nagrody aby Rzeplita pozwołała iemu z całą familią i Zięciami kupować dobra Ziemskie i nato aby miał zapewnienie.

Jmć Pan Stroynowski Poseł Wołyński takowey konwencyi przeciwil się ktora nie zapewnia Rzeczypospolitey lecz wątpliwość zostawia, iezeli dostanie za granicą, a przeto radził aby wnieść w inrze umowy lub z Panem Blankiem lub zmaiętnemi w Kraiu Obywatelami. To samo Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski potwierdził.

Tu różne były przymowienia się iednych za Panem Tepperem, że można onemuż zawieńczyć, drudzy, że raczey w innym mieyscu aby sobie zabezpieczyć te Summy. W tym Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski uwiadomił, i oddał inną submissyą Jmci Pana Teppera, że natychmiast chce wyliczyć 5. milionow Złotych, a drugie 5. millionow w papierach swoich zapewnienie czyni.

Jmć Pan Marzalek Konfederacyi Koronney oświadczył, że ta Submissya idzie ad deliberandum.

Potym Jmć Pan Sekretarz Litewski przeczytał proiekt pod tytułem zlecenie Podskarbin W. X. Litewskiego zaciągnięcie Summy 3. milionow iato z przyczyny nieagituującey się teraz Kommissyi Skarbu Litt.

Jmć Pan Branicki Hetman W. Koronny przemawiał się, i upraszał J. K. Mci i Stanow zgroma-

dzonych ażeby dla objaśnienia i roztrząśnienia
Etatu wyznaczona była Delegacya z Senatu i
z Stanu Rycerskiego, z kąd wypadnie łatwiejszy
układ podatków.

W teyże materyi Jmć Pan Marszałek Konfe-
deracyi Koronney do Króla wniósł prozbę, aże-
by raczył z Senatu wyznaczyć Delegatów.

Król Jmć przychylaąc się do tego żądania za-
prosiwszy Ministeryum do siebie przez Jmć X.
Podkanclerzego Koronnego nominował Delega-
tów z Senatu następujących.

z Prowincyi Mało Polskiej

Jmć Pana Ożarowskiego Kasztelana Woynickiego

z Prowincyi Wielko Polskiej

Jmć Pan Gadomskiego Woiewodę Łęczyckiego

z Prowincyi Wiel. Xięst. Litt:

Jmć Pana Kosiakowskiego Woiewodę Witeb:

Poczym Jmć Pan Marszałek Seymowy i Kon-
federacyi Koronney nominował z Stanu Rycer-
skiego.

z Mało Polskiej

Xięcia Jabłonowskiego Pośła Wołyńskiego.

Jmć Pana Rzewutkiego Pośła Podolskiego.

Jmć Pana Mierzeiewskiego Pośła Podolskiego.

Xięcia Czartoryskiego Pośła Lubelskiego.

Jmć Pana Mczyńskiego Sekretarza W. X. Lit:
Pośła Braclawickiego

z Wielko-Polskicy

Jmć Pana Gorzeńskiego Pośła Poznańskiego.
Jmć Pana Moszczeńskiego Pośła Poznańskiego.
Jmć Pana Liwskiego Pośła Poznańskiego.
Jmć Pana Byłzewskiego Pośła Warszawskiego.
Jmć P. Mokranowskiego Pośła Wyszogrodzkiego.

z Prowincyi W. X. Lit:

Imć P. Gutakowskiego Pośła Orszańskiego.
Imć P. Butrymowicza Pośła Pińskiego.
Imć P. Okierkę Pośła Morzyńskiego.
Imć P. Morawskiego Pośła Rzeczyckiego.
Imć P. Zabiełło Pośła Instantkiego.

Imć P. Rzewuski czynił ostrzeżenie ażeby można procz tego do siebie zaprosić innych Wojskowych znających się dobrze na obowiązku swoim.

Jmć P. Marzalek Konfederacyi Koronney doniósł o oddaney sobie nocy przez Imć P. Sztachelberga Pośła Rosyjskiego którą natychmiast Imć P. Sekretarz Seymowy przeczytał. Contenta wniesy następujące, że Imperatorowa Jmć Rosyjska gdy odebrała zezwolenie Rady Nieustającej na weyście Woysk swoich i zakładanie magazynow, sądzi iż ta przyjacielska czynność Rzeczypospolitey niepokrzywdza, gdy też Woyska nietylko, że zaścianiają granice Polskie od napaści Tatarow i Turkow, ale nawet za gotową pieniądze kupując Prowianty znaczny dochód dla Obywatelow czynią, aprzeto spodziewa się. że niebędzie miała Rzeczypospolita za urazę gdy tymże Woyskom w Kraiu swoim pozwoli Konstytucyą dotąd dopoki Woyna z Turkiem za-
atwiona niebędzie &c.

Imć Xiądz Biskup Kulański zabrał głos wktorym patryotycznie twierdził, najpierw, że Rada Nieustająca jako już jest ganiąca nie miała mocy dawania pozwolenia wycięcia Woyłkom za granicznym; że teraz Rzeczpospolita żąda usłapania onychże przez wzgląd nienaruszania Traktatów z Turkiem i niedania okazji poszukiwania nieprzyjaciół w Kraju swoim aprzeto wzatargi nieprzyjazne wprowadzenia. Podobnież w teyże materji miał głos Imć P. Suchodolski Poseł Chelmski. Imć P. Grabowski Poseł Włokowycki żądał, ażeby dać zleczenie Xięciu Imć Stolnikowi Litewkiemu Czartoryskiemu Posłowi u Dworu Berlińskiego będącemu, ażeby Króla Imci Pruskiego upraszał o interessowanie się względem Ewakuacyi Woyłka Rosyjskiego.

Imć P. Sekretarz Seymowy przeczytał zlecenie Marszałkom Obojga Narodów Konfederacyi, aby wyznaczili Luźtratorow do wyznaczenia Luźtracyi Fortecy Kamienieckiej i innych Woyłk Konsyliencyi na co wydadzą affygncyą na czer: 1000.

Imć Pan Niemcewicz Poseł Inflantki rzekł, że Xiążę Imć Sułkowski Inspektor Kawaleryi ponieważ lat 6. za granicą siedzi i obowiązku niedopełnia, aby pensya jego na Luźtratorow była obrocona.

Agdy wielu chciało zabierać głosy, Król Imć zaprosiłwzy Ministerjum do siebie w krotkiej mowie swej oświadczył, że dla słabości zdrowia mając zabronienie od Doktorów siedzenia długiego na Seffyach, przeto wyznaczyl te trzy dni na Seffy, to jest Wtorek, Środę i Piątek. Poczym solwował Seffy do 11. rano na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXIV.

Dnia 19. Februarii we Czwartek.

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marzalka Seymowego i Konse: Koron: Jmć Pan Sekretarz Seymowy przeczytał po Łacinie List odpowiedni od Stanow Zgromadzonych na breve Oyca Sw. Po czym na żądanie wielu Posłow tenże Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania Rapórtow. imo Raport Superintendenta Prowineyi Ukrainiskiey do Kommissyi Skarbowey z Cudnowa dnia 12. Februarii datowany; naypierw donosi o spadłych tamże wielkich śniegach dla których Komory zwyczajnych Raportow regularnie mieć nie mogą. Powtore iż Pułk Rossyjski pod Kommandą Pułkownika de Sztau ludzi 300. wozow z karabinami ładownych cztery, podwod z pistoletami ledewer kami &c. 136. do Wereszczak przyşzło, te mówią iż przewożą do Szmity Potrzecie, iż Pułki konne i piełze Rossyi: tędy maszeruią, na Targach Nurzańskich Szlachcie kupować zboża niedopuszczając; W. Kucharki do Kniazy przyechawszy na Jarmark, tamże slyszal przegrążających się chłopow, iż aby tylko śniegi opadły, że Szlachtę Ukrainką wyrzrą, tamże przy święceniu Jordanu Wielka zgrania Chłopsstwa z bronią strzelając znaydowała się, czego tu nigdy nie bywało. Poczwarte Komora Trewissy doniosła, że do pięciu tysięcy ludzi Woyska Rossyjskiego tamtędy przechodziło z Wo-

Ioszczyny pod Komendą Graffa Soltykowa i Kamieńsko; i tamże na fałszywe pogłoski iakoby Konfederacya nowa podobna dawniejszey włączynała się po wsiach buntuia się Chłopi i Woysko Rosyilkie wielu tychże sposobem werbownym zabieraia. Po piąte Obywatele Woiewodztwa Kijowskiego z pomiędzy ktorych Jmć Pan Karsniefski Kawaler Orderu S. Stanisława powziąwszy pewne wiadomości o wspomnionych buntach z swych Dobr o mile od Berdyczewa odległych dla bezpieczeństwa wyprowadzać się zaczął, oczym i inni Obywatele zamyslaia. Nareszcie doniośł że zadość czyniąc także Przeświat: Kommissyi uczynił odezwę do Obywatelow majątniejszych o pożyczenie pieniędzy, lecz tych dać nie chcą.

Tenże Jmć Pan Sekretarz czytał Kontynuacyą Raportu J. W. Potockiego-Generała Artyleryi Koronney Komendanta Partyi Ukrainskiej pod dniem 9. Lutego z Tulczyna, w którym donosi, iż Generał Witt wylechał za Urlopem, że Pułkownik Haricki odebrał na iego miejsce Komendę, który nadgłosił się do mnie ieżeli Szeff Jeliński do Kamieńca przybędzie czyli ma onemuż ustąpić Komendy? na co responsowałem ażeby Dyspozycyi Kommissyi Woyskowej czekał. O buntach Chłopskich na Humanśczyźnie, iż żadne do tąd widzieć się nie daia, zapewnić może procz niektórych doniesień P. Dunajewskiego Gubernatora Humanśkiego, lecz i ten ma zalecenie baczności na wszelkie kupienia się Chłopsiwa. Raport Jmć Pana Ierlicza z Krzywi datowany donosi, iż złapano tam czterech Czerncow, ktorzy Chłopsiwo bu. towali.

Po skończonym czytaniu Raportow Jmć Pan Stroynowski Posel Wo. yński w zabranym głosie

wyraził, iż na uśmierzenie pomienionych buntów lubo Kommissya Woyskowa wydała już ordynanse do Brygardy i Pułkow Wielko-Polskich, lecz gdy dla ciężkiej przeprawy iako też odległości mieysca przeszło 120. mil, toż Woysko na Ukrainie ledwie za dwa miesiące stanąć może, przeto dla dania iak nayszybszego trokliwym Obywatelom Woiewodztw Kiiowskich ratunku, do podanego już od kilku Niedziel Projektu względem popisów Woiewodzkich na fundamencie praw dawniejszych, ułożył Uniwersał do wszystkich Woiewodztw w Koronie i Litwie będących, ażeby każdy Szlachciec nieodwłocznie starał się mieć konia lub dał szeregowego iednego z bronią i wszelką amunicyą potrzebną, a to pod utraceniem activitatis na Seymikach, który to Uniwersał natychmiast aby Xięża Plebani na Parafjach publikowali pod zapozwaniem do Grodu bliskiego o zadość uczynienie i ukaraniem tyśiąca grzywien, który to Uniwersał oddał do Łaski i upraszał Jmć Pana Marzałka o zapytanie zgody na niego.

A gdy Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania tegoż Uniwersału, wielu Posłów na czytanie nie pozwalało; w tym Jmć Pan Stroynowski interlocutorie odezwał się, że zabraniać czytania i danego od Jmć Pana Marzałka głosu Jmć Panu Sekretarzowi podług opisu prawa nie można, lecz po przeczytaniu wolnego będzie przyjąć lub nie?

Ktore to zdanie Jmć Pan Chetmiski potwierdził, lecz gdy znowu do czytania Uniwersału, Jmć P. Sekretarz zbliżał się, Ichmć Panowie Suchodolski, Smoleński, Sieliński, Połocki Posłowie niechcieli dozwolić; w tym rumor Izby wielki się zrobił przeciw tymże Posłom. Król Jmć widząc rozro-

żnione bardzo umyślił zaprosiwszy Ministerium
 do siebie, mówił w następujący sens: iż mam za
 powinność moją jednolitą ić kroć widzę jaką-
 kolwiek okazywać miąższą spokojność Obywate-
 low, abym w ich zausaniu iedną zgodę dążącą do
 dobra publicznego, toż i teraz widząc rozro/nio-
 ne umyśli zaklinam i obliguję aby to mieli przed
 oczyma, że gdyby na Obradach Seymowych mia-
 ła upadać wzajemna uśność i zgoda, nigdybyśmy
 nie trafili do zamierzonego końca. Nie dziw że
 materya która cały Narod dętyka, sprawia dziel-
 ność w Obywatelach, tym bardzicy oneż roz-
 trzącać należy, ale niemniej rozumiem że tą
 uwagą każdy czynić będzie, który chce zapobie-
 gać nowo mającym nastąpić niebezpieczeń-
 stwom, iżby to nie stało się z wzruleniem cale-
 go Państwa. Nie tamuję wolności czytania, i o-
 wszem sam iestem oneż obrońcą, ale rozu-
 miem że iak rzek'iem, iż slegną i powolnością
 to wszystko czynić należy; tak do tego aby przy-
 stąpili, zachęcam wszystkich seymujących. Po
 skończoney mowie Królewskicy Jmć Pan Marża-
 łek Seymowy zalecił czytanie wspomnionego U-
 niwersału. Po którego przeczytaniu przez Jmć
 Pana Sekretarza, zabrał głos Xiążę Jmć Sapieha
 Marszałek Konfedi Lit: w którym naypierw mo-
 wił o wszechznających się buntach Chłopskich, że
 na zabieżenie wylania niewinney krwi Szlache-
 ckicy nie tylko radzić iak naylepiey, ale i ży-
 ciem wspólnie bronić winniemy; chcemy stano-
 wić podatki na Woiewodztwa Kiiowskie, Wołyń-
 skie, iak ci oneż opłacać będą, gdy od buntowni-
 kow z majątkow złupieni będą? A przeto gdy
 pomoc Woyskowa tak prędko dana bydz nie mo-
 że, i sprawiedliwa, aby Woiewodzkie popisy wy-

znaczone iak nayprędzey były. Niech każdy Szlachcic broni majątku swego i poki dawniey ustanowione też popisy trwały, poty Polak nie był zniewieściał, i gotow do bronienia swey Oyczyzny; rzekł daley: że Prowincya Litewska Rotmistrzow Woiewodzkich mająca, tak osobnym na to Proiektem oddzielić się zechce, &c. namienił, iż odebrał listowną wiadomość od Jmć Pana Rybickiego Sędziego Trybunałskiego, że w Dobrach iego widziano kilku przebranych w Cyfierskich sukniach, ktorzy po karczmach po Rusku z Chłopami rozmawiali się i tychże do buntow namawiali. Nareszcie explikował Notę Rosyiską niedawno czytana, która z pokrzywdzeniem Narodu Polskiego jest wyrażona, przeto żądał aby Deputacya miała zlecenie komunikacyi teyże Noty Ministrom Dworow Cudzoziemskich i ażeby zostającemu Xiążęciu Stolnikowi Lit: Posłowi u Dworu Berliń: była przyślana, a ten Króla Imci Pruskiego o interessowanie się względem Ewakuacyi Woyska Rosyiskiego do Imperatorowey Imci upraszał.

Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski wnieśli, ażeby na tę Notę odpowiedź przez Imć Pana Debolego dotąd w Petersburgu zostającego Ministra Polskiego, była samey Imperatorowey Jmci oddana z przełożeniem proźby od Stanow Zgromadzonych o ewakuacyą Woyska.

Xiążę Jmć Jabłonowski Poseł Wołyński w teyże materyi przymowił się, iż wspomniona Nota nie jest dana przyzwoicie iako do Narodu wolnego, lecz iakoby od Moskwy dependującego, podobnież o komunikacyą oneyże Dworom Cudzoziemskim dopraszał się.

Imię Pan Kublicki Pofel Inflantski w zabranyr
głosie naypierw żądał ustanowienia popisow Wo-
iewodzkich podług Proiektu Imię Pana Wołyńskie-
go przydaiąc do tego dawniejszy Proiekt J. P.
Ogińskiego Hetmana W. X. Lit: Na końcu wy-
raził iako za Jana Kaźmierza gdy chorował w
Ujazdowie, tamże onemuż wczasie Seymu Sta-
ny o wszystkim donosiły, tak upraszał J. K. Mei
ażeby zdrowie swoje ochraniając pozwolić ra-
czył bez przytomności iego seymowania

W teyże materyi Imię P. Jezierski Kasztelan Łu-
kowski rzekł, że Doktorowie zle J.K. Mei radzą, gdy
pozwalają zostającemu w słabości zdrowia trzy
dni w tydzień koniecznie zasiadać na Seffyi, że ła-
twiey im pacyentow, ale nam o tego dobrego
Pana życie iak naydłuższe wszystkim chodzi. A
przeto upraszał ażeby bez przytomności iego
seymować mogli, wipomniał daley, że nikt pe-
wnym bydz nie może przyszłego zwycięstwa dal-
szej Woyny, czy Moskál, czy Turek, czyli kto
kogo przekona; że nie należy posponować Szla-
chę czyniąc ią zgraią, gdy ta Xiążętom i Królom
lustru dodaie; nakoniec oświadczył, że na pro-
wincyonalnych Sessyach byłv takowe zdania iż
ieżeli nie pozwolą nam uskutecznić pomnożenia
Woyłka, więc do pospolitego ruszenia zabierać
się będą, &c.

Imię Pan Wda Sieradzki przymowił się za U-
niwersalem względem popisow Woiewodzkich
przez Imię Pana Wołyńskiego podanym, aby był
decydowanym, także względem komunikacyi
Noty Rossyiskiey Dworom Cudzoziemskim, na-
reszcie radził aby utrzymując zaprzyjaźnienie z
Imperatorową Rossyiską pozwolić na 200. lub
300. żołnierzy, którzyby przy Magazynach aż

do wyprowadzenia onych na czas nieiaki zostali się, a to za danemi osobnemi od Kommissyi paszportami tak iak teraz na skupienie koni dla Pruskich żołnierzy było pozwolone.

Jmć P. Kościalkowski Poseł Wolkowyski w mo-
wie swoiey radził, ażeby Starostwa połowe intra-
ty do Skarbu oddawały, Duchowni groźsty, a
dobra Ziemskie rotę placili.

Jmć Pan Marzalek Konfed: Koron: oświadczył:
a ponieważ dwie materye zdaia się być uzgodzo-
ne, iedna ażeby Kommissya Woyskowa wydała
Ordynans iuż do marszu Brygardzie i Pułkom
Wielko-Polskim na Ukrainę, druga, Komunikacya
Noty Rossyiskiey Dworom Cudzoziemskim, na
co zapytawszy się o zgodę, iednomyslnie nastą-
piła. Po czym przedsięwziął przystąpić do materyi
stanowienia podatkow.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski w głosie swoim
poprzedniczo iuż innych Posłów żądania względem
popisów Woiewodzkich dla zabiezenia buntom
chiopskimi komunikacyi Noty Rossyiskiey po-
nowił.

Xiążę Jmć Sapieha Marzalek Konfederacyi
Lit: wniósł, ażeby gdy względem zaciągu Kawa-
leryi Narodowey Prowincye Koronne zakończyły,
podobnież Prowincya Litewska nieodstępnie za-
wsze idąca swoy teraz Projekt przeczytany mieć
mogła, w którym iuż to z przyczyny mnieyszych
dochodow Skarbu iuż to trudności kupienia koni
że mnieyszą liczbę, to jest do 100. Osob Chorąg-
wgi ułożyła a 60. w pułkach letkich, który to Pro-
jekt Jmć Pan Sekretarz Lit: przeczytał.

Xiążę Jmć Czartoryski Poseł Lubelski radził,
ażeby dla pewnieyszego zaspokoienia i dowie-
dzenia się o buntach na Ukrainie, wysłać tamże

e gremio fui, Jmć Pana Lipskiego Generała, przysłaawszy onemuż Imć Pana Berkow Podpulkownika który dokładnie potym Stany uwiadomić może.

Jmć Pan Suchorzewski Poseł Kaliski i wielu innych nie pozwalali na zmnieyszenie osób w Chogwiałach Kawaleryi Narodowey Lit: tylko iak w Koronie iest ugodzone.

Tegoż zdania byli Jmć P. Stroynowski Wołyński i Mikoriski Kaliski Posłowie, który na reszcie podał dwa Proiekta do Iaski, i te natychmiast przeczytał Imć P. Sekretarz Seymowy pierwszy pod tytułem „Pomnożenie Skarbu z Dobr Naszych Królewskich,, drugi względem papieru Stęplowanego opłaty przez Dyffidentow; po tych skończonych Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie, Jmć Pan Kanclerz Wielki Koronny solwował Sessyę na zaiutrz na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXV.

Dnia 20. Februarii w Piątek.

PO przyściu Nayiaśnieyszego Pana do Senatu i zagaieniu przez Imć P. Marszałka Seymowego zabrał głos Imć P. Świętoślawnski Poseł Wołyński który obfzernie wyraził początek praw i rzrodło z ktorego Starostwa i Krolewiczeyzny wypływaią; aby Emphiteuzes były zniesione, a potroyna kwarta, że Starostw placzona &c.

Jmć

Imię P. Rożnowski Posel Gnieźnieński w tey-
że materyi Krolewsczyzn w mowie swoiey ex-
plikował iak wielkie zyski i dochody zostałyby
jeszcze z Starostw, gdyby i cztery kwarty pla-
cili. Albowiem przekonany wiadomością do-
chodow niektórych Starostw, iż z tych tak są
lekko wyciągnięte kwarty, że które czyni in-
traty 18. tysięcy, ledwie z tegoż Starostwa czy-
li Krolewsczyzny 500. Zł: płaci, przeto ażeby
wspomniane Starostwa na Skarb odebrane były
iako patrimonium Oyczyzny, a Starostom i Tenu-
taryuszom Krolewsczyzn trzy kwarty ze Skar-
bu były płacone, nową zaś lustracyą aby na-
znaczyć ze trzech Lustratorów składającą się i z
zaprzyężeniem Possessorow, w ktorey to oko-
liczności podał do Łaski projekt.

Imię P. Mięczyński Posel Czarniechowski ża-
dał ażeby nie czyniąc dalszey zwłoki, Imię P.
Potocki iako Posel do Petersburga wyznaczony
wyjechał. Tudzież sądził usilną bydź potrze-
bą wysłanie Posłow do Dworu Szwedzkiego, i
Drezdeńskiego, ażeby ta materya była zaraz
decydowana unaminiter lub per turnum.

Książę Imię Czartoryński Posel Lubelski pono-
wił swe żądanie ktore na dniu wczorayszym o-
świadczył, ażeby wysłać è gremio sui na U-
krainę dla doświadczenia się o rozgłoszonych
buntach, sądząc iż ta podróż nie więcej iak 3.
tygodnie z powrotem zabierze i Skarb nie wie-
le kosztować będzie, a troskliwość tak Obywate-
low w niebezpieczeństwie zostających iako i na-
sza zaspokoi się.

Imię P. Sekretarz Seymowy przystąpił do czy-
tania projektu pod tytułem „Pomnożenie Skar-
bu Publicznego ze Starostw, aby Starostowie pła-

trzeciej kwarty ze Starostw płacili, a ze Starostw w Dziedzictwo zamienionych 2. kwarty dawa-
li i nowa lustracya uczyniona była.

Jmć P. Morfki Podolski, Ziełiński Zakroczy-
mski Połkowie, i Xiążę Woiewoda Wołyński w
iedneyże materji przymowili się, nappierw po-
pierając głos Xięcia Imć Czartoryskiego Połk
Lubelskiego o wyślanie widza na Ukrainę nie
radząc wydawania uniwersału gdyżby tym spo-
sobem może prędzey większe bunt y wżczę y.

Xiążę Imć Sapieha Marszałek Konfederacyi
Litewskiej explikował doniesienie Raportow, że
od Imć P. Generała Artylleryi poprzedniczo wy-
ślany pod dnim ętego Lutego, i to kursem or-
dynaryiney poczt y Raport od Imć P. Superin-
tendenta jest późniejszy, bo pod dnim 1. Lu-
tego i przez iztaletę umyślną przyślany, kore-
mu zawierzyć można, gdyż dobrze jest z state-
czności swego umysłu Kommissyi Skarbowey
znaioy, dla czego iako nieplonne są wieści tak
sprawiedliwie Kommissya Woytkowa wydała te-
zaz ordynanse do Brygady i pułkow Wielko-
Polskich; nakoniec oświadczył się, że po uła-
wieniu tey materji, gdy go dochodzą głosy za-
żalające na Starostw, iż oni wstrzymują usta-
nowienie podatkow, przeto sam pierwizy, będąc
Starostą chętnie dla dobra publicznego poświęca
z niego tę ofiarę którą Stany zgromadzone przed
się wezmą.

Jmć P. Potocki Posel Lubelski zabrawszy głos
oświadczył się, że nie jest przeciwny projekto-
wi podanemu od Jmć P. Wołyńskiego, lecz gdy
tenże i w wielu zdaniach czyni zażalenie,
chocąc zaś iak nappierw przyśpieszyć ratun-
nek Obywatelom Woiewodztw pogranicznych

umysłił podać przez siebie ułożony projekt na który iako iasnie ułożony spodziewa się iż iednomysłna nastąpi zgoda.

Imć P. Chełmski w głosie swoim wyraził, że bronić się od obcych prześladowań, a przedsię wziętym sposobem zabraniać skutku, jest rzeczą niepodobną, uchronić się i wyjść z niebezpieczeństwa; kto komu do bronięcia ręce wiąże, ten przeciw samey naturze swojej oburza się, podany przez Imć P. Wołyńskiego uniwersał nie jest on tylko przeciwko samey rzezbie Ukrainskiej, ale zabezpiecza cały Narod, gdy każdy Szlachcie kiedy tylko będzie potrzeba, gotowym i uzbroionym stawia się do boju przeciw Nieprzyjacielowi. A kto tej gotowości przeciwny bydź się zdaie, przez to samo okazuje, iż bronić Ojczyzny własney nie dopuszcza. Rzekł daley, radbym wiedział, kto jest przyczyną iż wolne weyście pozwolono Woluntaryuszom Mołkiewskim; i z czyiego rozkazu Szwadron Kawalerii Narodowej od Granicy zciągnął na Korystencę do Łabunia &c. Nakoniec popierając wspomniony uniwersał Imć P. Wołyńskiego upraszał o Decyzję onegoż unanimitate lub per Turnum.

Tu się wielu Posłów odezwalo dopraszając się o przeczytanie projektu przez Imć P. Lubelskiego Potockiego podanego, a w tym za zaleceniem Imć P. Marzałka Seymowego, Imć P. Sekretarz przeczytał, w którym zaleca najpierw, aby dawniej ustanowione Kommissye po Woiewodztwach pogranicznych od wyznaczenia tuzów dla Woytka, które i per Łanda są potwierdzone rzeczone porządkowe Woiewódzkie Kommissye miały pilny wzgląd na zaczynające się

bądź gdzie kolwiek Chłopskie bunt, które gdy postrzegą, za uwiadomieniem o tym najbliższej Komendy, powinny wysłać ym Woyskiem buntujących uśmierzać, a Ichmość Panowie Marzalkowie Konfederacyi natychmiast wydadzą Uniwersały, do wspomnionych Woiewodztw Kiowickiego, Bracławskiego, Podolskiego, i Wołyńskiego, aby wszyscy Possessorowie mieli pilną baczość na swych Poddanych i za najmniejszy okazją iakowego zamieszania niezwłocznie do Kommissyi Woiewodzkiej referowali się i o tym uwiadomili &c.

Po przeczytaniu tego projektu, lubo większa część iednomyślnie zezwalała iednak, niektorzy przeciwni temu byli, iedni popierając projekt Imć P. Wołyńskiego, drudzy mieniąc wspomnianą porządkową Kommissyą nieważną gdy przez każdą Nieustalającą już skasowaną była ustanowiona, i to dla furazowania Woyska Rossyjskiego, przez co samo zdawalibyśmy się potwierdzić tęż Kommissyą, która więcej już nie jest potrzebna z przyczyny, że o Ewakuacyą Woyska Rossyjskiego usilnie nalegamy. Powtore, że i Kommissarzow wiele jest ktorzy iedni są Possami, inni tutaj w Warszawie potrzebni, a przeto chyba nowych Elekeyą złożyć by trzeba. Na takowe wniesienie poprawiono ten projekt w kilku słowach i znowu z poprawkami gdy Imć Pan Sekretarz przeczytał, Imć Pan Matufzewicz Possel Brzeski Litewski do tegoż projektu podał na piśmie przydatek, ażeby każdy Possessor, któryby nie uwiadomił i nie doniósł o wszczynających się w dobrach jego buntach był za nieprzyjaciela Ojczyzny osądzony i dobra jego skonfiskowane zostały.

Na takowy przydatek liczne były pro et contra głosy a po długich sporach Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney oświadczył się, że przynuszonemu być widzi aby uformował propozycyą ad Turrum, gdy projekt już ze wszystkim ugodzony, a na przydatek zezwolić niechęć. Po ułożeniu propozycyi ogłosił ją natychmiast czyli projekt Imć Pana Lubelskiego ma być z przydatkiem? a to affirmative; bez przydatku negative. Nastąpił tedy turrus po którym skończonym Imć Xiądz Reterendarz Koronny ogłosił kreski z Senatu i Ministerium affirmative 1. a negative 33. z Stanu Rycerskiego Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney ogłosił affirmative 38. negative 65. nieprzytomnych 74. ogółem było wotow affirmative 39. negative 98. Ichmć Panowie Matuszewicz Brzeski Litewski, Kubicki Infantzki, Zieleński Nurcki, Posłowie zamowiwszy in turno sekretne wota dopraczali się onychże. Dla których expedyowania Arbitrowie podług prawa z Izby uśtapili. Po skończonym sekretnym wotowaniu Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney ogłosił pluralitatem sekretnych wotow, to jest aby projekt Imć Pana Lubelskiego, z przydatkiem Imć Pana Brzeskiego Litewskiego był przyjęty; affirmative było wotow 56. żeby bez przydatku negative było wotow 80. pluralitas utrzymana iż wspomniony projekt został bez przydatku.

Poczym Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney wniósł żądanie do J. K. Mci i Stanow Zgromadzonych ażeby względem wyścia z Kraiu. Woluntaryuszow i kilkaset Woyska Rossyiskiego ułożył wraz z Kolegą swoim i Deputacyą nową do Imperatorowey Imci o ewakuacyą onych-

że. Na co iednomysłna natąpiła zgoda.

A Imć Xiądz Podkanclerzy Koronny z woli J. K. Mei solwował Sessyą na Poniedziałek na godzinę ro. rano.

SESSYA LXVI.

Dnia 23. Februari w Poniedziałek.

PO zwykłym zagaieniu przez Imć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney Xiążę Imć Poniński Podskarbi W. Koronny zabrał głos w którym wyraził, że Kommissya Skarbową dopełniając zlecenia od Stanów zgromadzonych, uczyniła konwencyą względem pożyczania pieniędzy z Imć Panem Tepperem Bankierem Warizawskim, do ktorey negocyacyi przyięty jest Imć Pan Prot Potocki Starosta Guzowski i Ichmć PP. Szulc i Arend Zięciowie Imć Pana Teppera, którą tą negocyacyą i aprobacją oneyze oddano do Łaski, aby Imć Pan Marszałek Seymowy raczył zalecić przeczytać. Na ktore to żądanie dopełniając natychmiast Imć Pan Sekretarz Seymowy zlecenia Imć Pana Marszałka Konfederacyi Koronney wspomnioną Konwencyą przeczytał w ktorey naypierw Imć Pan Tepper obowiązuie się in instanti to jest w następującym Miesiacu Marcu wyliczyć cz. Zł. sto tysięcy, a w Mcu. Aprylu dziewięććroć stotyfięcy Zło: w Auguscie dziewięććroć stotyfięcy Zło: a resztę w Septembrze do zupełney Sum-

my pięciu Millionow doliczyć, a że żądanie jest Rzeczypospolitey Summy dzieściu Millionow Zło: więc jeżeli tego konieczna wyciągać potrzeba będzie, obliguje się wystarać pożyczanie za granicą, tetylko ostrzeżenie czyniąc, że w czasie zamietzkow lub Woyny nie będzie obowiązany dostawiać tychże pieniędzy. Czytana była potym approbacya teyże konwencyi, w ktorey procz naznaczoney po siedm od sta prowizyi nadgradzając Imć Panu Tepperowi tę przysługę pożyczania, pozwala się zięciom iego Imć Panu Szulcowi i Arentowi kupienie dobr ziemskich, potwierdzając nabycia gruntu Ziemskiego w Warszawie Tłomackie zwanego.

Po przeczytaniu konwencyi i approbacyi oneyże, liczne bardzo różnych Posłow były przymowien a się, iedni pozwalając na tę aprobacją, drudzy niepozwalając nabywania dobr Ziemskich wspomnionym Zięciom Imć Pana Teppera.

Po długich sporach pro & contra Imć Pan Krasński Ssta Opinogorski Poseł Podolski w głosie zabranym explikował, że nie widzi tu żadney pewności potrzebnych pieniędzy dla Rzeplitey, gdy Imć Pan Tepper kładzie to ostrzeżenie, że w czasie Woyny nie będzie obowiązany dostawiać tychże pieniędzy. Takowa clausula czyni zawod dla Rzeplitey, która w gorliwości swoiey technąć ustanowiła liczbę stotyścię Woyska na obrone Kraiu swego, iakżeby mogła skutecznie swoy zamiysł, gdyby na potrzeby Woyskowe nie miała pieniędzy, a przeto oświadczył się, iż nie może na tęż konwencyą i approbacją pozwolić.

Tu wielu nie tracąc czasu, żądali aby mć Pan Marszałek Seymowy uformował propozycyą ad Turnum, którą na żądanie onychże podał nastę-

puiącą „czyli Konwencya z Jmć P. Teperem ma
bydź przyjęta? „, a to affirmative; lub nie? a to
negative

Lubo Jmć Pan Krasński Poseł Podolski niechciał
pozwolić na tę propozycyą i Jmć Pan Chelmski
idąc in sensum onegoż ułomował inszą, atoli po
długich perswazyach odstąpili, i na drugą propo-
zycyą był Turnus, po którym skończonym Jmć
Pan Referendarz Koron: ogłosił pluralitatem z Se-
natu i Ministerium, affirmative b. to wotow 35.
negative 1. z Stanu Rycerskiego. Jmć Pan Mar-
szalek Seymowy ogłosił, iż „affirmative unani-
mitas wszystkich nastąpiła, gdyż Jmć Panowie
Krasński, Podolski, i Suchodolski, Chelmski Po-
flowie, lubo przed Turnum nie pozwalali, w cza-
sie Turnowania zgodnemi głosami zezwolili af-
firmative.

Po czym Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron:
zapytał się czy jest zgoda na App obacyą teyże
konwencyi, na co jednomyślna nastąpiła zgoda.

Miał głos potym Jmć Pan Słaski Poseł Krakow:
w którym wniósł, ażeby odpowiednia Nota na
podaną niedawno od Jmperatorowej Jmci
Notę była przeczytana.

Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron: zalecił czy-
tanie teyże Noty odpowiedniej Jmć Panu Sekre-
tarzowi Seymowemu, który natychmiast onę prze-
czytał, w wyrazach pokazujących neutralność,
że Rzeplta przymuszona jest ponowić swe żąda-
nie do Jmperatorowej Jmci, ażeby raczyła nie
dawno weszłe swe Woysko do Kraiu Polskiego,
wyciągnąć, a to z przyczyny, iż Rzeplta miena-
ruszając żadney sąsiedzkiej przyjaźni, nie może
pozwolić w swym Państwie mieszcząc się iey
Woysku, oświadcza się jednak zachowując przy-
jazn

iażń potrzebną z Imperatorową Imcią, iż pozwala utrzymywanie magazynow a przy nim oznaczoną liczbę Zolnierzy, także wolnego skupowania Prowiantow nie zabrania.

Po przeczytaniu teyże Noty odpowiedniy miał głos naypierw Imć Pan Potocki Marzałek Nadworny Lit: który radził, że neutralność zachowując o kupienie żywności i utrzymywanie magazynow z przydanemi do straży Zolnierzami nie iest dla Kraiu szkodliwa. A Imć Pan Chelmski w zabranym głosie przeciwnie tłumaczył, że nawet magazynow utrzymanie dla Woysk obcych nie należy pozwalać clicąc zachować neutralność, a przeto nie może na to pozwolić, ażeby w teyże Nocie pozwolenie magazynow było wyrażone.

Król Imć zaprosiłszy Ministerium do siebie, Imć Xiądz Pod-Kancelerzy Koronny z woli J. K. Mei solwował Seffyą na Cyartek na godzinę 10. rano.

SESSYA LXVII.

Dnia 26. Februarii we Czwartek

JImć Pan Marzałek Seymowy Konfed: Koron: w zagaieniu swoim wyraził, zachęcając do przyspieszenia ustanowienia podatkow, biorąc wzor z Seymuiących Stanow w Szwecyi, które niedawno obrady swoje rozpoczęły, a iuż nowych podatkow sześć milionow ustanowiły. Jeżeli w kilku miesięcznym czasie niedofzliśmy naszego zamiaru, przynajmniej teraz nieodwłocznie przystąpić nam na-

W

leży do podaney już materyi Staroſtſw i Krolewſzczyzn, w którey Projekta do Łaski oddane Imć Pan Sekretarz przeczyta. Co natychmiaſt dopełnił tenże Imć Pan Sekretarz, gdy przeczytał Projekt względem Staroſtſw, w którym zaſtąpił pułtory Kwarty dotąd płaconey dwie kwarty odtąd płaćć mają, oraz luſtracye nowe z dyspozycyi Kommiſſyi Skarbowey od pierwszego Maia w Roku ninieyſzym zacząćć ſię, a naydaley do 30. Auguſta kończyć ſię powinny. Ze Staroſtſw zaś Dziedzicznych dwie kwarty wypłaćć obowiążani będą.

Zabrał potym głos Imć Pan Malachowſki Staroſta Opoczyński Poſeł Sandomirſki, w którym wyraził, że Obywatele pozostali, którzy tu nas wyſłali nie obowiązali nas dla podwyżſzoney aukcyi Woyſka, ażebyſmy tylko cząſtowe podatki ſtanowili, ale trwale i wieczyſte do których gdy przedſiębierzemy Staroſtwa i Krolewſzczyzny, nie należy nam cały ciężar tychże podatkow na nich zwałać, ale równą ważnoſć zachować, albowiem Rzeplta wyzuła ſię z Prawa odebrania tego co im raz na zawſze nadała &c. Nakōniec podał projekt pod tytułem. „Uſtawienie podatku wieczyſtego.“

Po czym zabrał głos Imć Pan Zieliński Poſeł Nurſki; ten naypierw od Projektu przez ſiebie podanego, a od Imć Xiędza Oſłowſkiego ułożonego względem Staroſtſw odfłżpił; potym explikował, że Krolewſzczyzny lubo nazywały ſię „Panis bene merentium,“ iednak nie wſzyſkie ſą w ręku zaflużonych. Ze dawniey Staroſtwa i Krolewſzczyzny były ſzczegulnym funduſzem na Woyſko. Ze Staroſtowie pragnący dotrzymania wiary od Rzepltey, ſami pierwey onęż przelałali,

gdyż w ich Starostwach Zamki popustoszone, ani Kancellarye, ani Archiwa nie są w porządku utrzymywane &c. Nakoniec do poprzednich Projektów względem skafowania Emfiteuzes i ekspektatyw domawiał się.

Jmć Pan Niemcewicz Posel Inflantki przymowił się interlocutorie: żeśmy na czas zabezpieczyli się protunkowym podatkiem, teraz nam należy ułożyć Starostwa, Duchowieństwo, Żydów i Dobra pojezuickie; sądzę, że Starostowie nie uchylać się od powiększenia podatków, odbierać zaś wcale im nie należy. Toż samo Prawo służy i Duchowieństwu, względem zaś Dobra pojezuickich te, że są przez Delegatów rozebrane, to chyba za ich chwalebne czyny w Roku 1775. przynajmniejby im należało. Nareszcie uprzątał o przeczytanie Projektu Jmć Pana Gnieźnieńskiego i zapytanie się o zgodę lub ad Tutum, ażeby przystąpić.

W teyże materji miał głos Jmć Pan Czyż Posel Wileński, po którym Jmć Pan Sekretarz czytał Projekt Jmć Pana Wileńskiego pod tytułem: Ustanowienie podatków w Koronie i Wiel: Xieństwie Lit: względem Starostw, ażeby dwie kwarty dawali, oraz w dziedzictwo zamienionych z Emfiteutycznych trzy kwarty, z Dobra Duchownych 20. od sta, z Dobra Ziemskich 10. od sta. Sposob wybierania tychże Podatków Skarbowi Koronnemu zalecono. Drugi Projekt pod tytułem: Urządzenie Królewsczyzn. Po przeczytaniu tychże Projektów miał głos Jmć Pan Czacki Podczasy Koron: Posel Czarniechowski, który po skończonym głosie względem Starostw mianym, podał stosowny do tego Projekt.

Jmć Pan Krzyżanowski Posel Gniezn: utyskiwał na zwłokę próżną czasu, że przez kilkomieści-

czną bytność wielu jest takich, którzy dla Dobra publicznego majątek swoy sakryfikują nieudając się za odorem dobrych sosow, dla których przewożki zdania poświęcają, a przeto upraszał Imć Pana Marzalka Seymowego, ażeby na Proiekt względem Starostw od dawności przez Imć Pana Różnowskiego Pośła Gniesz: podany, było zapytanie się o zgodę lub ad Turnum przystąpić.

Były także potom innych Poślow pro & contra głosy względem Starostw, między którymi Imć Pan Stroynowski Poseł Wołyński mówił, ażeby Krolewsczyzny iako są własnością Oyczyzny, tak na Skarb powinny być odebrane i które czynią teraz do 10 milionow w dalszym czasie do 40. milionow uczynić mogą; rzekł daley, że Delegacya w Roku 1775. wymogła na Królu oditąpienie Starostw i te zyski rozebrane, były okazyą utracenia Kraiu przez potwierdzenie zaboru. Te to zyski Starostw potwierdziły Gwarancyą, do czego Delegacya nawet nie miała danej sobie mocy; że przeciwko tym wszystkim bezprawnościom pozachodziły protestacye iako to przez Xięcia Jmci Czetwertyńskiego Poślem na ten czas będącego i innych, toż Woiewodztwo Wołyńskie w Roku 1778 podało do Instrukcyi na Seym, ażeby wspomniane Krolewsczyzny bezprawnie i nieflusznie rozebrane, były na Skarb Rzeplitey obrocone, którą to materią w tenczas Imć Pan Knucki będący Poślem, oraz Imć Xiążę Sapieha popierał. O co przed Stanami Zgromadzonemi były oświadczone Protestacye. Inny gatunek i rodzaj jest dobr Królewskich z Rąk Najjaśnieyszego Pana rozdanych, z których iako i w dziedzictwo zamienionych, ażeby dwie kwarty

placili, dopraszał się, oraz o przeczytanie Projektu Imć Pana Czerniechowskiego.

A gdy liczne Ichmć Panów Posłów o toż same dały się słyszeć głosy, Imć Pan Sekretarz przeczytał wspomniany Projekt, w którym wszelkie Emfiteuzes i Expektatywy, ażeby były skatowane jest wyrażono.

Po przeczytaniu Imć Pan Marszałek Konfederacyi oświadczył, że ten Projekt idzie ad deliberandum, Imć Pan Stroynowski explikował że to nie jest żadnym nowem projektem, ale szczególnie excerpt z innych Projektów z deliberacyi wychodzących. A gdy wielu na to się odezwało, zgoda, Król Imć zaprosiłszy Ministerium do siebie przez Imć Xiędza Podkanclerzego Koronnego, solwował Sessyą nazajutrz na godzinę dziesiątą rano.

SESSYA LXVIII.

Dnia 27. Februarii w Piątek.

JImć Pan Marszałek Seymowy zagał w ten sens. Jeżeli w wszelkich okolicznościach zaistnienie się nie jest naganne; to szczególnie w większej wagi czynnościach z uwagą postępowanie pomyślny przynosi skutek. Jako Rząd Republikański ipiera swą zasadę na cnocie i sprawiedliwości, tak wątpić nam nie należy, iż od tego kroku nie odstąpimy rozpoczętej materii względem wymiaru podatku z Krolewsczyzn w

ktorey okoliczności podany na dniu wczoraj-
szy projekt, i nieiako wielu już do smaku przy-
padły dla ożywienia pamięci naszej, Jmć Pan Se-
kretarz przeczyta.

Co natychmiał dopełnił tenże Jmć Pan Sekre-
tarcz przeczytawszy Projekt pod tytułem „Podat-
ki wieczyste w Koronie „, w którym to projekcie
przez Jmć Pana Małachowskiego Słę Opoczyń-
skiego Pośła Sandomirskiego podanym na dniu
wczorajszym wyraża nayıpierw, ażeby Krole-
wiczynny w dożywotnim dzierżeniu będące 2.
kwarty od tąd wypłacały, a od refztuiących do-
chodow podatek Ziemski znosiły, Dobra zaś Em-
fiteutycznej i expektatywy 3. kwarty płacić obowią-
zane będą. Z Dobr Duchownych po 20. procent
od siła zdobr ziemskich po 10. od siła roczney intraty
podatek ustanawiając Lufratorow nowych do
Dobr Królewskich po trzech od każdego Wo-
iewodztwa wyznaczeni będą, ieden od Sta-
now Zgromadzonych, drugi od Kommissyi
Skarbowey, a trzeci od Woiewodztw obra-
ny, na których rygor solenny iest opisany &c.

Po przeczytaniu Projektu Jmć Pan Kublicki Po-
śel Infantki wniósł ostrzeżenie, że Projekt tera-
źniejszy iako zgadza się z poprzedniczą iego
myślą na prowincjonalney Seffyi podaną, tak chę-
tnie na niego zezwolić gotow, excypując tylko pod
osobnym projektem materją względem Dobr Emfi-
teutycznych i expektatyw, ktore iako nie są za przy-
wilejami, lecz tylko przez delegacyą w Roku 1775
i przez Sancita rozebrane, tak w teyże mate-
ryi większość głosu decydowania, gdy nie przy-
dzie unanimitate wraz z sekretneimi krefkami za-
mawia i ostrzega sobie.

Potym mieli głosy Ichmć Panowie Ryszczewski
Lubaczewski, Załuski Buski Kasztelanowie, ktorzy

utrzymowali interes Staroſtów, ażeby podatkiem nie byli obciążeni, przy ſwoich prawach utrzymywali ſię. Podobnież Xiążę Jmć Czartoryſki Poſeł Lubelſki w zabranym głoſie obſtawał mocno za Staroſtami, iż im ſprawiedliwość ta okazana być powinna, ażeby co im publiczna wiara zaięczyła, to teraz w tym ſławnym Seymowaniu nie było z krzywdą uczyniono, co by mogło ſprawić rozróżnienie umyſłów i jedność dotąd chwalebnie dla Dobra publicznego utrzymowaną rozerwać. A przeto radził ażeby projekt Jmć P. Sandomirſkiego lub jednomyſlnie lub per Turnum był udecydowany.

W teyże materji mieli zdania ſwoie idąc in ſenſum Xięcia Jmci Czartoryſkiego Poſta Lubelſkiego, Jmć Xiądz Szembek Biſkup Płocki, i Jmć Pan Ożarowski Kaſztelan Woynicki: przeciwnie zaś opponowali ſię, Jmć Pan Rożnowſki Poſeł Gnieźnień: i Jmć Pan Zieliński Poſeł Nurki, który w mowie ſwoiey naypierw explikował ſie, że każdy podług przekonania ſwego, a nie za uprzedzeniem iakowym, być powinien tego zdania, zawsze będąc przekonany, iż iako ułożony Projekt przez Jmć Pana Sandomirſkiego-trzy gatunki podatkovania w ſobie zawiera, tak do decyzji więkſzoſci głoſow inaczej przyſić nie może tylko ażeby był punktami na Kategoryę rozebrany. I lubo przyſięg na opłatę połowy dochodu z Królewſzczyzn, jednak niektóre uwagi moie myſle Stanom przełożył. Użył tedy na poparcie myſli ſwoiey czytając oryginalne prawo za Zygmunta Augusta przy nadawaniu Królewſzczyzn opiſane, które tłomaczył, że iſtnie okazuje ſię, iż Poſſeſſorowie Królewſzczyzn ſą tylko Tenutaryuſzami czyli Dzier-

zawcami onychże, tak iak bywaią Dobr Ziemi-
skich, albowiem odrzuciwszy sobie na wychowa-
nie z intraty tychże Królewskich, obligowani
resztę do Stołu Królewskiego oddawać &c. A gdy
takowa natura i prawo iest Dobr Królewskich,
więc sprawiedliwie dopomnieć się należy nie tylko
połowy intraty, ale ażeby od drugiej połowy po-
datek Ziemiński opłacali. Dopraszał się przeto o
uformowanie takowey ad Turnum propozycyi
czyniąc sobie ostrzeżenie, że Dobra Emfiteuty-
czne i expektatywy razem w teyże propozycyi
mieścić się nie mogą.

Jmć Pan Potocki Posel Lubelski łącząc się ze
zdaniem już od wielu innych godnych Posłow o-
świadczoneym za projektem Jmć P. Sandomierskiego,
który razem obeymuie na 3. Stany czyli gatun-
ki, podatek potrzebny dla Rzeczypospolitey i
Rusznie, gdyż z przekonania swego Ichmć Pano-
wie Starostowie zezwalaia na połowę opłaty z
Intrat Królewskich. Tak co dziś naganiamy
prawo Roku 1775. względem rozebranych emfi-
teutes i expektatyw, ia w nim pochwały godne
wspomnienie wyznać muszę, iż w tymże czasie
nadanego przez toż Prawo Starostw a posługacy pod
ow czas Xiążę Jmć Czetwertyński przyjąć nie
chciał, lecz nikt nie był skory do naśladowania ie-
go w tak chwalebney nocie. A przeto lub o to, nie
proszony iestem idąc za sprawiedliwością nadgro-
dyżasług wspomnionego wielkiego w Oyczyźnie
Męża Xięcia Jmci Czetwertyńskiego, upraszam
ażeby Rzeplta onemuż przyrzeczone Starostwo od
niego dla szczególnego dobra publicznego nie
przyjęte, in vim zasług teraz przywrocila &c. Na-
reszcie upraszał ażeby przystąpić do żądaney pro-
pozycyi ad Turnum.

Jmć

Jmé Pan Marzalek Konfederacyi Koronney wyraził, że gdy wolnego głosu ubeśpiczenie przez czas niemały nie tylko do nasycenia uszów ale i do ukontentowania prawie ziednomyślności zgody swoy odebrało skutek, przeto przystępując do rozwiązania teyże materyi, Jmé Pan Sekretarz ponowi czytanie wspomnionego projektu który natychmiast Jmé Pan Sekretarz przeczytał. Po przeczytaniu jedni pozwalali, drudzy profilii o Turnum.

Jmé Pan Jezierski Kasztelan Łukowski miał mowę w następującej osnowie. Kto tu jest w tey praw świętnicy, któryby był tak uparty ażeby powiedział, że teraz miesiąc a nie słonce świeci; któż nie przyzna, że Seym Roku 1775. nie był Seymem zaradczającym dla dobra publicznego ale z niego odzierającym i rozboyniczym, gdy ogłosiwszy W. K. Mc z prerogatywy rozdawniczey Starostw i Krolewskich, ci tylko oneż rozebrali między siebie których magna nomina et nomina tu? etc. Nie był to Seym ale Jarmark który przywilejei mocniejszym i Oyczyznę swoią przetrząsnął, a nie żałował za służonym rozdawał, i kto na tym Jarmarku wyfrymareczył to już przepadło.

Mowią wspomnieni Dzierżyciele Krolewszczyzn, iż im publiczna wiara dotrzymana być powinna, a iakże należy się im dotrzymać, gdy oni sami obowiązkow swoich niedopełniają? Frangenti fidem tranſgite eidem. Mówił dalej, że poſzedlbym za projektem Jmé Pana Gnieźnieńkiego, ale przeciwko Starostom mała jest siła nasza, bo ich przetrząsło 130 kalkulnie, którzy za sobą utrzymywać będą, a za Rz pita któż się zofianie? &c. Nakoniec podał od siebie takową pro-

pozycyą ad turnum: czyli Possessorowie Krolew-
szczyzn mają płacić dwie kwarty czyli trzy
kwarty?

Po skończonym głosie iedni żądali podług pro-
jektu Imć Pana Sandomirskiego propozycyi; dru-
dzy iakoto Imć Pan Stroynowski Poseł Wołyń-
ski kilkakrotnie przymawiał się, ażeby wteyże
propozycyi Emfiteuses i Expektatywy nie by-
ły umieszczone.

Imć Pan Kasztelan Biecki był przeciwnym tey
propozycyi dając przyczynę, że cały Senat te-
go projektu drukowanego nie miał sobie rozda-
nego ad deliberandum. Lecz potym odstąpił
wnioskowi swego dając przyczynę, że gdy Stan
Rycki miał go sobie rozdany na trojkiwości
jego ugruntowany być może

Po długich sporach nareszcie Imć Pan Marza-
łek Seymowy i Konfederacyi Koronney ogłosił
takową propozycyą ad turnum: czyli dobra u-
przywileiowane Krolewskie w dzierżeniu doży-
wotnim będące procz płacenia 2. kwart obowią-
zane będą z reszty intraty p'acić podatek Ziem-
ski? ato affirmative; czyli niemają płacić poda-
tku Ziemskiego? ato negative.

Po skończonym turnus ogłoszona była plura-
litas affirmative wotów 86. negative 116. Po-
czym zwoli J. K. Mei, Imć Xiądz Podkancle-
rzy Koronny solwował Seffyą na poniedziałek
na godzinę 10. rano.

Koniec Miesiąca Lutego

KONTYNUACJA DYARYUSZU

Seymu Ordynaryjnego Warszawskiego in Martio.

S E S S Y A LXIX.

Dnia 3. Marca we Wtorek.

PO przyściu Nayaśnieyszego Pana do Senatu i zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney, zabrał głos Jmć Pan Krasicki Poseł Czarniechowski, w którym zdaniem swoim twierdził, że Krolewsczyzny Prawem Emfiteutyčnym i Expektatywy Roku 1775. nadane, powinny być wpiaceni podatku tylko dwóch kwart iak inne uprzywileiowane utrzymywane.

Jmć Pan Mięczyński Poseł Czarniechowski żądał ażeby Raporta do Kommissyi Woytkowey przyślane, były czytane.

Jmć Pan Świętosławski Poseł Wolyński w zabranym głosie explikował naturę dobr Emfiteutyčných i Expektatyw, że też bezprawnie na Seymie 1775. rozdane, powinny być uchylone.

Jmć Pan Krasicki Starosta Opinogorski Poseł Podolski radził, ażeby niezabierając czasu nadaremnie, była podług projektu uformowana adturmum propozycja czyli Possessorowie Emfiteutyčni po przeżyciu dożywotnich i Expektatywy mających dwie kwarty lub pułtrzeciej płacić mają.

Imć Pan Stroynowski Poseł Wołyński przypomniał ostrzeżenie na dniu ostatniej sesyi czynione, że Expektatywy i Emfiteuses jako bezprawne, tak powinny być uchylone. I wtym projekcie niewidzi tego wyłączenia, że przeto zdawało mu się, ażeby się wtey materyi wrocić do projektu przez Imć Pana Czackiego Posła Czerwiechowskięgo podanego i podług tego propozycyę ad turnum uormować.

Imć Pan Wybranowski Poseł Lubelski wniósł nową materiyę Starostw do podatku ułożenia potrzebną to jest ażeby Starostwa Brzezickie i Kłobuckie od Rzeplite XX. Paulinom nadane, adaleko większą intratę czyniące niżeli opłacają, były na Skarb odebrane lub nową wyprowadzoną lustracyą, do ktorey sam się ofiarował bez żadney nadgrody.

Imć Pan Suchorzewski Poseł Kaliski natoż wnieście odpowiedział, że XX Paulini mają nadane w obowiazkach tych wspomniane Starostwa to jest wypłacają na garnizon fortcey Częstochowskiej 25. tysięcy, na utrzymanie fortyfikacyi 10. tysięcy i 24. Arsztantow swym kosztem odziewać i żywić powinni, aprzeto gdy mają to Konwencyą z Imć Panem Bruhlem podterczas Lustratorem zawartą, ieżeli by była inna lustracya, oświadczaą, ażeby od tey Konwencyi byli uwolnieni.

Imć Pan Leduchowski Poseł Wizki dał dodatk do projektu ażeby Possessorowie Krolewiczeyzn ktorzyby sami ofiarowali płacić cztery kwarty, mieli prawem dziedzicznym nadane. Tu wiele żądało propozycyi ad turnum.

Imć Pan Marzalek Seymowy na żądanie onychże przeczytał ułożoną następującą propozycyą:

czyli Expektatywy mający po skoń zonym dożywociu Possessorowie mają płacić pułtrzedci y kwarty lub trzy.

Imc Pan Zieleniński Nurki, Imc Pan Suchorzewski Kaliski i Imc Pan Stroyrowski Wołyński byli przeciwni teyże propozycyi żądając ażeby trzy lub cztery kwarty było wpropozycyi podane.

Gdy takowe spory w interlocutoriach różnych pro et contra trwały, Imc Pan Marszałek Konfederacyi Koronney oświadczył propozycyą względem trzech kwart opłaty, nato więkza część iuz się zezadzała. Lecz Jch Imc Panowie Zmudzey, żądali, ażeby wpropozycyi tak było ułożone: czyli Possessorowie terażnieysy expektatywy mają płacić trzy kwarty, czyli post ich decessum biogracy. Nato tumor lzby się zroził.

Imc Pan Marszałek Konfederacyi Koronney uw adomionym będąc od Tronu o łabości J K. Mei upraszał o solwowanie Sessyi ktore natychmiast przez Imc Xiędza Podkanclerzego Koronnego było ogłoszone na Czwartek na godzinę 10. rano.

SESSYA LXX.

Dnia 5. Marca 1764 Czwartek.

PO zwykłym zagaśeniu przez Imc Pana Marszałka Konfederacyi Koronney w zabranym głosie Imc Pan Straż Poseł Sandomierski wyraził, iak ochotnie wżyscy iednomysłnie uchwaliśmy

stotyściey Woyska, tak trudność ledwie niekażdy okazuje ustanowienia natoż Woysko podatku i więcej o obronienie naszych majątkow niżeli o obronienie Oyczyzny staramy się &c. Nareszcie w kategorii teraz toczący się względem expektatyw sądził, że na dwóch kwartach podług świeżo ustanowionego prześtać powinniśmy.

Jmć Pan Krasinski Posel Podolski upraszał Jmć Pana Marszałka o podniesienie podaney pizez niego propozycyi ad turnum: Jmć Pan Leduehowski Posel Wizki w głosie mianym wyraził, że propozycya czasu upłynionego do zbliżającego się już wiosny okropną wmyślach naszych wystawia sytuacją; ale jeżeli weźniemy się szczerze i ziednoczymy się bez polzukiwania ziednoczenia, pokrzywdzenia, obciążania drugich sprawiedliwej szali układu, dojdziemy do zamierzonego sławy Narodu celu &c. Mówił daley, że znaleźć możemy natomiast inne źródła podatkow, iako to z Propinacyi miast osobliwie znaczniejszych, z Kupcow i Rzemieślnikow i innego rodzaju, do czego także przydatek swow teraz słosowny aby był przeczytany dopraszał się.

Jmć Pan Butrymowicz Posel Piński radził najpierw, ażeby w materyi Emfiteutow i Expektantow gdy Turnus przyjdzie były takretne wota pozwolone, powtore, ażeby Emfiteufes przemienione były na dożywocie, tym sposobem Rzepłita prędzey do swojej przywroci własności i nią zarządzać będzie. Nareszcie względem Expektatyw radził, ażeby wszystkich do trzech kwart porównać.

Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron: podniósł propozycyą przez Jmć Pana Podolskiego podaną,

czyli expektatyw Prawem 1775. nadanych Posseſſorowie dwie Kwarty wypłacać maia, a to affirmative, czyli pułtrzeciej Kwarty, negative.

Jmć Pan Kublicki Poſeł Inſtantki użyczywał expektatywy, iż przy dwóch Kwart opłaceniu zoſtać powinni podług Prawa z tego Proiektu na Krolewſzczyzny uſtanowionego.

Jmć Pan Suchozrewski Poſeł Kaliski żądał, ażeby był Turnus pomiędzy propozycjami, to ieſt: Jmć P. Podołskiego i drugą od niego podaną Jmć Pan Marſzałek Seymowy zalecił Jmć P. Sekretarzowi czytanie obydwóch propozycyi, pierwszey wyżej wspomnioney Jmć Pana Podolskiego, to ieſt czyli Poſſeſſorowie teraz zoſtający expektatywy maia płacić Kwartę, czyli naſtępcy onychże.

Jmć Pan Kaliski żądał przydatku od niego załozonego do propozycyi, to ieſt trzech Kwart, na co jedni zezwalali, drudzy przeciwni byli temu.

Jmć Pan Woiewoda Sieradzki. Wownicki, Zarnowski Kaſztelanowie obſtawali przw dwóch kwart opłacie dla maiających expektatyw. Jmć Xiędz Naruſzewicz Biſkup Smoleński w mowie ſwoiey wytłomaczył nature dobr przez expektatywe nadanych, i innych Krolewſzczyzn, że expektant bierze wznaczeniu niepewnym na przeżycie drugiego ſam niewiedząc długości życia ſwego, że wspomnione expektatywy Zygmunt Auğuſt zniioſł. i za to co my mamy za nowy przykłał hańby godną z uchwały Konſtytucyi 1775 wpełniającey, to ieſt: od dwóch ſet lat Oyczyzna Naſza miała ſwoich drapieżnych Wreſów, którzy zwiakiwali intrygą wyciśnione przywileie. Lecz bardzo była baczna na przyſzłość przeſzłych Seymow czwerności zabiegając tym bezprawiom, gdy za Zygmunta Auğuſta uſtanoWiła za nieważne Staro-

stwa nieprawnie wzięte. Lecz zapomniemy o tym co było, myślimy raczej teraz co być powinno, albowiem gdy dobr Krolewskich jedna jest natura jeden jest zamiar, a dla czego poszukiwać mamy kary na osobach, które nie przewinły &c. Nieście rzekli, że dosyć będzie natym gdy dokładnie opiszemy nową lustracyą a wszystkich podobną sprawiedliwości opacie poownamy &c.

Jmé Pan Potocki Posel Lubelski też żądanie Jmé X. Biskupa Smoleńskiego potwierdził, Jmé Pan Suchodolski Posel Chelmki swym głosem przychylił się przydać, że jeżeli potrzeba nam powiększenia Skarbow i dochodow, ale niemniej potrzeba i ostrożności, żebyśmy przez gwałtowne uciśnienie tychże Poselsorow nie spowodziliśmy w Kraj nasz przez przeciwne intrygi większego uszkodzenia. Tu nam się raczej należy obrotić przeciwko temu, który był autorem tego rozszarpania tak Kraju iako Krolewsczyzn ażeby sprawiedliwą na nim okazać karę, iżby w dalszym takowi zdrajcy Ojczyzny więcej nie zamydowali się. Ten to jest najpierwszym słowodem tej zguby Narodu, który podnioszy Łaskę nie miał względu na wspól Braci swoich, ledwie nie u nogi ścielejących się i w pośród liberyi bezwstydnie odważył się na trzy dni solwować Sessyą, a zatym oświadczył się od opłaty większej expektatyw, aby tylko przestępca największy był sprawiedliwie ukarany. W teyże materii przemówił Jmé Pan Suchorzewski Posel Kaliski ponawiając na przeszłej Sessyi swoy wyraz, ażeby żywych Autorow nieszczęścia 1773. Roku wywieszać a umarłych wygrześć i słuzną nad nimi okazać karę, o co wczasie dalszym dopraszać się będzie, teraz dla

dla publiczney iedności odstąpił od swey propozycji.

Jmć Pan Marzałek Konfed: Koron: zaleciwszy przeczytanie Proiektu tego Jmć Panu Sekretarzowi, który w tych wyrazach: iż expektatywy posiadać mający Possessorowie którzy są, „in Volumine Legum, 1775. i 76. umieszczeni opłacać pul trzeciej Kwarty będą podług nowej lustracyi. Po przeczytaniu Jmć Pan Marzałek zapytał się czyli jest zgoda, na co iednomysłna nastąpiła, i Sessya przez Jmć Xiędza Podkanclerzego Koronnego solwowaną została nazajutrz na godzinę 10. rano^o

SESSYA LXXI.

Dnia 6. Marca w Piątek.

PO przyściu Nayaśniejszego Pana do Senatu i zwykłym zagaeniu przez Jmć Pana Marzałka Konfed: Kor: Jmć Pan Stroynowski Poseł Wołyński zabrał głos w którym rzekł, gdy była materia Expektatywy. byłem tego zdania aby uchylone zostały, lecz z powodu oszczędzenia czasu i mając wzgląd na bardzo małą liczbę tychże expektatyw odstąpiłem onegoż. Teraz zaś gdy przychodzi decyzja względem Emfiteufes, przypominieć muszę poprzednicze moje ostrzeżenie, iż te iako są nieprawnie nadane i z pokrzywdzeniem Rzęplitey rozebrane, tak ażeby na Skarb publiczny były powrocone, wszak pamiętno jest jakim sposobem są rozdane, naypierw odebrane z

szafunku J. K. Mc i przywłaszczoną sobie mocą na delegacyi bez przytomności pierwszego Stanu Króla Jmci, tudzież w szczupłej liczbie Senatu oraz z Stanu Rycerskiego rozetrane i rozdane były; oświadczone głosy względem zamieszania Kraiu ztąd wypaść mogącego, nie obawiam się bynajmniej tego, aby liczba posiadających Królewiczną ziemię miała przewyżżyć swoją mocą Obywatelów całego Państwa, a przeto słuszność do tego każdego pobudzać powinna, ażeby na potrzeby Rzeczytę gdy dziedzicznych majątków ochraniać nie chcemy, tym bardziej z iey własności dawać powinniśmy, i z tego powodu upraszam Jmć Pana Marszałka, ażeby ułomować propozycyę, czyli Emfiteuses mają być skaffowane lub nie?

Jmć Pan Zieliński Poseł Nureki wniósł zapytanie, czyli posiadające Królewiczną ziemię przez „jus communicativum. „ Possessorki nakażą do ekspektantów Prawa ustanowionego lub nie?

Jmć Pan Potocki Starosta Szczerzecki Poseł Podlaski w mowie swojej wyraził obszernie dowodząc czynności Seymu R. 1775. którego hasłem było „dajmy obcym, bierzmy sobie,, tym sposobem zafzła zgoda dla ucisnienia nadgrodz zbrodnią zafszonych &c. Jakże takowi śmiało żądać mogą dotrzymania im więcęw, gdy sami na wolności na dobra Rzeczytę uszkodzenie nastawali, i jeżeli niektórych do tegoż rozdziału pociągnę i to wielu bez ich wiadomości innych prawdziwie zafszonych za cel swych zasług położyli. Lecz gdy dystyngwować należy, którzy w tę czarney Xiędze dla samego zysku są umieszczeni, do której pociągany Xiążę Jmć Sanguszko Marszałek W. X. Lit: i Xiążę Czetwertyński zrzekłszy się ofiarowanego datku Królewiczną ziemię wpisanem

bydź niebcieli, a przeto upraszał Jmć Pana Mar-
szałka, ażeby Regestr tychże Emfiteutów był
przeczytany, i ktorzy na podział Kraiu podpisali
się, niech się publicznie rumienia i wstydzą tych
zbrodni, które całemu Narodowi są obrzydłe i spra-
wiedliwe za nie kary zaciągać powinni.

Przymowili się potym w teyże materyi inter-
locutorie, Jmć Pan Zieliński Nurcki, Suchorzewski
Kaliński, Rzewuski Podolski, Kozieł Osmiański Po-
flowie, ktorzy żądali ufilnie wspomnionego Rege-
stru. Jmć P. Suchodolski Poseł Chelm rzekł wzglę-
dem wniosku Jmć Pana Nurckiego o Królewszczy-
zny, które są przez „jus communicativum,, posia-
dane, że rownie z expektantami opłacać powinni.
Jmć Pan Moszczeński Poseł Poznań: przeciwnie
temu zdaniu sądził, że raczey umieszczzone bydź
powinny z uprzywilejowanemi J. K. Mci. Tu ode-
zwało się wielu Posłów dopraszając się o przeczy-
tanie ante omnia Regestru Emfiteutów w prawie
1775. umieszczonych. A gdy już Jmć Pan Sekre-
tarz Seymowy do czytania przystępował, Jmć P.
Sumiński Kasztelan Brzeski Kujawski explkował
się, że lubo w tym czasie był Posłem i wziął per
Emfiteutów Królewszczyznę, lecz niechęcią dare-
mnego zysku i szczegulnie ocalając już mianey
w Possefssyi swojej, a gdy żądanie jest czytania
Regestru w którym się także znajduje, bynaj-
mniej to mnie nie za wstydza, gdyż wiadomo do-
brze powszechności, ile w ten czas przemoc trzech
Potencyi dokaazywała i gwałtem do tego przymu-
szała. Jest świadkiem tych gwałtów, Jmć Xiądz
Biskup Łucki w którego pokojach kilkudziesiąt
Huzarów Pruskich na exekuc i znajdowało się,
lecz zasięgnąwszy raczey poprzedniczey czynności
na zgubę Ojczyzny uknowaney, która się ieszcze

w R. 1768. zaczęła. Przeczytajmy wniewięz naydujące się osoby z których potym wynikła Konfederacya Barska Kray niszcząca, i do Zaboru onegoż powodem będąca &c. Od ktorey Konfitytucyi przeczytania ażeby zaczęto dopraszał się. Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie, mowił w następującym wyrazie.

G Ł O S.

J. Królewskiey Mci.

JAko mam to za powinność moją iednostayną, i nigdy nieodmienną zapobiegać temu wszystkimu co niechęć pomiędzy Obywatelami poruizac może, z tego powodu widząc że czytanie rozda-wnicze tak Prawa 1768. iak 1775 nie do czego innego zaprowadzi tylko do straty czasu i roziątrzenia zdań i umysłów Seymujących, przeto przełożyć tu umyśliłem światłym mężom konfkwencyą do czego by nas zaprowadzić mog o. Tandem radzę i proszę imieniem dobra publicznego, aby raczey przyspieszyć do rozpoczęty m ateryi, a wstrzymać się od żadanego czytania z a myślu; śmiem sobie podchlebiać że głos mój prawdziwie Oycowski znajdzie te względy u Seymujących, i upraszam Jmć Pana Marzałka, że przystąpić raczy do Kontynuacyi czytania Proiektu zaczętego.

Po skończonym głosie Królewskim, gdy ieszcze nieco pro & contra względem jus communicativum przez wniosek Jmć Pana Nurskiego trwały spory, przecież natym prześtali unikając straty

czasu, iż te które są po Roku 1775 otrzymane podług Prawa na expektantow serowanego podlegać opłacie powinny. Po czym Jmć Pan Sekretarz przeczytał Projekt o Emfiteutach, iż trzy Kwarty opłacać będą, na co gdy pozwolę nie chciano, po długich bardzo sporach w teyże materyi, iednych żądających czterech Kwart,acz tandem rozroznione zgodziły się przeciw zdania, iż na zapytanie potroyne Jmć Pana Marszałka Konfed: Koron: czyli Emfiteuci podług nowey lustracyi puł czwarty Kwarty opłacać mają iednomysłnie zgodzili się. Po tym Jmć Pan Marszałek Seymowy uwiadomił o odebraney Nocie od Rezydenta Szwedzkiego którą Jmć Pan Sekretarz przeczytał w bardzo pięknych wyrazach i oświadczeniach Króla Jmci Szwedzkiego uznającego wolną Rzeczpospolitą i na obronę teyże wolności gdy będzie tego potrzeba pomoc dać przyrzekającego. Po przeczytaniu noty Jmć X. Podkanclerzy solwował Seffiyą na poniedziałek na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXXII.

Dnia 9. Marca w Poniedziałek.

Jmć Pan Marszałek Seymowy i Konfederacyi Koronney oświadczył, iż gdy następnie wypadła okoliczność ułożenia podatkow na Duchowieństwo spodziewa się, że ten Stan iako zawżę był i jest gorliwy dla swojej Oyczyzny, tak zechce

się łatwo do tego ciężaru potrzebnego przyłożyć. Do czego przystępując Imć Panu Sekretarzowi zalecił czytanie kontynuacyi projektu, lecz Imć Xiądz Biskup Kujański zabrał głos w którym z powodu czytanej na dniu onegdajszym noty Imieniem Króla Jmci Szwedzkiego podanej i okazanej wteyże chęci jego dołączenia się z Polską w zamiarze wspólnej obrony, dopatrzał się J. K. Mici i Stanow Zgromadzonych, ażeby natychmiast Posłowie do Szwecyi i Danii i Saxonii byli wysłani &c. Wteyże materyi mieli głosy Imć Pan Hetman W. X. Lit: Imć P. Butrymowicz Posel Pół: Suchorzewski Kaliski, Rzewuski, Podolski Posłowie rekomendując na Poselstwo Imć Pan Małachowskiemu Staroście Opoczyńskiego do Saxonii, Adama Rzewuskiego do Szwecyi, Danii. Poczym Imć Pan Marzalek oświadczył Im eniem Najjaśniejszego Pana i będąc wprzód proszony do T. onu iż J. K. Mć chętnie przychylić się raczy do nominowania do wspomnianych Dworów Posłów lecz jeszcze nie które okoliczności wstrzymują do krótkiego bar- dzo czasu &c. Zalecił potym Imć Panu Sekretarzowi czytanie projektu. Gdy Imć Pan Sekretarz zabierał się do czytania, Imć Pan Wybranowski Posel Lubelski przymówił się o podany swoy projekt względem Królewskich do Fortecy lasnogerskiej przyłączonych. Zaś Imć Pan Wołowicz Posel Ciechanowski podał projekt względem odebrania na Skarb propinacyi w Miastach.

Imć Pan Ieziński Kasztelan Łukowski wzbrawnym głosem wyraził, że nie schodzi Oyczy- znie na Oratorach, ale brakuje na prawdziwych oneyże obrońcach. Rzekł daley względem czyn-

ności 1775. i 1776. że nasienie, ale nie pód są-
dzić należy. Był to Seym ten naysprawężniejszy
gdy trzech mocarstw Połkowie przydany
po 10. tysięcy Woyskiem onemuż asystowali,
gdyby teraz było choć 10. Moikalow pewnie-
bysmy niebyli tak gorliwi i śmieli iak widzie-
my, że tylko ieden test Moikal. Ale Emfiteuci
nie mieli żadney broni, aprzecie ich intrydze o-
przeć się niezdolaliśmy &c. Żądamy ażeby spra-
wiedliwość okazać nad w R. 1768. i 1775. zle
postępującemi Obywatelami, lecz gdyby nam
przytżło wszystkich powołać winowaycow, tu
niebyłoby komu sądzić i nie wieleby ich zostało
&c. Expłikował daley względem podatkw i
rządu nowego.

Po skończonym tym głosie Jmć Pan Leduchow-
ski, Wizki i Jmć Pan Nurki mowil względem
Starostw lennych ile mają płacić.

Jmć Pan Wileński i Jmć Pan Krakowski Po-
łkowie żądali, ażeby lustracye, przy obiegu no-
wego Emfiteucznego Possessora były wyprowa-
dzone lecz nato wielu pozwolić niechcieli ale
podług nowey terazniejszey lustracyi na proź-
bę Jmć Pana Marszałka wzwyż wspomnie-
ni kontradykujący ustąpili od swego wniosku,
Jmć Pan Sekretarz przeczytał kontynuacyę
projektu lustracyi nowey na którą jednomyśl
nie zgodzili się.

Jmć Pan Moszyński Poseł Braclawski miał
bardzo obfzerną mowę względem podatkw do
których ułożenia podał projekt i tenże Jmć Pan
Sekretarz przeczytał pod tytułem: „Ofiara po-
datku z Stanu Rycerskiego na stotyfi-cy Wo-
yska,„ Poprzczytaniu projektu Jmć Xiądz Pod-
kanclerzy Koronny donioł, iż pragnie donieść

Relacyie i Korespondencye od Posłow zagranicę
wyślanych, dla których czytanie podług prawa
Arbitrowie ustąpili. Po skończoney tey Relacyi
Sessya solwowana na zaiutrz na godzinę 10.
rano.

SESSYA LXXIII.

Dnia 10. Marca we Wtorek.

PO zwykłym zagaieniu przez Imć Pana Mar-
szalka Seymowego i Konfederacyi Koronney, za-
brał głos Imć Xiądz Podkanclerzy Koronny
wktorym wyraził, iż Deputacya dopełniając
woli .. K. Mci i Stanow Skonfederowanych od-
mienila to wszystko w odpowiedzi nocie Imć Pa-
nu Stackelbergowi Posłowi Rossyjskiemu dać mia-
ney co miała zlecone, upraszał zatym aby Imć
Pan Sekrerarz oneż przeczytał co natychmiast
dopełnił. Wktorey to nocie odmienione jest iż
Rzeczpospolita pozwalając zakupienie żywności
wswoin Krau dla Woyska Rossyjskiego, chce
mieć tylko składy tych zboz nie zaś magazy-
ny i ażeby szczególnie dozorczy bez żadney bro-
ni nie Żołnierze do pilnowania onychże byli wy-
znaczeni. Po przeczytaniu teyże noty, zezwo-
lenie iednomysłne nastąpiło ażeby była podpisa-
ną i oddaną

Imć Pan Suchodolski Poseł Chelmski upra-
szało przeczytanie Rapportu, czego i inni Posło-
wie dopraszali się.

Imć

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski dopraszał się o kontynuacyą materyi względem rozpoczętego projektu względem podatku.

Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney odpowiadając na dwojakie żądanie oświadczył, iż najpierwey przystąpi do przeczytania raportow a potym do kontynuacyi rozpoczętego dzieła. Wtym Jmć Pan Sekretarz zaczął czytać wspomniane raporta najpierw raport od Brygardyi i Komendy Jmć Pana Lubowickiego pod dniem 25. Februarii wktorym donosi, iż poszedł ordynans na Pobereże dwom Szwadronom będącym na powiekizenie Komendy przy granicy będącey. Imć Pan Ostaszewski Porucznik doniósł, że się musi wrozić na swoy posterunek, że drogosc wielka i koni wyżywić niemożna tak dalece, iż może od głodu ginąć będą musieli, powtore list od Imć Pana Szyrkowa żądającego zwrocenia Jmć Pana Kaźmierkiego, który podobnież donosił do Imć Pana Lubowickiego o wkroczeniu Woyska Rosyjskiego przeciwko Traktatom i wciagnienia się do Jarlika aż do Mohilowa. Także wspomniany Imć Pan Szyrkow doniósł o konwojowaniu przez tegoż Imć Pana Kazimierskiego w niewoli Turkow będących wprowadzonych i zaprowadzeniu aż do Kworyntyna. Potrzebie raport Imć Pana Kazimierskiego wktorym donosił o odebranych ordynansie od Jmć Pana Potockiego Generała Artyleryi, ażeby swoy Szwadron pociągnął aż do Mielnicy, gdzie przy granicy, ażeby nie dozwalał weyściu Woyskom Rosyjskim chociazby do Potyczki przyiść miało. Pozwarte raport z Humania, że Kommissya niechce konczyić. do Jmć P. Naręczycza Generała Leutnanta Rosyji.

skiego poślanych trzech Dziaków i Popow złapano którzy dawali Błogosławieństwo Chłopom do buntow się biorącym, przy tych znaleźli paki cztery papierow. Po skończoney z nich Inkwizycyi dowie się co się w nich zawierało. Popięte kopia listu Naręczyca do Lubowickiego, wktorym donosi o zabranej amunicyi przez Uzarow którzy uciekli z granicę, w Złotopolu meldowali się, iż Polacy są woluntaryusze, ażeby tych przytrzymać i Inkwizycyę z nich zrobić. Pożoście raport z Targowicy, iż powracając z Liśanki Generał Naręczyc komenderował Maiora który aby stanął na granicy tam przymaszcerowawszy krzyczał na Towarzysza, ażeby wydał deztererow, który się oświadczył, iż oddać ich nie może; w tym wspomniony Maior strzelił do Towarzysza do którego Towarzysz od strzeliwszy przyszło do potyczki, wktorey potyczce Uzar jeden zabity, trzech postrzelonych i broni kilka odebrali. Pośiodme raport z pod Złotopola, iż z Kommendy Generała Naręczyc dopominał się Maior u Kommendanta Polskiego Imię Pana Horzowskiego o wydanie deztererow lecz ten się oświadczył, iż oddać nie mógł bez wyższey wiedzy Kommendy, gdy tenże Maior oświadczył atakować, wspomniony Towarzysz Horzowski Namiesnik Chorągwi Skurkowskiego, z 10. ludźmi Pocztowemi z siadzy zkonni użykował onych we dwa plutoniki, agdy o kilka Krokow wspomniony Maior wystrzelił do niego, on wzajemnie odstrzelił, przyszło potym do potyczki, agdy obydwu plutony wystrzelowały udali się na Pałasze, z wielką odwagą owych 10. ludzi z Towarzystwem rzucili się na całą Kommendę wzwyż rzuconego Maiora Rossyi-

skiego, tak dobrze onychże atakowali, iż ze wstyden, uciekać musieli: wtey potyczce, ile z strony Moskiewskiej zginęło niema ieszcze pewney wiadomości. Polacy zaś żaden nawet pleyzerowany nie został, zabrali nawet kilka broni nabitych i z zwycięstwem na swoją konsystencyą powrocili. Jmć Pan Generał Naręczyć dowiedziawłszy się o tey akcyi niepomyślny żzału wielkiego chorował.

Jmć Pan Niemcewicz Posł Inflantki wniósł, ażeby nadgradzać oowęgę wspomnionych Towarzysza i Pocztowych dla okazania sprawiedliwości, tegoż Towarzysza na Szarzę Porucznika a Pocztowych na Towarzyszow promowować; otoż samo dopraszali się Jmć Pan Suchorzewski Kahlki, Sandomierski, Potocki Lubelski i inni, Posłowie a Jmć Pan Kzewulki Posł Podolski oświadczył się na nadgrode wspomnionych dzielnych Woyskowych ułąpić swey polrocney pensyi 10000. Zł:

Jmć Pan Niemcewicz oddał wtym punkcie napisany projekt ażeby wspomnieni Pocztowi jeżeli nie są Szlachtą, byli nobilitowani i na Towarzyszow promowowani.

Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney wyraził, że sprawiedliwie wspomniona odwaga powinna być nadgrodzona, lecz dosyć jest natym, aby Stany Zgromadzone zalecili Kommissyi Woyskowej onychże forsztelowania, pisać zaś Konstytucyą do Nobilitacyi bez wyrażenia Imion i przezwisk o których niema wiadomości nie można. Rzekł daley zapytuując się jeżeli jest wola Zgromadzonych Stanow zalecić Deputacyi względem ułożenia nowey noty o ewakuacyą świeżo wyszłego Woyska Rossyi-

skiego. Nakoniec ofiarę wspaniałą Jmć Pana Rzewuskiego pochwalił.

Jmć Pan Krasński Poseł Podolski przytnowil się względem sprawiedliwej nadgrody wspomnionych zwycięzców. Jmć Pan Niemcewicz ponowil swe żądanie mówiąc, że gdy wR. 1775. Rzeczpospolita wyznaczała nadgrode za występki, sprawiedliwie teraz za cnotę nadgrodzić powinna.

Jmć Pan Chelmski żądał czytania kontynuacyi raportow. Xiążę Jmć Sapiela Marzalek Kontederacyi Litewskiej wzabranym glosie oświadczył sprawiedliwą czulość nad odważnym tak małym garstki przeciwko nie równie większey nieprzyjacielu postępkiem lubo takowe zdarzenie dawniey trafilosię, gdy Jmć P. Gurski wkilkanaście Osob znaczną liczbę Moskalow poraził, i Chłopow zabranych odebrał, a przeciez za tę czynność zamiast nadgrody ukarany w kaydankach siedział. Radził iednak daley ażeby wstrzymać na czas wspomnioną sprawiedliwą nadgrode, a dopiero za lepszym doniesieniem o nazwisku Osob i onychże działaniu oneż uskuterzić. Ateraz do przeczytania jeszcze trzech raportow ażeby Jmć Pan Sekretarz przystąpił.

Jmć Pan Sekretarz zaczął czytać wspomniane raporta, pierwszy z krzywego leziora pod dniem 26. Lutego, iż z Kommendy Graffa Romansowa stanęło w Szlakowie w Dobrach Xiążąt Lubomirskich, z za Dniestru pod Kommendą Pukownika Bukowa dwa Pulki Kozakow ktorych rozstawiono w Gozdowie, w Krymkach na Kreffach itam aż dotąd do Marca zostawać mieli dektorego gdy była posłana expedycya o rezolu-

cyą dla czego stanęli, odpisał, że dla rozsyłania Poczty potrzebney, Także donosi ozabranych kilkunastu wolontaryuszach między ktoremi tylko jeden Polak znaydował się. Oraz, że przy stawil do Kommendy 5. Czerncow włoczęgow z ktorych gdynicę z Inkwizycyi nie pokazało, po zaręczeniu z teyże wsi Chłopow Unitow wypuszczeni byli.

Powtore czytany był List Imé P. Stempkowskiego Porucznika z Kaluza nad Dniestrem pod Mohilowem, iż ze wsi Kozłowa kilku ludzi przeszło w krzaki dla narąbania chruści, ktorych gdy Cesarscy postrzegli, za niemi strzelili i dwoch zabili, natychmiast zaniefiona była skarga do Kapitanu nad granicą stojącego upraszając o indagacyę; odpowiedział Kapitan, że ma Ordynans od Kommandanta Chocimskiego, ażeby wpadających do lasow pogranicznych łapać ludzi lub strzelać; podobnież Imé Pan Baranowski Kozłowa zjedzie trzech ludzi Cesarzkich w swym lesie złapawszy, o to że las jego wycinali związanych do Chocima odeśłał. Czytana także była rezolucya na Rapport. Imé Pan Potocki Generał Artyleryi, zaleca ażeby gdziekolwiek w Jego Dobrach dała się widzieć okazyja z Chłopow do buntow. więc tychże gromady same z teyże wsi imać powinni i do Sądu Gubernatora oddawać.

Potrzenie czytane były lokacye Magazynow Rossyjskich, ktorych liczba do kilkanaście mieysce wynosiła w każdym prawie po kilka tysięcy czertwerni różnego zboża znayduie się, i potychże mieyscach po dwie rot, w innych po kilka set Moskalow zbroynnych znayduie się, a gdy specykacyą ogólną Magazynow, Imé Pan Sekretarz zaczął czytać, Imé Pan Suchodolski Poseł Chelmski

przerwał czytanie, i zabrat głos w którym wyraził, że nie dostrzega tu kilku rapportow, w których jednym jest umieszczenie iak jeden Officer Polak od Moskalow zabrany po mieście był wiozeczony związany na co Komenda Polska tamże będąca nie czułym okiem patrzała, żądał przytym przeczytania Listu Jmć Pana Generała Artylleryi do Jmć Pana Müllera Generała Rossyjskiego pisanego, a gdy Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney oświadczył, że tu nie ma przyniesionego, tedy Jmć Pan Suchodolski Poseł Chelmski in continuatione głosu dobywszy Kopii wspomnionego Listu Kategoriatim, tenże tak explikował: „Kilkorakie w dopiero przeczytanym Liście przeciw Subordynacyi Woyskowej dozieraiąc grzechy, zaştanawiam się najmocniey nad tym, że wszystko, iak widzę, u nas od oswoienia się zależy; i gdyby dawniejszych czasow Komendant, tym bardziey Poseł, tak decydowane na siebie obcey Potencyi przyjął znamię, przestałby byđz Polakiem, nie dożedłby niezazdrosnego szczęścia swojego, iak zostać Moskalem; bo nie rozumiem, iak dogodnie Interessom Polski, byđz można Moskiewsko-Polskim Possem, lub Moskiewsko-Polskim Kommendantem, tandem tak się dzieie, oto iest „propria oris confessio „ i dla tego też giniemy.

Nim mi przyidzie wyjaśnić występek przeciw Woyskowości, trudne iest przemilczyć tego kroku, ktorem nie tyle mnie na ostatek dziwi, że tak myśli J. P. Generał Artylleryi Koronney, ale tym mnie najmocniey obruża, że taką sobie postępowania przepisałwszy regułę, chce ją dać dla Stanow Rzeplitey za uniwersalną i imponującą; a że ta szczęśliwym Niebios przeznaczeniem nie została,

nagania ią publicznie przed Kommandantem Mo-
skiewskim, tłumaczy się przez ręce Zwierzchniey
swoiey władzy Woytkowey, Stanom Rzeplitey
otwarcie to przesyła, i tam gdzie posłuszeństwo i
uszanowanie winien, nieposłuszeństwo i obrazę
popelnia i okazuje.

Dla tego o końcu Listu mówić zacząłem, bo ko-
niec najmocniejszy znalazłszy. patrzę na począ-
tek iak na skutek wyjawionego swego sposobu my-
ślenia; ale że o grzechach przeciw subordynacyi
mówić z początku głosu mego przyrzekłem, do
tych przystępuję, okazując się za każdym Listu te-
go wyrazem dowodzić, że zgorszyl J. P. Gene-
rał Artylleryi przeciwko Zwierzchniey swoiey
władzy Kommissyi Woytkowey.

Zaczyna List J. P. Generał Artylleryi od tego :
„Odebrawszy Rapport od J. P. Jerlicza z donie-
„śleniem, iż Regiment lekko-konny Cherboński
„wizeli w Polskę do Dobr Szmitły końcem wy-
„szukania Kwater dla całego Regimentu „ Okazu-
„je że nie dopełnił rozkazu teyże Kommissyi Woy-
tkowey, bo niewczesna odezwa nie już do będą-
cego w granicach Polski, ale przed granicą ieszcze
nastąpić była powinna, bo iakim przynajmniej
zastrykał, Ordynans Kommissyi Woytkowey ma
bydź w te słowa wydany : „Masz W. Pan obwie-
„ścić Woyika do Polski wchodzić chcące o ode-
„brany ordynansie, że ich wpuszczać nie bę-
„dziesz, co gdy by nie wstrzymało, masz się W. Pan
„bronić i ślad gwałtu zostawić „ Wzięte pośpie-
nie jest w brew Ordynansowi, bo J. P. Generał Ar-
tylleryi nie obwieścił wchodzącego J. P. Generała
Müllera, a do weszłego już w Kray Polski ten List
pisał, bo J. P. Jerlicz Podkommandny J. P. Genera-
ła znać że nie miał Ordynansu wydanego wstrzy-

mywania Moskalow, znać że ci bez opozycyi i łatwo bardzo weszli, bo Generał Jerlicz w swoim do J. P. Generała Artylleryi Raporcie byłby to wszystko wyraził.

Ze takowe od Kommissyi wyszły Ordynanse, dowodzi to drugi Artykuł wzmiankowanego J. P. Generała Artylleryi Listu: „Y odebrawszy rozkazy „Kommissyi nowo ustanowionej na teraźniejszy „Seymie opponowania się wniesciu Woy „skom Rossyiskim, „ i czyliż dla tego, że nowo ustanowiona Kommissya, słuchać Jey nie należy? Wszakże Kommissya Woykowa zaraz po ustanowieniu i odebraniu Kommandy takowe Ordynanse wydała, a Pułk Chersoński w tym czasie dopiero wjechał do Polski; więc nayjaśniej powinnośc subordynacyi Woykowej przez Kommanderuiącego Generała przeżątą została.

Jdźmy dalej, pisze J. P. Generał Artylleryi: „Wydałem rozkazy stosowne do powinności moich, o czym mam honor uwiadomić WP. prosząc go, abys raczył dać mi prędką odpowiedź „ Gdyby na tym J. P. Generał Artylleryi był skończył, poddałby był wyraz ten ieszcze obojętnemu tłumaczeniu, że choć kiedykolwiek rozkazy Zwierchności Woykowej dopełniać będzie; ale z żalem powiedzieć mi to przychodzi, że inaczej ia rzecz tę widzę czytając wyraz Listu tego dalej, że dla tego day mi W. Pan prędką odpowiedź: „ktorąbym mógł komunikować Kommissyi. „ A przeto nie obojętne wypada tłumaczenie, tylko że nie mając zlecenia przysyłania Kommissyi odpowiedzi Moskiewskiej, lecz koniecznie ślad gwałtu, pierwszą przyśłał dla okazania krnąbrney swojej do Woyłk tych przychylności, drugiego nie dopełnił

pełnił dla nie przestąpienia w najmniejszym punkcie systemu swego; gdzież jest dopełniona powinność? gdzież była opozycja przy wejściu Wojsk w Granicę? gdzież jest zalecony przez Komendę ślad gwałtu?

W końcu Listu tego ta otwarta dla Dworu Petersburskiego i całego Kraju Moskiewskiego przyjaźń w słowach: „Upraszam łaski W. Pana, abyś był upewnionym o przywiązaniu niewzruszonym, które poświęciłem Najjaśniejszemu Imperatorowi, sławnej i wspaniałej Monarchii i Jej Państwu, które powinniśmy byli uważać jako wsparcie egzystencji i wolności naszej Rzeczypospolitej.” Coż została dla W. K. Mci i Rzeczypospolitej? oto ja jasno powiem, smutek szczególnie z oddziału J. P. Generała Artylerji, zgorzelenie, gdyby się nam wolno było przywiązać do obcych, a zapominać o sobie, w takim przypadku uchowaj Boże naśladowanym, kiedy jeden dla tej, drugi dla innej oświadczają się zaczęci Potency, skończemy na tym, że znikną w tych tu murach Polacy.

Jak Żołnierzowi ślepo tylko rozkazy dopełniać w tamtym miejscu należy, iak Posłowi, choćby tutaj, mówić tak nie przyłto. Lepiej, pięknie, łobdobniej zrobimy, kiedy postawiliśmy sto tysięcy Wojska na nogach, iednogłośnie krzyknijemy: że niewzruszone przywiązanie Nasze poświęciliśmy W. K. Mci i całej Rzeczypospolitej, które uważać powinniśmy byli, iako iedynę i nabyesieczniejszą wsparcie egzystencji i wolności Naszej; tak gadamy, a W. K. Mość stał na czele Narodu, a choćby też po trupach Naszych do tej szczęśliwości doprowadzisz Siebie i Polskę.

Jdąc zatem za zdaniem samego J. P. Generała Artylerji a Polka Braclawskiego, abysmy nie

byli podobni do wietkiej trzciny, ale raczej do tych wspaniałych i nieporuszonych Dębów, abyśmy wprzód do obowiązków Funkcyi Seymowania sposobili się, a niżeli obowiązki te dźwigać odważemy się, dowodzę, że umiem powinności moie pełnić, bo czuję tę nieprzyzwoitość prześłania tej ekspedycyi do Stanów, powiem i to, że należałoby Stanom Nayias: rozkazać stawieć się Jmć Panu Generalowi do explikacyi tego wszystkiego, ale gdy to przez zwykłą Wafzą powolność Nayiasniejsze Stany oddalonym być postrzegam, żądam przynajmniej i dopraszam się, aby Deputacya Interessów Cudzoziemskich przyspieszała wyprawienie J. P. Generała Artylleryi na przeznaczone Poselstwo Jego do Dworu Petersburskiego.

Sądzę niemniej potrzebą, ażeby zalecić Kommissyi Woyskowej, aby ta ściagnęła Kommendy i ruszyć im w tamte rozkazała strony, inaczej nie umiem tutaj radzić, nie widząc tam, gdzie największy zapala się ogień, najmniejszego dla mnie i dla Kraiu bezpieczeństwa.

Słyszałem tu okrzyk na wyraz krąbrnego. Niech sobie Stany Nayias: przypomną, iż tych słów używał J. P. Generał Artylleryi do Was Nayiasniejsze Stany mówiąc: „Prowadź W.K. Mość krąbrnych, nie oglądając się na nic, do szczęścia. „ A mniemam, iż użyty odemnie na wzajem usprawiedliwionym został.

Jmć Pan Potocki Posel Lubelski miał następującą mowę.

M O W A

J. W. STANISŁAWA POTOCKIEGO

Posła Lubelskiego.

N Ayżywszą przejęty czulością na Ryżane dopiero zażalenie Męża Cnotą i Obywatelstwem znakomitego, z którym maie Krew, przyjaźń, i szacunek łączą, zżalem głos moy do Was Nayaśnieysze Rzeczypospolitey Stany podnoszę. Milczałbym raczey, bo ten cios niespodziewany, prawie mi sposobność mowienia odbiera, smutkiem i zadumieniem napelniając duszę moją tkliwą na krzywdę przyjaźni i Cnoty. Lecz taż przyjaźń i cnota, też związki krwi i szacunku, mowić mi każą, milczenie za występek, najmnieyse nawet słuszney obrony opóźnienie, za zakał Jmieniowi memu wskazując. Świadcę się jednak Wami o Zaci Wspot-Obywatele! świadczę się toż o Oyczyzno moja! że do tego przymuszony, z wstętem widzę trwonionym na wstydlwych rozterkach czas, tylu, i tak ważnym potrzebom Oyczyzny poświęcony, czas od użycia ktorego szczęście Jey, lub wieczny zawil upadek. Panowała niegdys, panowała w sercu Polakow iedność, miłość Oyczyzny, i zgoda. Temi kruszyli Przodkowie Nasi niezliczone Nieprzyjaciół zyki, temi sławnym Jmie Polskie uczynili, z temi upadła dawna wielkość Nasza, i nadszedł stan ochydzony, w którym żyjemy. K'lecono Nas, by nad Nami panować; teraz gdy się Nam kupić i łączyć, gdy gromadzić należy, Myż się sami dzielić i szarpać będziemy? Nikt większey Nieprzy-

łaciółom Naszym nie uczyni przyślugi, iak ten, który tego dokaże, czyli go proźna gorliwość u-niesie, czy nieprzeblagana niechęć pociągnie. Przebóg Polacy! zgubi Nas, zgubi siebie, zgubi Oyczyznę. Ja bronić Cnotę i przyiaźń przymu-szony, odpowiem na ciężkie i tkliwe nader J. P. Chelmskiego zaskarżenia (które iak mniemam gorliwość natchnęła) oczyszczając Cnotę, nie iey pożyczając imienia, bym trui świętą Obywatelow jedność, na której iedynie całość Oyczyzny i przysze Jey szczęście zagruntować możemy.

Chcieycie nayprzod zważyć Nayaśniefze Sta-ny! w iak przykrym, w iak ciężkim znajduję się raze, byście to, co braknie wymowie moiey rze-czy przypisać niechcieli. Oto odpowiadać natych-miaśt przymuszony iestem na ciężkie nader ob-winienie z nienacka i niespodziewanie, iż tak rze-kę, nagabniony wtedy, kiedy się tego naymniey spodziewać mogłem. Oto odpowiadać muszę, żalem iefzcze i zadumieniem przeięty, nie na-gotowany, nieostrzeżony, nie mając innych do od-poru sposobow, procz tych, które mi sama Cnota oskarżonego poddaie; odpowiadać na długie i z-dawna, iak widać, przygotowane doniesienie, kto-rego dowody przebiegle wyszukiwanemi, słowo każde zaosłrzonem iest bodźcem.

Gdyby tu zły człowiek przed nami stanął i Cnotliwego oskarżył, lub gdyby Cnotliwy wystę-pnego donosił, łatwoby zgromić występek, a Cno-tę świętą niewinności okryć szatą. Lecz powsta-łe wzięty gorliwością Posel, przeciw Obywatelo-wi Cnotą znakomitemu, za którym tylokrotne mówią przyślugi, dla którego nie dawno, zdało się, iż Polska cała, dość zaufania, dość pochwai wynaleść nie mogła. Nie szuka zapewne oczer-

nić pierwszy drugiego, ani podłym stać się chce Delatorem, bo się temu i osobisty jego charakter, i publiczny Półświat sprzeciwia, lecz zbyt pewnie gorliwością Dobry publicznego uniesiony, ściga występki, gdzie mu się tylko cień jego widzieć zdaje, donosi, iak widzi, a omylony, w podeyrzenie cnotę nacyjstszą podaje; w podeyrzenie z natury swojej najeźźsze, najszkodliwsze, do starcia prawie niepodobne, bo ten, który go rzuca ocalonym jest. i mieyscem, z którego to czyni, i samym sposobem czynienia, ten, na którego pada, nie ma nawet bronięcia się przyzwoitych środków, gdy zamiast formalney skargi przed Sądem, któryby ją mógł rozpoznać, doniesienie i podeyrzenie w oczach całego Narodu jest rzuconym sposobem nazyrczniejszym dla skarżącego. nayokrutniejszy dla oskarżonego.

Do ciebie się tu nayprzód samego odwołuję. MP. Chelmski, i pytam: niesieszli otwartą skargę na Generała Artylleryi przed Zgromadzeniem Stanami? myślisz że ją popierać? chceszli sądu? chceszli pogromienia występkę? nie zaś! ręczy mi to głos twój dopiero słyżany. Inaczey byłbyś zapewnie iawnie występki wymienił, i o sąd, prosił nie zaskaniając się godnością Poselską, ani wstydząc się Delatora imienia; gdyby o całość Ojczyzny chodziło, rzekłbyś z szlachetnym zaufaniem: Mam oczywiste dowody zdrady przeciw Rzeczypley knowaney, niechciej ostatecznego upadku; niech słuszną kara padnie na winnego; lub gdy występkę dowieść nie zdołam, niech i na moją zwał się głowę. dość dla mnie, że całości Ojczyzny przestrzegam! Lecz iak dalekim przebóg! od tak iasnego, tak Obywatelskiego zakarżenia jest uczynione tu do-

nieśnienie, ta głucha skarga bez skargi, [!] zadany niezmierny jakiś, lecz nie wymieniony występ-pek, bez prośzenia o Sąd, o karę, słowem, podey-rzenie i oczernienie na cnotę rzucone, nie iak przysłało pogromiony występku, a to wszystko śmiało powiem; nie w miejscu i w czasie swo-im uczynione, tak dalece, iż zbyt pewnym, iak ia, trzeba byż o gorliwości Jmci Pana Chelmskiego, by taki zapęd, by to doniesienie skut-kiem gorliwości o dobro Publiczne, nie iakiey osobistej niechęci osądzić.

Gdy kto skarży, gdy kto donosi, a nie dowo-dzi, gdy nieściga karą występku, ośmiela go, nie grómi, psuie, i nie naprawia interess publiczny, i jeżeli nie złym, to przynajmniej nieważ-nym i szkodzącym staie się Obywatelem. Mogł-bym dodać, kto skarży, a nie dowodzi, a Sądu nie żąda, znać, że ma większą zarzucania, iak dowodzenia żęczność, że mu łatwiej zgubić na sławie niewinnego, niż występnego mie-czem Praw ukarać; słowem: że osobistą zemstę nia wygodniejszy dla siebie popiera sposobem; bo czy prawdę twierdzi, czy fałsz, równie się gorliwym mieni Obywatelem, żadney nie pod-pada karze, a gdy się niewinność okaże, gorli-wą niby mylką kryie iad skryty. W partykular-nym pożyciu winić nieprzytomnego, iest to ied-no, co zdięty z niego winę na siebie przyjmować; strzedz się tego radzi delikatność i honor, których próżnie w Społeczności obrazić nie można. Coż dopiero w życiu publicznym, gdzie szlachetna otwartość zawsze Obywatelstwu towarzyzyć po-winna; gdzie to, co nie iest przykładem, zgor-szeniem się staie. Łatwo by mi za wielką Gene-rała Artylleryi liczyć krzywdę, że nieprzytom-

nego, że bez obrony będącego obwiniono, lecz ja
mniey to iego, iak winiących go mniemam nie-
szczęściem. Bo czyż Publiczność, ten sprawie-
dliwy czynow Nalzych Sędzia, takiego nie uczy-
ni wniosku? Przytomnego w tych murach, wraz
z Nami Seymującym, czy się bano cnoty, czy
szanowano niewinność, zmiłczała zawieść, uci-
chła niechęć, nie tknęła go nawet gorliwość. Nie-
przytomnego dopiero ściga, i krzywdzi sławę
tego, który na straż iey, odgłos tylko Cnoty swo-
iey zostawił. W tym porównaniu pytam Was
Najjaśnie: Stany dla kogo mniemanie Publiczno-
ści szczęśliwszym nazwać się może, czy dla te-
go, co nieprzytomny nie bał się czyny swoje
pod Cnoty opiekę na wszelkie wystawić pociski-
czyli dla tego, co moment nieprzytomności upa-
trzywszy, wtedy go skarży, wtedy go najwinniey-
szym sądzi, kiedy do obrony najmniey ma spo-
sobow? Nie tak ja mniemam o gorliwości Jmć
Pana Chełmskiego, bō choć ią nie na swoim
mieyscu bydź sądzę, umiem ią cenić, lecz chcę
okazać mniey od niego wziętym iak nieprzy-
tomną Cnotę szanować należy, iak strasznym
jest Sąd Publiczności, wtedy nawet, gdy ią so-
bie nayprzychylnieyszą mniemamy. To tedy nie-
przytomność od wszystkiego wymawia? Nie za-
iste! umie Publiczność słuszne skargi i żal przy-
czyny od pozornych rozróżnić; Wie, że ieżeli
skarga, ieżeli żal jest rzetelnym, nie na słowach
kończyć się powinny, lecz ścigać występnego, i
mocą dowodow przed Sądem go pogromić, gdy
nie tak czyni, częzą jest, albo krzywdząc taką
gorliwość; w pierwszym przypadku nieskuteczną
dla Ojczyzny, w drugim aż nader skuteczną
przeciw temu, który niewinną jest iey ofiarą.

Zgrzeszył-li Generał Artylleryi przeciw Subordynacyi? iest Kommissya Woyskowa, iest Sąd na niego gotowy i Prawem wskazany. Tu iego winę wymieniwszy, tam ię ściagać natychmiast należy. Zgrzeszył-li przeciwko całej Oyczyźnie, o Sąd publiczniejszy ieszcze, o Sąd Seymowy prosić należało; stawia się zapewne, ręczę za niego, ani się dobrodziejstwem Prawa i godności Poselskiej zaślaniać będzie; nie żęda nawet podobney od skarżącego ofiary, i za to śmiem bydyć rękojmią, bo wiem, że w szlachetny sposób myślenia szukać zemsty nie wchodzi.

Chciejcie się pilnie Nayiasniejsze Stany nad tą uwagą zastanowić, iż to czego skarżący zazwyczaj żęda, oskarżony strzeże się, to iest: Sądu i wyświecenia występku; oto Was oskarżony usilnie ażis prosi, tego skarżący w oskarżeniu swoim nawet unika. Zarzucone są wielorakie przeciw Oyczyźnie występk i Generałowi Artylleryi, nie przeto Sąd i kara na niego wnoszona, lecz na szkodliwsze Poselstwo nad Kommandę w kraju, za Kray go iak nayspiesniej sam oskarżyciel wysyła. Nie zrozumianey dla mnie przeciwności skutkiem, nowy mu (iężeli go złym mniemam) źle czynienia podaje sposob; nie zdaieź się, że wydrzeć mu Kommandę, nie moc uszkodzenia Oyczyźnie, iego iest zamiarem? lecz nie ścierpi cienia nawet podeyrzenia Mąż, co nie zna winy, nieścierpi go Jmie nasze, które nieskażone od Przodkow odebrawszy, nieskażonym, Dzieciom Naszym oddać żędamy. Śmiem więc Was prosić Nayiasniejsze Stany! imieniem tak lekce obwinionego, a tak znakomitego cnotą Obywatela, śmiem prosić imieniem całego Domu naszego, który w

Oczy-

Oczywiście ma swoje zasługi, i zaświadczoną dla niej od wieków wierność, nie ołaskę żadną, nie owzględy, lecz o Sąd nayostrzejszy, o słuszną, którą ostatniemu Obywatelowi winniście. Prawdy tylko, tego światła przyjaźnego niewinności żądamy. Niech skarżący czyni śmiało, niech sobie zachowa bezpieczny honor pogromienia (jeżeli go znajdzie) występku, byleby dał miejsce usprawiedliwienia się Cnocie.

Niesposob, nie cel, nie ciężkość, i nieprzyzwyczajoność zażalenia dłużey Wam Najjaśniejsze Stany dowodzić będę, bo to wszystko, iak miemam, odkryłem, lecz samo zniszczę obwinienie. Pomieszana jego osnowa przynagla mnie treść ley zebrać, i iasną uczynić. Oto niby z powodu slyzanych dopiero raportow Wojskowych, Jmć Pan Chelmski list Generała Artylleryi do wkraczającego w Polskę Generała Moskiewskiego Müllera pisany sam przeczytawszy, na nim doniesienie swoje gruntuie, upatrując w tym liście znowę z obcą Potencją, i iawną Oczyzny zdradę. Na to doniesienie nie ieden mnie ma (i czyż kto inaczey mniemać może?) iż list sekretnie pisany, iż pod ręką knowaną między Generałem Moskiewskim, a Polskim Kommandantem zdradę odkrywszy Jmć Pan Chelmski, donosi najczarniejszy przeciw Oczyźnie spisek, list od siebie przeięty czyta, i na wsparcie podeyrzenia swego przed oczy nam kładzie list, do którego się Generał Artylleryi przyznać ani chce, ani może. W tym uprzedzeniu Jmć Pan Chelmski naysławniejszą bierze na siebie postać Obywatela, który pragnie zbawić Oczyznę, nayhańbiebniejszą wkładając na tego, ktorego donosi. Lecz zmienia się to uprzedzenie, i iednym słowem

upada, gdy kto wie, że ten list na zdradę, na zgubę niży Ojczyzny pisany, nie oskarżający prze-
iął, lecz sam oskarżony Stanom Zgromadzonym
przeiła! I coż z tąd wynika? oto, że albo Ge-
nerał Artylleryi iest, iak był dotąd wzorem ot-
wartości, Obywateliwa i enoty, lub że źle czy-
nić chcącemu, źle czynić nie podobna, gdy sam
ostrzega Ojczyznę o występkach, które przeciw
niej knuie. Bogday-by Polska nigdy innyeh
nie znała! bogday-by każdy śmiał tak na iaw
czyny swoje wystawić! Bogday-by każdego tak
łatwo winić, bronic i niewinnym okazać było?
Przesyła sam General Artylleryi bez konieczney
nawet potrzeby list do Generala Mokiewskiego
pisany, i to iest ciemną i niedościgłą zdradą. Wie-
om im i ma go wręku swoich od kilku tygodni
Publiczność, dziś dopiero, dziś tak niewczesnie
iest zażkarżonym, i to się gorliwośćią, to Oby-
wateliwem zowie? Pytam, czy iawnie czy ot-
warcie czynić, czy ostrzegać tego, przeciw ko-
mu spisek się robi, iest właściwą zbrodni cechą,
czy przeciwnie wiedzieć o tym, a milczyć gorli-
woscią i enotą? Za coż dziś stało się to występ-
kiem, co nim dotąd nie było? albo za coż dziś
dopiero doniesionym iest to, co milczeć, i mo-
ment żadnym nie należało sposobem? Gubię się
w tych myślach, może ie przezornieyżsa ode-
mnie rozwiąże Publiczność.

Lecz wracam do listu samego; na dwie go
części dzielić należy. W pierwzhey mowi Ge-
nerał Artylleryi iako człowiek publiczny, oznay-
muie odebrane od Kommissyi rozkazy, i oswiad-
cza, iż wydał Ordynanse stosowne do powinno-
ści swojej; to uczyniwszy, iuż obowiązek Czło-
wieka publicznego i Kommandanta dopełnil. W

duugiey mowi iak partykularna Osoba, i swo-
 ie czucie, z którym się, nigdy nie tail odkrywa.
 Tu tylko Nayiaśnieysze Stany Człowieka na Urzę-
 dzie, Człowieka publicznego, od partykularney
 Osoby rozróżnić; trzeba, tu tylko nie mieszać,
 eo widocznie iest oddzielnym, i niechcieć konie-
 cznie osobiste czucie wolnego Obywatela, z U-
 rzędem, zpowinnością iego łączyć, a cień nawet
 podeyrzenia i winy upadnie. Wyraża, iak rze-
 kłem, w pierwszey części listu swego Genera
 Artylleryi, że się dowiedział o wkłóceniu Regi-
 mentu Chersonskiego, że ma rozkaz nie puszczać
 Woysk Rossyjskich w Granicę Naizę, i że flo-
 sowne do swojej powinności wydał Ordynan-
 se. To są słowa Kommendanta Generala, Czło-
 wieka publicznego, lecz nie późnie iak bywa
 rzeczone, liczne Raporta dopiero czytane do-
 wodzą, że im skutek odpowiada; gromią wszę-
 dzie Podkommendni iego Żołnierzy Moskiew-
 skich; dowodem tego iest waleczność Towarzy-
 sza i Szeregowych na dzisieyszy Sessyi od Nay-
 iaśnieyszych Stanow chwalebą zażczyconych
 nadgroda. Pytam, zpod czyieyż Kommendy
 byli ci ludzie? za czym czynili rozkazem? pew-
 nie Moskiewsko-Polski General, odpiąć i ści-
 goć kazał przyiaznych sobie Moskalow? To są
 czyny, nie słowa, to są riezbite dowody, któ-
 rym odpowiedzieć należało, i zapewne nie iest
 to zapomnienie, odpowieszanoby im, gdyby na
 nie co odpowiedzieć można, lecz gdy wygod-
 nieyszymi czeze zdały się wnioski, ia i słowom
 odpowiem...

Przypomniemy sobie Nayiaśnieysze Stany po-
 czątek Seymu dzisieyszego, różniły Nas zdania
 (niezczęściem może różnią i dotąd) ci w tym,

ci wtamtym Sąsiedzie, najlepszey zwiazek dla Polki widzieli. Ci się iedney, tamci drugiey chwyтали strony, wszyscy, iak mniemam, dobra Oyczyzny żądając. Kto się pomylił, kto dobrze widział, to czas odkrycie; My zachęcać dopełnienie powinności, powściągać przestępstwa, nie badać sposob myślenia Współ-Obywatelów winniśmy. Nie jestem ani Austryakiem, ani Prusakiem, ani Moskalem, wielu tu iednak w tey Izbie za niemi; lub przeciw nim mowiących slyszalem. Nikomu to występkem, nikomu winą nie było, bo w wolnym Kraiu sposob widzenia rzeczy i mówienia o nich wolnym być powinien, ieszcze i w naydespotyczniefzych inkwizycya na sposob myślenia ustanowiona nie iest i nigdy nie była. Myż ią na łonie wolney Rzeczypospolitey stanowić dozwolę, i nacyęższe na siebie, bo Monarchicznym Kraiom nieznane wkładać będziem iarzmo? stanie się to iednak, iezeli złemu nie zaradziemy w początkach. Iezeli wyrazy listu Generała Artylleryi, podobne tym, ktore tu z Tronu slyzane były, iezeli wysledzać myśl iego damy, choć iak się to iawnie z czynow okazało, że osobiste iego mniemanie, nic powinności nie uszkadza. Myż z tego mu zbrodnią robić będziem, że może innego od wielu iest zdania? drzę na samo wspomnienie takiey przemocy, i iezeli ona skutkiem ma być Wolności, mam taką Wolność za nayokrutniefzą niewolą.

Możemyż, nie mówię już przy wolności, lecz przy rozsądku, ktory iest wfzystkim Kraiom pospolity, myśl czyią chcieć tłumaczyć? nie podług czynow. nawet o niey sądzić, lecz to, co iest, pomiiając, kłaść to, co nam się zdaie, lub

cobyśmy chcieli by było? któż wie, czy General Artylleryi do wkraczającego na czele znacznego Woyłka Generała Moskiewskiego przyjaznych nie użył wyrazow, żeby go zniewolił do przyjaźnego obchodzenia się z Kraiem, którego mocą bronić nie czuł się w stanie? Jeżeli wolno na złą myśl czyż tłumaczyć, nie wiem, za coby równie na dobre, ile w cnotliwym Obywatelu, tłumaczoną nie była, i to nie przeważało mniemanie, które Cnocie zawierza, co z siebie sądzi o innych. Dokonywać Prawa i wyrokow Oyczyzny swojej, to jest najsćcisleyszą powinnością Obywatela, myśleć głośno iak mu się podoba, to najsćciszym jego Prawem. Przy tym ią stać, i gwałcić go, nie tylko na Krownym, na Przyjacielu, na iednym z naysćciszych Obywatelow, lecz na ostatnim nie dam, poki się wolnym, poki się Polakiem zwać będę, bo czuję, że na tym całość każdego i bezpieczeństwo zawisło.

Nie takiego Najiasniejsze Stany obawiać Nam się należy Obywatela, co iawnie czyni i myśli, lecz takiego, który maską Patryotyzmu okryty, fzedłby w szrod cieni ku niedościgłemu celowi, któryby szatą Obywatelstwa odziany, mylną zwoził Nas postaćią, i tym stał się niebezpieczniejszym, imby się Nam pewnieyszym wydawał Nie masz tu takiego między Nami. Lecz przynajmy, iż gdyby General Artylleryi takim był, iakim go Nam tu wystawić szukano, tą by nie inną szedł drogą. Komuż w tedy łatwieyby Nas zwozić i zgubić, iak temu, ktoremu na ukrycie zbrodni swojej dosyć było nie bydź do tego punktu otwartym, by się z niczym nie tał. Nie wchodziło w układ cnotliwego umysłu choć na moment, jeżeli nie ukryć, to przynajmniej zamilczeć swoy

sposob myślenia, by Publiczność ze wszystkim za sobą pociągnąć; Wolał coś utracić z szluznego mniemania, które o nim cała Polska powzięła, niż na moment sobie nie być podobnym. Y takieży to otwartości, takiey enoty Męża w podryżeniu mieć chcemy, iakby ciemne kruit przeciw Oyczyźnie spiski, gdy głośno myśli iak Człowiek wolny, czyni iak mu Obywatelstwo, iak mu każe powinność? Kto tey prawdy nie czuie, dowieść mu iey nie podobna, woli dziwną przeciwnością Moskiewsko-Polskim Generałem zwać tego, który szczęśliwie walczy z Moskalami, iak znać niepodobny dla siebie wierzyć prawdzie. Tak nie zawżę podług swego sposobu myślenia sądzić drugih można! wniesć się niekiedy trzeba, i do ich zdania przybliżyć, lecz tu ciężkość zachodzi, tu nie zawsze siła chęci odpowiada. Dla tego często mylemy się (rzekł ieden z dawnych) że siebie w drugih, drugih w sobie widzimy.

Panią będąc zamknięcia lub otwarcia granic swoich komu się iey podoba, zamknęła ie Rzeczpospolita z powodu neutralności Woyskom Moskiewskim; nie przeto wydała Rosyi Woynę, nie przeto ogłosiła winnym i występłym tego, który by mniemał, iż z iey przyjaźni Polska kiedyś korzystać może. Jesteśmy dziś z Moskwą w tym stopniu, w którym od wiekow byliśmy z innemi Sąsiadami naszymi, Granice nasze są im zamknięte, żyjemy iednak z niemi w pokoju. Wszak podchlebnie sobie o nich wrożyć i głośno to mówić nikomu nie było występkiem; za coż iedynym przyk adem ma być dziś temu, który mężnie odpierając wdzierających się w granicę naszą Moskalow, powinności swojej zadość czyni?

lecz mowi do nich przyjaźnie, czy by własnemu dogodził czuciu, czy by zaślona przyjaźni Kraj okrył od gwałtów. W pierwszym razie widzę myśl wolną wolnego Obywatela, w drugim ślaranność Wodza, lecz nigdzie występu, nigdzie zdrady, nigdzie zimowy widzieć nie mogę.

Od ogólnych zażkarzeń do szczególnych gdy mi przystąpić przychodzi, iść będę krok w krok za każdym Imię Pana Chełmskiego zarzutem, żadnego nie opuścę, ile mi pamięć obić pozwoli. Najpierwey od najfreźszego i najpozorniejszego zacznę, niedopełnienia niwy Ordynansów Kommissji Wojskowej wpuszczeniem Pułku Cherbońskiego w Państwa Rzeplitey; ten rownie sio, iak lekko uczyniony zarzut, gdy się ialszywym okaże, aświlkie inne na nim tylko wsparcie przez się upadną. Słyżat Imię Pan Chełmski, słyszeliśmy wszyscy Rapport Generala Lubowickiego, iż we trzy dni po weyściu do Szmyły Moskalew odebrał Ordynans niepuszczania ich w Granicę Rzeplitey. Wiemy rownie z tychże Rapportów, że zpożnione Ordynanse Kommissji Wojskowej, co datami dowieść jest łatwo, iedyną tego były przyczyną. (a) Czyli więc wydać takowe Ordynanse zpożño zaleciły Stany, czy w drodze zpożnione zosła y? w to nie wchodę, bo to wżyziko jest obeym mowie moiej. Lecz że iak pęd-

(a) Jakoż to w glosie Xeta Imci Sapieły Marzalka Konfederacyi W. X. Lit: dowiedziemy, datami, dniami, i prawie godzinami o, i to-rych to dowodów Zaeny ten Mąż na obronę Kolegi w Kommissji zacięgnął; miał ie więc z źródła, i to świadectwo podeyrzanym być nie może.

ko takowe odebrał Ordynanse Generał Artylleryi, natychmiast ie exekwować kazał to wiem, to licze świadczą Rapporta, tośmy wszyscy dopiero słyszeli; jest tego świadkiem i Kommissyi milczelne, któraby zapewne nie omieszkała dostrzedz i ukarać Podkonimendnego nieposłuszeństwa. Chyba że Jegomość Pan Chelmski sam się tylko goliwym mniema, wszystkich obojętnemi, a raczej sądzi winnemi i zmownemi? Jeżeli tego zaprzecza; iakżeż przytomny temu wszystkiemu chce mniemać koniecznie, i to wbić w umysł Publiczności, o czym sam przekonany być nie może? jeżeli słucha dopiero czytanych Rapportow, że Generał Artylleryi nie dopełnił Ordynansow Kommissyi, że wpuszcł mimo nich Pułk Moskiewski do Polki. kiedy wszystko iawnie dowodzi, że po weyściu już tego Pułku, doszedł go rzeczony Ordynans nieprzepuszczania Woytk Moskiewskich, i że od tego czasu nie tylko Pułk żaden, lecz i ieden Żołnierz obcy nie przeszedł granicy naszej.

Zarzut Jmci Pana Chelmskiego, ile mogłem, wyjaśniłem, ciężko jednak temu, który wie, iak szły rzeczy, pojąć kogo prawdziwie dotyka. Skarżyż Generała Artylleryi, że zapożno Ordynanse odebrał? Skarżyż Kommissyę, że go nie wcześniej doszły? skarżyż na Nas, na siebie, na Stany, że zapożno to Jch wyszło zlecenie, czyli też błąd cały i winę na Generała zwała, i chce go mieć w odpowiedzi za wszystkich, dla tego chyba, że nie dopełnił wcześniej Ordynansow, o których nie wiedział, to jest: których dopełnić nie mógł. W żadnym Kraiu nie słyszałem, w żadnych nie czytałem dziełach, by Generał był w odpowiedzi za to, że niewcześniej odebrane Ordynanse wietzczym nie przewidział duchem. Znajdźmyż pierwey

Gener

Generalów, którzyby się tego podjąć chcieli, nim tych, którzy się tego nie podejmowali, winić o zdradę będziemy. Nie okazuje się tedy, iak twierdzi Jmć Pan Chelmski, że nie dopełnił General Artylleryi danych sobie od Kommissyi Ordynansów; a zatym że winnym, że występny. Lecz z tak frogiego oskarżenia śmieszny nader wypada wniosek, że nie jest prorokiem. Jle z dawnych pominę Dzieiów, nie na tych co się wieszczym nie chępli duchem, lecz na fałszywych proroków kara padała,

Idźmy dalej, nie dla tego nie słuchał General Artylleryi (iak mowi Jmć Pan Chelmski) nowo ustanowioney Kommissyi, że jest nową, choć iey tego zaprzec nie można, bo ią tak zowie samo Prawo, które nam wzorem bydź powinno, lecz dla tego, że Ordynanse nowo ustanowioney Kommissyi, iak się dowiodło, zapóźno czy doszły, czy wydane były. Tu już nie rzecz, nie żadne przewinienie, lecz oczywiście słowo nowo ustanowioney Kommissyi, występniem się Generalowi Artylleryi staie. Jeżeli w tym słowie jest występ, my go wszyscy dziejemy, i Prawo od nas ustanowione, które tego wyrazu używa, jest winnym. Lecz nie wiem, za coby to było dla nas występkim, a wymówką raczey, iak pochwałą dla Kommissyi, że jest świeżo na tym Seymie ustanowiona. Czyliż rozumiec się będzie, że w czasie swobody, nie przemocy powstała, że jest złączona z chwalebą Epoką day Boże! powstania Naszego?

Takiey wagi Najjasniejsze Stany są inne dowody zawsze z jednego niby wypływające źródła, nieposłuszeństwa Ordynansom Kommissyi. Ze nieposłuszeństwa bydź nie może, gdzie nie masz rozkazu; że nie doszły Ordynans, nie jest

rozkazem, bo wola bez uwiadomienia jest ni-
czym, tom dowiodł, to sam rozrządek dowodzi.
Kiedy więc mniemanym niedopełnieniem Ordynansow kommissyi nie jest i nie mogło być do-
wiezionym uleganie Generała Artylleryi Mo-
skwie, pytam się, czemu go nie dowiedziono dal-
szemi jego postępkami? bo te są nayrzetelniey-
sze myśli naszych tłumacze. Czemuż na wspar-
cie niedokonanych niby Ordynansów nie przyda-
no to, co nie z koniektur niepewnych, lecz z czy-
now Rapportami zaświadczonych pewnie wie-
my: że zaraz po odebranych Ordynansach nay-
ścisleyse wyszły rozkazy zamknięcia granic
Naszych, że gdzie tylko obca broń zabłyśła, nie
tylko ślad gwałtu zostawiony, lecz gwałt ode-
pniętym dzielnie zoił. Nie wspomniano mo-
wie o tym wszystkim, bo ciężko było takie prze-
ciwności z sobą pogodzić. Ciężko nazwać Mo-
skiew ko-Polskim Generałem tego, co tak przeciw
Moskwie granic Polki firzeże, ciężko twierdzić,
że wpuścił tych, których nie puszcza, ciężko na
koniec to, co się zdawało, na przeciw temu, co
jest, wytławić, i własnego tym nie zniszczyć
dziela; Lecz też przyczyny, które i karzącemu
zmiłzyc to wszystko radziły, mnie mówić każą,
Niech mi daruie; zbytnia, iak mniemam, troskli-
wość uprzedzeniu jego mieysce dała, o tym nie
wątpię, lecz że uprzedzenie oczywistości ustąpi,
ia, który złe trzymać o ludziach nie umiem, wą-
tpić także nie mogę; inaczej nie obrońcę Oyczy-
zy, lecz nieprzyziaciela ołobistego Generała Ar-
tylleryi widzieć w nim tylko przymuszony będę.

Radbym wiedzieć Nayiaśnieysze Stany za co,
gdy Generał Artylleryi ma tak łatwe, tak oczy-

wiste sposoby wytłumaczenia się przed Wami z ciemnych nader i podejrzliwych zarzutów, gdy tego żąda, Oskarżyciel sam go od tego odłuwia, i śmie iśżeze w tym winie powolność Walszą, kiedy się nią sam widocznie zaffania. „Należałoby (są to słowa własne Jmci Pana Chelmskiego) „Najjaśniejsze Stany, rozkazać stawic się J. Panu Generalowi do explikacyi tego wżyskiego, ale gdy to przez zwykłą Waszą powolność oddalonym być spostrzegam, żądam przynajmniej, i dopraszam się, aby Deputacya Interessów Cudzoziemskich przyspieszyła wyprawienie Jmci Pana Generała Artylleryi na przeznaczone Poselstwo Jego do Dworu Petersburskiego,, Kto te słowa pamiętne dobrze rozważy, tress całą i cel zaskarżenia w nich znaydzie, i rzecz, nie jaką się wydaie, lecz jaką jest, zobaczy. Ktoż prosił Jmci Pana Chelmskiego o wżelne przewiedzenie zwykłej Starow powolności, gdy nikt przed nim o tym interessie słowa nie mówił. Pewnie Generał Artylleryi, który do Sądu nie powołany, o Sąd woła, i który już dowiodł, że go się nie boi, lecz żąda? Przewidywałże tę Starow powolność i głosił zawczasu J. Pan Chelmski dla tego, że mu potrzeba była, przewidywałże ją przeciwnie dla tego, że iej nie chciał, że żądał Nas przeciw niej uprzedzić? Jeżeli, jak mniemam, tę myśl ostatnią swoją byćz przyzna, za coż natychmiast ta nie przełamana tęgosc iego upara, i niby Walsza słaboscia Najjaś: tany swoją ukrywa? Ze przy takich zarzutach wygodnie jest winie, iak dowodzić, to rozumiem: że szuka skarżący ufnąć się pod pozorem Generała Artylleryi, który mu głośno za tę rzadką dziełnie uczynność i tego domyslić się można: Lecz że to wżysko

powolnością niby Wazę, przed Wami samemi okryć szuka, że siebie samego tylko czułym i gorliwym mniema, słabość, nie czułość powszechną, łagodniejszym niby „zwykłej Wazey powolności, „kształcząc imieniem, że tę powolność zawczasu spostrzega, i nie spostrzeżoną gwałtem chce w Nas wmówić, tego zrozumieć, tego pojąć nie mogę? Niech wie, że tę łaskę, którą wymawia powolności Wazey dla Generała Artylleryi, Generał Artyl: bez żadney mymowki iemu tylko samemu potrzebną chyba być iż łądzi. Bo raz jeszcze Nayias: Stany o Sąd Was, nie skarżąc, lecz oskarżoną prosi Stronę o Sąd szlacheśny, bo na siebie tylko spaść mający, o Sąd któryby niewinność okazał, bez mśczenia ię krzywdy. Daruję ię tym Duchem Obywatelską, który był powinien, w tak nagłym Oczyszcznym Naszey razie, choć na ten moment, zamknąć wstęp osobistościom, zawiesić, prywatnie. Niemi dotąd Polska ginęła! opaszmy się, jeżeli szczęśliwzemi, jeżeli lepszymi być chcemy, łańcuchem iedności, i zgody, którego żadna przemoc zerwać nie zdoła.

Zdaje się znać Jmci Panu Chelmskiemu nayłatwiejszym sposobem uniknienia nie miłych sporow po rzuconym już podeyrzeniu (sporow, któreby to podeyrzenie zniszczyły) tego, którego w Kraiu szkodliwym Obywatelem ogłasza, za Kray na większą chyba i łatwiejszą Oczyszczną szkodę wysyłać iak nayprędzey. Kiedy tego chce, kiedy się tego domaga, kiedy się na tym iedynie kończy i opiera gorliwe tego zaskarżenie; Jakżeż nayprzód śmie z oka spuścić niebezpiecznego Obywatela, którego sam tylko wyświecać tayne innym umie występki? Jakżeż w

gośności Posłkię do Dworu z którym Go złączonym mniema, zawiera temu, któremu w Kraiu, pod Kommandą będącemu, Woyskiem Naszym otoczonemu wierzyć niechce? Sam iak widzę, General Artylleryi te mniemane knuie spiski, bom o współcznikach z uści Jmć Pana Chelmskiego do winienia skorych, nie nie słyszał. Więc ieden w Kraiu Naszym przeciw wszystkim, niebezpiecznym mu się zdaie; za granicą, gdzie ieden imieniem wszystkich czynić będzie, z tym Dworem, z którym iest w zimowie, tam go spokoinym dla Oyczyzny widzi okiem, tam go wyprawic, iak nayspieszniey radzi? Iakby ciężey było w Kraiu, w szrod Woyska naszego, Podkomendnego Obywatela śmiałość ukroćić, o Osobie się iego zapewnić, iak w szrod Dworu tak oddalonego, tak potężnego, z którym na zgubę naszą ma być złączonym, gdzie czynić imieniem Rzeczypospolitey mocen będzie, bez widza, bez świadka, bez poskromienia, bez mocy nad sobą, na los, iż tak powiem, rzuczony, gdzie nakoniec, ieżeli takim iest, iakim go tu dopiero wystawiono, gdy zechce nayszkodliwsze dla Nas zawrzeć może Konwencye? Nie wiem za co Jmć Pan Chelmski za granicą zawiera tego Cnokie, którego w własnym Kraiu występnym być sędzi? Chyba że mniema, iż w niewolniczym Kraiu nabierze sentymentow Republikanta ten, którego w wolnym despotyzmu mniema podporą. Odrzucam od siebie to podeyrzenie, które się może choć niewinnie w umyśle nie iednego weisnie, to iest: że złym w miemaniu Jmć Pana Chelmski go być przesłanie General Artylleryi, gdy Kommandę porzuci, że dobrym będzie na każdym innym mieyscu,

gdy musię iawnie złym i niebezpiecznym na tym tylko wydaie. Bo gdy go ten gorliwy Posel, złey rady dać swoiey Oyczyźnie zapewne riecebracy, iak naybezpiezniey do Petersburga wyprawic radzi, za Połła, sam iawnie wyznaie, iż ow Moskiewko-Polki (iak go zowie) Kom-mendant, nie będzie Moskiewsko-Polskim Iessem, boby go rownie za Połła, iak za Kommentanta odrzucal. Onawiać się więc szusnie można, by to zle do miejsca, nie do Osoby przywiazane, nie ogarnęło i tego, którego Kommenty godnieyszym, iak General Artylleryi, sam Jmć Pan Chelmski sądzi. Zbyt iasno dowiedzionym takie zdałoby mi się mniomanie, bym się czuł w si nie odpowiedzieć na niego, lecz zbyt krzyw-dzące gorliwość, ktorey wierzyć lubię, bym go od siebie wszelką siłą nie odrzucal.

Daruycie mi Najiasnieysze Stany pozorną ma-łość uwagi, którą Wam ielż ze uczynię, bo i za tą nitką prawdy doysć możecie. Nie wyma-wiam na Jmć Panu Chelmskiemu, że krągbrnym nazwal Generala Artylleryi, boym miał setne w tym rodzaju do czynienia mu wymowki, bo w zdaniu moim przybry sposob mowienia tego tylko krzywdzi, ktory go używa bc Publiczność, iak sam doznał Jmć Pan Chelmski, niecierpliwie go znosi, i bardziej go miejscu, iak Osobie prze-bacza. Lecz ieżeli na osobistość wrzeczach pu-blicznych nie baczę, prawdy przemileczyc nie mo-gę. Nie powiedział General Artylleryi, iak twier-dzi Jmć Pan Chelmski: „Prowadź W. K. Mosć krąg-brnych, nie oglądając się na nic, do szczęścia,, lecz powiedział: „Król wolnego Narodu bardziej iest Ojcem, niż Panem, wybaczac dzieciom iest lego podziałem, a i krągbrne ku szczęściu pro-

wadzić jest tego powinnością. (b) Nie mogł nie czuć Imię Pan Chelmski, iak to słowo Dzieci wyraz krągłych ofiada. Wyrzucił go, znać żony Generała Artylleryi krągłyszczym w zdaniu swoim uczynił. Gdy to, co publicznie mówionym, co drukowanym, co jest i było przed oczami Naszemi, do woli odmieniac sobie pozwalamy, sążnie ztąd Najiasniejszy Stany! iakie nieuprzedzenie, iaka wierność, iaka słowem gorliwość w przytaczaniu onych dowodów przeciw Generalowi bydź mogła, gdy w najmniejszym ze wszystkich taką się bydź okazuje?

Już odpowiedziałem, iak inniemam, Najiasniejszy Stany na wszystkie IP. Chelmskiego zaruty; niech mi wzajemnie na jeden tylko, jeżeli może, odpowie, to jest: na Cnotę i Obywatelstwo, ktorę General Artylleryi, iak nikt więcej, dotąd życie swoje zażył. Protęż Imię Pana Chelmskiego, mech sam liczy jego dla Ojczyzny dary, a choćby i co z nich przepomniat, znajdzie jeszcze zapewne, że nie tylko temu pierwsze winnismy przykłady wzmagającego się dla Obywatelstwa, lecz tak szlachetnej ofiary, iakich już Polska z dawna nie znała. Czas, w ktorym czynione były, nie mało im ozdoby, nie mało wielkość przydać. Był to czas Najiasniejszy Stany, w ktorym jedni ze wszystkim o'ofie Ojczyzny zawąpili, drudzy tylko o swoim myśleli. Pomniły więc, że raygorliwsi z Nas idą cziś torem od niego wskazywanym. Zarzuty on był zdawna, i rozważniami Ojczyzny okryty, nie łatwo wśród tej okropnej samotności, wstod gru-

(b) Mowa JW. Generała Artylleryi Koronnej
Dnia 5. Listopada Roku 1788. miana wierz 14

zow wolności, wynaleść i wskazać go Nam było. Gdybym nie był Krewnym, gdybym nie był przyjacielem Generała Artyleryi, umiałbym może tę część Publicznego życia tego, tak, iak jest warta, wystawić. Lecz te związki, które mnie w bronienu go żarliwym czynią, staia mi się w bronienu zawadą. Jeżeli mnie czucie uniesie, wiem, że to sronnością, jeżeli zapał, to gniewem, jeżeli zaśluzona pochwała, to dumą nazwanym będzie. W ściłym nawet dochodzeniu prawdy odrzucać muszę to, coby skarżącą sronę czuley dotknąć mogło. bym się nie zdawał bardziey zemity, iak prawdy szukać. Dziwna rzecz Nayiasnierzey Stany, że gdy oskarżoną Stronę bronić wtey mowie tylko myślałem, nie raz i oskarżającą bronić mi przyzło.

Poswięcił nie tylko część znaczną majątku swego na usługę Oyczyzny Generał Artylleryi, lecz siebie i życie swoje, kiedy bądź uśmierzając dawnieylze rozruchy chłopstwa na Ukrainie, bądź powietrze na granicach naszych wstrzymując, umiał dla siebie gardzić niebezpieczeństwem, odktorego Nas wżyltkich zaślaniał. Świadkiem są tego ci, którzy pod nim służyli, świadkiem Woysko całe, świadkiem Ukraina, świadkiem ta wdzięcznosc i poślzanowanie, z którym dotąd cała Polka Imie tego wspominała. Wiednym momencie, iednym oskarżeniem,, Mąż, który sobie tak szlachetnie u Oyczyzny zaśluzyl, zmienia się w podle narzędzie iey zguby. Ten co majątek, ten co życie dla niey ożył, nienawistną postacia najgorszego Obywatela jest okrytym! Lecz dodać do tego należy, iż ten który podobnego losu, iak w własney Oyczyźnie, w żadnym nie znajdzie Kraiu, krewnych, Przyja-

ciol

ciot, wielkiego majątku, i nad życie droższey Wolności. zrzekał się tego wszytkiego, by był dość szczęśliwym, żeby go w obcych niewolnikow Zapisano liczbę, ten mówię, który siedliśko Dziadów swoich już raz porzucił, by żył wolnym i Polakiem? te rzeczy nie są do wia-ry podobne, zdrowy ie odrzuca rozsadek. Cze-muż nie wymieniono nadgrad, które go za to czekają, nie wiem jakieby były dla Obywate-la, który więcej dał Oyczyźnie swojej, iakby się mógł spodziewać za zgubę iey od naypo-tężniejszyego Monarchy? Krolestwa chyba iakie lub Państwa dać mu należało? kogo się ta nie-rozsądna myśl chwyci, niech pomni, że ieżeli podeysciem czasem Monarchowie, Prowincye i Państwa dla siebie nabywali, nigdy Prowincye i Państwa nadgradą Zdraycom nie były.

Liczne dowody, rozsadek, i sama konieczność już Wam okazały Nayiaśnieysze Stany! Cnotę i niewinność Generała Artylleryi. Bogday-by On był pierwszym i ostatnim z dobrych Obywa-telow, na którego tak srogie padło zaskarzenie. Bogday ta iskierka niezgody między Nas rzu-czona, natychmiast przydufzoną została! Boże, który władaśz losami Narodow, niech zginie nie tylko każdy Zdrayca Oyczyzny, ale i ten, co szuka zerwać świętą jedność Obywatelow! Nie ochraniaj Potężny Boże (ieżeł iest takim) Przy-jaciela, krewnego, Brata, i Syna moiego!

Jmć Pan Moszczeński Poseł Poznański przy-mo-wił się nie celem bronienia Jmć Pana Generała bo przeświadczoneym bliskim zawsze będąc świad-kiem czynow iego, iż życie swoje, majątek wraz z Zoną, i Dzieciami gotow poświęcić na obronę Oyczyzny, iasno widzieć się dais, że

Dd

dopełnił Ordynansu Kommissyi Woyskowej gdy 23. wydany, wśześć dni onegoż dopełnił; jeżeli myśl J. W. Generała ma być posądzona, dla czego tak pisał do Jmć Pana Myllera, to podobnież należałoby dochodzić myśli, gdzie kto bywał? po co iezdził do Petersburga, Kaniowa dla czego bywał w Mohilowie? niechby się z tey myśli Jmć Pan Chelmski tłumaczył.

Jmć Pan Marszałek Konied: Koronney obstaając za posądzieniem nieprzytomnego Jmć P. Generała zdaie się, iż tam nie należy nawet przypominać co w dawniejszym głosie od niego użyte było. Lecz przystępując do pełnienia obowiązków moich materji rozpoczętey podatkovania, Jmć Pan Sekretarz czytać Proiekt będzie. W tym Król Jmć zaprosiwszy Ministeryum do siebie, miał mówę najpierw potwierdzając rostopną i sprawiedliwą zacnego Męża Jmć Pana Potockiego Pośła Lubelskiego explikacyą, który nie iako za krewnym, ale bardziey za słusnością gorliwego i zawsze cnotliwego Obywatela Jmć Pana Generała Artylleryi obitawał, rzekł daley, że nie wykroczył bynajmniey przeciw Ordynansom Kommissyi, gdy dopełnił to co mu było zalecono. A że iako Człowiek myśli swoją przyłączył w liście, nie należy w tym go posądzać, ażeby miał być niewiernym dla swoiey Oyczyzny, i owszem tey rostopności użył, którey nam wszytkim utrzymać się przystoi. Albowiem Bogu niech będą dzięki, że Sąsiedzkie Potencye nas otaczające, zatrudnione Nam pozwalają tego narażenia, nie trzeba Nam drażnić któreykolwiek z nich a zwłaszczą tak mocney Potencyi, lecz użyć Nam potrzeba tego drogiego czasu na przypięszenie umocowania się w siły i Woysko kto-

rym moglibyśmy stać się coźkolwiek w konfyderacyi Sąsiedzkiej mocniejszymi. A przeto odłożywszy na stronę wszelkie niesnaski, k'otnie i niewiści, upraszam Imię P. Marszałka Seymowego i wszystkich Seymujących oblięię, ażeby przystąpili do rozpoczętej Materyi Podatkow. Imię P. Marszałek Konted: Koronney zalecił czytanie J. Panu Sekretarzowi. A Imię Pan Suchodolski dopraszał się uślnie głosu, który zabrawszy na zarzut przez Imię P. Poznańskiego uczyniony, ażeby explikował się, taką dał odpowiedź.

PRZYMOWIENIE SIĘ

J. W. Imię Pana SUCHODOLSKIEGO

Chorążego i Pośła Chełmskiego dnia 10. Marca
1789. R. miane.

Nayiaśniejszy Królu Panie moy Miłościwy
Nayiaśniejsze Skonfederowane Stany Rzeplitey.

Niewinnym chcąc mieć kogo, winnym się samemu okazać ani na minutę nie godzi.

Chociaż z gwałtem wolności przytłumiony głos moy przedziera się do Tronu W. K. Mci i Nayias: Rzeplitey Stanow, głos żalu pełen, głos sięu na siebie wołający, głos który w twoją utając niewinność, surowości kary waszey nie lęka się

Na zarzut, po com był w Peterzburgu? krótko odpowiadam. Woiażowałem — czegom tam szukał? znać że niczego. kiedyś nic nie znalazł. Na co mi do cudzych udawać się kraiow; gdy-

Dd 1

bym był chciwy szukania czegoś iako Obywatel, iako Szlachcic i Polak, mając równy ze wszystkimi przystęp, szedłbym do Króla swego, ale wzywam chlubnego W. K. Mci tu w Stanach świadectwa, czyli Go kiedy moiemi obciążał prośbami, day mi go Miłościwy Panie, pierwsze te do Ciebie zanoszę prozbę, którey przez swoją znaną Nam sprawiedliwość, pewnie my dla ulgi odmówić nie raczysz.

Nie masz żadney obcey Potencyi, ktoraby charakter i porzeczność moją kupić potrafiła, nigdy podłym, płatnym i dependującym nikomu nie byłem.

O gdyby Wszelchność mogła to na czas rzucić, abyście Nayiaś: Stany myśli moje przeknąć zdołały, nie wyłączałbym ich zpod Sądu Walzego, boym zyskał na tym, lecz połudźku mówiąc, gdy to jest nipodobnym, na skutki patrząc, a te niechay mówią za mną.

Posel który o występku mówi z dokumentu tak oczywistego iak jest list przy Rappöracie przyślany, Delatorem być nie może, mówi iak Prawodawca o widocznym grzechu, najlepszym Delatorem jest list; raybliższym Sędzią Kommissyja Woytkowa, ale Posel który ukryte iakieś występkę Posłowi pod tajemnicą zapytywania się w Stanach, gdzieś był? i czegoś szukał zadać? delatorem być musi; im niewirniejszy, tym tkliwszy, dla oczyszczenia mego dowodu.

Targnął się Jmć Pan Poznański celem straszenia mnie na honor mój, trafił na śmiałego, bo do żadnego grzechu nie poczuwałącego się.

Jdę odważnie pod Łaskę, idę pod wyroki Wasze Nayiaś: Stany; zapraszam i Jego na tamte mieysce, niechay tam dowodzi iak chce przestę-

stwa, jeżeli przekona o niewierność Ojczyzny,
am na siebie feruię Dekret, niechay mi głowę
utną, i na przykład tu w stanach niechay ią
sprzyniesą i pod Tron W. K. Mei złożą, albo
ten kto pomoią posiągrał, niechay swoiey nadstaw.

Jmć Xiążę Sapieha przymowił się za Jmć Pa-
nem Chelmskim dając świadectwo że z nim ra-
zem woiaż do Kiiowa odprawiał, a przeto sądzić
zle o tym nie należy.

A gdy Jmć Pan Suchodolski zpod Laski chciał
głos zabrać, Jmć Pan Marszałek nie dozwolił,
więc znowu z swego miejsca żądał od Jmć Pana
Poznańskiego dowodów zadanego zarzutu lub o-
czyszczenia, ażeby godnym był zabadania w tym
mieyscu między wspólnie radzącemi Obywa-
telami. Tu Król Jmć w krotkich wyrazach prze-
łożył Ichmć Panom Marszałkom zgodzenie tych
rozróżnień, dając czas tylko jeszcze Jmć Panu
Poznańskiemu do odpowiedzi.

Ten explikował się, że nie miał nawet myśli
posądzenia zawsze cnotliwego i gorliwego Oby-
watela Jmć Pana Chelmskiego, lecz tylko przy-
rownął wolność myśli pisania do wolnego woia-
żowania. Po czym Jmć Xiądz Podkanderzy
Koron: solwował Seffią na Czwartek na godzi-
nę 10, rano.

SESSYA LXXIV.

Dnia 12. Marca 1864 Czwartek.

PO przyściu Najjaśniejszego Pana do Senatu i zagaleniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfed: Koron: Jmć Pan Potocki Marszałek Nadworny Lit: w zabranym głosie do onegdajszego zarzutu Jmć Panu Generalowi Artyleryi Koron: uczynionego swoją przelożył Zgromadzonym Stanom Uwagę.

DOPRASZANIE SIĘ

JW. J G N A C E G O P O T O C K I E G O

Marszałka Nadwornego W.X.Lit:

DOniesienie w tey tu Izbie na dniu onegdajszym byłane, doniesienie, które za cel miało Osobę JW. Generala Artyleryi Koronney a za powód list jego do Generala Müllera pisarzy; było głosem Izarcownego Pośli, i tym samym uodzie za dotęcy nie może, którą przypisywać Poślowi, byłony gwałcie rzecz dla Nas naydrożą, nayizalownieyszą, to jest: głos wolny Lecz jeżeli prawo mówienia konieczney wymaga woli, jeżeli świętą Polu Osobę od rasy nieylzey z fl. ma ragany, a tym bardzley od wizekley odpowiedzi; Prawo to nie

może byż tak okrutne, aby tarczą będąc dla
jednego, mieczem było na przeciw drugiego O-
bywatela, choćby i nie w Poselskim charakterze.
Ogarniająca nieprzytomnego Bracławskiego Posła,
Jmć Pana Generała Artylleryi przez Oskarżycie-
la skarga, naysmutniejszy, nayokropniejszy
dla niewinności losem, nie surowości, lecz po-
błażania i powolności Rzeczypospolitey wzy-
wała, która powolność w przypadkach, gdzie
idzie o zarzut przeciw bezpieczeństwu Oyczyzny,
mieysca mieć niemoże. Takowe skargi do ie-
dney sprawiedliwości prawo mają. leżeli z
przyczyny pomnienionego doniesienia JW.
Generał Artylleryi naymniejszym podey-
rzeniu w czynach swoich Urzędowych podpada,
wyrokiem Waszym Przświetne Rzeczypospo-
litey Stany Sądowi podpadać powinien; leżeli zaś
wolny w czynach swoich Urzędowych od wzel-
kiego podeyrzenia zostać powinien, a wolnym przez
taki sposób, któryby mu Was szacunek, i zasłu-
żone powrocił zaufanie. Rękoymą Wam jestem
Przświetne Rzeczypospolitey Stany, że JW.
Generał Artylleryi nieodwłocznie stawi się przed
Sądem, złożywszy wszelkie Poselskiey Funkeyi
prerogatywy. a Cnotą tylko przybrany, śmiem
przepowiedzić, że znikną niepopularne słowa przy
Patriotycznych czynach. Sądził Ateńczycy
Arystydasa, Polacy Jerzego Lubomirskiego; któż
Imion tych, choć nayszlachetniejszy, nościćby nie-
cheiał? nie postać Sądu, ale pozor winy straszny
jest Cnotliwemu. Proźba jest moja, a proźba
połączoną z Jmieniem i Krewkami moimi do
W. K. Mei P. M. Mił: do Was Przświetne Rze-
czypospolitey Stany! abyście JW. Generalowi

Artylleryi albo dali sposob okazania swej niewinności, albo dali dowód nieodmiennego Wąszego szacunku i zaufania

Po skończonym tymże głosie Król Jmć za-prosiwszy Ministerium do siebie powtórzył miane na onegdajszej Seffyi swe czule wyrazy dążące do utrzymania spokojności, i zgodzie Obywatelów: dziwił się, że dotąd nie są ułatwione, i nie przekonane zdania o prawdziwie cnotliwym zachym Mężu Jmci Panu Potockim Generale Artylleryi, a przeto upraszał, na miłość Oyczyzny, ażeby już te podeyrzenia ustały, a Jmć Pana Marzalka Seymowego upraszał, iżby imieniem Stanow Zgromadzonych napisał, do Jmć Pana Potockiego Generała zapewniając go, że zawsze są przekonani o prawdziwym i Patriotycznym umyśle onegoż, na koniec usilnie oblihował, ażeby już nie wspominając o Jmć Panu Generale raczyli przystąpić do kontynuacyi materyi względem podatkw.

Jmć P. Suchodołki Posel Chelmski, oświadczył, że gdy jest jednomyślna zgoda na pisanie listu, do Jmć Pana Generała, to i on zezwala.

Jmć Pan Wybranowski Posel Lubelski, w obszernym głosie expikował, różne źródła, podatkw, i podał w tej materyi Projekt.

Xiąże Jmć Prymas miał mowę całą interesującą za Duchowieństwem, ażeby nie było podatkami uciążone, że w tej okoliczności fami ofiarują dwudziestę od sta procent, który to przydatek do projektu oddał do Łaski, a Jmć Pan Sekretarz przeczytał go natychmiast. Po przeczytaniu tego przydatku, Jmć Pan Iezierński Kasztelan Łukowski, w głosie swoim wyraził, że nic nowego pod słońcem, a dokąd ludzie na świe-

ję dotąd sprzeczki nie ustała. Toż samo okazało się w podejrzeniu mianym, na Jmć Pana Generala, o którym więcej mówić niechcąc mając już dekretem Najjaśniejszego Pana mówienia zabronione. Rzekł daley względem spodziewanej medycacy sąsiedzkich Potencyi, iż nam dla tego samego starać się trzeba iak payprzedzey siły powiększyć, abyśmy się od nich zapewnili, mówiło Summie 400,000. z Cesarzkich dobr Duchownych, tudzież owyderkaiach do 9. milionow, oraz o Biskupstwie Krakowskiu, aby to na Skarb odebrane było i na to podał projekt.

Mieli potym w teyże materyi głosy obśtaiające, za Duchowieństwem, JP. Koscialkowki, Wilkomir Radziwiński Gniezn: Połowie, Krakowski, Mazowiecki, Wojewodowie, i Jmć Xiądz Biskup Łucki, ażeby tylko 20. procent od sta płacili, i o subfidium Charitativum uwolnieni byli. Jmć Pan Butrymowicz Posel Piński nieprzeciwiał się tak licznemu zdaniu, lecz radził, ażeby uczynić klasyfikacyą dochodow, to jest Proboszczowie niemający do dwóch tysięcy, Zakony Szkoły dające, ci ażeby tylko podatek ziemski płacili; inni zaś Prałaci i Biskupi iako nie równie majątnieyszy, aby po 25 od sta inkludując w to Subsidium Charitativum opłacali, a Kameduli Cistercyi i inni nieuzyteczni po 30. od sta płacili.

Jmć Pan Kublicki Posel Infantki na ofiarę czynioną od Duchowieństwa zezwalał, lecz ażeby akcydensa Kościelne od ślubow, pogrzebow były zniesione, które nie zmiernie poddanych niszcza, względem zaś Biskupstwa Krakowskiego, oświadczył się wten czas przymowie gdy, Połowie mający w Instrukcyi obśtawać będą, ażeby Xiążę Prymas Jmć na zawsze przynim zos-

stał. Potym przymowił się w podobney materyi, Jmć Pan Nurki Zisleński oraz oddał proiekt, ażeby w sporach Starostw z Miałtami Kommissye były wyznaczzone. Poczym z woli J. K. Mci przez Jmć Xiędza Podkanclerzego Koronnego była solwowana Seffya na dzień iutrzeyszy na godzinę 10: rano.

SESSYA LXXV.

Dnia 13. Marca w Piątek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Konfederacyi Koronney, Xiążę Jmć Sangułzko Woiewoda Wołyński w zabranym głosie mowil za Stanem Duchownym, ażeby nie był uciążony. Po nim Jmć Pan Starosta Opinogorski Posel Podolski, wteyże materyi podatkowi na Duchownych explikował klasyfikacyą dochodow, ażeby Klasztory ktore zatrudniaią si edukacyą młodzieży, były uwolnione od 20 procentu i do ziemskich tylko podatkow należały. Xiążę Jmć Jabłonowski Kasztelan Krakowski, w mowie swoiey wyrażił, że bezpieczeństwo własności każdego powinno bydź zapewnione, a przeto i Duchowni nie mają bydź pokrzywdzeni.

Jmć Pan Rożnowski Posel Gnieźnieński, najpierw połączył swe zdanie z poprzedniczemi, ażeby Klasztory edukujące podatek ziemski tylko opłacały. Powtore Jmć Xiędza Kołomowickie-

go Opat Trzemeszynskiego rekomendował JK Mei i Stanom Zgromadzonym, ażeby fundusz onegaz uczyniony w Trzemeszynie, na szkoły i na trydzieſtu Szlachty ubogich był aprobowany oraz, ażeby tylko ziemski za to opłacał podatek w którey okoliczności, podał projekt.

Jmć. Pan Jezierski Kaczelan Łukowski mowił wten sens: że nikt ſię urażać niepowinien, kto zna obowiązek i powinność człowieka, chyba sam zły, że za złe mieć będzie. Imie Polaka wolnego potrzebuie wolnych podatkow. Ustanowiliſy ſtotyſięcy Woſka na te trzeba 50. millionow podatku, a z kądże go mieć będziemy kiedy Staroſtowie ſię uchylili, Duchowni dać niechęć, chyba same dobra Szlacheckie opłacać będą muſiały. Mowic za Duchowieńſtwem, W. K. Mei pobożność radała, mowić zaś za ulgą Szlachty ubogiej sama ſprawiedliwość każe &c. Woſko bez ochotnika być nie może, a ochotnik duchowny z workiem z placu ucieka &c. Rzekł dalej do Biſkupow, ażeby sami między ſełą uczynili rozrządzenie, porównanie dochodow Paraſialnych, fundusze na ſzkoły, ażeby weszli w dochody bogatych zakonow. Opactwa za na użytek Kraiu, aby oddane były, explicowa iż domaga ſię Duchowieńſtwo, aby wiara Publiczna była zachowana a sami Duchowni iej niechęć gdy pragną uchwalone ſubſidium charitativum uchylić &c. Po ſkończonym głoſie, Jm Pan Butrymowicz Poſeł Piński przymowil ſię, ażeby dzieſięciny snopowe dla poddanych i poſeſorow ſzkodliwe, były na pieniądze zamienione, akcydenſa Koſcielne od ſlubow, Pogrzebow, chrztow ſkaſowane.

Jmć Pan Kaczelan Bypiński i Xiążę Jabło-
Eca

nowski Posel Wołyński. za projektem Xięcia Prymasa utrzymowali

Xięże Adam Czartoryski Posel Lubelski przemawiał, że do poprzednich łączy się głosów za Duchowieństwem, którego Stan Rycerski nie myśli pokrzywdzać, ale widząc że sam dosyć znaczną z siebie czyni ofiarę 20. procent od sta. Lecz słyszane tu przydatki, te w mnożwie gdy rozpoznąć nie można. aby to ułożyć przez kompozycyą z Jelnic XX Biskupami zdawałoby mi się, i zgotową rzeczą przysć do decyzji.

Jmć Pan Zielński Posel Zakroczyński, w zabranyim ... głosie wyraził, że Starostwa od początku broniła wiara publiczna, Duchownych zaś teraz bronią prawa Kościelne. Oczci z których spodziewaliśmy się największe go dla Ojczyzny wsparcia najmniej teraz gorliwości swojej dają dowody. Ta to a nie n-na na wygubienie Stanu Szlacheckiego jest samolowka, której jeżeli nie zapobieżemy zginiąc nam będzie potrzeba. Bo nie dosyć gdy nam przyjdzie dać grosz dziesiąty z intraty lecz ustanowione popisy, odbywanie funkcyi, inne przydatki wyniosą do trzydziestu procentu. Czego Duchowieństwo, dopełnić nie będzie obowiązane. Aprzeto wnioś, ażeby Duchowni nie 20. lecz 30. procent płacili i o turnus na to dopraszał się.

Jmć Pan Straż Posel Sandomirski, mówił za Duchowieństwem oraz Jmć Xięcia Soltyka Sekretarza na Biskupstwo Krakowskie rekomendował.

Jmć Pan Suchodolski Posel Chelmski, rzekł, że przyspieszając rozpoczęty materji przemawiać się jest obowiązany i wyraziłszy winne Du-

chowieństwu uszanowanie podług religii iako Obywatel za Stanem Rycerskim upewnić się musi, a najpierw explikował Przydatek do Projektu Xcia Prymasa, iż z Duchownych dobr zachowując podatek dawny i terażniejszy dać uściąg: temi słowy nie zda się wyłamywać od dawnych podatkow, a przecież subsidium charitativum chcą, ażeby było zniesione. My zaś mamy w Instrukcyach na pomnożenie podatkow, nie zaś na skasowanie onychże. Powtore wyraz, iż „salvo beneplacito Iedis Apostolicæ” nie jest koniecznie potrzebny, gdy Rzeplta w swojej własności rządzić i stanowić może podatki bez referencyi do Rzymu. Potrzebie wzmianka o Stanie Duchownym w projekcie uczyniona, nie mogą być przekonany, ażeby Stan czwarty miał się znaydować, gdy tylko od dawności w trzech Stanach Rzeplitą uznajemy: te odmiany poprawiwszy, za zakonami edukującemi łączę głos mój z poprzedniczemi zdaniami. A względem uchylenia się od podatku dawnego upraszam Jmć Pana Marszałka, ażeby podług tey propozycyi do Turnum przystąpił, czyli prawo Subsidii Charitativi ma być zniesione lub nie?

Po tym mówili w zabranych głosach za Duchowieństwem utrzymując, Jmć Pan Kaiztelań Woynicki, Jerzmanowski, Poseł Łęczycki, Xiądz Biskup Infantcki, Wawrzecki Poseł Braclawki i Potocki Poseł Lubelski; jednomyślnie w swych zdaniach zezwalali na czynioną ofiarę 20. procentu na podatek, lecz wspomniony Imć Pan Lubelski upraszał Duchowieństwa, ażeby Summę siedm kroc sto tysięcy na lat sześć jeszcze naznaczoną przez subsidium charitativum na opłacenie długow J. K. Mei raczyli się podjąć na te tylko lata

choć pod innym imieniem wypłacać, a potem od tego podatku będą już wolni, oco upraszał J. K. Mci, ażeby swoją słodką wywowę raczył zachęcić do tej dobrowolnej ofiary zastąpienia „subsidi charitativi” na lat tylko sześć.

Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie w krotkiej mowie mianey wyraził najpierw: że nie jest myślą jego czynić uciążenie Stanowi Duchownemu. „Rzekł Stanowi Duchownemu”, bo od kilka wieków tego używano nazwiska, ażeby miał po tak znacznej uczynionej ofierze 20. procentu i opłaty od śiępla czteroletniej intryaty po pięć od sta, jeszcze subsidium charitativum opłacać. Lecz upraszał iż by Skarb Koronny i Lit: raczyło zastąpić to co iemu ofiarował, i za co wdzięcznością zawsze wypłacać się winien. Rzekł daley, że „salvo beneplacito sedis Apostolicæ”, nie ma być odmienione, gdyż iak Król Katolicki i Orthodox, tak teyże Religii zawsze utrzymanie dotrzymać zechce, do czego przez pakta jest obowiązany. Na reszcie upraszał Jmć Pana Marszałka Seymowego, ażeby przystąpił do przeczytania przydatków Xięcia Prymasa, Xiędza Biskupa Łuckiego, i Jmć Pana Bracławskiego, a potem zapytał się o zgodę. Jmć Pan Marszałek Konted: Koron: dopełniając zlecenia Najjaśn: Pana i Jego żądania zalecił J. P. Sekretarzowi przeczytanie projektu wraz z przydatkami wspomnianymi. Jmć Pan Sekretarz natychmiast projekt przeczytał, i przydatek Xięcia Jmci Prymasa, to jest, że Duchowieństwo tyle drugie ile na Dobra Ziemiańskie będzie postanowionego podatku wypłacać obowiążane będzie, szczerze Zakony Szkoły uczące Mendicantes Bonifratrzy i Szpitale, które od podatków wolnymi

czynią, subsidium zaś charitativum na zawsze kassują.

Imię Pan Suchorzewski Posel Kaliski w zabranym głosie idąc za swym przekonaniem lubo wienien uszanowanie Duchowieństwu, lecz tym nie zgrzeszy, że gdzie idzie o sprawiedliwość dopomni się. Zna dowodnie, że dobra Duchowne od dawności zawsze podatek rowny z Dobrami Królewskimi ponosiły, i że w zabranym zakordonowanym Kraiu nie 20. procentu od sta, lecz blisko do siedmdzieściąt opłacać muszą. Niech wspomną jak w Niderlandzkim Państwie i innych obowiązani są do podatkow. Starostwa i Królewsczyzny znając potrzebę gwałtowną Rzeczypospolitey lubo nieco starali się od uchylenia zbytniego podatku, lecz nie używali protekcyi Nayaśn: Pana ktorey Duchowieństwo poszukiwało, i ktorzy, iako nikomu dobroci serca Król Imię nie odmawia, tak raczey mieć wzgląd powinni na ubogą w Domach pozostałą Szlachtę, ażeby uwolniwszy Duchowieństwo, które posiada Dobra darowizną nadane nie byli dziedzice z swych szczupłych majątkow pokrzywdzeni. A przeto jeżeli ustępuje od dawnego wnieśienia ażeby trzeci grosz dawali, to od opłaty subsidii charitativi żadnym sposobem ustąpić nie może, będąc obowiązany do powiększenia podatkow nie zaś ich znoszenia.

Imię Pan Matuszewicz Posel Brzeski Litewski podobnie dopraszał się, ażeby ta materya względem ustanowionego podatku subsidii charitativi nie była uchylona. Toż samo potwierdził Imię Pan Kublicki Posel Infantiski przydając swoy dawny projekt względem sumy na Horzeczyźnie i Panieli Dominikanek które do kilku Millionow wynoszą, aby to na Skarb było obroczone.

Jmć Pan Tymowski Posel Sieradzki radził, aże by nie tracąc czasu Jmć Pan Marzalek uformował propozycyą ad Turnum podług przydatku Xiecia Imci Prymasa

Jmć Pan Marzalek Konfed: Koron: oświadczył, że gotow jest przytąpić ad Turnum, i tenże projekt na Kategorye rozebrać, ieżeli wola Nayiaś: Pana będzie, po długim przeciągu Seffyi ielczę dalsze godziny w cierpliwości poświęcić.

Jmć Pan Zieliński Posel Nuri ki wyraził, że przydatek Xiecia Imci Prymasa obeymujący razem i podatek Ziemski, potrzebuie ażeby był rozdwoiony, i nie może pozwolić obstać przy prawie na uformowanie iedney propozycji.

Król Jmć zaprosiłszy Ministerium do siebie przez Imć Xieźdza Podkanclerzego Koronnego solwował Seffyą na dzień następujący na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXVI.

Dnia 24. Marca w Sobotę.

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marzałka Seymowego, zabrał głos Jmć Xiądz Garnisz Podkanclerzy Koron: a po nim Imć Pan Ostrowiki Kaiztelan Czerłki obydwa w materji za Duchowienstwem, aby nie było obciążone mówiąc. Po tym Jmć Pan Slaski Posel Krakow: przeciwnego był zdania, także Jmć P. Mierzejewski Posel Podolski, ktorzy rzekli, iż przeciwko wszelkiej sprawie dliwo

dliwosci jest, azeby prawo 1784. subsidium charitativum bylo skasowane. Takze wniosl, Jmć Pan Podolski, azeby Jchmć Xięza Biskupi uwiadomili o odpadlych a corpore Rzeplitey przez zakordonowanie Summach wdobrach Duchownych, ktore do Skarbu Rzeczypospolitey nalezeć powinny, narezcie zadal, azeby w materyi o subsidium byl turnus.

Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney, wyrazil ze propozycya nie moze bydz formowana, lecz wprzod, J. P. Sekretarz przeczyta projekt ktory natychmiast przeczytal.

Jmć Pan Weyssenhoff Posel Infantki, uczynil uwage nad tymze projektem, czyli Stan Duchowny daie 20. od sta da wiecey nad Stan Szlachecki maigcy procz rozlicznych obowiazkow i funkcyi rozne na familie wydatki ktorym osoba Duchowna nigdy nie podpada. aprzeto zadnego by dobrodzieystwa nie okazal, z ktorym sie kyszeć daie. Daley tlomaczył wzgledem beneplacitum o ktore referencya ma bydz czyniona, do Papieza, ktora explikowal, ze nie jest to materya wzgledem zbawienia, ale wzgledem podatkow Kraiowych do ktorych Rzym nalezeć wcale nie moze. Narezcie o subsidium charitativum jezeli niema bydz iednomyslnosci, azeby uformowac propozycya ad turnum.

Jmć Pan Jezierki Kasztelan Łukowski w zabranym glowie wyrazil, ze nieiestesmy tak dokladnie wiadomi czyli sąsiedzkie Potencye ukladaia między soba pokoy czyli kontynuacya wojny mieć beda, lecz W. K. Mc lepiej od nas wiadomy tychze gabinetow sekreta, racz nas przetrzec, azebyśmy nie maigc potrzeby gwałtowney Woyška ani Duchownych, ani siebie nie

obciążali &c. Rzekł daley lubo przeświadczyły mnie głosy tak W. K. Mei iako i Jmć Pana Potockiego Pośa Lubelskiego za Duchowieństwem mnie, atoli nie tak mnie nie przekona iak przykłady; bo cuda już ustaly a nasładować w dobrych uczynkach niema widzę kogo &c. Kto był przyczyną zwiniecia chorągwi w Roku 1717. o to bogaty Biskup Krakowski, kto skleił Konfederacyą Radomką i daltze z niey wynikające czynności, Prymas Podolski, kto w daltzym czasie był pomocą, Radą i zezwoleniem do rozebrania Kraiu Kanclerz Modzieiowski, Prymas Ostrowski. O Narodzie! zastanow się nad tym przyk adem Duchowieństwa, przypomniy sobie, że Starostowie dla dobra publicznego cośmy sami żądali na to zezwoli. A tu Duchowieństwo iesz ze prawo 1784. chce znosić uchylając się od subsidium charitativum; zakończył podaną propozycyą ad turnum, czyli prawo 1784. ma być zniesione lub nie

Jmć Pan Zieliński Poseł Nurcki ponowił na ostatniej Seftyi swoje zdanie twierdząc, że Duchowieństwo od tego aktu heroicznego, który ich charakterowi nayprzyzwoitszy, nie czyni zgorzelenia, nie uchyla się i chętnie subsidium charitativum iako dar miłosci opłacać będzie. Rzekł daley względem placenia 20 procentu, że nie więcej nad stan Szlachecki, opłacać będą, gdy od tychże biorąc dziesięciny z nich 10. grosz powracać będą &c. Nakoniec upraszał Jmć Pana Marszałka o przystąpienie ad turnum, podług propozycji Jmć P. Chelmskiego.

Jmć Pan Suchołowski Poseł Chelmski utrzymywał projekt Jmć Pana Sandomirskiego pod-

ug ktorego propozycya ad turnum powinna bydź formowana, względem zas beneplacitum apostolicum iż to koniecznie powinno bydź odrzucone, z przyczyny że to nieidzie o Religiją, ale o podatek, agdyby stolica Apostolska nie aprobowala beneplacitum, wcozby się ustanowione prawo zamieniło i jaki skutek za sobą pociągnęło; spodziewa się więc, że bez tych słow prawo będzie napisane.

Jm Pan Butrymowicz Poseł Piński dopraszał się o przeczytanie swego dodatku do projektu.

Jmć Pan Marzalek Konfederacyi Koronney, dopełniając żądanie Kolegow, zalecił Jmć Panu Sekretarzowi, czytanie wszystkich przydatkow. Po których przeczytaniu były różne pro et contra głosy, iakoto Jmć Pana Zalewskiego Posła Trockiego, JP. Ostrowskiego Kasztelna Czerskiego Jmć X. Naruszewicza Biskupa Smoleńskiego, który w obszerney i długiey mowie swojej dowiódł od początku ieszcze za Xiążąt udzielnych panowania, iż Duchowieństwo dobra sobie nadane prawem Ziemskim miało, explikował, że toz Duchowieństwo iako nigdy nieoddaliło się od ratunku Ojczyzny tak i teraz ofiarę swoją składają ile może &c.

Po skończonym głosie Jmć Pan Krasński Poseł Podolski wniośł, że jeżeli Duchowieństwo przyjmie opłatę subsidj charitativi więc dosyć będzie gdy da 15. procent od sta i o takową upraszał propozycyą czyli mają płacić od sta 15. lub 20. Toż samo potwierdził Jmć Pan Moszyński Poseł Braclawski.

Jmć Pan Marzalek Konfederacyi Koronney, na żądanie wielu uformował wspomnioną propozycyą czyli 15. lub 20. od sta płacić mają. Agdy na to niebyło, zgody, Jmć Pan Zielenński

Posel Nurcki rzekł, że na takową propozycyę zezwolić nie może, lecz ażeby między 20. i 30. procentem było turnowanie.

Jmć Pan Swiętosławski Posel Wołyński, w mo- wie iwoiey obszernie mianey z pisma Świętego dowodził, iak dobra od Duchownych posiadane mają być używane osobiłwie na fundamencie Kanonow ktore resztuiący dochod od swey po- trzeby na ubogich obracać każą, teraz zaś Rze- plita w nayuboższym Stanie zostaiąca naybli- szą jest tychże dochodow.

A gdy zasiaduiący Jchmć Xięża Biskupi w Se- nacie większość zdania Seymuiących widzieli, iż od 20. procentu nie odstąpią, przeto niechcąc czasu wycieńczać ani się pod większość głosu pod- dawać, zezwolili na tenże 20. procent i opłace- nie subsidii charitativi ktore zdanie swoje Jmć Panu Marszałkowi Konfederacyi Koronney po- wierzyli, a tenże natychmiast donioś Skonfede- rowanym Stanom i zapytał się potrzy razy czy- liest zgoda na te ofiarę 20. procent od sta przez Duchowieństwo czynioną. Na co iednomysłna nastąpiła zgoda.

Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie przez Jmć Xiędza Podkanclerzego Koronnego so- lował Sessyą na zaiutrz na godzinę 10. rano

SESSYA LXXVII.

Dnia 17. Marca we Wtorek.

PO zwykłym zagaieniu przez Imć P. Marszałka Seymowego i Konfed: Koron: Imć Pan Kafzte-
lan Biecki w zabranym głosie wyraził, że bro-
nić swojej własności, każdego miłość pociąga,
lecz ta częstokroć bywa zawodna. Jest zaś ie-
dna własność, która naywięcey każdemu bywa
obroną, to jest, cnoty zdobiące stan ludzki, w któ-
rych Duchowieństwo Polskie dosyć nam dało do-
wodu na dniu wczorayszym iak się dystryguwie,
należy tedy nam teraz nie dać się upadłać w ich
naśladowaniu, gdy przystąpiemy do Ziemskich po-
datkow &c. Nareszcie podał do łaski przydatek
do tegoż projektu.

Imć P. Marszałek Seymowy oświadczył, że lu-
bo na dniu wczorayszym, co do projektu od
Duchowieństwa wypłacać mającego jest liczba u-
determinowana iednak istota słow nie jest zupeł-
nie ułożona, a przeto Imć Pan Sekretarz tenże
projekt przeczyta, który natychmiast przeczytał,
po przeczytaniu Imć Pan Chelmski radził,
ażeby dolożyć te słowa, ażeby ze wszelkich dobr
i dochodow Duchownych procent 20. był opła-
cony.

Xiążę Imć Biskup Wileński na ten wniosek
odpowiedział, że Duchowieństwo zawsze okazu-
jąc swoją powolność pozwoliło już na podatek,
który wczoraj ogłoszony iednomyślnością, lecz
zadziwia mnie mocno aby miało być umie-

szczone to słowo od wszelkich dochodów, gdyż tym wyrazem można będzie żądać, ażeby i od iałmużnow i osiar dobrowolnych ubodzy Plebani opłacali się takowe stanowią Prawo byłoby największe czynić na Duchownych obciążenie. A przeto na podatek tego słowa wszelkich nie-pozwalam.

Jmć Xiądz Biskup Poznań: łączył zdanie swoje z poprzedzającym Xięcia Imci Biskupa Wileńskiego, że wielkim byłoby pokrzywdzeniem, gdyby ten wyraz, od dochodów wszelkich, miał się utrzymać. Albowiem czy można ażeby od wyderkaffowych Summ od których procent tylko po poł czwartą placony, i ten często w wielu miejscach niewypłacany, nie bierze z nich dochodu, corocznie opłacać się. A iako wielu gorliwych słyszałem Poślow, za ubogimi Duchownymi obciążających, tak ośmielałem się upraszać Jmć Pana Chełmskiego, ażeby od swego wniosku raczył odstąpić.

Jmć Pan Kochanowski Posel Sandomirski wniosł, ażeby lustracja do dobr Duchownych tak iak do Królewskich i do Ziemskich była wyznaczona w której okoliczności podał swój przydatek.

Jmć Pan Chełmski rzekł, że prawo stało na Starostów, ażeby 50. procentu opłacali, od którego zadziwiłoby nas gdyby się teraz chcieli excypować, podobnież na dniu wczorajszym na wszelkie dochody Duchowne stanęła ugoda, dla czego dziś od tego chcą się usuwać, i łatwiej żeby dobra nadawcze z nadawczemi, które darmo posiadają jednemu prawu podlegały nie równając ich z dobrami ziemskimi, które za własne pieniądze są kupowane i słyszałem na dniu wczorajszym Jmć Pana Mierzeiewskiego Pośla Podolskiego.

go oddany przydatek w którym do dziewięciu Milionow znayduie się wynaleziony fundusz z Dobr Duchownych odpadtych, w Kordon szczer- gulnie, upraszać mi przychodzi J. O J W. Ichmć Xięży Biskupow, ażeby chcieli podać tych Re- gestr, takowe żrozdo powiększy dochody na po- mnożenie Woyska. Ale że nawet znayduią się takowe summy, o których sami Ichmć Xięża Bi- skupi może nie wiedzą. Czyż nie jest przyzwolicie ażeby dochody iako właściwe były Rzeplitey po- wroczone. A przeto tenże przydatek popierać nie omieszkiwam

Tu znowu Jmć Pan Marszałek Seymowy za- iecil Jmć Panu Sekretarzowi czytanie projektu wspomnionego, lecz po przeczytaniu Xżę Imć Czetwertyński przymowił się, że nienależy po- ciągać do tak wielkiej opłaty ubogie Klasztory, i owszem wcale uwolnić ie od tego, w ktorey o- kolicznosci oddał swoy przydatek do łaski.

Jmć Pan Podlaski Kuczyński rekomendował J. K. Mei na Biskupstwo Krakowskie J. W. J. Xdza Turkięgo Biskupa Łuckiego, a na Biskupstwo Łu- ckie Imć Xdza Sekretarza Soltyka.

Jmć Pan Szymanowski Posel Sochaczewski po- dał projekt, ażeby za wniesieniem prozby J. K. Mei do Oycy Świętego wyjednane było breve do składania tu na ręce Nuncyusza Sakry, od ktorego opłata tak wielka ażeby nie była.

Jmć Pan Sieradzki Tymowski ubolewając nad stratą czasu upraszał Imć Pana Marszałka, aże- by raczył zapytać się o zgodę na uchwalone już prawo szczerogoinie o słowo jedno spor utrzymu- jące, ażeby Ichmć Xięża Biskupi już niechcieli więcej czynić trudności.

A gdy tak Ichmć Xięża Biskupi Kiliowski, Łu-

cki, Wileński niechcieli odstąpić tego, ażeby umieszczone było słowo wizerunków. Jmć Pan Szymanowski Poseł Czerński odezwał się, że więcej jest Oratorów iak gorliwych dla Woyska Obrónców, żądał więc ażeby Turnum było w tey materyi, i dla prędszey decyzyi.

Jmć Pan Kublicki Poseł Inflantki radził dołożyć, że „od wszelkich dochodów stałych i pewnych,, na takowy wyraz Ichmć Xieża Biskupi pozwolili, i Jmć Pan Marszałek z tym przydatkiem zalecił Jmć Panu Sekretarzowi czytanie wspomnianego projektu, po czym trzy razy zapytawszy się o zgodę, iednomyslnie zezwolili.

Jmć Pan Marizalek Seymowy zalecił dalsze czytanie Projektu Jmć Panu Sekretarzowi; po przeczytaniu zabrał głos Jmć Pan Krasinski Poseł Podolski utrzymując, że iuż na cały tenże Projekt, iako ofiarę od Duchowieństwa złożoną powinny iednomyslna nastąpić zgoda.

Jmć Pan Zalewski Poseł Trocki wyraził, że na ten warunek nie może pozwolić abyśmy zamiast podatkow czynili tylko obietnice, na ten czas dopiero przydatnym będzie, gdy się obaczemy że iuż mamy ustanowiony dochód. Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski rzekł, że w tym warunku nie oto chodzi, aby nie dali, lecz ażeby napotym z Ziemiankami podatkami porównani byli.

Jmć Pan Marizalek chcąc przyspieszyć dokończenie tey materyi zalecił czytanie wszystkich przydatkow, Jmć Panu Sekretarzowi, po czym Jmć Pan Kanclerz Koronny wzabranym głosem wyraził przystąpienie do czytania wiadomości, od Posłow ze Dworow zagraniecznych ato semotis arbitris. Po przeczytaniu onychże Sessya solwowana na Czwartek na godzinę 10. rano.

SES.

SESSYA LXXVIII.

Dnia 19. Marca we Czwartek.

POzagaśnieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Kontederacyi Koronney Jmć Pan Sekretarz przeczytał kontynuacyą projektu o Duchowieństwie. Po czym zabrał głos Xiążę Jmć Prymas w którym wyexplikował względem spadku dochodów od Duchowieństwa w Xięstwie Galicyi i o uczynionej konwencyi z której naznaczona Summa czterekroć stotyścię odebrana i ulokowana jest na dobrach Jmć Pana Prota Potockiego, a ztey fundusze są wsparte to jest na reperacyą zruinowania Akademii Krakowskiej i kupienie domu od Xięży Karmelitów dla uczących się wteyże Akademii Chirurgii &c. wspominał daley o pozostałych jeszcze Summach około dwóch milionów, które Rzeplita ma moc do windykowania i oneż podług woli swoiey rozrządzenia &c.

Jmć Pan Kublicki Poseł Inflantki przymowil się względem skasowanego Klasztoru Panien Karmelitek, których posagi na dobrach lokowane, zapytać się należy, kto je wręku swoich trzyma. Mowil także przypominając swoy dodatek względem deputacyi do Ichmć XX. Biskupów o porozumienie się i zainformowanie o wszelkich zaległych dochodach w zakordonowanym Kraiu.

Przymawiali się niektorzy Posłowie za ubogie-

mi Klasztorami i Plebanami, ażeby z ziemskim tyłkō podatkiem porównane byli.

Jmć Pan Zakrzewiki Staroſta Radzieiowski Poſeł Brzeſki Kuſiawki przymowił ſię za Klasztorami Xięży Piarow, którzy bardzo ſzczupłe mają ſiandufze a obowiązek ſwoy wuczenia i edukowaiu młodzieży pilnie dopełniaią; przeto ażeby od podatku 20. procentowego, byli uwolnieni.

Jmć Pan Potocki Poſeł Lubelſki przymowił ſię za ubogiem i Plebanami, że uciążaiąc onychże nie wiele Rzeplita do Skarbu użytku przynieſie, i że Plebana mimo dopełnienia obowiązkow ſam honor wiąże, ażeby miał przyzwote Stanowi ſwemu życie, przeto radził, ażeby nie-maiący dwoch tyſięcy dochodow z dobrami ziemſkimi w podatkowaniu byli porównani.

Jmć Pan Sekretarz przeczytał wspomniony projekt z poprawą, że Plebani nie maiący dochodow iak dwa tyſiące, podatkom tyłko ziemſkim podlegać będą. O co Jmć Pan Marſzałek Seymowy zapytał ſię po trzy razy czyli ieſt zoda. Anato iednomyſłnie wſzyſcy zgodzili ſię.

Czytał potym daley Jmć Pan Sekretarz kontynuacyą tegoż projektu, to ieſt: Zakony zatrudniające ſię edukacyą Młodzieży, iż podobnież podatek tyłko dobr ziemskich opłacać mają.

Jmć Pan Matuſzewicz Poſeł Brzeſki Litewſki wniol, że gdy pozwolenie będzie ogólne dla Zakonow dawania edukacyi młodzieży, może ſię wielu dla uniknienia podatkow namnożyć, a zdatnych do tego ludzi mieć może nie będą.

Jmć Pan Potocki Poſeł Lubelſki oſądził to zdanie za ſprawiedliwe, dał ſwoy dodatek z oſtrzeżeniem, iż chcące Zakony zatrudniać ſię

edukacyią maig się referować do Kommissyi edukacyney i dopiero od niey na to pozwolenie wyiednać.

Jmć Pan Kasztelan Rogoziński wniósł za Jmć Xiędzem Opatem Trzemeszyńskim który na dwunastu alumnów swym kosztem szkoły wystawił, i szpital na 30. ubogich, ażeby od tegoż podatku był uwolniony. Na to Jmć Pan Marszałek odpowiedział, że za osobnym projektem ta rzecz będzie udecydowana, a gdy długi czas interlocutorie tak za ubogimi Zakonami iako i za edukującemi trwały spory, Jmć Pan Niemcewicz Posel Inflantki wniósł, ażeby w edukacyi najmocniey wbiłali w pamięć, iż strata czasu iest droga a osobliwie w obradach publicznych. Po czym na tenże punkt Jmć Pan Marszałek Seymowy za potroynym zapytaniem się o zgodę iednomyslnie zezwolenie otrzymał i Seffya solwowana na zaiutrz na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXIX.

Dnia 20. Marca w Piątek.

Po przyściu Nayiaśnieyszego Pana do Senatu, i zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania kontynuacyi projektu to iest względem Seminariów do edukacyi Kapłanów Świeckich ustanowionych, tudzież szpitalów na podrzutki, i dla chorych iakoto Xię-

ży Bonifratrow i Panien Mi'osiernych &c. uwolniając wspomniane zgromadzenia od podatku teraz ustanowionego.

Po przeczytaniu tegoż projektu Jmć Xiądz Biskup Kłowski przymówił się, ażeby Jchmć XX. Wikaryusze którzy bardzo szczupły mają dochód a bez nich parafii obeysć się nie mogą, iako to i w iego dyccezyi wiele jest takich mieysć w których wspomniony Wikaryusz ledwie 100. kilkadziesiąt Zł. ma do Roku i z tych przyzwoicie utrzymać się nie może. Przeto żądał, ażeby od podatku by'li wolni.

Xiążę Jmć Czetwertyński Kasztelan Czernichowski upraszał, ażeby przydatek iego i osfrzeżenie przy początku tegoż projektu uczynione względem ubogich Kłoztorow, które z samych prowizyi żyją a nie mają dochodu więcej na dwa tysiące podobnież od tego podatku byli uwolnieni. Na tak wy wniosek wielu Jchmć Panow Posłow pozwolić niechcieli.

Jmć Pan Krasński Poseł Podolski potwierdził za sprawiedliwy wniosek Xięcia Jmci Kasztelana Czerniechowskiego. A Jmć Pan Gutakowski Starosta Kapinowski dawniejsze osfrzeżenie swoje przypomniął, ażeby Zakony prożnujące miały wyznaczone iakowe rękodziela ktoremi by się zatrudniały.

Jmć Pan Matuszewicz Poseł Brzeski Litewski ubolewał nad stratą czasu w tak małej materji, a wielkiej wagi ustanowienie podatkow ziemskich, Etabu Woyska i inne w odw'oki idą, za czym upraszał Jmci Pana Marzalka o zapytanie się zgody na przeczytany projekt.

Po przeczytaniu powtornie przez Jmć P. Sekretarza wspomnionego projektu Jmć Pan Marzalek

Seymowy po trzy razy zapytał się o zgodę, na co lubo Xiążę Jmć Kasztelan Czernichowski nie chciał pozwolić dopoki jego wniosek nie będzie umieszczony; atoli widząc większość głosu zgadzających się, musiał odstąpić, i jednomyślna nastąpiła zgoda. Czytał potym dalszą kontynuacyę tegoż projektu Jmć Pan Sekretarz, to jest względem ułożenia przez Ichmć Xięży Biskupow każdej Dyecezyi subfidii charitativi, ażeby nie było z uciążeniem Plebanow ubogich, które to subsidium odtąd do Skarbu Koron: w Koronie, a Litewskiego w Litwie wypłacać mają, na co lubo nieco były niezgadzające się zdania, jednak w krotce odmienione zostały zezwalając jednomyślnie na tenże punkt.

Przystąpił potym Jmć Pan Sekretarz do czytania dalszego, to jest, przydatku przez Jmć Pana Mierzeiewskiego Posła Podolskiego oddanego względem summ czterokroć sto tysięcy zł: z Kordonu Cesarzkiego przez Konwencyę wypłaconych tudzież innych tamże zaległych &c. Po przeczytaniu onegoż i przymowieniu się do tegoż przydatku przez Jmć Pana Mierzeiewskiego, Xiążę Jmć Sapieha Marszałek Konfed: Lit: radził, ażeby przez te dwa dni Sobotę i Niedziele Ichmć deputowani do Konfitytucyi wraz z nami Marszałkami u Xiążęcia Jmci Prymasa na Konferencyi z Kollegium Episcopale złożoney o wspomnianych Kapitałach ułożyli się; po czym in ordine tegoż Jmć Xiądz Pod-Kancelerzy Koron: solwował Sessyę na Poniedziałek na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXX.

Dnia 23. Marca w Poniedziałek

JMc Pan Marszałek Seymowy i Konfed: Koron: w zagaieniu swoim wyraził względem Summ i dochodów z Dobr Duchownych zaiętych konwencyą, w ktorey okoliczności z zlecenia J. K. Mei i Stanow Zgromadzonych na ostatniey Sessyi na Konferencyi Xięcia Jmci Prymasa mianey z Ichmć Xięży Biskupami, iż z doniesienia onychże uwiadomić przedsięwziął, że Kapituła Łucka utraciła za Kordon do sto tysięcy. Imć Xiądz Biskup Łucki, na utrzymanie Seminarium ofiaruje 50,000. a drugie 50,000. tysięcy przydania Stanow Rzeplney doprasza się. Podobnież Imć Xiądz Biskup Kłowski, Imć Xiądz Biskup Chełmski za swemi Seminar:ami ubogimi dopraszali się, ażeby z tychże pozostałych Summ po 50,000. mogli pozyskać od Rzeczypospolitey wsparcie, równie i Biskupstwo Kamienieckie, które przez zakordonowanie znaczny poniosło stratę, w ktorey to okoliczności ułożony Projekt zalecił Jmć Panu Sekretarzowi przeczytać.

Jmć Sekretarz przeczytał wspomniony Projekt, tak względem Summy 400. sto tysięcy przez Konwencyą od Cesarza Jmci wypłaconey i na fundusz Akademii Krakowskiej użytey, oraz Szpitalu S. Łazarza w Krakowie, tudzież względem Summ zaległych.

Po przeczytaniu tego Projektu Imć Pan Jezier-

ski Kasztelan Łukowski w zabranym głosie naj-
przód chęć J. O. Xiecia Jmci Prymasa okazaną
na utrzymanie Akademii Krakowskiej pochwalił,
że do znacznej okoliczności stopnia przy-
szła. Rzekł dalej że Akademia Krakowska ieże-
li utraciła 70. tysięcy przez zakordonowanie, lecz
więcej zyskała nad 400, sto tysięcy zł: więc ra-
dził ażeby ta Summa na Skarb była odebrana,
a trzy Klasztory po Jezuickie w Krakowie były
na użytek Akademii przedane. Także gdy jest
54. Opatw można by bezpiecznie dwa Opatwa
dla Akademii poświęcić i oddać. Przypominał
Xieństwo Siewierkie, które żadnego Podatku ani
od ciepła Papieru nie opłaca &c.

Jmć Pan Chelmski w zabranym głosie dowo-
dnie explikował względem funduszu odpadłych
Dobr Duchownych w kordon. Rzekł dalej 46.
Milionow potrzeba na Wojsko, a z kądże czerpać
będziemy tak znaczna Summę. kiedy Starostowie
uchyliłi się od podatku, naturalnie Duchowni po
ludzu, a Ziemianie sprawiedliwie uchylać się ze-
chcą. i skończy się na tym, że Wojska mieć
będziemy. Do zapalu chęci Wojska, potrzebny
jest zapal umysłu ustanowienia funduszu na niego
&c. Na koniec radził, ażeby przystąpić ad Tur-
num tej propozycji, czyli Summy zakordonowa-
ne odpadły do Rzepliiy należące, maiz poyść na
podatek Wojska lub nie?

Jmć Pan Jezierski Kasztelan Łukowski obstawiał
przy Projekcie Jmć Pana Mierzejewskiego Posła
Podolskiego podobnież popierał Jmć Pa: Chelm-
ski tenże Projekt. Xiążę Adam Czartoryski Poseł
Lubelski rzekł: że rozrządzenie summ cztery kroć
sto tysięcy przez Xiecia Prymasa jest chwalebne,
tu zaś strata czasu próżna na sporach, raczey na-

czy iak nąypředzey przystąpić do podatkw Ziemskich, a dopiero okaże się dowód prawdziwego Patryotyzmu.

Jmé Pan Sekretarz przeczytał powtórnie wspomniony Projekt, lecz iedni żądali Turnum, inni ażeby uchylili wzmiankę o sumie przez Konwencyą wypłaconey cztery kroć sto tysięcy, a na reszcie dochodów zakordonowanych na Skarb aby były odebrane pozwalali; inni excepcye względem niektórych Plebanii czynili. A gdy na samych sporach i do ugodzenia nie przychodziło, Król Jmé zaprosiwszy Ministerium do siebie przez Jmé Xiędza Pod-Kancelerzego Koron: solwował Sessyą na dzień iutrzeyszy na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXXI.

Dnia 24. Marca we Wtorek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmé Pana Marszałka Seymowego i Konted: Koron: Jmé Pan Sekretarz przystąpił do czytania Projektu na dniu wczorayszym rozpoczętego, po którego przeczytaniu Jmé Pan Jezierika Kasztelan Łukowski w zabranyim głosie w krotkosci słow explicował: że zatrudniać tego Projektu strach z prywatą wstrzymuie, którą okoliczność chyba przez Turnum podług propozycyi na dniu wczorayszym od Jmé Pana Chelmskiego podaney załatwić będzie można.

Jmé

Jmć Xiądz Biskup Kiiowski tłumaczył się, że iako wczasie podatku na Duchowieństwo stanowionego nie usuwali się od tey ofiary, tak gdzie sprawiedliwość zachodzi spodziewają się, iż Nayaśnieysza Rzeczpospolita, na pokrzywdzone Dycecezye przez odpadle Dobra w kordon mieć będą względy.

Jmć Pan Kaliński wnioś, ażeby przydatek iego niepodciągając pod te prawo Probostwa, Prebendy, i wikarye w Polszcze będące, umieszczony był.

Jmć Pan Sekretarz z tymże przydatkiem, przeczytał wspomniony projekt względem Summ i dobr odpadłych za Kordon, a przez Konwencyę z Cesarzem Jmcią w Roku 1773. Rzeczypospolitey ustąpionych i R. 1776. do rozrządzenia Xięciu Jmci Prymasowi pozwolonych, iż te na Skarb Rzeplitey dla Woytka mają być odebrane niepodciągając pod te prawo Probostw, Prebendow, i Altaryow, w Polszcze będących.

Po przeczytaniu projektu z przydatkiem Jmć Pan Chelmski nie chciał na to pozwolić, Jmć X. Biskup Smoleński wzabranym głosem dowiodł obfzernie historyę nadania wó Koscielejney zwaney beneficium ktore do Opactwa Tynieckiego Kollacyi należało i przez czas długi Xięza Benedyktyni w tymże Probostwie curam animarum utrzymywali, dopiero po odebranych zakordonowaniu do kollacyi J. K. Mei podpadło i te Jmć Xiądz Sierakowski in vim zasług od Nayaśnieyszego Pana pożył, sądził więc iż ani przywileje J. K. Mei ani zasługi tak zacnego męża niepowinny podpadać odmianie.

Podobneyże myśli i zdania Xiążę Jmć Sapięha Marzalek Konfederacyi Litewskiej, Jmć

pan Kaliski, i Łomziński utrzymywali, za Jmć Xiędzem Sierakowikim, lecz gdy nato wielu Połkow zezwolić niechcieli, Jmć Pan Suchorzewski Poseł Kaliski, ponowił wczoraysze swoje oświadczenia, że jeżeliby nad temi szczegółami drugi dzień nadaremnie przepędzali, które dla Rzeczypospolitey dodalszego postępowania Materyi podatkow są zawałą, obaw ać się trzeba, ażebyśmy na wstyd całej Europy nieprzyzili, gdy na Woysko uchwalone podatki nie ustanowimy, a zatym o propozycyą ad turnum upraszał, czyli ma być z przydatkiem lub bez przydatku.

Gdy potym bardzo długie trwały spory żądających iednych przydatkow, drugich nie pozwalających, po kilkakrotnym czytaniu wspomnionego projektu, gdy jednomyslność niebyła, Jmć Pan Marzałak Seymowy przedświałł to mówić propozycyą ad turnum przed którą Jm Pan Zalewski Poseł Trocki przymowił się interlocutione, że pokilkakrotnym czytaniu gdy porozumiał tenże projekt i przeciw niemu spory, zdaiemu się tym środkiem załatwić, ażeby odłożwszy na dalszy czas decyzyą Summy Xiążęciu Jmć Prymasowi do rozrządzenia daney, oraz żądania X ęży Biskupow, iż w samym ogólnym rozumieniu dobr i Summ przez konwencyą należących, ustanowić teraz prawo z przydatkiem, Jmć Pana Kaliskiego względem zabezpieczenia Probostw, Prebend i Alataryow na mocy erekcyi i funduszow w Polfzcze zostających.

Na takowy wniosek wszyscy zezwolili, i Jmć Pan Marzałak Seymowy oświadczył, iż cały projekt idzie wdelatę szczególnie pierwszy punkt za osobny projekt podług zdania Jmć Pana Tro-

ekiego przepisać każe któryby natychmiast przepisany i przez Jmć Pana Sekretarza przeczytany, po potrójnym zapytaniu się przez Jmć Pana Marszałka czyli jest zgoda na niego iednomyślnie wszyscy zgodzili się. Poczym Jmć X. Podkanclerzy Koronny solwował Sessyą na Czwartek na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXXII.

Dnia 26. Marca we Czwartek.

Jmć Pan Marszałek Seymowy i Konfederacyi Koronney wzagaieniu swoim wyraził, że gdy już ustatemuy wstąpiu wktorym się Oyczyźnie wywiązywać należy, ieżeli uprzedzeni, iesteśmy od Starostw i Duchowieństwa, wuczynioney ofierze podatkow, to uprzedzić się niedamy wchęci iednomysłney złożenia zdobr ziemskich zasilenia na utrzymanie stotyśięcznego uchwalonego Woyska, do ktorego celu przybliżając się dokontynuacyi rozpoczętego projektu Jmć Pana Samodirskiego opodatkach ziemskich. Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania.

Wtym zabrał głos Jmć Pan Kacztelan Biecki wktorym usilnie domagał się, ażeby nim się przystąpi dopodatkow ziemskich wprzod wrocwszy do artykułu 17. Kommissyi Woyskowej, potrzebne dla bezpieczeństwa, Obywatelow całego Państwa zabiegając wszelkim uciążliwościami Woyskowym ustanowione były sądy Cywilno-Woyskowe, wktorey materiy uprzązał Jmć Pa-

na Marszałka Seymowego, ażeby natychmiast ten wniosek jego sprawiedliwy jeżeli nie będzie iednomyślny nato zgody, per, turnum i formowanie propozycyi takowej, czyli wprzód podatki ziemskie, czyli sądy Cywilno-Woyskowe decydować się mają, był ułatwiony. i

Na takowy wniosek iednomyślnie wszyscy nie pozwalali, lecz o przystąpienie do czytania projektu o podatkach dopraźniali się.

Dany był potym głos Jmć Panu Bierzyńskiemu Poślowi Kiiowskiemu, który doniósł zgromadzonym Stanom, o ułożonym w Zytomierzu liście i podpisanym przez Senatora i Urzędnikow, oraz Obywatelow Woiewodztwa Kiiowskiego 56. i tegoż listu do JW. Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney prześlanego, oprzeczytanie przez Jmć Pana Sekretarza dopraźniali się, który natychmiast przeczytał, zawierający wsobie zażalenie, wraz z prozbą złączone, od Nayaśniefzych Stanow Rzeczypospolitey, ażeby nie odwołocznie raczyły przychylić się do dania Woyskowej pomocy przeciw szeregającym się buntom Chłopskim, które gdy w początkach niebędą uśmierzone, nietylko toż Woiewodztwo Kiiowskie, lecz i inne w sąsiedztwie znajdujące się staną się ofiarą, i łupem zbuntowanego pospolstwa. Po przeczytany tym liście, wspomniony Jmć Pan Bierzyński, kończąc swoy głos upraźniał imieniem tegoż Woiewodztwa, ażeby Stany zgromadzone iak nayprędzey posilki Woyskowe tamże wysłać raczyły, gdyż przymuszeni będą opuścić majątki swoje ocalając życie, przez co iak wielka Rzeczypospolitey byź może szkoda, każdy osądzić może.

Jmć Pan Marszałek Seymowy i Konfed: Koron: odpowiedział na żądanie Jmć Pana Kniowickiego, iż iak tylko odebrał wspomniony list, tak zaraz zniósłszy się z Kommissyą Woyskową, ponowił zdane sobie zlecenie dawney od zgromadzonych Stanow, ażeby taż Kommissya wydała tamże posilki Woyskowe; ma honor donieść, iż swoy skutek wzięło, gdy po wydanych Ordynansach dwa Pułki z Litwy, ieden Jmć Pana Bielaka, drugi Jmć Pana Byszewskiego, już z mieysc swoich ruszyli i w aktualnym są marszu ku Ukrainie; także Pułk z Wielkiej-Polski Jmć Pana Byszewskiego tamże wymaszerował, doniósł także Jmć Pan Marszałek Seymowy, iż na podobne żądanie Obywatelow Woiewodztwa Wołyńskiego od Kommissyi porządkowey Przświetna Kommissya wydała Ordynanse do wykomenderowania z Kamieńca Podolskiego i z Dubna konsystujących niektórych Regimentow na zabezpieczenie tegoż Woiewodztwa, wspominał oraz o Raporcie od Jmć Pana Generała Artylleryi Koronney, iż w tym czasie żadnych nowych buntow widzieć się nie dało na Ukrainie. Jmć Pan Kasztelan Rypiński przymowił się, ażeby przed podatkiem Ziemiańskim wprzód jeszcze na Kawalerow Małachskich był uchwalony. Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koron: odpowiedział, że nie iest tu teraz mieysce, bardziey przy Duchownych podatkach należało się to ośrżeżenie uczynić, w tym zalecił Jmć Panu Sekretarzowi czytanie Proiektu o podatkach Ziemskich.

Jmć Pan Kasztelan Biecki na czytanie onegoż nie pozwalał; Jmć Pan Małachowski Poseł Sandomirski przymowił się za swoim Proiektem, że ten rozpoczęty nie może bydź porzucony, gdyż-

by to było oczywistym zgwałceniem Prawa Roku 1768. a przeto o czytanie onegoż dopraszał się. Jmć Pan Kasztelan Biecki obstawiał przy swoim wniosku i upraszał o Turnum.

Xiążę Jmć Sapięha Marszałek Konfed: Lit: w zabranym głosie wyraził, że dosyć nieszczęśliwościami różnemi obarczeni jesteśmy, ieszcze dziś chcą gwałtem od zysku sławy nas oddzielać, gdy się już zbliżamy do tey miley pory od ktorey uszczęśliwienie całego Narodu zawisło, iuż tu widzę pogłaska Zagranicznych poteneyi sprawdzać się здаie, że gdy przyidzie do podatku Ziemskiego chęć Patryotyzmu początkowa oстыgnie i zgasnie, nie uznaie tu potrzeby złożenia Sądow Cywilno Woylkowych, bo chcemy sądzić, a nie mamy kogo, wiem że dawne prawa nie są zniesione, iest Kommissya Woylkowa, a tym bardziey że iest ieszcze Seym, gdzie prędko każdy sprawiedliwość może znaleźć, były i dawniey sądy i Cywilno Woylkowe, były Regestra, ale nie iest tak zły Polak aby było kogo sądzić. Okazali gorliwość swoją Starostowie i Duchowni, niech teraz okaże każdy Obywatel iak iest czuły i gorliwy Patryota dla swoiey Oyczyzny względem wniesieniu Jmć Pana Kasztelana o Kawalerach Małtańskich nie iest tu teraz miejsce, lecz trzeba nam trwałych i znaczniejszych Ziemskich podatkow, a dopiero potym wszelkie żyzodła, które tylko podadzą się do pomnożenia Skarbu czerpać będzie można. Przyidzie Etat, znajdzie swoje miejsce zabezpieczenia dla Obywatela od Woylkowych, nie chcemy teraz od tak zbawienego oddalać się momentu, i o czytanie Proiektu podatkow Ziemskich dopraszam się.

Jmć Pan Sekretarz zaczął czytać wspomniony

Projekt, lecz Imć Pan Kasztelan Biecki nie pozwa-
 iał, na którą kontradykeę. Imć Pan Potocki Poseł
 Lubelski odpowiedział, że byłoby to naywiększą
 ochydą dla każdego Obywatela, któryby w tym
 momencie gdzie przychodzi naywiększy okazać
 powód gorliwości i Patryotyzmu iść wstecz
 zdaniem swoim, niepozwalając na podatki Ziem-
 skie; mógł takowy stanąć w początku tego Pro-
 iektu z opozycyą, ale gdy już uchwalone są z
 tegoż Projektu podatki na Starostów i Duchowień-
 stwo, izaliż godziwa rzecz jest, ażeby tych obar-
 czywszy podatkami, samym się teraz uchylać?
 Niech ta niesława na samych nieprzyjaciół pada
 Ojczyzny, kto dobrze życzący, tego nigdy żądać
 nie będzie, upraszał więc Imć Pana Marszałka
 Seynowego do przystąpienia do rozpoczętych ma-
 teryi.

A gdy Imć Pan Kasztelan Biecki długo trwając
 przy swoim wniosku żądając Turnum, Król Imć
 zaprosił go do Tronu, i tam słownie upraszał te-
 goż Imć Pana Kasztelana Bieckiego, ażeby gdy
 jednomyślna Izby zgoda na Projekt podatkowy i
 on raczył swego wniosku odstąpić, zapewniając,
 że po skończonym tymże Projekcie do ustanowie-
 nia Sądów Cywilnych przystąpią, na które żada-
 nie J. K. Mci, Imć Pan Kasztelan uczynił oświad-
 czenie odstępując swego wniosku, ile zapewnio-
 nym będąc, że po skończonym tym Projekcie Sądy
 Cywilno Wojskowe będą ustanowione.

Imć Pan Sekretarz Seynowy przeczytał ten
 Projekt Imć Pana Sandomirskiego stanowiący 10.
 procent od sta z dochodów wszelkich dobr Ziem-
 skich na utrzymanie Wojska.

Imć Pan Matuszewicz Brzeski Lit: przymowił
 się, że się bynajmniej nie przeciwi temu Proie-

ktowi, i chętnie na niego zezwala szczególnie odmieniając słowa onegoż okazując wolność Szlachetną, podał w innych wyrazach tenże Projekt dając mu najpierw tytuł: Ofiara wieczysta Stanu Rycerskiego Obojga Narodów na Wojsko; daley wyraził, że widząc tyle niechęśliwościami obciążoną Ojczyznę własną przekładając miłość dobra publicznego nad swoje majątki, chętnie dla ratunku teyże Ojczyzny, ofiaruje wieczyście z dochodów pewnych i stałych swych Ziemskich 10. procent od sta, a to na Wojsko zabezpieczając majątki Szlacheckie

Po przeczytaniu tego Projektu Jmć Pan Marzałek Seymowy i Konied: Koron: po trzy razy zapytał się, czyli jest na niego zgoda, na który jednomyślnie wszyscy i z ukontentowaniem wszyscy zezwoliłi. A tu Jmć Pan Marzałek Seymowy w zabranyin głósie rzekł: nim wsunągnę rękę do podpisu wyroku Przesw. etnych Stanow najpierwszym dać mi nie jest obowiazkiem z głębokim uczuciem złożyć u Tronu W. K. Mei powinszowanie, że w przeciągu 25. letniego panowania, przyszedł ten moment, szczęśliwy, w którym sława całego Narodu iasnić zaczyna, gdy na utrzymanie swey powagi ustanowione Wojsko sto tysięcy dziś pożykało skutek iego potwierdzenia przez zaśliski uchwalone; nie mniej i wam winiszować należy Zgromadzone Stary, że duch jednomyślności zgodnie, jednomyślnie z ukontentowaniem w tey uchwale ofiary wieczystey na wasze majątki uczynionev okazując gorliwość Patryotyczną w przytomności publiczney, jest potwierdzony; niech i mnie częstkę tey sławy wiekopomney utrzymującemu na dopełnienie

wewnę-

wewnętrznego ukontentowania wolno będzie zafi-
lić się dobroczynney W. K. Mei ręki ucałowaniem.
Poczym Jchmć Panowie Marzałkowie Konfe-
deracyi Oboygá Narodow przystąpili do pocało-
wania ręki J. K. Mei, oraz Jchmć Xięża Biskupi,
Senatorowie, wraz z Ministrami. A tu Król Jmć
potwierdzaąc wewnętrzne ukontentowanie swo-
je miał mowę w następujący sposób.

Jeżeli z rozrzewnienia wyrywały mi się słowa,
wtedy gdy Prześwietne zgromadzone Stany,
uchwałyły flotyfiężne Woysko, któreby wyrow-
nywało sławie przyzwoitey tego Narodu. To
w dniu dzisiejszym z tym większą radością i u-
czuciem mówić mi do was przychodzi, gdy przy-
szedł moment szczęśliwy, w którym jednomyslna
na utrzymanie tegoż Woyska przez ulundowane
zdobń waszych ziemianńskich dochody nastąpiła
zgoda. Od lat 25. włożoną mi na głowę od was
Koronę, gdy mogę mówić, iż dotąd ciernistemi
miałem prześlaną kolcami przez zdarzające się
niezczęśliwości krajowe, atoli dziś tenże Narod
ulubiony lustrem sławy wiekopomney ią przy-
ozdabia, przez okazanie swej jednomyslności,
i gorliwości dla swojej Ojczyzny wraz z Kró-
lem łączący się. Do Boga niosę dzięki, że raczył
nam przychylić te okoliczności, które dziś są u-
skutecznione; uwielbiać was zawsze winien ie-
stem, Prześwietne Stany i równie potomność u-
wielbiać was będzie z dopełnionego teraz chwa-
lonego dzieła, taż sama potomność uwielbiać bę-
dzie tego Marzałka Seymowego, który umiał do
tak szczęśliwego swym styrem i roztropnością
przyprowadzić końca; z tym godnym Marzał-
kiem, zaiste mieścić się powinien Marzałek Kon-
federacyi Litewskiej, gdy zostawiwszy wolnemu

zaradzeniu i dysceptacyi Prowincyom Koronnym, Prowincya Litewska na wszystkie układy, iednomyslnie zezwoliła, niech iefzcze raz będą dzięki Bogu, abyśmy oddalili nastronę wszelkie niesnaski, nienawisci, z miłości zobopólney ratowali podupadłą naszą Oyczyznę, a mamy w tym Bogu nadzieie, iż zakwitnie iefzcze ta Oycyzna wdawney Przodkow sławie. Tu zelzami z uczucia pochodzące i skończył swoy głos. A przeto nie traćmy czasu do uszczęśliwienia dobra naszego, ust nowiny cokiedy ta pora zdaie się. Po skończonym głosie Królewskim Xiążę Jmć Marzilek Konfederacyi Litewskiej podziękował J. K. Mci za takawe oświadczenie. Po czym wżyscy Połowie, całowali rękę Królewską i Sella solwowana na dzień iutrzefzy na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXXIII.

Dnia 27. Marca w Piątek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marzalka Seymowego i Konfederacyi Koronney Jmć Pan Jezienki Kasztelan Łukowski, wzabranym głose wyraził, że lubo na dniu wczorajszym uchwaliliśmy podatek ziemski iednak iak ia rozumieć mogę, gdy przyidzie do kalkulacyi to ledwie na 40. tysięcy wystarczy, stanęliśmy teraz iak z zawiązanemi oczyma, że namacać nie narachować będzie można i zaden rachmistrz przez swoy rachunek nie przyczyni &c.

Rzekł daley, że należy ieszcze nam szukać z innych źródeł dochodów iakoto z Indygenatów z Opaćw i t. d. Po skończonym głosie miał mowę Jmć Pan Stroynowski Poseł Wołyński, który obszernie explikował sposob wybierania dochodów ziemskich na 10. procentu ustanowionych. Przyłączył zdanie swoje do projektu przez Jmć Pana Moszyńskiego, Posła Braclawskiego podanego, o którego podniesienie dopraszał się, lecz na to nie było zgody.

Jmć Pan Kublicki Poseł Inflantki wniósł, żeby Król Jmć który zawsze dla swey Ojczyzny jest z niewygaśłym i przychylnym sercem raczył na wsparcie dochodów ustąpić z dobr swych szlacheckich iaką częśćkę ofiary.

Jmć Pan Roznowski Poseł Gnieźnieński przemawiał się względem buntów Chłopskich, co lubo extra materiam wnosić mu przychodzi, lecz potrzebne ostrzeżenie dla Stanów zaromadzonych uczynić ma za obowiązek, to jest: iż ma pewną wiadomość, że w dobrach pewnych protunkowy podatek cało roczny, na Chłopów od dziedzica jest nałożony; co nie tylko przeciwko prawu teraz ustanowionemu, lecz ta nawet przyczyna, jest nie małą pobudką do wzniecenia buntów poddaństwu, nieśtużnie podatkami uciesionemu. Azatym upraszał, ażeby rygor kary na takich przez prawo był ustanowiony. Też same zdanie potwierdził Jmć Pan Czacki Poseł Czarniechowski.

Xiążę Jmć Czartoryski Poseł Lubelski podobnież naganął takowy postępek nieluczki z poddanymi uczyniony i o wyznaczenie kary natalkowych upraszał. Względem zaś porozumienia dochodów dobr ziemskich wtey okoliczności

ści radził, ażeby z każdej Prowincyi wyznaczyć delegowanych do traktowania z Kommissyą Skarbową i ułożenia sposobu wybierania procentu od tychże należącego.

Xiążę Jmć Sapieha Marszałek Konfederacyi Litewskiej, podobnież zdanie swoje oświadczył, na doniesione uciążenia podatkami poddanych. Przypomniiał sprawiedliwy dawny wniosek i żądanie Jmć P. Pośa Instantkiego, który radził przy wspomnianym projekcie protunkowym przydad rygor na uciążających, w tymże podatku poddanych, aże niebył przyjęty, doydziemy teraz skutki tego, sądził więc nieodwłocznie przez prawo karę na takowych ustanowić.

Król Jmć zaprosiłszy Ministeryum do siebie wkrótkich słowach miał mowę, w której wyraził, że do uczucia na dniu wczorajszym ukontentowania z zażanowionej uwagi myślą przedsięwziął tę małą ofiarę dla swej ukochanej Ojczyzny uczynić, iż czopowe z miast swych Grodna i Brześcia Litewkiego na dochód dla Wojska wieczyście Skarbowi Wielkiego Xięstwa Litewkiego oddaie, którą to ofiarę chce, aby wprawach Stany umieściły &c. Przypomnił się oraz za uciążonemi Chłopami, ażeby natychmiast dla nich sprawiedliwość przez prawo oznaczona była.

Liczne potym były głosy w teyże materii żądając sprawiedliwości, na uciążających poddanych, między którymi Jmć Pan Krasinski Posel Podolski podał stosowny do tego projekt w którym przydatku zdarzonych takowych uciążliwości, ażeby wolno było dziedzica lub Possessor ad instantiam cuiusvis do Kommissyi Skarbowey pozwać, który przekonany dowo-

dem, trzema tysiącami grzywien i dwie Niedzel wieży ukarany być powinien.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski dał swoy przydatek do tegoż projektu, ażeby nie tylko do Kommissyi Skarbowey, ale dla prędszey i prawiedliwosci do Grodu lub Ziemstwa w każdym Woiewództwie wolno było pozwać i z rejestru penallium sądzić. Po przeczytaniu Projektu i przydatku tego, Jmć Pan Zalewski. Poseł Trocki upraszał, ażeby tenże projekt poszedł ad deliberandum sądząc ważność przyczyny, żeby ztąd i niewinni Dziedzice nie byli uciążeni.

Jmć Pan Sekretarz czytał Kontynuacyą projektu Jmć Pana Sandemirskiego względem podatkow od Duchowieństwa Dyklydenckiego i ritus graeci żądany. Po czym Jmć Pan Weysenhoff Infantki, Rożnowski Gnieźnieńki Posłowie, przypomnieli się w tey materyi, a Jmć Pan Kubiecki przypomniał swoy projekt względem Dyplomatow.

Po czym Król Jmć zaprosiwszy do siebie Ministerium przez Jmć Xiędza Pod Kanclerzego Koronnego, solwował Sessyą na Poniedziałek na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXXXIV.

Dnia 30. Marca w Poniedziałek.

PO przyściu Nayiaśn: Pana do Senatu i zagańieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfed: Koron: Xiążę Jmć Marszałek Konfede:

Lit: oświadczył, iż lubo pierwszy głos wypada na Prowincyą Małopolską, lecz z przyczyny na ostatniey Seffyi zatamowania materyi przez Imć Pana Trockiego, za pozwoleniem Imć Pana Marszałka Seymowego, daie głos temuż Imć Panu Trockiemu Zalewkiemu do explikowania się, który dosyć obszernie mówiąc tłumaczył się, iż nie z innego powodu na wniesioną materiyą za poddaństwem. nie pozwalał, szczegolnie mając Prawo za sobą, iż takowy Proiekt konsekwencye wielkie za sobą podługający powinien być dobrze rozważony. Jakoż z mocney nad treścią rozważgi i teraz toż potwierdzić osmiela się zdanie, chciec utwierdzić prawem buntu iących się poddanych, iest to zachęcić onych do większych pokrzywdzeń. Słowem wiele iest takich których umyśli nie nie zastanowia, chochy było co nawiększego. Godne iest skutkow i uwagi aby złych karac prawem i wierzymać o przestępstw, lecz delatoremczęsto może terby był, któryby delatora na siebie czekał. Większe to iest złe, że drugi sam szukać będzie tego delatorstwa i poddanych podniecać przeciwko samym Panom, i tenże delator stanie się nad dziedzicem Tyranem, a poddanych uczyni teyże Tyranu Protektorami. Mamy dobra w których nie ma samych Possessorow iako to w Dobrach Królewskich i Starostwach, coż ztąd wypada za konsekwencya, oto com na ostatniey Seffyi względem wydania Uniwersałow nie przeskadzałem, to teraz na to pozwolić nie mogę, bo przez to większe uciemiężenie, wynika, nie przez Dziedzicow na poddanych ale większe zuchwalstwo wznieci się w buntujących, a sami dla siebie i dla całej Ojczyzny ostatnią ucielemy zgubę; uczmy wprzód poddanych być lu-

dźmi, nim im wolność przyspieszemy, winnym czasie o skutnym tychże losie zaradzić możemy, teraz o ogulney wolności i bezpieczeństwie radzić nam potrzeba. A przeto zdanie jest moje, ażeby Kommissye Skarbowe uczyniły zalecenia po Wojewodztwach swym Officyalistom, którzyby mieli baczną na uciążliwych poddanych protunkowym podatkiem dziedziców, i o tych nieodwłocznie donosili, a Kommissya natych miast onychże pozywała i karała.

Dany był potym głos Jmć Xiędzu Biskupowi Inflantkiemu a po nim Imć Panu Kraińskiemu Podolskiemu, Niemcewiczowi Inflantkiemu Posłom, którzy w jedneyże myśli zdanie swoje mieli utrzymując za poddanemi. Imć Pan Inflantki w swoim głosie wyrazi, iż nie są to fałszywe doniesienia o uciążliwości podatkami protunkowymi poddanych, bo przez na piśmie przysłanych do Kommissyi Skarbowey Rapportow Jmć Pan Potocki Starosta Babimoński powracałszy z Rusi, sam jest świadkiem tych uciążliwych od Dziedziców na poddanych włożonych podatkow, skądże dawniejsze bunt na Ukrainie wynikły jeżeli nie z przemocy własnych Panow nad poddanemi czynionych. Można rachować do sześciu Milionow tegoż ludu nieszczęśliwego, na którego w ucisku obronę żadnego nie mamy postanowionego Prawa. Nie jest tu mowa o przywrócenie Chłopom wolności, ale o zastronienie ich od przemocy i ucisku niesłusciwych Panow. Będzie zabezpieczenie w delatorach, będzie rownie i przeciw fałszywym delatorom obostrzenie; na końcu obrócił mowę swoją do Króla Imci upraszając onegoż, ażeby raczył przemówić potwornie za obronę tegoż poddaństwa idąc tożem

poprzednika swego Kazimierza Wielkiego, który Oycem poddanych był nazwany, dla swóney nad ubogimi litości. Potym Jmć Pan Kasztelan Rypński krotko przyimował się za poddaniemi, a wtym Król Jmć zaprosił Ministerium do siebie, i w krotkich wyrazach ponowił na przyszley Sessyi oświadczenia myśl swoią, że jest sprawiedliwa rzecz, ażeby ten lud który się swoią pracą do uszczęśliwienia całego Kraju przykładał, miał w uciśnieniu swoim od uciemiężających Panow przez Delatorów obronę, upraszał zatym aby ta materya mogła być ułatwiona.

Jmć Pan Rzewuski Posel Podolski rzekł, że wniesiona materya zdaniem swoim wykroczenie przeciw Prawu, może się tym środkiem załatwić, idąc za szanownym głosem Najłaskawszego Pana, otoż dopraszał się, aby zarządzenie to nallapilo, lecz zdało mu się iż osobnym Proiektem z uwagą dłuższą może to być ułatwione, teraz zaś do rozpoczęty dawney materyi względem podatkow ażeby powrócić.

Jmć Pan Weysenhoff Posel Inflantki w obszernym swym głosie explikował, że na cheiwych i nielitościwych dziedzicow, nie nie pomoże ustanowione Prawo zapożyczania przez Delatorów, gdyż tenże może zawsze wynaleść inszy pretext włożonego podatku, bądź przez podniesienie czynszu, bądź przez podwyższenie pańszczyzny, i tak zawsze u cheiwego Pana nieszczęśliwym być musi poddany, i pierwey dłuże niewolnicze z ciemney niewiadomości wyprowadzić należy, a dopiero ciała ich do wolności przysposobić &c. Nareszcie nie pozwalał na ten Proiekt

Jmć Pan Chelmski dopraszał się o głos, lecz Jmć Pan Marszałek Seymowy oświadczył, iż sam
mówić

mówić będzie, lecz gdy Xiążę Jmć Biskup Wileń-
 ski odpowiedział, iżeli to może być, iż Po-
 seł zabierający głos pożyteczniejszy dla Naro-
 du myśli swoje odkrye, więc ustępuje onemuż.
 Jmć Pan Marzałek Seymowy, podobnież u-
 stąpił, i dał głos Jmć Panu Chmiemu, który
 w obizerney mowie swojej wyraził zd nie swo-
 ie, w materyi żadanego prawa za poddaniemi,
 że nie sądził tak nagą potrzebą popierania
 wolności oychże, niepomyślnie żądając wno-
 sząc skutki, bo iako każdy despota nie nagle ale
 potrochu czyni w kraju swym zamieszkania,
 pozwalając jednym zbytnią wolność, drugich
 uciążając, i niby z Oycowickiej trokliwości, uwal-
 nia poddanych, a sam siebie czyni mocniej-
 szym, tak w Narodzie naszym Prawa Kardyna-
 la wolności wzruszonemu zostali, dając wię-
 kszą wolność swoim poddanym: kto uczył i pod-
 danyh swoich siebie nie Narod cały kazi i po-
 krzywdza. Zakończył głos swój nie pozwal-
 ając na tenże projekt.

Jmć Pan Marzałek Seymowy przystępując
 do żądania wielu Posłów, zalecił czytanie Jmć
 Panu Sekretarzowi, raportu do Kommissyi Skar-
 bowey, który natychmiast przezeń, najperw
 domieszczenie od Kommissyi porządkowey, która
 posług zalecenia Jmć Panow Marzałkow Kon-
 federacyi uwiadomiła Obywatelów, iżeli z pod-
 danemi swoltemi łagolnie postępując oychże
 podatkami protunkowemi nie oszczędzi. Pow-
 tore czytał raport do Kommissyi Skarbowey prz-
 łączył, że niektóre Dwory wypłacenie podatku
 protunkowego na Chłopow składaia

Jmć Pan Zalewski Trocki, żądał dochwiania
 Prawa 1760. Roku ażeby od rozporządzey mate-

ryi podatkow nie odstępując dokontynuacyi o-
neyże przystąpić.

Xiążę Jmć Adam Czartoryski Posel Lubel-
ski przymowil się, że nie wchodzi w rozbiór iuż
wielu zdaniem, wytłomaczoney materyi pro et
contra toczący się. Pewny iest, że głos ludz-
kości woła zatym, ażeby stan poddanych był
rozwolniony wswych swobodach, lecz nie pier-
wey to czynić należy aż wprzod tenże stan
uczynić trzeba światłym niż mu tę wolność
nadać, ażeten projekt iest obfzerny, nie iest dzie-
łem momentu, lecz dziełem czasu długiego po-
trzebującym, więc radził na dalszy czas go od-
sunąć i teraz tylko dać moc Kommissyi Skar-
bowey Koronney i Litewskiej, ażeby z wyrazem
tym z woli zgromadzonych Stanow obwieścić
swym Uniwersałem Obywatelow, że podatki
protunkowe podług prawa sami dziedzice i Poł-
sesorowie nie zaś poddani mają opłacać, a nie
posłużnych temu prawu taż Kommissya za
doniesieniem Officyalistow, ażeby była przez In-
stygatora swego sama delatorem i takowe spra-
wy rozsądzała.

Agdy wielu Posłow iako i Jmć Pan Potocki
Posel Lubelski przychylił się do tego zdania, z
ktorego powodu, Jmć Pan Marzalek Seynowy
zapytał się, czy iest zgoda nato, ażeby uczynił
to zalecenie Kommissyom Skarbowym, na to ie-
dnomyślnie zezwolono. Poczym Jmć Pan Mar-
zalek oświadczył przystąpienie do rozpoczętey
podatkow materyi, wktórey Jmć Pan Kaliki,
przymowiąc się i o czytanie rozpoczętego proie-
ktu dopraszał się.

Jmć Pan Stroynowski Posel Wolyński, wza-
brany głosie doniósł, iż odebrał list od Obywa-

telow swego Woiewodztwa, który przeczytał, żądających zabezpieczenia, przez przyślany sukurs Woyskowy.

Podobnież Jmć Pan Czacki Posel Czerniechowski, wniósł o takowymże doniesieniu od swęgo Woiewodztwa, i o przeczytanie tego listu, Jmć Pana Marszałka upraszał, które żądanie z woli Jmć Pana Marszałka, Jmć Pan Sekretarz Seymowy dopełnił czytając list z Włodzimierza od Jmć Pan Załęwskiego Podstarośty Grodzkiego Wołyńskiego, podczas sądow, tamże nianych, pisany 26. Marca datowany, w którym wyraża, że schwytano kilku Markitanow Moskiewskich, którzy do Włodzimierza przybyli i przy rewizyi tychże znaleźli w ich wozach na każdym po kilkadziesiąt nożow nadzwyczajnych, którzy na examin wzięci, dobrowolnie się przyznali, iż jest kilkadziesiąt, którzy po różnych traktach rozefłani, mający każdy na swym wozie po kilkadziesiąt takowych nożow nadzwyczajnych do przedaży od kupcow swoich danych, i że te naywięcey Chłopom przedaiz, oraz że ci wszyscy Markitani mają umowiony czas razem zbiechania się do Włodzimierza, na następujące święta &c. Takowe doniesienie listowne do dalszey decyzyi jest przyślane, na ręce Jhmć Panow Marszałkow Konfederacyi. Xiążę Jmć Sapieha Marszałek Konfederacyi Lit: naypierw doniósł o oświadczeney chęci J. K. Mei, iż pułk swoy Konsystuiący w Kozienicach, pozwala użyć gdy tego będzie potrzeba, na obronę takowego mieysca. Powtore uwiadomil, iż Jmć Pan Posel Rosyjski, nieprzyznaie się do żadnych woluntaryuszow, w Polsce będących, aprzeto tak tych isko i Czernców, którzyby buntowali, ażeby

Kommandy imaly i do Kamienca Podolskiego odsyłać, nareczcie uprzedzić J. K. Mei, i Stanow Skonfederowanych, azebv mogl przystąpić doprzeczytania, mż zgodzicogo na Seffyi Prowincjonalney projektu zaciagu Kawaleryi Narodowey w Litwie, i Pułkow przedniey Straży, doczego Jmć P. Sekretarz natychmiast przystąpił przeczytując wspomniony projekt cały podobny do Koronnego, szczegulnie odmiana liczby osob w Chorągwiach Kawaleryi, 99. a wlekkich Pułkach 68 wyznaczają czas ostatniego Augusta, na który ten komplet ma bydź pod utratą rangi przez kotłuszow dopełniony.

Po przeczytaniu tegoż projektu lubo długo Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski wswym zdaniu oświadczył niepozwalając naten projekt utzczupiony do liczby Osob, poki Etat nie bedzie wygotowany. Lecz na żądanie J. K. Mei i wielu Poslow odstąpił. Potym Jchmć Panowie Krakowszy byli przeciwni, lecz za dłożeniem słow, iż tymczasem ta liczba ustanawia się poki inna wstanie nie będzie oznaczoną, odstąpili. Jmć Pan Marszałek po trzy razy zapytał się o zgodę, na który projekt zaciagu jednomyślnie zezwolono. Wniośł potym, Jmć Pan Marszałek, azebv pensya dla Sekretarza Seymowego wtym mogła bydź ze Skarbu wyplacona, na co zezwolono.

Krol Jmć znowa szły Ministerium do siebie, przez Jmć Xieźdza Podkanclerzego Koronnego schwował Seffyę na jutruz na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXXXV.

Dnia 31. Marca we Wtorek.

PO zwykłym zagałieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney, zabrał głos Jmć Pan Krasicki Posel Czerniechowski w którym wyraził, iż edy ustanowione podatki nie wystarczą na potrzebę utrzymania Woyfka, więc z obowiązku swego i Instrukcyi Woiwodztwa przedsięwziął, podać dwa projekta pomnazające dochod Skarbowy, pierwszy ażeby dziedzic Miasta Dubna z kontraktów Dubieńskich proweniencyi opłacił corocznie do Skrbu 50. tysięcy zł: a jeżeliby w którym roku zadosyć nie uczynił, tedy do innego Miasta Kontrakty mogą być przeniesione, drugi projekt ażeby przez wzgląd na gwałtowną potrzebę Rzeplitey z powodu ducha iatryotycznego Ichmć Panowie Ministrowie połowy dochodów czyli pensyi swey na Skarb dla Woyfka uступili, które Projekta oddał do Laski.

Jmć Pan Kwilecki Posel Poznański w zabranym głosie wyraził, że z przepisu fizycznego względem wymierzenia gruntów i ztąd ustanowienia dochodów Ziemskich i procentu od sta, który ten sposob nie jest tak łatwy do wypełnienia radził, ażeby wziąć inne środki, jako to ile kto ma dochodów z czynszów, ile z roli, bo kto ma więcej czynszowników, mniej ma roli, a kto więcej roli mniej czynszowników, Drugi środek

odebranie czopowego generalnego na Skarb podług 1768. prawa, bo jeżeli z Miast sześciudziesiąt teraz tylko osmdziesiąt tysięcy do Skarbu idzie czopowego, to szynki gdy wcale na Skarb odebrane, do kilku milionów spodziewać się trzeba intraty. Trzecie z wyśiewów i z krescencyi, ażeby z każdego Woiewództwa Podkomorzy czyli inny Urzędnik wraz z dwiema Obywatelami osiadłemi i dwóch Kommissyi Skarbowey Oficyalistów razem w pięć osób w jednym Mieście zasiadający odbierali za uwiadomieniem Uniwersałami od wszystkich Possessorów doniesienia z swych dochodów rzetelnie, a tak uniknie się lustracyi. Nareszcie radził, ażeby podnieść Projekt Xięcia Podkarbiego Lit.

Jmć Pan Kublicki Poseł Inflantki względem Biskupstwa Krakowskiego wakansu wspomniat, radząc wyznaczwszy pensyę na niego, oddać Xiędzu Jmci Naruszewiczowi Biskupowi Smoleńskiemu iako zaśluzonemu ze wszech miar mężowi; mowił dalej, że podług ułożenia Historii przez tegoż Jmć Xiędza Naruszewicza, g. y w niej doczytał się o udzielnym Xięstwie Siewierskim, które Rada Nieustająca uwolniła od podatku opłaty, aby toż Xięstwo należące opłacało teraz podatki, przymawiał się także względem Spektaklow Xięciu Sułkowskiemu dochód z nich dożywnie pozwolony, iż teraz do Skarbu należeć powinien. Nareszcie podał Projekt za żydami, którzy in inflanti oświadczaia dać 7. tysięcy Czer: zł: ażeby mieli pozwolenie za rogatkami do założenia sobie miasteczka.

Po tym Xiężę Kasztelan Czerniechowski miał następującą mowę.

M O W A

Xięcia CZETWERTYNSKIEGO

Kasztelana Czerniechowskiego.

Niemożna zaiste aby każdego czulego serca ta powszechna radość, to ukontentowanie wewnętrznie osiągnąć nie miały, a właśnie w ten moment, w ktorem wolnym Duchem cała Powszechność tęgnąca, ochoczym, i nieprzyniewolonym do tego ubiega się umysłem, co powszechne uczęszliwić może dobro.

Ty Królu Najjaśniejszy Panie Nasz Miłościwy! który jesteś na czele ukochanego od Ciebie Narodu (bo tak Sam łaskawym swoim z Tronu Głosem, tenże mianować raczyłeś) Rusznie na wzajem tym Imieniem od Narodu ukochany, do najpóźniejszych czasów głoszony, a od nieprzeżytey Potomności nieśmiertelnie wspominany będziesz, że nyczuley do serca swego przyjąłeś, dałeś w tym niemylny dowód, kiedy nie tylko uczucie serca Twego na iaw Narodowi Twemu wyślawiłeś, ale i Sam tak wspaniałym Darem (samych hojnych i dobrych tylko Królów zdobiącym) uskapiając własnym potrzebom,) zaślasz spotrzeby dążące do ratunku tej wspólney Oczyzyzny, ktorey sam jesteś ukochanym Oycem. Dajesz poznawać rzeczywiście Narodowi Twemu Miłościwy Królu, iż iak czuiesz tak i samym skutkiem dowodzisz, gdy wraz z tymże Narodem swoim, u tego staiesz zamierzonego celu, gdzie awa Twoia podniesiona, sławę dawną Narodowi

właśnie ten Projekt iakoby celem zwolnienia w Podatkach dla samych Wdztw Ruskich uformowany okrzyknionym został, ale dozwolicie Prześwietne Seymuigee Stany, niech tak iak każdemu dobrze bez uprzedzenia myślącemu Obywatelowi i mnie wytłumaczyć się wolno będzie.

Tam gdzie dążemy wspólnie wszyscy z udziałem z majątkow naszych, byśmy zafiliłi Skarb Publiczny na ratunek Ojczyzny Naszey, tam mówię zarówno postępować nam należy, ani zwalniając iednych, ani zatym żądać obciążenia drugich, żebyśmy śmieie nazwać mogli prawdziwą ofiarą dla Miłości Ojczyzny, a nie ofiarą dobra cudzego.

Tak Seym 1775. Roku prawdziwie wspomnienia niegodny, włożył (że użycie słusznie tego wyrazu wtym mieyscu, nie podatek lecz haracz na Wdztwa Ruskie, nawet bez Reprezentantow od tychże, ciężki i nieprawny Podymnego, pod którym do dziś daia też Woiewodztwa ięczą ciężarem, a co większa, że ięczą bez nadziei nawet ulżenia tychże, gdyż wszystkie dawne Podatki w swej mocy nieporuszoney pozostać się mają.

Tu właśnie wtym mieyscu zwracam głos mój do Was Prześwietne Woiewodztwa Wielkopolskie, do Was mówię iako Współ-braci naszych (i iak inaczey myśleć tak inaczey i mówić nie powinienem) iednym i nieoddzielnym duchem miłości wspólney Ojczyzny Naszey zagrzanych, chceycie się zastanowić, że iuż i wtym podatku podymnego, iako nie równie Was mniey dotykającym, oczywistą dla siebie ulgę odnoscicie; usiłujecie przekonywać nasze Woiewodztwa Ruskie tym, iż przez ciąg czasu niemaily do płacenia pogłownego wraz z wami się nieprzykła-

dały, wnidźcież w istotną przyczynę, która też Woiewodztwa Nasze w te czasy od Was oddziela; wszak nietayne pewnie z Nas nikomu Narodu Naszego dzieie; w tych to znajdziemy, iż zacząwszy od Panowania Zygmunta III. od Roku 1536. prawie nieprzerwanie, aż do naszych czasów, niebyło tak szczęśliwego Panowania, żeby jakie klęski i nieszczęście a nieobarczały, też Woiewodztwa Nasze, nacoż mamy dawne wysledzać dzieie, wszak świeża w Nas odżywia pamięć 1768. Roku rewolucyą której nikt nie doznał iak same Woiewodztwa nasze, a po takiej klęsce zaraz w 1775. Roku podatkiem tak nieznośnym bez najmniejszego względu też Woiewodztwa Nasze uciskionemi zostały. Jeżeli zaś mówić, że polenizony Stan Woiewodztw Naszych teraz znajdziemy, niemożna iak wnieść i w to słusznie należy, co żadney wątpliwości nie podlega; iż Rok jeden który zniszczenie Kraiowi przynosi, dzieścię lat za ledwie stan iego poprawić zdołają. Teto zaiste i słuszne, i żadnego przydania niemigce przyczyny, które Nas dawniey od płacenia pogłownego wraz z Wami Prześwietne Woiewodztwa Wielkopolskie oddzielały, te spodziewam się, iż przez miłość wspólną braterską waszą ku nam, dość zdolnemi staną się, do sprawiedliwego was przekonania.

Jest prawdziwie czego waszować, a oraz i pozazdrościć Wam Prześwietne Woiewodztwa Wielkopolskie, iż procz spokojności (która nad wszystko jest nayszacowniejszą) że iey nieprzerwanie używaliście, żadney odmiany niedoznawaliście, ale raczey w swych dochodach przez wydoikonalone Ekonomii przemyśły, co raz więkšie pomnażaliście przyzyki. Zaiste woleliby-

nasze Woiewodztwa Ruskie ubiegać się z wami do tey szlachetney daniny na ratunek wspolney Oyczyzny, stawizy się rownie i z wami tey nieprzerwaney spokojności uczestnikami, od którey przez ten lat przeciąg, nieszczęśliwości smutno doświadczane tez oddalały.

Z tego tedy wszystkiego co dawniey naszym Woiewodztwom Ruskim do znoszenia rownych ciężarów z Prześwietnem Woiewodztwami Wielkopolskiemi było na przeszkodzie, istotnie przed wami Prześwietne Seymuiące Stany wytłomaczywszy się, a teraz gdy naywyższa Opatrzność i naszym Woiewodztwom Ruskim dozwala ielzcze dotąd spokojnemi cieszyć się chwilami, nie chcemy być oddzielnemi od znoszenia tych łodkich dla miłej Oyczyzny ciężarów, lecz chcemy wspólnie wraz z wami Prześwietne Woiewodztwa Wielkopolskie w zupełnym porównaniu, też znosić obojęt; agdy mówię w zupełnym porównaniu, mówię przy prawie równości wspólnie nam właściwey, a zatem mówię przy sprawiedliwości.

Jak każdemu Kraiowi naywyższa Opatrzność dając nierówne położenie, nie rownych też udzieliła darow, tak chcąc równo zachować proporcją, aby podług teyże każdy z udziału tychże darow zarowno wymierzał się, bez większego nad długiego obciążenia, wnieść potrzeba i wpożytki każdego Kraiu, i wiazaczunek przez korzysne tychże spieniężenie sprawiedliwy. Bo jak iuż powiedziałem, że połączenie nierowne Kraiu jednego od drugiego, wielką i w pożytkach odnolzonych czyni różnicę tak odczał zachowawizy w tym punkcie sprawiedliwy, łatwo będzie rozeznąć równość od nierowności.

Itak podobają się najwyższej Opatrzności. Przeświete Woiewództwa Wielkopolskie szczęśliwym iac także Woiewództwa Ruskie udarować położeniem, za którym, że wszelkie w ślad idą znaczne przyziski, to rzeczą jest niezawodną, bo pytam się, przez co Kray każdy niewiecy zwyczaj się zahogac? jeżeli nie przez wchod pomiędzy w tenże, którego roczną i niezawodną dla każdego mieszkańca stanowi intratę; teraz niech wnieść raczą w samą bez uprzedzenia rzeczy istotę Przeświete Woiewództwa Wielkopolskie, a zapewne uyrzą obraz właściwy szczęśliwego swego położenia.

Oto nayprzód wszelkie zbierzy z Ziemi, które też na użytek im hoynie wydać, iedne wyrobione na trunki, z propinacyi znaczną i niezawodną roczną przynoszą proweniencyą, drugie przy bliskim porcie z pieniężone już i wchod znaczny w Kray pieniędzy sprawują, już i cyrkulacyą tychże zawsze wielce dla każdego Kraiu potrzebną, niezawodną stanowią. Taki to tylko w tak szczęśliwym znajdujący się położeniu każdy, co istotnie może się nazwać i szczęśliwym, może bogatym. Coż bowiem narto więcej stan każdego mieszkańca ulepszyć zdoła, iak nie tak łatwe każdego produktu Kraiewgo z pieniężenie, którym że nie tylko bądź nienayzyskowniejszym, ale niech miernym zawsze iednak pewnym i co rocznym, praca temuż wypłaca się darem, a do tego tenże przez rządneę Ekonomii przemysł, dobrze rozpolożony do fowitego majątek tegoż podnieść łatwo może stopnia.

A coż mowić o tey to z Owiec akcydentalney proweniencyi (którą za niestałą i niepewną Przeswiete Wtwa Wielkopolskie bydlę dla siebie sądzą) nayprzód winienem jest na niestałość i

niepewność teyże proweniencyi odpowiedzieć:
iakże można nieśtałość i niepewność teyże dowo-
dzić, skoro (iak zdarzyło mi się słyszeć) w szacunku Dobr sprzedających się połowa tey to akcy-
dentalney intraty, od kupującego też dobra zwy-
czajnie jest i bywa płacona; tu przez to samo,
że połowa tylko teyże akcydentalney intraty, a
nie całkowita opłacać się zwykła, oczywiście tey-
że stałość i pewność dowodzi się; przyczyna bo-
wiem tego dość jest jasna, raz przez wzgląd na
nieuchronny wydatek na utrzymanie Owiec, po-
wtóre na zwykle zdarzane przypadki w odcho-
dzeniu tychże, słusznie nader połowa, teyże intra-
ty akcydentalney w moc bonifikacyi nieprzyjętą
w szacunku Dobr kupnych staie się, a zatem z wa-
runkiem takowym ocalającym zupełnie drugą
połowę akcydentalney intraty kupujący Dobra,
i siebie zupełnie zabezpiecza, i pewną i stałą
intratę przyjmując, nigdy na niey już tracić nie
może, lecz owłzem niezawodnego ciągnięcia z
teyże przychodu istnym staie się właścicielem.

Co się zaś tycze tak wielce korzyśney z Owiec
produktu intraty, nie rozwodząc się tak dalece sze-
roko w tym rzeczy gatunku, jasno na iaw wysta-
wić nie trudno: już to nayprzód samo szczęśliwe
położenie Kraiu do znacznego i korzyśney wel-
ny produktu zpieniężenia przykłada się, już i w
własnych Kraiowych manufakturach teyże welny
wyrobienie na sukna iak korzyśney i prawnie przy-
zyski, któż tego świadom dostatecznie nie jest? a
iakię w przyszłości dla tego gatunku nie gotują
się korzyści, (bo ia tu mówię o podatkach na
wieczną trwałość stanowiących się) Niech tylko
tama stanie się dla wszystkich wprowadzania w
Kray Nasz Zagranicznych sukien, ażeby Kray ca-

ły na własnych przesławiał, (co jest istnym dla c
tego Kraju interesem) coż za zyski obfite Prze-
świetne Witwa Wielkopolskie z swoich manusa-
ktur odnosić nie będą? Już tu więcej do tego i-
dodać nie śądzę, bo znając sentymta pełne gor-
liwości tych zacnych Przeświet: Wdztw Wielko-
polskich Obywatelów, ku miłości wspólney Oy-
czyzny dążące, pewien jestem, iż sami przeświad-
czą się, że dla tey, która ich tak szczęśliwym po-
łożeniem, tak dostatn iemi drogich owoców zbiorami
udarowała, nie nie będą oszczędzać, coby
iż na zawsze uszczęśliwić zdołało.

Gdy tedy i My Wdztw Ruskich Obywatela,
znając się być nieoddzielnymi tey wspólney Ma-
tki Oyczyzny Naszey Synami, pragniemy być
przykładowi równie z majątkow Naszych, ile si-
m i przemożność Nam dozwala do ratunku tey
Piley Oyczyzny Naszey, chcieycieź rozważyć
arzeń: Seymujące Stany, nasze siły, naszą mo-
żność, i nasz stan, w którym położeni jesteśmy.

Ze tak naywyższej Opatrzności zdało się, iżby
jednych mierniejszymi z ziemi pożytkami, a
szczęśliwszym położeniem obdarzyła, a drugich
niewiele dostateczniejszemi z teyże ziemi zbiorami,
a na to nie tak szczęśliwym położeniem udarowa-
ła, zaisie że tymże udziałem każdemu kontento-
wać się należy, nikt temu nie przeczy; ale też
iż nikomu tam krzywda żadna nie staie się, gdzie
zarówno każdy z swoich pożytkow do powsze-
chnego przykładu się Dobra, każdy bez uprzedze-
nia myślący (tak śądę) że sprawiedliwie przy-
zna.

A tak gdy w tym rzeczy widoku staiemy, ro-
zważmy w krotkości Wojewodztw Ruskich poży-
tki, na przeciwko tych, w które jak wyżej wyrta-

ziem, Przes: Wdztwa Wielkopolskie obfitują. Nie-
co w prawdzie znaczniejsze zbiory z Ziemi Wo-
iewodztw Naszych Ruskich wystawiać zdaią się
znacznie okazałe dostatki, nie przeczę ja temu,
że mogą bydź nieco znaczniejsze, ale co za ko-
rzyść z nich wynika, niech się każdy nad tym za-
stanowi: oto Rolnik, który około tey Ziemi z krwa-
wym potu znoiem pracuje, choć zdaie się, że ob-
fitą od niey za swą pracę odbiera zapłatę, nie mo-
gąc tego owocu korzystnie zpieniżyć, w tym tak
znakomitym tegoż dla siebie wpływie, nie tylko
że nadgrody za pracę nie znachodzi, lecz znużo-
ny widząc nienadgrodzone swoje trudy, uitaie w
ochocie więcej podnoszenia pracy, i dla tego nay-
więcej w Naszych to Woiewodztwach Ruskich i
Ziemia odlogiem leży, i z pracowitych Rolników
nie użytecznemi staia się włóczęgami; to co do
Pospolstwa mowię, a co do Obywatelów Pos-
fessye swoje w tychże Woiewodztwach osiaga-
jące, równie też zbiory z Ziemi choć tak zna-
czne, w Stertach złożone, a zpieniżyć się
nie mogące, przez kilkonasto letnie nie uży-
wanie tychże, nie staia się więcej iak pastwą ie-
dyną dla łczurow i myłży. Bo ieżeli dawniey
wyrobienie tychże zbiorow z Ziemi na gorzałki,
przynosiły nieiakie Obywatelom pożytki, te tak
przez odpadnienie Kraiow Naszych w Rząd obcy,
iako to Gallicyi, gdzie nayeześciey i nayżyko-
wniey, gorzałki nasze zpieniżały się, równie po-
kad Wielkopolska Prowincya sama tak obficie u
siebie gorzałek nie robiła, a do Nas zaieżdżając i
też zakupowując wchod pieniędzy do Nas czyniła,
teraz zaś gdy to wszystko Wtвом Naszym Ru-
iskimi nie tak odpowiada iak dawnieyszemi cza-
sy, gdy i te zbiory Ziemi nie tylko, że zyskow-
m nie przynoszą, lecz nad to trud i kostłożony

nigdy się tak iak spodziewać się należałoby, tym-
że istotnie nienadgradza się: oczewiście ztąd
wypływa, że próżno mienić zbiorow teyże Ziemi
wielkimi bydź dla Woiewodztw Ruśkich przeży-
skami.

Może wystawiać okazałość rzeczy Prześwie-
tnym Wtвом Wielkopolskim zpienieżenie tak
wysokie produktu zbożowego w Naszych Woie-
wodztwach Ruśkich w Roku zeszłym, gdy aż do
18. i 20. zł: cena Korca Zyta po iniejszą była, ale
to więcej na poparcie obrony Wtвом Naszym
służyć może, aniżeli na wystawienie okazałych
iakowych przyżytkow. Ta chwila prawdziwie
fzczęśliwie dla tych Woiewodztw Naszych zda-
rzona, ktorey z żyjących teraz i pamięć nie zafig-
nęła, iak nagle załysnęła tak też i nagle z o-
czow naszych zniknęła; oto w Roku zeszłym,
iak już wyraziłem dotak wysokiey ceny zboże
podniesione było, iuż w Roku teraz bieżącym do
zł: 4 tylko cena Korca niżoną została, a co wię-
ksza i na tę cenę choć tak małą i Kupiec do wy-
nalezienia iest trudny. Dozwoliże sama słuźność
stałym i pewnym takowe zpienieżenie nazwać
prowentem? Przeciw nie Preśw: Woiewodztwa
Wielkopolskie choc pomierzą ceną swoje Zbożo-
we produkta rok rocznie zpienieżają, za to ie-
dnak pewną i stałą z nich ciągną intratę, pracę
swoią nadgrodzoną zawsze oglądają. Te to iścze-
śliwe położenie iedno, co może stały i pewny
dla każdego Obywatela zabezpieczyć przychod.
Jest ieszcze m iemanie wysoce ceniące z Pa-
fielk, Stad, i Wołow, że i wtym to gatunku zna-
czne Woiewodztwa Ruśkie odnosić mają korzy-
ści, i iakoby też stały i pewną tymże stanowiły
stratę; Winieniem zaś i ten rodzaj tak zna-

czne stanowiący przyzyski, Wam wyświecić Prze-
światne Seymuiące Stany. Nayprzod co się ty-
cze Pafiek, nie można zaiste zupełnie zaprzeczać,
żeby i z tego rodzaju iakie dla Obywatelów nie
miały wynikać pożytki, ale nad pewnością i sta-
łością tychże trzeba się nieco zastanowić. Jak
zwyczajnie przemysł ludzki nie zwykł opuszczać
wysledzenia tego, co mu iaki bądź przyniesie
może pożytek, tak upatrzwszy i w tym małym
stworzeniu Pszczolce, iż z Naywyższego rozrzą-
dzenia przynosi rodzajowi ludzkiemu nieiaką ko-
rzyść, z tey też iak mu dozwolono, i profitować
nie zaniedbał; ale ta wynaleziona korzyść ani
indystryą ludzką podnieść się, ani stałe utrzymo-
wać się nigdy nie może; przyczyna tego wszy-
stkiego ta jest nieomylna: raz, że Człowiek pod-
dać się jest winien gospodarstwu tey Pszczółki, bo
niemogąc dociec doskonale tegoż, nie jest zatym
i w stanie tymże rozrządzania, a gdy od tego to
gospodarstwa i powiększenie iego korzyści, i zu-
pełna strata zawisły, to wszystko rad nie rad przy-
jąć jest winien, co mu w tym plonie dostać się
może; nadto gdy i też gospodarstwo tak w po-
mnożeniu korzyści, iak w ponieśieniu utraty od
temperamentu lat bieżących powietrza zawisło,
a do tego ieszcze więcej, że i sama exystencya
rozrządzającego tymże gospodarstwem na tymże
samym temperamencie polega, iakże można na
tak słabych fundamentach, pewney i stałej ko-
rzyści stanowiąć przychod? bo nie tylko Obywa-
tele Pafieki utrzymujący, temu upadkowi podle-
gaia, lecz bardziey poddaństwo, od których z dzie-
ficien nieiaką korzyść Panowie ich odnoszą, przy
upadku tychże, korzyści tak wysoko stanowiące,

Mm

wraz z tymże i dla Possessorow zupełnie giną i
nikną. Co bosz... ..

Jeżeli zaś produkt z tych Pasiek miodowych
zda się pomnażać Obywatelskie przychody, i że
go nie tylko nie pewney wielości wymiar, bo za-
wsze od przyczyn wyżej już wyrażonych za-
wiłł, ale nadto zpieniżyć się nie mogący (tak
przez wzbronienie wprowadzania tegoż produ-
ktu w Gallicyą, gdzie nayzytkowniej dawniej
spieniężał się, iako przez znaczne wprowadzenie
w Kray Nasz win różnych Zagranicznych, trunki
miodowe, gdy mało albo nie używane są w Kra-
iu naszym) więcej przez utrzymywanie tegoż
długie, albo zupełnie w korupcyą idzie, albo bła-
hą ceną zbywany, korzyść naymnieyszą Oby-
watelom przynosi.

Co zaś do Stad i Wołow mówić, że i z tych
stałe Obywatele ciągną przychody, tak się tłó-
maczę. Są niektórzy Obywatele obszerne wy-
pasy mający (ale bardzo nie wiele takich liczyć
można) co stada Koni utrzymują, ale bardziej
też utrzymują ku swojej wygodzie, nie zaś aby
w tym swego poszukiwali zytku ; wnić że tylko
w kosztłożony, tak na utrzymywanie ludzi do do-
zoru tychże Stad, iako na bereyterye, i na inne
zstad wypływające nieuchybne potrzeby, który
iak jest niezmiernie kosztowny, a dla własney
wygody, i mowić można więcej dla dogodzenia
własnemu upodobaniu podnoszony, czy może iaka
bądź korzyść wynaleziona, te wszystkie dostate-
cznie nadgrodzić wykłady ?

Względem zaś Wołow, te iako nigdy okazać
się nie może, aby z własnego obor dochowania
były zpieniężane korzystnie, lecz za Granicą za-
kupowane na nieciaki w części mogący się wyna-

leść zarobek, czy sąż przecie zdolnemi przez samą fluszność, aby liczonemi byli w stałą i pewną proveniencyą? iuż to nayprzod dobrowolnie kogo, że ułożenie pociągnie do tego wzięcia się handlu, iak zostawione jest przy iego własney woli, tak wielu na ten hazard niepewnego handlu puszczając się niechęcący wstrzymują się od tegoż, a i ci ktorzy oddając się temu niepewnemu losowi nigdy ani o swoiey korzyści iaka wyniknąć może, ani o upadku swoim, ktorego przewidzieć nie mogą, stałe zapewnionemi bydź niezdolają. Iasniey powiem, oto za kilkaset Wołow za Granicą skupionych, trafia się taki, co włożyć znaczną summę pieniędzy w ten handel przedsięwzięcie, puszcza się na los niepewny korzyści, lub straty, niech nieopłacaią Woły, iuż często i sywego wyłożonego nie ogląda wydatku; iuż lędzie taki komu szczęście posłuży, co nieiaka i korzyść w zarobku znajdzie, ale nad tym przypadkiem zastanowić się godzi, niechże te kilkaset Wołów nie zdrowym zarażą się powietrzem, iak często-kroć takowe zdarzają się przypadki, iuż nietylko żadney nie znachodzi korzyści, lecz całkiem w swoim włożonym upada majątku, ktoż mu pytam się nadgrodzi tę tak wielką szkodę? przeyzienie było sprawiedliwe, odniesienia zyka, przypadek, i hazard stały się takowego nieszczęśliwego Obywatela godnym litości plonem.

W tym tedy wizyftkim iak podług przekonania mego wytłomaczyłem się Prześw: Seymniącym Stanom, tak upatrując w Proiektie od J. W. Bractawskiego podanym, iasniey nad inne zbliżenie się do porownania wszystkich w ogule znolic się mających podatkowania ciężarów poprawiwszy w tymże niektore przyzwoite ludzkości niedola-

tki, sądziłbym go być do przyięcia naydogodniejszy, dla ogolney społeczności.

Te zatem zdanie moje, iak mnie własne bez uprzedzenia przekonanie przeświadczyło, otworzywszy, pod światleysze nierownie tak Wielkich Mężów poddaię rozeznanie.

Przeciwnie temu głosowi mówił Jmć Pan Kasztelan Rogoziński. Poczym Jmć Pan Rożnowski Poznański za Projektem Xięcia Podskarbiego, aby był podniesiony dopraszał się. Jmć Pan Stróżyński żądał kontynuacyi Projektu Jmć Pana Sandomirskiego, a gdy Jmć Pan Sekretarz przeczytał o prawie lennym trzymających dobra, Xiążę Jmć Sapieha Marszałek Konfed. Lit. poparł swym głosem tenże Projekt. Jmć Pan Gnieźnieński nie pozwalał, lecz kontynuacyi Ziemskich podatkow żądał.

Jmć Pan Kaliski oświadczył, że musi tu powiedzieć prawdę, i że dla tego niektorzy niechęć przyjąć do kontynuacyi Ziemskich podatkow, ażeby gdy się rozładą Prowincyi Wielko-Polskiey Posłowie w nieprzytomności onych nałożyć niestosowne na nich podatki. Poczym ż doniesienia Jmć Xiędza Podkanclerzego Koron: Jmć Pan Sekretarz przeczytał Notę odpowiednią Króla Jmci Pruskiego, który oświadcza się we wszystkich trzymać Neutralność. Po przeczytaniu oneyże Sessya Solwowana na Czwartek na godzinę 10, rano.

SESSYA LXXXVI.

Dnia 2. Kwietnia we Cztertek.

Por zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Mar-
szalka Seymowego i Konfederacyi Koronney, Jmć
Pan Potocki Starosta Szezerzecki Poseł Podla-
ski, dopatrzał się J. K. Mci, ażeby jako już jest od
dawności deklaracya nominowania Posłów do
Dworów Szwedzkiego i Drezańskiego, tak teraz
oneż uskutecznić raczył.

Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie,
wkrótkich słowach oświadczył, że zawsze jest
pamiętny i gotów dopełnić żądania Stanów zgromadzo-
nych, względem wysłania Posłów do Szwecyi i
Drezna, lecz wiadome są Stanom nowo
włączone zamieszki; trudność także w tym czasie
wygotowania do Szwecyi Instrukcyi, aprzeto z
tey rozwagi łatwo wstrzymać się zechcą do nie-
jakiego czasu, a teraz do potrzebniejszych mate-
ryi podatkow rozmiarkowania przystąpić zechcą,
co Jmć Pan Marzalka Seymowego upraszam.

Xiążę Jmć Jabłonowski Poseł Wołyński, żądał
przyrzeczenia od Łaski, ażeby nominacya wspo-
mnionych Posłów przed świętami nastąpiła. Po-
dobnie Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski, przy-
mówił się upraszając J. K. Mci, ażeby jeżeli dla
niektórych okoliczności do Dworu Szwedzkiego
niemoże być teraz Poseł wyznaczony, spodzie-
wa się, że do Dworu Saskiego zktorego tamtę
Polska zaszczyca się Królami, iż nieodwłocznie

J. K. Mć nominować zechce; oco z mieysca swego upraszał: wtym Król Jmć zaprosił do Tronu Jmć Pana Rzewuskiego, i onegoż obliigował, ażeby swego wniosku odstąpił.

Jmć Pan Potocki Posel Lubelski, przyłączył prozbę swoją do J. K. Mć, o nominowanie Posła do Dworu Saskiego do ktorego podymnie się godny sam siebie i zswych zasług iako też krewny i Imiennik Jmć Pana Marzalka Seymowego, Jmć Pan Małachowski Starosta Opoczynski; wyraził, że lubo sam równie jest troskliwy oprzyśpiężenia i dokonczanie rozmiaru podatkowania atoli zna to dobrze, iż nominowanie bardzo krotki moment zabierze, przez co dopełniemy satysfakcyę winną dla tegoż Dworu zktorego krwi Królowie nami panowali.

J. P. Marzałek Seymowy popierając poprzednicę J. W. Posłów głosy upraszał J. K. Mć o przychylenie się do żądania Kraiu powstębnego.

Jmć Pan Rzewuski Posel Potocki rzekł: lubo na rozkaz J. K. Mć poprzestał wniosku swego popierać, lecz gdy słyszysz leżne, sze oto głosy ośmiela się ponowić i swoje żądanie.

Jmć Pan Łubiński Posel Sieradzki, wzabrany w głosie wyraził: nayprzod zadziwienie, dlaczego Kommissya dotąd nie napisala zagranicę po broń iey zaleconą, także względem niewygotowania ięższe Etatu, toż rekomendował na Biskupstwo Krakowskie Jmć X. Szembeka. Biskupa Plockiego nakoniec przyłączył prozbę swoją do J. K. Mć o nominacye nieoawłoczne: Posłów do Szweytsyi i Saxonii.

Jmć Pan Dłuski Posel Lubelski miał mowę w materyi rozłożenia podatkow i umiarkowania podług ktorego Woiewodztwa, zdadności, docho-

ów ma być wybierany, 10. procent nazna-
czony.

Jmć Pan Branicki Hetman Wielki Koronny,
w zabranych głosie explikował się na uczynione
zapytanie dla czego dotychczas broń z zagranicy
niesprowadzona, doczego takowe dał przy-
czyny: gdy prawo wypadło aby Kommissya Woy-
skowa na 30,000 sprowadziła broń, wezwał do-
tego Ichmć Panow. Teppera, Kabrego. Meyzne-
ra, Ratałowicza i Bernaux, ci wszyscy pokazali
kilkanaście gatunkow z zagranicy broń, Kom-
missya z tych wszystkich wybrała co lepsze trzy
gatunki i oneż do rewidowania starszym may-
strom Pufzkarskim podała, którzy osądzili, że
wspomniona broń, jest stara, szczególnie nowe łó-
ża do niej dawane, zamki i dekle niehartowne,
słowem cale niezdatne, a dotego że każda broń,
i para pistoletow z transportem iedna sztuka ko-
sztowałaby 7. czer: zł: azatym do kilku millionow
wyniosłoby; przedsięwzięła tedy Kommissya in-
szego śródku, gdy przez Jmć Pana Byłzewskie-
go, miała sobie prezentowaną broń Kraiewą
ktorey sztuka kosztuje 10. zł: takową broń, na-
cały swój pulk tenże Jmć Pan Byłzewski ob-
stałował. Miasto zaś Warszawa mająca 60.
warsztatow pufzkarskich zapewniła co najmniej
1000 broń przystawienia, do których warsztatow,
broń z Cekauzu do kilku tysięcy dana jest do
przerobienia, iako też i po innych fabrykach
kraiowych aby nowa była robiona zalecono to
co do broń, względem zaś Etatu; ten wkrótce wy-
gotowany będzie, lecz wprzody trzeba ażeby
percepta uregulowania była z rozmiaru podatkow,
dopiero łatwiey expens ułożyć To donoszę co
przy dokończeniu moiey prezydencyi Kommissyi

ieſt zrobiono, i o kontynuacyą projektu podatko-
wego dopatrzam ſię.

Jmć Pan Kaſztelan Chełmski najpierw podzię-
kował za konfelowaną ſobie Kaſztelaniją i do
pocałowania ręki J. K. Mei przyſtąpił, potym
mówił w materyi ułożenia klasyfikacyi na Wo-
jewództwa względem wybierania podatku pro-
centowego.

Jmć Pan Marſzałek zalecił czytanie Jmć Pa-
nu Sekretarzowi tegoż projektu, poktorego prze-
czytaniu, Jmć Pan Drewnoſki Poſeł Łomżyński,
dał ſwoy przydatek który także Jmć Pan Se-
kretarz przeczytał.

Jmć Pan Gnieźnieński, ſtoſownie do tegoż pro-
jektu ſwoy dał znowu przydatek, ażeby
podatek polymnego był pomnożony a to
przez nowe luſtracye, ktore w Koronie wſzeſ iu
tygodniach a w Litwie wtrzech mieſiącach ma-
ią być uſkutecznione.

Jmć Pan Weysenhoff Poſeł Inſtantſki przy-
mówił ſię utrzymując projekt Jmć Pana Sando-
mierſkiego do ktorego także dał ſwoy przyda-
tek, itenże Jmć Pan Sekretarz przeczytał. Po-
czym przyſtąpił do czytania względem dobr len-
nych w ktorey to materyi Jmć Pan Drewnoſki
Poſeł Łomżyński, wzabrany głoſie explikował,
iż ſą niektóre dobra lenne ktore mają Summy
na Staroſtwach onerowane i te za Iana Kazmie-
rza od Roku 1650. wczasie wojenney expedy-
cyi zaciągnięte na tychże Staroſtwach onerowa-
ne zabezpieczone ktore przez Kommiſſyą wy-
znaczoną we Lwowie w Roku 1662. ſą dekre-
tem przyznane zopisaniem, iednak do pewnego
czasu warunku i wrocenia Summy takowe len-

ności niemoga być wzruszone i przez połowę
tylko swej intraty opłacać mają.

Po skończonym tym głosie Jmć Pan Kossowski
Podkarbi Nadworny Koronny cytował wspom-
niane Prawo, i oświadczył, że należałoby każ-
dego roztrząsnąć jeżeli już czas niewyżedł jego
warunku, azatym sądził zostawić to do decyzji
Kommissyi. Jmć Pan Sekretarz przeczytał
wspomniane dawne Prawo za Jana Kazimierza,
względem Summ zaciągnionych, Jmć Pan Soko-
łowski Inowrocławski, podobnież radził, ażeby
od Roku 1659 do Roku 1768. wszelkie Summy
zaciągnione były, aprobowane zaprawo lenne,
inne zaś od Roku 1768. i 1776. na Seymach
prawie rabunkiem rozebrane, ażeby były uchyl-
lone, które do dwóch millionow uszkodzenia dla
Rzeczyplitey przynotzą.

Jmć Pan Marzałek Seymowy dodałszy ten
przydatek do projektu, że od Roku 1659 wszy-
stkie Summy na Starostwach onerowane zleca-
ją Kommissyi Skarbu Koronnego oneż roztrzą-
snąć i udecydować podług prawa uchwalonego
ile opłacać będą powinni.

Agdy jeszcze na takowy przydatek nieby-
ło jednomyślności Król Jmć zaprosiłszy Mi-
nisterium do siebie solwował Sessyą przez Jmć
Xiędza Podkanclerzego Koronnego nazajutrz na
godzinę 10. rano.

SESSYA LXXXVII.

Dnia 3. Kwietnia w Piątek.

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney, zabrał głos Jmć Pan Lasocki Poseł Sochaczewski, który żądał projektu Xięcia Jmci Podkarbiego Litewskiego, ażeby przyśtać do rozebrania intrat-dobr ziemskich, a Jmć Pan Suchorzewski Poseł Kaliski, przymówił się interlocutorie, że dotąd nie-pozwoli na żaden projekt, poki niebędzie miał zapewnienia od Łaski, że broń przez prawo do kupienia naznaczona będzie nieodwłocznie sprovedzona, bo inaczey Woysko sądziłby nie ukutecznione, ieżeli broni niebędzie. Jmć Pan Marszałek Konfederacyi odpowiedział, że zaleci Kommissyi Woyskowej, ażeby dopełniła prawo sprovedzenia z zagranicy broni Pruskiey. Doczego Xiążę Jmć Stolnik Litewski Poseł w Berlinie zostaiący swym intereffowaniem się zechce dopomoz, za uczynionym zgłoszeniem się do niego. Xiążę Jmć Adam Czartoryski Poseł Lubelski, wniósł interlocutorie swe żądanie, ażeby przez wzgląd sprawiedliwy Rzeczpospolita na zostaiących Offi-yerow z Regimentu w Kommissyi Woyskowej, a niemaiących żadney pensyi raczyła naymniey 500. Zł: na kwartał wyznaczyć do czego podał projekt.

Jmć Pan Marszałek Seymowy, zaleił czytać projekt wczoray niedokończony o dobrach i Summach lennych, po ktorego przeczytaniu Jmć

Pan Drewnowski Poseł Łomżyński, dodał swoy dodatek, lecz niebył przyjęty.

Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski radził, żeby dla przedszego załatwienia zdać na Kommissyę Skarbową, która ażeby wyciągnęła Tabelle takowych dobr, i Summ, iak nayprędzszą Stanom dała rezolucyą, z ktorych łatwiey potym będzie decydować, na takowy wniosek iednomysłna nastąpiła zgoda.

Poczym Xiążę Jmć Sapieha Marzałek Konfederacyi Litewskiej, wzabranym głose oświadczył, że Prowincya Litewska ma innego gatunku dobra lenne dziedziczne do ktorych stosowny podał przydatek, i ażeby ziemskie tylko podatki opłacały.

Jmć Pan Rzewuski i Jmć Pan Krasński Poseł Podolski oświadczyli, że takowe dobra mają na Rusi tymże prawem lennym dziedzicznym zaszczycone, przeto radzili przydać, tak w Koronie iako i w Litwie, po ktorego dolożeniu iednomysłna nastąpiła zgoda.

Zabrał potym głos Jmć Pan Krasński Poseł Podolski w następujące słowa.

M O W A

JW. JANA KRASINSKIEGO

Starosty Opinogurskiego

J Eżeli czego, winiszować Narodowi naszemu po-
winienem, ieżeli z czego, Epoka Panowania W.
K. Mci świętną w późney potomności uznana bę-
Na "

dzie, to zapewne z przyczyny tej iednomysłney zgody, która Stany Skonfederowane nakłoniła, od dawnych oddalić się przesądów, o własnym przepomnieć interesie, o dobru tylko Kraiu myślić, dobrowolnie ciężar opłacania stałe wystarczających na potrzeby publiczne funduszów, przyjąć obowiązek.

Minęły te czasy, w których Polacy fałszywym uprzedzeniem rządzeni, o powiększenie swobod Osobistych tylko troskliwi, majątku na dostarczenie Skarbu publicznego potrzebnych dochodów oszczędni byli; to tylko dobrym Kraiu menili, co ich od opłaty podatków, i władzy rządowej bezpiecznie czyniło; bezwzględnie patrząc na zéradliwe sążeńskie insynuacye, zmniejszenie Woyska, wpływania Ministrów Dworów postronnych do Rządu, nieżliczone w Kraiu pełnione gwałty wbrew prawom Kraiowym i Narodów, coraz bardziej, bezsilnemi, nieczynnemi, i podłemi się czynili; już teraz smutnym nauczonym doswiadczeniem, w chęci odzyskania posady Narodowi wolnemu przyzwoitey, z ochotą część majątku swego w ofierze Ojczyźnie poświęcili, na powiększenie mocy Woyskowej, życie nawet, broniąc siedlisk Ojcow Naszych, z nieprzyjacielem orhoczno i mężnie walczyć będą.

Coż z Kraiu można więcej żądać? skoro mięszkańcy jego słabość swoją poznając, co tylko moc rządu stanowić może; to iednomysłnie działać ubiegają się, Królu Miłościwy! po tylu doznanym przeciwnościach które Tron twój nachylały, a Narodu, rządowi twojemu podległego, iestestwo do zguby przybliżały, cięższyć się powinienś, że Opatrzność nie ubliżyła cię bydz świadkiem wspaniałości Ludu twoiego, i że przy-

szedł ten czas, w którym nie nad Prowincyą
możniejszy Sasiadow, ale nad wo'n. mi zno-
wu, Berlem twoim władać będzie Polakami.

Potrzeba była powodem ustanowienia ofiary
10. grosza i ta trudności w przyjęciu nie cierpiała,
roztropność z sprawiedliwością złączona, sposoby
różne podawane, do wyboru ułatwienia, ważąc,
jedne uciążliwe, inne niedokładne bądź nie równo-
ważne uznając, dotąd nieskutecznemi uczyniła;
Różność po Woiewodztwach wybierania intrat,
odmiana posady, większość lub mniejszość in-
dustryi, Handel mniej lub więcej ściśniony, ży-
wność gruntu lub trudność zamiany Produktow,
sporow tu słyszanych stały się powodem; bo ka-
żdy przeświadczony będąc że dać potrzeba, prze-
pomnieć jednak nie może, że będąc jedney O-
czyzny Synem, równych używając swobod uciąż-
żonym zostać, lub kogo pozwolić uciążyć, było-
by niesprawiedliwości dziełem.

Różne w tej mierze podawane Projekta, nim nad
niemi zażalenie uczynić odważyć się, o poda-
tkowania zasadach wspomnieć mi należy. Jeże-
li z kąda czerpać powinniśmy sposoby rozkładu
czynienia Podatkow, to z obcych Narodow, gdzie
od wiekow te mniej lub więcej na nich stano-
wione były. Dla pewności ich dochodu, inte-
resem stawało się Panującemu, iak najrowniey-
szy zachowywać rozkład, do tego więc zamiaru
dążącemi prawidły rządzić się musiał.

Te prawidła do okoliczności stosowane, podług
tych używane, rozciągleyszemi lub ściśniane-
mi, lecz nigdy odmiennemi nie stały się, w naukę
zamienione zostały: zgłębiając w tej nauce do-
skonale Pisma każdy się przeświadczy, że Poda-
tek iako nie na jednego ale na cały Kray wkła-

dany, gwałtowney tylko potrzeby Publiczney sta-
ie się skutkiem, inaczey nakładany obciążeniem,
i Tyrana samowładney woli staie się uwiencze-
niem.

Jako zaś każdy Kray na Prowincye rozdzie-
lany bywa, tak Podatek stanowiący się, albo dla
każdey Prowincyi stosowny urządzoney zostały,
albo też generalny wszystkie zarownież obe-
mniający Kraiu części; Partykularny więc albo
Generalny bywa, i od Prawodawczego rozrzą-
dzenia zależy rozemnać, jak lepiej i lżej wy-
pada dla ludu ten stanować, bo co w iednym za-
kęcie opłacać z łatwością przychodzi, to z tru-
dnością w innym uskutecznić staie się. Podatek
więc stanowiąc do sposobności opłacających Rząd
stosować się powinien; oraz mieć względy, aby
ten rownoważnie majątnego i ubogiego w pro-
porcyi majątku posiadanego dotykał, w wyborze
by był łatwy nie uciążliwy, w ilości swoiey pe-
wny, odmianie niepodległy, w manipulacyi nie
kosztowny. Do posady Kraiu stosowny Handel,
nie obarczający, rękodzielom nie szkodzący, Ex-
portacyom Produktow Kraiowych, bądź Tranzy-
towiu Zagranicznych nieprzeszkadzający, Rolni-
kow nie obarczający, expensom urządzonym sta-
le wydostarczający, na nieprzewidziane okoli-
czności wojny lub inne na Narod mogące wyni-
knąć kłębki, powiększonym z łatwością i bez u-
ciemnienia być mogący. Te to każdego po-
datku są prawidła święte; te ściśle zachowane,
stanowią łatwość opłaty, i słodzą każdemu udział
pracy swoiey czyniony.

Te przepisy ściągają się do wszelkich Kraiow
bądź samowładnych, bądź wolności rządzonemi
ustawy; ale ieszcze są niektóre co tylko samym

wolnym Narodom właściwe być powinny, te naruszone, wolności węgielne wzruszają podpory, i do odmiany nieznacznie prowadzą Rządu.

W samowładnym Rządzie wola Panującego, do okoliczności stosująca się, w opłacie do Publicznego Skarbu, dla Ludu staie się obowiązkiem. Rozkład i uznanie potrzeby od Jego szczególnie zawisły woli.

W wolnym Narodzie są Prawa, swobody zaręczające, czyli Prerogatywy, jedne od Panujących nadane, inne z umów między Narodem a Panem wynikłe, i przysięgi rękoiemą zatwierdzone, inne zwyczajem wiekami nieodmiennym upoważnione; Te Prawa w całość swojej zachowane być powinny, i nigdy nadwężone być nie mogą, dla tego u nas Podatek nakładany być nie może, ale Szlachetny Duch Obywatelstwa, te siebie uwolnienie w zachowaniu ścisłym, szkodliwe być mogące, w hojny zamienia datek, ofiarą zwany, ten tym szlachetniejszy się staie, bo dobrowolnie na siebie włożony, uciążliwym przeto nie jest, gdy przymus nieznany.

W Projektach więc podanych należy zważać czyli sposób tej ofiary, do Skarbu wnoszenia, proponowany, zgodny z wolnością naszą. Trzy są oznaczone do zamiaru doyscia drogi; pod honorem zeznać intraty, Lustracye pozwolić, Komitowe wproporcyi szacunku Dobr z Tranzakcyi okazujących się ustanowić.

Pierwszy sposób najzgodniejszy z naszymi swobody nas zabezpiecza, ale nie Skarb Rzeplitey; wypadnie z tego Projektu przyięcia, że mało opłacać będziemy, Prawa 10. grosz oznaczającego niedopełniemy. Podatek ten dobrowolny mogący dostarczyć potrzebom publicznym nie wy-

dostarczającym stanie się, do innych nakładania sposobow zwrocić się będziemy musieli, siebie o-
fzczędzając, Rolnikow, Mieszczan i Żydow obciążać będziemy, przez co siebie i Kray zubożemy, bo majątnych ocalając a pracą przykładających się do Bogactw Kraiowych obarczając, uniknąć tey nieprzyzwoitości nie potrafiemy, Monopolia i wszelkie ultimi confumentis podatki, dotykające rolnika zaproponować się mające do tego dążyć się zdają, iezie za tym projektem i Delacya, sprężyna od przemocy na uciemnienie nay(ku-
teczniej używana; ta iak obrażająca Obywatel-
low, iak przeciwna wolnego Narodu ustawom, ile gwałtu przynosząca sposobowi myślenia Stanow Skonfederowanych, już w tych murach przedemną Głosy światłe gorliwe i prawdziwie Obywa-
telkie okazały

Lustracya tak przez zamieszkanie w iednym Wojewodztwie a przeto wzajemną potrzebę ule-
gania sobie, iako związki krwi i przyjaźni, i chęć każdego przy sposobności podaney ochrony siebie obojętną i niepewną stanowi dla Skarbu kor-
rzyść. Sposob Prawem przepisany, aby z stałych i pewnych intrat opłacać przyiętą ofiarę, Rege-
strom pisania expensownym i z pozorow niepe-
wności korzyści otwiera obfzerne Pole, przysięga że tey nie załatwi zdrożności, Lustracye Sta-
rostw i Abiurati Czopowego niemylnie zape-
wniają.

Przysięga na człowieka pocziwego jest nadto, na mniej ściśle myślącego za mało; używać iey należy iak naymniej bo częste używanie, te święte Religii nałzey zaręczenie czy tylko praw-
ną ceremonią czyni, i bezprawi utwierdze-
niem się stało.

Wielu

Wielu jest właścicielow, którzy przez użytych do zarządzenia Namieśników, swoje rządzą dobra, na ich dobrej wierze zaufanie swoje pokładając przestają na tych dochodach, które oni im z wierności i pilnych starań przesyłają. Takowy możeż przestać, na cudzej wierze, gdy tę sumieniem i wezwaniem Boga utwierdzić będzie powinnością. Wielu takowych którzy w posiadcyi Dobr nie trzymają Dziedzica Imie nosząc, a tak przysięgi wykonać nie będą mogli, a w mocy Possessora będzie na Dziedzica zwałąc ciężary.

Projekt Kominowe w proporcji z Tranzakcyi okazaney stanowiący, chociaż zupełnie wszystkim trudnościom odpowiadającym się nazwać nie może, te jednak względem innych tak małe są, że w ogóle znaczney nie czynią różnicy, a do tego nad inne sposoby Podatkowania tę ma zaletę, że Lufracy: Szlacheckich Dobr nie poddaie, Delacy za sobą nie ciągnie, wszystkie intraty obeymuie, a przeto od kwestyi czyli stałe lub przypadkowe i odmianie podległe zupełnie wolny wkłada obowiązek placenia na Szlachcica, ale spokojność mu zapewnia, interessu z przekonaniem walki nie czyni, Rzeplię również pewną czyni, że nie tak wiele iak z innego skutecznego Projektu iżkodować będzie, zgodny więc jest z interessel publicznym, w niczym wszechwładności nie nadwiera nad ich majątkami, gdy sprawić się im z swoich dochodów i te sumieniem zaręczać nie przymusza. Przeto zgodny z swobody Stanu naszego, który jeżeli czyni ofiarę, to dobrowolną, przymusu znać niechce ani powinien,

Ze tranzakcyę cenę okazujące różnych Wsi,
Oo

rożnych posad przynoszących różniące się procenta, bądź znakomitych sposobności Handlu, drogi publiczney, stawow, jezior, albo z wszystkich tych odsuniętych zysków razem się sumują, i razem liczbą kominow w nich znajdujących się diwidują, wypadnie ztąd szacunek komina, ktoreu prawdziwey i istotney każdego intracie odpowiada, a nikogo nie cięży, bo dyfferencya ktoreby znaczna była z proporcyi iedney Wg branney, niknie gdy odrzuciwszy 10. od 100. na fundy expensa na tysiące rozrzuconą zostanie.

Trzeba sobie powiedzieć, że należy Prawo dopełnić, że dać powinniśmy, sposobow więc oszczędzania siebie z krzywdą Skarbu nie dopuszczaymy. Jeżeli w iednym Woiewodztwie droższe intrat utrzymywania iak w drugim, więc więcej wytrącenia na gruntowe potrzeby dopomnieć się ma Prawo, a tym sprawiedliwa troskliwość ukoioną zostanie.

Nie będą na tym projekcie korzystały Woiewodztwa Ruckie, bo jeżeli mnieysza liczba za komin opłaty okazuje się niżeli w Wielkiey-Polski Woiewodztwach, to liczba też onych tak mocno tamtych Woiewodztw przenosząca odpowiada sprawiedliwie 10. groiza opłacie.

Podatki opłacać się nie powinny tylko z intrat ktore są; bo to co wnałępnym czasie być może, niepewności podpada i odmianie iest podległe, z niepewności więc żądać opłaty, iest to chcieć wkładać konieczność na stałość czasu i okoliczności ktore zawisze od losu zawisły; chcieć wkładać więkzsy ciężar na Woiewodztwa Ruckie niżeli na inne, dla tego, że rzeka Dniestr do Alkiermanu za pomyslną Polski chwilą spławić kiedyś plony buyney Ziemi obiecywać

może, a Cherson produktów zamianę załatwia, potrzeba, pierwej zaręczyć wolność żegluga na Dniestrze, i że Cherson w wzroście swoim zmniejszonym nie będzie, a gdy tego zaręczenia uczynić nie można, trzeba pizestać na teraz będącym istotnym tych Woiewodztw stanie: inaczej i Woiewodztwa Ruskie wnosć mogłyby, że Warta spław żaręcza do Szczecina; Handel Pruski przy sprawiedliwym Monarchy Panującemu zarządzeniu, nieprzebranych skarbow dla tych Woiewodztw stanie się źródłem, że Manufaktury w proporcji wzrastającej potrzeby krajowej i ludności tamże powiększone zostaną: czasy nadzwyczajne i przypadkowe zdarzenia, Bogactwa nie stanowią trwałego; wszak pod czas ślawniej Wojny Wielkopolskie Woiewodztwa górały drożey niżeli Ruś teraz swoje zbywały produktu, iednak za to do większych opłat porożegane nie były, i dzisiaj bogatemi bydz się nie przyznaia.

Sama posiadłość Wielko-Polskiej czyni iey intraty stałszemi pewnieyższemi niżeli w Woiewodztwach Ruskich. Bo gdzie sprzedaż Produktów nie od przypadkowych okoliczności zawisła, gdzie w sąsiedzkich Państwach granicach porobów dla Chłopów więktzych nie obiecują gdzie wyrabianie pol w ościennej granicy dla Rolnika trudniejszy i pracowitsze się staie, gdzie nakoniec o scianę tylko obyczaię, Rząd, i Religia obęa dla przychodniego staia się, tam obiecować można, pewność nieutruty Poddanego i pracy nie mylną nagrodę, a przeto intrata odmianie nie poćpada, i owszem podług potrzeb wzrastających sąsiednich taż w górę idzie.

W naszych południowych Prowincyach, ież-

li zbywamy Produkta, to albo zdarzeniem przypadkowym, albo za bezcen, lub indystryą one wgorzałki i inne gospodarskie a zawsze ryzyko podпадаjące zamieniamy użytki, która sposobność jedynie mało licznym właścicielom lasów i kapitalistom zostawiona; inni zaś Obrwatele użytkowane sterty od lat dwudziestu kilku nie-tykane, a od czasu i myszy niemal zniszczone mając, wistocie przekonywają o trudności zamiany Produktów, i że ich zbycie od losu tylko zawisło.

Pewności utrzymania Chłopów nie ma, bo za Dniestrem buyność ziemi większa, wolność nie mał zupełna; pracy zmniejszenie i większych zryków nadzieja, obrządki Religii niezmiennie obyczaje podobnie, język wspólny, oplata danin zmniejszona. Są to mocne powaby dla których Ruśniaki, swoje wtamteżyła zamieniają siedliska, że zaś Arędy i Czynyże na większości ludności gruntują się, często ztąd doswiadczamy, że w jednym roku k lkonastotyfczne procenta w następnym w kilku tyficzne zamienione bywają, ta to prawdziwa przyczyna, dla ktorej dotąd tak rozległe pola nie wyrabiane, stępami okiem niezmiernymi zostają.

Chcieć więc stanowić podatek, ten u nas nie z innych, iak z tych niepewnych źródeł ciągnięty bydyż musi, iednak podający inwentarz intraty, ten za niepewny nie będzie mog podawać, ani też od wyznaczonych do rozeznania prawdziwych dochodów przyjęty za taki bydyż nie może, bo przydatek zmniejszenia ludności a przeto Arędy i Czynyżów, iako przydatek losowi zostawiony brany bydyż musi, takowa iednak intrata na niepewności zasadach wsparta i od okoliczności zawisła, 4. części każdego składa do-

chodow a 5. wynosi z Rolnictwa; w Wielkopolskiej przeciwnie 4 części intrat z Rolnictwa i manufaktur a 5. ledwo z propinacyi rachują i czynszow. Pytam się teraz gdzie większa łatwość ukrycia intraty, te pod pozory niepewności podania, expensy gruntowey powiększania, czyli w południowych Prowincyach czyli w Wielko-Polskich Woiewodztwach: wypadnie za tym, że gdy my z intrat odmianie podpadających raz na zawsze 10. groszy opłacać przyimiemy obowiązek, inne Woiewodztwa daj Boże by z swoich dochodow stałych odmianie nie podpadłych a z polepszeniem urządzenia wewnętrznego kraju naszego, w górę koniecznie idących do Skarbu 5. od sta wnosily.

Wystawiam stan różniący dwoch Prowincyi, abyś Najjaśniejszy Panie wiedział powody dla czego za projektem, od wszystkich równy niemal biorącym podatek jestem; nie odlegając nasze Prowincye od opłaty, instrakey nam danej prawdy zaręczeniem, ale dając jedney Synami Ojczyzny, również do losow iey ulepszenia przykładac się miała powinności, więcej czynić nad inne, mieć włożoną powinność, byłoby uciemieniem

Dwie Prowincye, są to dwie gałązki skronie twoie zdobiące Miłosciwy Panie; czyliż twoie serce Ojcowskie znieść? aby jedna dla drugiej żywość swoją tracić miała, niechay z nich równo owoce zbierane będą, a wtedy wzrość z onych a nie zniszczenie skutkiem Twoiey nad niemi czułości będzie.

Jako Polak widząc projekt JW. Moszyńskiego z swobody naszymi naysgodniejszy; iako Poseł Woiewodztwa Podolskiego uznając ten że iak nay-

rownieyszy podatkovania rozkład czyniący; iako obydwóch Prowincyi Obywatel włości dzierżący, przeto bezstronny, ten urzynywać znam nom obowiązkiem. i dla tego upraszam JW. Marzalka, aby raczył Uniwersał po Kancellaryach rozestąć, by Tranzakcyę podług Schemma które oddać, przysyłane były, a przeświadczyć o niemylnosci projektu JW. Bracławskiego.

Wteyże materyi mówił Jmć Pan Kafztelan Woynicki, a ponim, Jmć Pan Dziekoński Podskarbi Nadworny Litewski, który podał projekt stosownie do Prowincyi Litewskiej, względem wybierania dziesiątego procentu.

Jmć Pan Jezierski Kafztelan Łukowski, wmo wie swoiey wyraził, że Wielko-Polanie i Mało-Polanie nie po Kułku myślą, każde Wdztwo podług swoiey intraty i sposobu rządzenia się, pewinno złożyć swoy procent. Wspomniał o czopowym, iak mała opłata do Skarbu, gdyż z sześciu dziesiąt Małsi ledwie 8. o. 21: dochodu. Podał więc swoy do tego projekt.

J. P. Kuczyński i Poseł Podlaski, wobszernym głosie dowiodł, że prawdziwa szczerość dla Oyczyzny powinna nayrzetelnieyszą czynić zpodatku dla Oyczyzny ofiarę &c.

Jmć Pan Sekretarz Litewski przeczytał projekt, Jmć Pana Dziekońskiego, poczym Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski, podał projekt swoy, po którego przeczytaniu Król Jmć solwował Sessyą przez Jmć Xiędza Pockanclerzego Koronnego na dzień jutrzeyszy na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXXVIII.

Dnia 4. Kwietnia w Sobotę.

PO przyściu Nayiaśn: Pana do Senatu i zaga-
ieniu przez Imię Pana Marszałka Seymowego i
Konfederacyi Koron: naypierw Imię Pan Sucho-
rzewski Poseł Kaliski dopraszał się rezolucyi od
Kommissyi Woytkowey względem sprowadzenia
bronii; Imię Pan Marzalek odpowiedział, że lubo
jeszcze nie ma rezolucyi, lecz spodziewa się
pod czas Sessyi mieć nadeślaną. Miał potym
głos Imię Pan Zakrzewski Poseł Poznań: mówiąc
za Projektem Imię Pana Braclawskiego, a po nim
Imię Pan Jezierski Kasztelan Łukowski żądając
ażebym Opaćw kilka było odebranych na Skarb. i
w nich założyć fabryki na broń, kul i inaych
amunicyi robienie.

Imię Pan Zakrzewski Poseł Brzeski Kujawski w
zabranym głosie żądał, ażebym Projekt Imię Pana
Podlaskiego był podniesiony.

Imię P. Wda Sieradzki oświadczył się, że iuż czas
drogi dosyć jest wycieńczony na mowach, z któ-
rych do tąd iasnie porozumieliśmy żądania Sey-
muących, więc należy do samego skutku przytę-
pić i deczyż ktego Projektu ustanowić, a przeto
upraszał J. P. Marszałka, ażebym gdy nie będzie ie-
dnomyślności raczył dwa Projekta wybrać, i z po-
między nich uczynić propozycyą ad Turnum.

Imię Pan Suchodoliki Poseł Chełmiki wniósł,
ażebym między Projektem Imię Pana Podlaskiego

i Imię Pana Lubelskiego była propozycya ad Tur-
num.

Prowincya Wielko-Polska na ten wniosek nie-
chciała pozwolić, lecz żądali między Projektem
Imię Pana Podlaskiego i Imię Pana Braclawskiego, a-
żeby była uformowana propozycya.

Imię Pan Marszałek oświadczył, że najpierv
dla ożywienia pamięci, Imię Pan Sekretarz prze-
czyta przydatek do Projektu J. P. Potockiego Lubel-
skiego i Kuczyńskiego Podlaskiego Polów Poczym
gdy nie będzie jednomyślności, uformuje mię-
dzy niemi propozycya. Po przeczytaniu tychże
Projektow przez Imię Pana Sekretarza, Xiążę Imię
Biskup Wileński, a po nim Xiążę Imię Sapieha
Marszałek Kon: Lit: donioś iż prawie jednomyślnie
na Prowincjonalney Sefftyi Prowincya Lit: Projekt
J. P. Lubelskiego przyjąć oświadczyła się. Gdy drugo
pro & contra te spory trwały, to jest, iż Prowincya
Mało-Polska utrzymowała Projekt względem wy-
bierania podatku procentowego z dobr Ziemskich
przez J. P. Lubelskiego podany, który stosownie do
Projektu Imię Pana Sandomirskiego przydał, aże-
by Kommissya Skarbowa po uwiadomieniu Uni-
wersałami Wdztwa, Ziemie i Powiaty, gdy obrani
z tychże Kommissarze, podane z przedaży dobr
Tabelle i wyciągnięne przez lat 10. a rma Januarii
1778. ad ultimam Xbris 1788. do Akt oddadzą,
drugie z wyciągnięnych intrat dobr Ziemskich,
z tych umiarkowawszy które sprawiedliwsze
przyszłą potym do rezolucyi zgromadzonych Sta-
now Prowincya zaś Wielko-Polska utrzymowa-
ła Projekt Imię Pana Podlaskiego, w którym iuż
to po ustanowieniu Kommissarzow Woiewodzkich
do odbierania Regestrow, których ma byđ pięciu
przed temi każdy Possessor sam lub przez swych
Sub.

Subsytyutow z propinacyi, z czynszow i wszelkich dochodow, ktore bydz mogą, te zaprzyśiężone odeślą do każdego własnego Grodu, w którym w Akta osobno zapisane będą iedne, a drugie Kommissyi Skarbowey odesłane.

Jmć Pan Bniński Poseł Poznański zabrawszy głos wyraził, że tam nayprędszy skutek rządow „ubi Oratores silent, a leges jubent”, że mowami napełnione są drukarnie, na których raczey czas więcey trawimy, a Praw bardzo mało stanowimy. Przeto niezabierając czasu upraszał o propozycyą ad Turnum czyli ma bydz wstęp do Projektu Jmć Pana Podlaskiego. czyli Jmć P. Braclawskiego. O co cała Prowincya Wielko-Polska dopraszała się: a Mało-Polska przeciwnie żądała, aby między projektem Jmć Panow Podlaskiego i Lubelskiego uformować propozycyą.

A gdy Jmć Pan Moszyński Poseł Braclawski w krotkich słowach od swego Projektu odstąpił. Jmć Pan Marszałek Seymowy przeczytał takową propozycyą: czyli wstęp do Projektu Jmć Pana Podlaskiego ma bydz wzięty, lub Jmć Pana Lubelskiego? którą propozycyą Jmć X. Referendarz Koron: przeczytał. Jmć X. Biskup Poznański przy-mowil się, że na takową propozycyą zdania swego dać nie potrafi, w ktorey słowa wstęp do Projektu znaczą część iakąś Prawa, lecz żądał aby iasnie była podana propozycyą.

Przeczytał tedy odmienioną propozycyą Jmć P. Marszałek Seymowy takową: czyli Projekt Jmć Pana Podlaskiego z poprawami i przydatkami ma bydz decydowany? a to affirmative, czyli Projekt Jmć Pana Potockiego Lubelskiego z poprawami i przydatkami ma bydz wzięty? a to negative, którą propozycyą Jmć Xiądz Referen: Koron: czytał i

Turnus się zaczął. Po którym skończonym było za Projektem Jmć Podlaskiego z Senatu wotow affirmative 21 a za Jmć Pana Lubelskiego negative 23. z Stanu Rycerskiego, affirmative 60. negative 54. ogólnie było wotow za Projektem Jmć Pana Podlaskiego, affirmative 81. negative 77. Utrzymał się tedy Projekt do decyzji Jmć P. Podlaskiego. Po czym najpierw Jmć Pan Marszałek Seymowy przymówił się za zostającymi Subalternami Rady nieustającej, ażeby zaległa im pensya była wypłacona

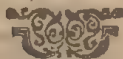
A J.P. Rzewuski Poseł Podolski żądał, aby Jemć Panowie Porucznikowie Kawaleryi Narodowej, tu się w Warszawie bawiący do Chorągwi swoich oddalili się.

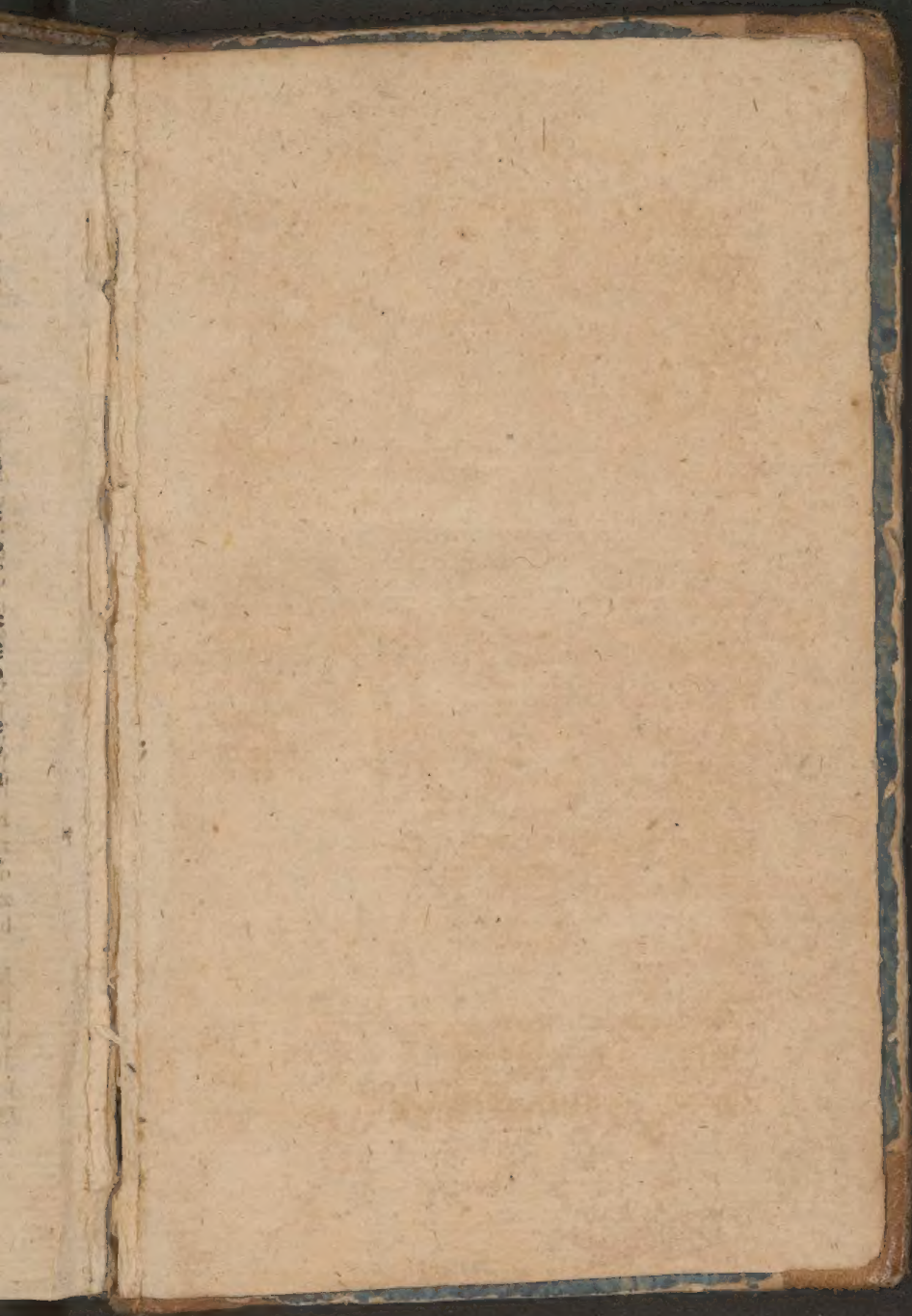
Xiążę Jmć Sapieha Marszałek Konfed: Lit: za Sekretarzem Lit: i Subalternami dopraszał się o wypłacenie onymże nadgrody, na co wszystko chętnie zezwolono.

Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie sam w krotkim głosie wyraził, że z przyczyny Świąt następujących solwunie Sessyą do Czwartku po Wielkieynocy.

KONIEC SESSYI PRZED ŚWIĘTAMI WIELKONOCNEMI

I CZĘŚCI DRUGIEY.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0023822

